

МІЖНАРОДНА АСОЦІАЦІЯ
ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИХ ФЕДЕРАЦІЙ

ФЕДЕРАЦІЯ ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ УКРАЇНИ

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

КАФЕДРА ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Правила змагань
на 2012–2013 рр.

Львів
ЛДУФК
2012

УДК 796.42:796.063

ББК 75.711

Л 386

Рецензенти:

доктор наук з фізичного виховання та спорту, професор,
завідувач кафедри теорії методики фізичного виховання
Житомирського державного університету імені Івана Франка

P. F. Ахметов;

національний суддя з легкоатлетичного спорту України,
заслужений працівник фізичної культури і спорту України

Ю. I. Карпюк;

доцент кафедри легкої атлетики
Львівського державного університету фізичної культури

M. С. Микіч

У підготовці матеріалу було використано

Правила змагань ІААФ на 2012 – 2013 рр.

17, rue Princesse Florestine – BP 359

MC 98007 MONACO Cedex

+ 377 93 10 88 88 – Fax + 377 93 15 95 15

<http://www.iaaf.org>

**Л 386 Легка атлетика : правила змагань на 2012-2013 рр. / пер.
і упоряд. В. Г. Конестяпін, П. П. Дацків, В.Й. Лемешко,
В. І. Прокопенко, Г. В. Чорненька. – Л. : ЛДУФК, 2012. – 258 с.
ISBN 978-966-2328-17-2**

Правила змагань ІААФ українською мовою переклав і упорядкував колектив кафедри легкої атлетики Львівського державного університету фізичної культури.

Ці правила розраховані на широке коло користувачів – від студентів вищих навчальних закладів фізкультурного профілю до спортивних суддів, тренерів, учителів фізичної культури загальноосвітніх шкіл, спортсменів, які беруть участь у змаганнях з легкої атлетики різного рівня.

УДК 796.42:796.063

ББК 4517.11

**Використання матеріалів
можливе лише з обов'язковим вказанням джерела**

ISBN 978-966-2328-17-2 © Львівський державний університет фізичної культури, 2011

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА
ПЕРЕЛІК ПРАВИЛ IAAF
ВИЗНАЧЕННЯ
ЧАСТИНА 1. МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ
ЧАСТИНА 2. ДОПУСК СПОРТСМЕНІВ
ЧАСТИНА 3. АНТИДОПІНГОВІ ТА <u>МЕДИЧНІ ПРАВИЛА</u>
<u>Розділ I. Антидопінгові правила</u>
<u>Розділ II. Медичні правила</u>
ЧАСТИНА 4. РОЗБІЖНОСТІ
ЧАСТИНА 5. ТЕХНІЧНІ ПРАВИЛА
Розділ I. Офіційні особи
Розділ II. Загальні правила змагань
Розділ III. Бігові види
Розділ IV. Технічні види
Вертикальні стрибки
Горизонтальні стрибки
Метання
Розділ V. Змагання з багатоборства
Розділ VI. Змагання у приміщенні
Розділ VII. Спортивна ходьба
Розділ VIII. Біг по шосе
Розділ IX. Біг по бездоріжжі (крос)
Розділ X. Світові рекорди

ПЕРЕДМОВА

Мені дуже приємно представити останнє видання Правил змагань IAAF, котре охоплює період 2012-2013 років.

Це видання Правил змагань IAAF, опубліковане до столітнього ювілею, - найбільш підходяща публікація для відзначення цієї дати, беручи до уваги те, що IAAF була заснована в 1912 році 17 національними легкоатлетичними федераціями, які побачили необхідність створення стандартної легкоатлетичної програми, технічного обладнання і світових рекордів. Правила змагань IAAF зробили вагомий внесок в стандартизацію правил з легкої атлетики за ці 100 років.

Тому важливо зазначити, що вперше після рішення, яке було прийнято на 47 конгресі IAAF в Берліні (Німеччина) в 2009 році, значну частину Технічних правил затвердила Рада IAAF, а не 48 конгрес IAAF, який був скликаний в Дегу (Корея) в серпні 2011 року.

Особливо цікавим у виданні 2012-2013 Правил Змагань IAAF є медичний розділ доданий до частини, присвяченій анти допінгу, і поміщено світові юніорські рекорди, встановлені в приміщеннях.

Насамкінець, я хочу використати цю можливість, щоб подякувати всім, хто долучився до розробки цього нового видання.

Ламін Діак
Президент IAAF

<http://www.iaaf.org>

ПЕРЕЛІК ПРАВИЛ ІААФ

<i>Правило</i>	<i>Сторінки</i>
Визначення	10
Частина 1. Міжнародні змагання	
1 Міжнародні змагання, на яких застосовуються Правила ІААФ	13
2 Дозвіл на проведення змагань	14
3 Регламенти проведення міжнародних змагань	16
4 Вимоги до участі в міжнародних змаганнях	16
5 Громадянство і зміна громадянства	18
6 Виплати спортсменам	20
7 Представники спортсменів	20
8 Реклама та демонстрації матеріалів під час міжнародних змагань	22
9 Укладення парі	22
Частина 2. Допуск спортсменів	
20 Визначення спортсмена, який допущений до участі в змаганнях	23
21 Обмеження участі в змаганнях для спортсменів, які мають допуск	23
22 Відмова в допуску до міжнародних і місцевих змагань	23
Частина 3. Антидопінгові правила	
Визначення	25
30 Масштаб Антидопінгових правил	33
31 Антидопінгова організація ІААФ	35
32 Порушення Антидопінгових правил	39
33 Доказ використання допінгу	42
34 Список заборонених речовин і методів	44
35 Тестування	46
36 Аналіз проб	52
37 Обробка результатів	54

38	Дисциплінарні процедури	60
39	Автоматична відміна індивідуальних результатів	68
40	Санкції проти окремих осіб	69
41	Санкції проти команд	83
42	Апеляції	84
43	Зобов'язання національної федерації за поданням звітів	92
44	Санкції проти національних федерацій	93
45	Визнання рішень	95
46	Закони про терміни давності	96
47	Інтерпретація	96
	Частина 4. Розбіжності	
60	Розбіжності	99
	Частина 5. Технічні правила	
100	Загальні положення	109
	РОЗДІЛ I. ОФІЦІЙНІ ОСОБИ	
110	Міжнародні офіційні особи	109
111	Організаційні делегати	111
112	Технічні делегати	111
113	Медичний делегат	112
114	Делегат із допінг-контролю	112
115	Міжнародні технічні офіційні особи (ITO) і міжнародні судді з кросу, бігу по шосе та гірського бігу	112
116	Міжнародні судді зі спортивної ходьби	113
117	Міжнародний вимірювач траси	114
118	Міжнародний стартер і Міжнародний суддя на фотофініші	114
119	Апеляційне журі	115
120	Судді на змаганні	115
121	Директор змагання	117
122	Менеджер змагань	117
123	Технічний менеджер	118

124	Менеджер, який відповідає за презентацію змагання	118
125	Рефері	118
126	Судді	120
127	Судді на дистанції (бігові види і спортивна ходьба)	121
128	Хронометристи і судді на фотофініші	121
129	Координатор старту, стартер і судді, які відповідають за по- вернення спортсменів	122
130	Помічники стартера	123
131	Лічильники кіл	124
132	Секретар змагання	125
133	Комендант змагання	125
134	Інформатор	125
135	Офіційний вимірювач	126
136	Оператор, який відповідає за вимірювання швидкості вітру	126
137	Суддя-вимірювач (електронне устаткування)	126
138	Судді, які відповідають за кімнату (місце) збору учасників	127
139	Комісар із реклами	127
РОЗДІЛ II. ЗАГАЛЬНІ ПРАВИЛА ЗМАГАНЬ		
140	Спортивна легкоатлетична споруда	128
141	Вікові групи	128
142	Заявки	129
143	Одяг, взуття й номери	130
144	Надання допомоги спортсменам	132
145	Дискваліфікація	134
146	Протести й апеляції	135
147	Змішані змагання	138
148	Вимірювання	138
149	Дійсність результатів	139
150	Відеозапис	139
151	Залік	139

РОЗДІЛ III. БІГОВІ ВИДИ

160	Вимірювання доріжки	140
161	Стартові колодки	141
162	Старт	143
163	Біг на дистанції	147
164	Фініш	149
165	Хронометраж і фотофініш	150
166	Формування забігів, жеребкування й порядок виходу в наступне коло	156
167	Рівність результатів	161
168	Бар'єрний біг	162
169	Біг з перешкодами (стипль-чез)	165
170	Естафетний біг	168

РОЗДІЛ IV. ТЕХНІЧНІ ВИДИ (СТРИБКИ І МЕТАННЯ)

180	Загальні положення	171
A. Вертикальні стрибки		
181	Загальні положення	177
182	Стрибок у висоту	182
183	Стрибок із жердиною	184
Б. Горизонтальні стрибки		
184	Загальні положення	190
185	Стрибок у довжину	191
186	Потрійний стрибок	194
В. Метання		
187	Загальні положення	195
188	Штовхання ядра	203
189	Метання диска	205
190	Загороджуvalьна сітка для метання диска	206
191	Метання молота	208
192	Загороджуvalьна сітка для метання молота	211
193	Метання списа	217

РОЗДІЛ V. ЗМАГАННЯ З БАГАТОБОРСТВА		
200	Змагання з багатоборства	220
РОЗДІЛ VI. ЗМАГАННЯ У ПРИМІЩЕННІ		
210	Відповідність правил проведення змагань просто неба та у приміщенні	223
211	Критий стадіон (манеж)	223
212	Пряма доріжка	225
213	Колова (овальна) бігова доріжка	225
214	Старт і фініш на коловій (овальній) доріжці	226
215	Одяг, взуття й номери	232
216	Бар'єрний біг	232
217	Естафетний біг	232
218	Стрибок у висоту	233
219	Стрибок із жердиною	234
220	Горизонтальні стрибки	234
221	Штовхання ядра	234
222	Багатоборство	236
РОЗДІЛ VII. СПОРТИВНА ХОДЬБА		
230	Спортивна ходьба	236
РОЗДІЛ VIII. БІГ ПО ШОСЕ		
240	Біг по шосе	241
РОЗДІЛ IX. БІГ ПО БЕЗДОРІЖЖІ (КРОС)		
250	Змагання з кросу	244
РОЗДІЛ X. СВІТОВІ РЕКОРДИ		
260	Світові рекорди	248
261	Види, в яких реєструються світові рекорди	254
262	Види, в яких реєструються світові рекорди серед юніорів	255
263	Види, в яких реєструються світові рекорди у приміщенні	256

ВИЗНАЧЕННЯ

Континент

Географічний район, до якого належать усі країни й території, об'єднані однією із шести континентальних асоціацій IAAF.

Континентальна асоціація

Континентальна асоціація IAAF відповідає за популяризацію легкої атлетики на одному із шести континентів, на які національні федерації розподілені за Конституцією.

Представник спортсмена

Людина, яка належним чином уповноважена і зареєстрована як представник спортсменів відповідно до Регламентів IAAF для представника спортсменів.

Регламенти для представника спортсменів

Регламенти IAAF для представника спортсменів, які може затверджувати Рада час від часу.

Персонал, який обслуговує спортсменів

Будь-який тренер, менеджер, представник спортсмена, агент, обслуга команди, офіційна особа, медичний або парамедичний персонал, батько або інша особа, яка працює із спортсменом, обслуговує спортсмена, допомагає йому готуватися або брати участь у змаганні з легкої атлетики.

Легка атлетика

Змагання на стадіоні, біг по шосе, спортивна ходьба, біг по бездоріжжі (крос) і біг по горах.

CAS

Арбітражний спортивний суд у Лозанні.

Громадянин

Громадянин, який має законне громадянство країни або, якщо йдеться про територію, законне громадянство країни, частиною якої є

територія, і відповідний законний статус на території згідно із застосованими законами.

Громадянство

Законне громадянство будь-якої країни або, якщо йдеться про територію, законне громадянство країни і відповідний законний статус на території згідно з правовими нормами.

Клуб

Клуб або товариство легкої атлетики, які є членами національної федерації ІААФ відповідно до правил цієї національної федерації.

Комісія

Комісія ІААФ, яку призначила Рада в рамках Конституції.

Конституція

Конституція ІААФ.

Рада

Рада ІААФ.

Країна

Географічна зона із самостійним управлінням, визнана незалежною державою відповідно до міжнародного законодавства і міжнародних керівних органів.

ІААФ

Міжнародна асоціація легкоатлетичних федерацій.

Міжнародні змагання

Будь-яке з міжнародних змагань, перерахованих у Правилі 1.1 цих Правил.

Міжнародні змагання за запрошенням

Змагання з легкої атлетики, в яких спортсмени, що представляють дві або більше національні федерації, що є членами ІААФ, беруть участь за запрошенням організатора змагань.

Спортсмен міжнародного рівня

Спортсмен, зарахований у групу зареєстрованих спортсменів для проходження тестів поза змаганнями (за визначенням частини 3), або який бере участь у міжнародному змаганні відповідно до Правила 35.7.

МОК

Міжнародний олімпійський комітет.

Член IААФ

Національний керівний орган легкої атлетики, який є членом ІААФ.

Членство

Членство в ІААФ.

Національна федерація

Національна федерація ІААФ, членом якої є спортсмен або інша особа в рамках цих Правил.

Регламенти

Регламенти ІААФ, які час від часу затверджує Рада.

Місце проживання

Місце проживання—це місце або адреса, за якими спортсмен зареєстрований відповідною владою, як його основного і постійного помешкання.

Правила

Правила змагань ІААФ, подані в книжці "Правила змагань".

Технічні Правила змагань

Правила змагань, викладені в 5 частині Правил змагань ІААФ.

Територія

Географічна територія або регіон, що не є країною, але має деякі елементи самоврядування, відносно автономний контроль над спортом і визнана ІААФ.

Всесвітня легкоатлетична серія

Головні міжнародні змагання, які передбачає чотирирічна програма ІААФ.

Примітка (i). Усі згадані визначення розповсюджуються на ці Правила, за винятком випадків, коли ті самі визначення наведені в частині 3 (Антидопінгові та медичні Правила), наприклад, Міжнародні змагання. В цьому разі вище згадані визначення розповсюджуються на усі Правила за винятком частини 3. Визначення частини 3 стосуються лише Антидопінгових та **медичних** Правил.

Примітка (ii). Усі посилання на чоловічий рід повинні також містити посилання на жіночий рід, а посилання на однину повинні містити також посилання на множину.

Примітка (iii). Публікації ІААФ "The Referee" та "Le juge arbitre" англійською та французькою мовами відповідно дають роз'яснення Правил змагань та практичні рекомендації для їх виконання.

Примітка (iv). Зміни в Правилах ІААФ на 2010-2011р., (за винятком редакційних), які затвердили Конгрес або Рада ІААФ 2011 року, виділено та підкреслено. Вони набувають чинності з 1 листопада 2011 року, якщо інше не обумовлено Правилами.

ЧАСТИНА 1. МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ

ПРАВИЛО 1

Міжнародні змагання, на яких застосовуються Правила ІААФ

1. На наступних міжнародних змаганнях повинні застосовуватися Правила і положення ІААФ:
 - a) (i) змагання, що належать до Всесвітньої легкоатлетичної серії;
(ii) легкоатлетична програма Олімпійських ігор;
 - b) легкоатлетична програма континентальних, регіональних чи ігор групи країн, склад учасників яких не обмежений представниками одного континенту, над якими ІААФ не має виняткового контролю;
 - c) регіональні чемпіонати або чемпіонати групи країн з легкої атлетики, склад учасників яких не обмежено представниками одного континенту;
 - d) матчі між командами різних континентів, які представляють федерації, члени ІААФ чи континенти, чи перше та друге;
 - e) міжнародні змагання за запрошенням і змагання, які ІААФ зараховує до цієї категорії як частину глобальної структури змагань, зі схвалення Ради ІААФ;
 - f) континентальні чемпіонати та інші внутрішньоконтинентальні змагання, які організовувала континентальна Асоціація;
 - g) легкоатлетична програма континентальних, регіональних чи ігор групи країн і регіональних чемпіонатів або чемпіонатів груп країн з легкої атлетики, склад учасників яких обмежено представниками одного континенту;
 - h) матчі між командами, які представляють дві чи більше національні федерації, члени ІААФ або сполучення цього в межах того самого континенту за винятком змагань в юнацькій та юніорській категоріях;
 - i) міжнародні змагання за запрошенням та змагання, що відрізняються від згаданих у Правилі 1.1 e, на яких розмір виплат за участь, призових грошей та/або вартість негрошових призів перевищує загальну суму чи розмір індивідуальних призових виплат в одному будь-якому виді програми, як визначено Радою ІААФ;
 - j) континентальні програми, подібні до тих, що визначені в пункти 1.1 e.

2. Правила повинні застосовуватися таким чином:
- a) правила допуску (частина 2), правила, що регулюють розбіжності (частина 4), і технічні правила (частина 5) повинні застосовуватися на всіх міжнародних змаганнях. Інші міжнародні організації, які визнає IAAF, можуть застосовувати суворіші вимоги до допуску на змагання, які проводяться під їхньою юрисдикцією;
 - b) антидопінгові правила (частина 3) повинні застосовуватися на всіх міжнародних змаганнях, **(як це чітко викладено в Частині 3)**, за винятком випадків, коли МОК чи інша міжнародна організація, за якою IAAF визнає право здійснення допінг-контролю, проводить допінг-контроль на змаганнях, на яких діють Правила цієї організації (такі як Олімпійські ігри), тоді Правила цієї організації мають пріоритет;
 - c) правило рекламних показів (Правило 8) повинно застосовуватися на всіх міжнародних змаганнях, перерахованих у Правилі 1.1 а (i), c, d, e. Континентальні асоціації можуть застосовувати власні Рекламні правила на міжнародних змаганнях, перераховані у Правилі 1.1 f, g, h, i, j. Якщо таких немає, тоді застосовуються Правила IAAF;
 - d) Правила 2–7 і Правило 9 повинні застосовуватися на всіх міжнародних змаганнях, за винятком випадків, коли в самому Правилі робиться застереження щодо обмеження його застосування.

ПРАВИЛО 2

Дозвіл на проведення змагань

1. IAAF відповідає за контроль над системою змагань в усьому світі у співпраці з континентальними асоціаціями. IAAF повинна узгоджувати свій Календар змагань із Календарем відповідних континентальних асоціацій, щоб уникнути збігу термінів проведення змагань. Усі міжнародні змагання повинні мати дозвіл IAAF чи Континентальної Асоціації відповідно до Правила 2. Для будь-якого поєднання або об'єднання міжнародних змагань у серію/тур чи лігу вимагається дозвіл IAAF або відповідної Континентальної асоціації разом зі всіма необхідними регламентами або контрактними умовами такої діяльності. Всі права на взаємодію можуть бути передані третьої стороні. У випадку, коли Континентальна асо-

ціація не може належним чином провести і контролювати міжнародні змагання відповідно до цих Правил, IAAF має право втрутитися та застосувати необхідні заходи.

2. Тільки IAAF має право організовувати легкоатлетичні змагання на Олімпійських іграх та змаганнях, що належать до Всесвітньої легкоатлетичної серії.
3. IAAF повинна організовувати чемпіонати світу в непарні роки.
4. Континентальні асоціації мають право організовувати континентальні чемпіонати та інші внутрішньоконтинентальні змагання на власний розсуд.

Змагання, які вимагають дозволу IAAF

5. А. Дозвіл IAAF вимагається для всіх міжнародних змагань, перерахованих у Правилі 1.1 b, c, d, e.
Б. Національна федерація, на території (в країні) якої проводиться змагання, повинна відправити в IAAF заявку для отримання дозволу не пізніше ніж за дванадцять місяців до початку змагання або в інший термін, який може бути визначений IAAF.

Змагання, які вимагають дозволу Континентальної асоціації

6. А. Дозвіл Континентальної асоціації вимагається для всіх змагань, перерахованих у Правилі 1.1 g, h, i, j. Дозвіл на проведення міжнародних змагань за запрошенням чи змагань, в яких виплати за участь, сума призових грошей і/або вартість негрошових призів перевищує загальну суму чи розмір індивідуальних призових виплат в одному будь-якому виді програми, як визначено Радою IAAF, не повинен вдаватися до проведення консультацій Континентальної асоціації з IAAF щодо дати проведення змагання.
Б. Національна федерація, на території (в країні) якої проводиться змагання, повинна відправити у відповідну Континентальну асоціацію заявку для отримання дозволу не пізніше ніж за дванадцять місяців до початку змагання або в інший термін, який може визначити Континентальна асоціація.

Змагання, які вимагають дозволу національної федерації

7. Національні федерації можуть дозволити національні змагання, в яких можуть брати участь зарубіжні спортсмени, відповідно до Правил 4.2 та 4.3. Якщо беруть участь зарубіжні спортсмени, то розмір виплат за участь, сума призових грошей і/або вартість негро-

шових призів для них на такому національному змаганні не повинна перевищувати загальну суму або розмір індивідуальних призових виплат в одному будь-якому виді програми, як визначено Радою ІААФ. Жоден спортсмен не може брати участь у будь-якому такому змаганні, якщо він не має допуску до участі в легкоатлетичних змаганнях за Правилами ІААФ, федерації-організатора змагань або національної федерації, членом якої він є.

ПРАВИЛО 3

Регламенти проведення міжнародних змагань

1. Рада може виробити Регламенти, що регулюють проведення міжнародних змагань відповідно до Правил та відношення між спортсменами, представниками спортсменів, організаторами змагань і національними федераціями. Такі регламенти Рада може варіювати або змінювати на свій розсуд.
2. ІААФ та континентальні асоціації можуть призначати одного чи більше представників на кожне міжнародне змагання, що вимагає дозволу на проведення ІААФ чи Континентальної асоціації відповідно для контролю за виконанням Правил і Регламентів. На прохання ІААФ чи Континентальної асоціації відповідно ці представники повинні надати звіт упродовж 30 днів після закінчення змагання.

ПРАВИЛО 4

Вимоги до участі в міжнародних змаганнях

1. Жоден спортсмен не може брати участь в міжнародному змаганні, якщо він:
 - а) не є членом клубу, який своєю чергою не є членом національної федерації;
 - б) сам не є членом національної федерації;
 - с) не дав згоди дотримуватися Правил цієї національної федерації;
 - д) на міжнародних змаганнях, де ІААФ відповідає за проведення допінг-контролю (див. Правило 35.7), не підписав угоду за формою, встановленою ІААФ, відповідно до якої він зобов'язується дотримуватися Правил, Регламенту і Процедурного регламенту (час від часу змінних), звертатися в Арбітраж лише відповідно до цих Правил із приводу будь-яких розбіжностей, що виникають з

- ІААФ або національною федерацією, погоджуючись не передавати ці суперечки в будь-який суд або організацію, які не обумовлені цими Правилами.
2. Національні федерації можуть вимагати, щоб жоден спортсмен чи клуб не міг брати участь у міжнародних змаганнях за кордоном у країні чи на території без письмового підтвердження національної федерації, членом якої він є, та жодна національна федерація не повинна дозволити закордонному спортсменові чи клубу брати участь у будь-яких змаганнях без такого дозволу, який підтверджує, що він (спортсмен) чи клуб має право і дозвіл на участь у змаганнях у конкретній країні/території. Національні федерації мають повідомляти ІААФ про всі такі вимоги. Для того, щоб реалізувати це правило, ІААФ має опубліковувати на вебсторінці список федерацій, в яких існують такі вимоги.
3. **Жодному спортсменові, який є членом однієї національної федерації, не дозволено бути членом іншої національної федерації без попереднього дозволу своєї первинної національної федерації**, якщо правила названої федерації вимагають такого дозволу. Навіть після цього національна федерація країни або території, в якій живе спортсмен, не може заявити прізвище будь-якого спортсмена на змаганнях, що проводиться в іншій країні або території без попереднього дозволу, одержаного від первинної національної федерації. У всіх інших випадках у рамках цього Правила національна федерація країни або території, де проживає спортсмен, повинна скерувати письмове прохання в первинну національну федерацію цього спортсмена, яка повинна надіслати письмову відповідь на це прохання впродовж 30 днів. Отримання обох повідомлень має бути підтверджено. Для цього використовується електронна пошта з функцією підтвердження. Якщо відповідь первинної федерації спортсмена не отримана протягом 30 днів, вважається, що дозвіл був санкціонований.
- У разі негативної відповіді, яка повинна бути підкріплена обґрунтуванням відмови, на прохання про санкціонування дозволу в рамках цього Правила, спортсмен або національна федерація країни або території, в якій проживає спортсмен, повинна мати можливість апелювати до ІААФ з приводу такого рішення. ІААФ публікує інструкції про подання апеляції відповідно до цього Правила; ці ж інструкції розміщені на вебсторінці ІААФ. Для того, щоб реалізував-

ти це правило, IAAF має опублікувати на вебсторінці список федерацій, в яких існують такі вимоги.

Примітка. Правило 4.3 стосується спортсменів віком 18 років або старших станом на 31 грудня поточного року. Правило не поширюється на спортсменів, які не є громадянами країни чи території або є політичними біженцями.

ПРАВИЛО 5

Право на дозвіл представляти національну федерацію

1. На міжнародних змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, b, f або g, національні федерації можуть представляти лише спортсмени. Які є громадянами країни (або території), яку представляє національна федерація і яка підкоряється вимогам щодо дозволу, викладеним у Правилі 5.
2. Спортсмен, який ніколи не брав участі в міжнародному змаганні, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, b, f або g, має право представляти національну федерацію на міжнародних змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, b, f або g, якщо він:
 - a) є громадянином країни і був її громадянином протягом дворічного періоду саме перед міжнародним змаганням;
 - b) є громадянином території і термін його безперервного перебування протягом двох років добіг кінця безпосередньо перед проведенням цих міжнародних змагань. Цей дворічний термін може у кожному випадку за виняткових обставин може бути зменшений або скасований Радою. Відповідна національна федерація повинна подати заявку на скорочення або скасування дворічного терміну в письмовій формі до офісу IAAF принаймні за 30 днів до конкретного міжнародного змагання.
3. Відповідно до Правила 5.4, спортсмен, який представляє національну федерацію на міжнародному змаганні, що проводиться відповідно до Правил 1.1 а, b, c, f або g, не має права представляти іншу національну федерацію на міжнародних змаганнях, що проводиться відповідно до Правил 1.1 а, b, c, f або g.
4. Спортсмен, який представляє національну федерацію на міжнародних змаганнях, що проводяться відповідно до Правил 1.1 а, b, c, f або g, повинен мати право представляти іншу національну

федерацію на міжнародних змаганнях, що проводяться відповідно до Правил 1.1 а, б, с, f або g, (негайно, якщо не вказано по-іншому) лише за наступних обставин:

- a) якщо країна (або територія) національної федерації-члена згодом входить до складу іншої країни, яка є або згодом стає або матиме національну федерацію;
- b) якщо країна (або територія) національної федерації, перестає існувати і спортсмен стає по праву громадянином нової або новоствореної країни, що ратифікована договором або визнана будь-яким іншим способом на міжнародному рівні, яка згодом ста буде представлена власною національною федерацією;
- c) якщо територія національної федерації не має Національного Олімпійського Комітету і спортсмен виконує нормативи для участі в Олімпійських іграх за країну-метрополію по відношенню до цієї території. В цьому випадку виступ спортсмена за метрополію цієї території на Олімпійських іграх не вплине на його право дозволу виступати за відповідну національну федерацію території на інших міжнародних змаганнях, що проводяться відповідно до Правил 1.1 а, б, с, f або g;
- d) Набуття нового громадянства: якщо спортсмен отримує нове громадянство, він може представляти свою нову національну федерацію на міжнародному змаганні, що проводиться відповідно до Правил 1.1 а, б, с, f або g, не раніше ніж через три роки після отримання нового громадянства відповідно до заявки спортсмена. Цей трирічний період може бути скорочений або скасований згідно з умовами наведеними нижче:
 - (i) термін може бути скорочений до 12 місяців, за згодою національних федерацій. Скорочення може бути здійснено, після того, як офіс IAAF отримає письмове повідомлення про згоду національних федерацій;
 - (ii) термін може скоротити або скасувати у виняткових випадках Рада. Заявку на скорочення або аннулювання повинна подати відповідна національна федерація в письмовій формі до офісу IAAF принаймні за 30 днів до проведення конкретного міжнародного змагання;
- e) подвійне громадянство: якщо спортсмен має громадянство двох (або більше) країн (або територій), він може представляти будь-яку з національних федерацій на власний вибір. Однак, виступи

вши один раз за національну федерацію, яку він обрав, на міжнародному змаганні, що проводиться відповідно до Правил 1.1 а, б, с, f або q, він не повинен представляти іншу національну федерацію, громадянином якої він також є, протягом трьох років від дати, коли він востаннє представляв свою першу національну федерацію, яку він обрав. Цей термін може бути скорочений або скасований за таких умов:

(i) термін може бути скорочений до 12 місяців за згодою національних федерацій. Скорочення може бути здійснено, після того, як офіс IAAF отримає письмове повідомлення про згоду національних федерацій;

(ii) термін може скоротити або скасувати у виняткових випадках Рада. Заявку на скорочення або аннулювання повинна подати відповідна національна федерація в письмовій формі до офісу IAAF принаймні за 30 днів до проведення конкретного міжнародного змагання;

Застосування Правила 5.4 є обмежене для спортсменів, які народилися з подвійним громадянством. Спортсмен, який має громадянство двох або більше країн (або територій) в силу того, що він набув нове громадянство (наприклад, через шлюб), і не відмовився від свого громадянства за місцем народження підлягає положенням Правила 5.4 d.

ПРАВИЛО 6

Виплати спортсменам

Легка атлетика є відкритим видом спорту. На підставі Правил і Регламентів спортсменам можуть бути виплачені готівка або матеріальна винагорода в будь-якому вигляді за участь або виступ у будь-якому легкоатлетичному змаганні, або зайнятість у будь-якому іншому комерційному заході, що стосується їх участі в легкій атлетиці.

ПРАВИЛО 7

Представники спортсменів

- Спортсмени можуть скористатися послугами представника спортсменів, котрий надає допомогу в проведенні переговорів про

легкоатлетичну програму спортсмена та у інших питаннях, про які вони домовилися. Крім того, спортсмени можуть вести переговори про власну легкоатлетичну програму самостійно.

2. Спортсмени, які є в списку 30 найкращих спортсменів ІААФ за результатами в стандартному виді станом на кінець календарного року, не повинні протягом наступного року вступати чи продовжувати переговори, щоб використовувати іншу особу, яка не є представником спортсмена, для надання вище вказаних послуг.
3. Національні федерації, маючи підстави, повинні нести відповідальність за затвердження та визнання представників спортсменів. Кожна національна федерація повинна мати юрисдикцію над представниками спортсменів, які діють від імені спортсменів, і за представниками спортсменів, які діють в країні або на території цієї національної федерації, і за представниками спортсменів, які є громадянами даної країни.
4. Для допомоги національним федераціям у вирішенні власних завдань, Рада повинна опубліковувати Регламенти, що стосуються роботи представників спортсменів. Ці Регламенти можуть містити обов'язкові вимоги, які повинні бути введені в систему правил кожної національної федерації стосовно представників спортсменів.
5. Умовою членства національної федерації в ІААФ є введення до власної конституції положень про те, що всі угоди між спортсменом і його представником повинні відповідати Правилам і Регламентам для представника спортсмена).
6. Представник спортсмена повинен бути чесним і мати хорошу репутацію. Якщо це потрібно, він повинен продемонструвати достатній рівень освіченості і мати достатньо знань для виконання обов'язків представника спортсменів, успішно склавши іспит, організований і проведений відповідно до Регламентів ІААФ для представників спортсменів.
7. Кожна федерація-член ІААФ зобов'язаний щорічно надавати в ІААФ список всіх уповноважених і визнаних представників усіх спортсменів. ІААФ повинна щорічно опубліковувати офіційний список всіх представників спортсменів. .
8. Будь-який спортсмен або його представник, які не дотримуються Правил та Регламентів, можуть бути піддані санкціям відповідно до цих Правил і Регламентів.

ПРАВИЛО 8

Реклама та демонстрації матеріалів під час міжнародних змагань

1. Реклама та демонстрації матеріалів пропагандистського характеру повинні бути дозволені на всіх змаганнях, які проводяться відповідно до Правила 1.2 с за умови, що така реклама й демонстрації відповідають умовам цього Правила та будь-яких Регламентів, які з нього випливають.
2. Рада може виробити Регламенти, що дають повне уявлення щодо змісту реклами й тієї форми, в якій рекламні або інші матеріали можуть бути подані під час змагань, що проводяться відповідно до цих Правил. Ці Регламенти повинні відповідати хоча б двом принципам:
 - a) на змаганнях, що проводяться відповідно до Правил IААФ, дозволяється реклама тільки комерційного або благодійного характеру. Реклама, що має на меті пропаганду будь-яких політичних гасел або інтересів якої-небудь групи, яка чинить тиск на місцевому або міжнародному рівні, не дозволяється;
 - b) реклама, яка, на думку IААФ, позбавлена смаку, відволікає увагу, образлива, така, що зобов'язує, або недоречна, беручи до уваги характер змагання, заборонена. Не дозволяється реклама, що перешкоджає частково або повністю огляду телевізійних камер, що працюють на змаганні. Вся реклама повинна відповідати правилам дотримання безпеки;
 - c) реклама тютюнової продукції заборонена. Реклама алкогольної продукції заборонена, якщо Рада не ухвалила рішення про її дозвіл. Регламенти, які випливають із цих Правил, можуть змінюватися Радою в будь-який час.

ПРАВИЛО 9

Укладення парі

Жодна людина в IААФ не може брати участь або намагатися брати участь будь-яким способом прямо або побічно в будь-яких видах парі, азартних іграх або подібних операціях, що пов'язані зі змаганнями з легкої атлетики, які проводяться за Правилами IААФ, Континентальних асоціацій або федерацій, членів IААФ.

ЧАСТИНА 2. ДОПУСК СПОРТСМЕНІВ

ПРАВИЛО 20

Визначення спортсмена, який допущений до участі в змаганнях

Спортсмен допускається до участі в змаганнях, якщо він згоден виконувати Правила і не був позбавлений права допуску.

ПРАВИЛО 21

Обмеження участі в змаганнях для спортсменів, які мають допуск

1. Участь у змаганнях, що проводяться за цими Правилами, обмежена для спортсменів, які потрапляють під юрисдикцію національної федерації і мають право допуску на змагання відповідно до цих Правил.
2. На будь-яких змаганнях, що проводяться відповідно до цих Правил, допуск спортсмена, що бере участь, повинна підтвердити національна федерація, членом якої є цей спортсмен.
3. Правила допуску національних федерацій повинні відповідати Правилам допуску IAAF, і жодна національна федерація не може затвердити, оприлюднити або зберегти в своїй Конституції або регламентах будь-яке правило допуску чи регламент, які прямо суперечать Правилам і Регламентам IAAF. Якщо є розбіжності між Правилами допуску IAAF і національної федерації, застосовуються Правила IAAF.

ПРАВИЛО 22

Відмова в допуску до міжнародних і місцевих змагань

1. Певні особи не повинні мати допуску до змагань, незалежно від того, чи вони проводяться за цими Правилами або за правилами Континентальної асоціації, або національної федерації.

Будь-який спортсмен, персонал, який працює зі спортсменами, або будь-яка інша особа:

- a) чия національна федерація в цей час виключена з IAAF. Це не стосується національних змагань для громадян своєї країни або території, які організовує федерація, яка на теперішній час виключена з IAAF;

- b) які не виконують умови допуску, викладеним у Правилі 141 або Регламентах;
- c) який у цей час усунений від участі в змаганнях, що проводяться за цими Правилами;
- d) який був позбавлений права на участь у змаганнях унаслідок порушення Антидопінгових правил (див. частину 3);
- e) який був позбавлений права допуску через порушення будь-якого іншого Правила або Регламенту відповідно до Правила 60.4.
2. Якщо спортсмен бере участь у змагається, не маючи допуску відповідно до Правила 141 або відповідних регламентів, без упередженої думки до будь-якої іншої дисциплінарної дії, яка може бути застосована в рамках Правил, то спортсмен і будь-яка команда за яку він виступав повинні бути дискваліфіковані/ відсторонені від участі в змаганнях зі всіма наслідками для спортсмена і команди, включаючи позбавлення всіх титулів, нагород, медалей, очок і призових грошей, а також грошей за участь у змаганнях.
3. Якщо спортсмен бере участь (або персонал, який працює зі спортсменами, або будь-яка інша особа) у змаганнях, що проводяться за цими Правилами або за правилами Континентальної асоціації чи Національної федерації, і при цьому згадана особа була позбавлена права допуску внаслідок порушення будь-якого іншого Правила, то період втрати ним допуску повинен знову початися з моменту його останньої участі, наче він не був усунений раніше, його попередній термін усунення не зараховується.

ЧАСТИНА 3. АНТИДОПІНГОВІ ТА МЕДИЧНІ ПРАВИЛА

ВИЗНАЧЕННЯ

Експертна група АРВ

Група з трьох експертів, яких відбирає ІААФ, яка відповідає за надання оцінки біологічного паспорта спортсмена згідно з Антидопінговими регламентами. Експерти повинні мати знання в галузі клінічної гематології та спортивної медицини або фізіології спорту з урахуванням гематології.

АДАМС

Антидопінгова система адміністрування та менеджменту — це віртуальний банк даних, який використовується для введення, збереження, обміну та звітності, для надання допомоги всім учасникам і Всесвітньому антидопінговому агентству (ВАДА) в їхній антидопінговій діяльності щодо законодавства про захист даних.

Заборонені аналітичні виявлення

Звіт лабораторії або іншої затвердженої організації, що працює відповідно до міжнародних стандартів для лабораторій і з відповідними технічними документами, яка підтверджує в пробі наявність забороненої речовини чи її метаболітів або маркерів (разом із підвищеними кількостями та ендогенними речовинами), або доказ використання забороненого методу.

Антидопінгова організація

Організація, яка уповноважена затверджувати правила з ініціювання, втілювати в життя або посилення будь-якої частини процесу допінг-контролю. Сюди, зокрема, належить Міжнародний олімпійський комітет, інші оргкомітети великих змагань, які проводять тестування на своїх змаганнях, ВАДА та національні антидопінгові організації.

Антидопінгові правила

Антидопінгові правила ІААФ, які може розглядати Конгрес ІААФ або час від часу Рада ІААФ.

Антидопінгові регламенти

Антидопінгові регламенти ІААФ, які може час від часу розглядасти Рада.

Спортсмен

Будь-яка особа, яка бере участь у діяльності ІААФ, її національних і континентальних асоціацій за рахунок погоджування, членства, приєднання, авторизації, акредитації або участі в їх діяльності або змаганнях, та будь-який інший учасник змагань із легкої атлетики, який будь-яким іншим чином є під юрисдикцією будь-якої уповноваженої організації або іншої спортивної організації, що визнає Кодекс.

Персонал, який обслуговує спортсменів

Будь-який тренер, менеджер, уповноважений представник спортсмена, агент, співробітник команди, офіційна особа, медичний або допоміжний персонал, батьки або будь-яка особа, яка працює зі спортсменами чи їх обслуговує, яка допомагає в підготовці або готує до змагань з легкої атлетики.

Спроба

Навмисні дії, що спрямовані на усвідомлене порушення антидопінгових правил; за умови, що антидопінгове порушення не зараховуватиметься як порушення, яке базується лише на спробі здійснити його, якщо людина відмовляється від спроби до того часу, коли її виявить третя сторона, яка не бере участі в цій спробі.

Кодекс

Всесвітній антидопінговий кодекс.

Змагання

Змагання або серія змагань, що проводяться за один або декілька днів.

Наслідки порушення антидопінгового правила

Порушення спортсменом або іншою особою антидопінгового правила може призвести, принаймні, до одного або декількох таких наслідків:

- a) дискваліфікація, яка означатиме, що результати спортсмена в конкретному виді або змаганні визнаються недійсними зі всіма наслідками, включаючи втрату всіх титулів, нагород, медалей, очок та призових грошей і грошей за участь;
- b) відсторонення від змагань, яке означає, що спортсменові або іншій особі забороняється на якийсь конкретний період часу бра-

ти участь у будь-якому змаганні або іншому заході або отримувати фінансування відповідно до Правила 40.

Дискваліфікація

Дивитися "Наслідки порушення антидопінгових правил".

Допінг-контроль

Усі заходи та дії, які виконуються, починаючи з планування тестування до кінцевого розгляду будь-якої апеляції, включаючи усі заходи, що вживаються в цей період, а саме: надання інформації про місце перебування спортсмена, забір проби та її збереження, лабораторний аналіз, отримання дозволу на використання заборонених медичних препаратів лише за показниками стану здоров'я, обробка результатів та заслуховування.

Вид

Окремий забіг або окремий вид змагання під час змагань (наприклад, біг на 100 метрів або метання списа).

Невиконання вимоги про заповнення форми

Неспроможність спортсмена правильно й чітко заповнити форму про місце його перебування або відповідно до Антидопінгових регламентів, або до Правил чи Регламентів національної федерації, або Антидопінгової організації, під юрисдикцією якої спортсмен перебуває і яка дотримується міжнародних стандартів тестування.

Змагальний період

Змагальний період означає період, що починається за 12 (дванадцять) годин до змагання, в якому спортсмен планує брати участь, і який закінчується після закінчення цього змагання та процесу забору проби, що стосується цього змагання.

Відсторонення від змагань

Дивитися "Наслідки порушень антидопінгового правила".

Міжнародні змагання

У рамках цих Антидопінгових правил – міжнародні змагання, що проводяться відповідно до Правила 35.7 (нижче), які щорічно публікуються на вебсторінці IAAF.

Міжнародний норматив

Норматив, затверджений ВАДА, на підтвердження Кодексу. Щоби зробити висновок про те, що процедури, які вимагають міжнародні стандарти, були виконані правильно, достатньо виконувати ці міжнародні стандарти (на противагу іншому альтернативному стандарту, практиці або процедурі). Міжнародні стандарти містять будь-які технічні документи, опубліковані згідно з міжнародними стандартами.

Організатор великого змагання

Континентальні асоціації національних олімпійських комітетів та інші міжнародні організації, що об'єднують різні види спорту, які діють як керівний орган для будь-якого континентального, регіонального або іншого міжнародного змагання.

Маркер

Складна субстанція, група таких субстанцій або біологічні параметри, які свідчать про застосування забороненої субстанції або забороненого методу.

Метаболіт

Будь-яка субстанція, що утворилася в процесі біотрансформації.

Неповнолітній

Будь-яка особа, яка не досягла повноліття відповідно до законодавства країни проживання.

Пропущений тест

Відсутність спортсмена в тому місці і в той час, які були вказані як 60-хвилинний проміжок часу для проходження тестування за формою про його місце перебування в цей конкретний день відповідно до Антидопінгових регламентів, або Правил чи Регламентів національної федерації, або Антидопінгової організації, під юрисдикцією якої перебуває спортсмен і яка підкорюється міжнародним стандартам тестування.

Національна антидопінгова організація

Організація (організації), затверджена кожною країною або територією, яка володіє на національному рівні основними повноваженнями й обов'язками щодо затвердження та застосування Антидопінгових правил, керівництва забором проб, використання результатів тес-

тування і проведення слухань. Це може бути організація, яку признали багато країн, щоб виконувати обов'язки антидопінгової організації для тих країн або територій. Якщо це призначення не виконав компетентний громадський орган (органы), то тоді Національний олімпійський комітет країни або території або його уповноважений виступатиме як така організація.

Національний олімпійський комітет

Організація, яку визнав Міжнародний олімпійський комітет. Термін "Національний олімпійський комітет" також містить у своєму складі національну спортивну конфедерацію в тих країнах і територіях, де національна спортивна конфедерація бере на себе звичайні зобов'язання Національного олімпійського комітету у сфері антидопінгу.

Неоголошене заздалегідь вручення повідомлення

Допінг-контроль, який проводиться без попередження спортсмена. Його постійно супроводжують від моменту вручення повідомлення та впродовж усього процесу взяття проби.

Відсутність порушення або недбалості

У випадку, коли спортсмен стверджує відповідно до Правила 38, що не знав або не підозрював і логічно не міг знати чи підозрювати, навіть дотримуючись надзвичайної обережності, що він використовував або застосовував заборонену речовину чи заборонений метод.

Незначна провина або незначна недбалість

У випадку, коли спортсмен стверджує відповідно до Правила 38, що його провина чи недбалість не були значними щодо порушення Антидопінгового правила з урахуванням розгляду всіх обставин і критеріїв, встановлених для того, щоб стверджувати, що порушення і недбалості не було.

Позазмагальний період

Позазмагальний період — це будь-який період вільний від змагань.

Учасник

Будь-який спортсмен або персонал, який обслуговує спортсмена.

Особа

Будь-яка фізична особа (включаючи будь-якого спортсмена або персонал, який обслуговує спортсмена) або організація, або юридична особа.

Наяvnість в організмі

Дійсна, фізична або конструктивна наявність забороненої речовини або забороненого методу (яка може бути виявлена тільки тоді, якщо людина має винятковий контроль над забороненою речовиною, методом або приміщенням, в якому є заборонена речовина/метод); за умови, що якщо людина не має виняткового контролю за забороненою речовиною/методом або приміщенням, в якому знаходиться заборонена речовина/метод, конструктивну наявність можна виявити лише в тому випадку, якщо людина знала про наявність забороненої речовини/методу і мала намір здійснити свій контроль. Але за умови, що до отримання будь-якого повідомлення про те, що людина здійснила порушення антидопінгового правила, ця людина здійснила конкретні заходи та показала, що вона ніколи не намагалася використовувати заборонену речовину/метод і відмовляється від наявності в його організмі цієї речовини/методу, чітко заявивши про це ІААФ, національній федерації або Антидопінговій організації, порушення антидопінгових правил не зараховуватиметься лише на основі наявності забороненої речовини/методу в організмі. Незважаючи на протиріччя, які існують у цьому визначенні, купівля (включаючи купівлю за допомогою електронних чи інших засобів) забороненої речовини/методу становить наявність забороненої речовини в людини, яка здійснила купівлю.

Список заборонених речовин і методів

Список заборонених речовин, опублікований ВАДА з вказівкою заборонених речовин і заборонених методів.

Заборонений метод

Будь-який метод, внесений до списку заборонених речовин і методів.

Заборонена речовина, субстанція

Будь-яка речовина, внесена до списку заборонених речовин і методів.

Тимчасове усунення від змагань

Спортсмен або інша особа тимчасово усувається від участі в будь-якому змаганні до винесення остаточного рішення під час слухання, яке проводиться відповідно до цих Правил.

Зареєстрована для тестування група

Група спортсменів, сформована ІААФ, яка тестуватиметься як під час змагання, так і поза ним, як частина програми тестування ІААФ. ІААФ опублікує список, який містить спортсменів, які належать до зареєстрованої для тестування групи.

Проба/речовина

Будь-який біологічний матеріал, взятий для проведення допінг-контролю.

Сторони, які підписали Кодекс

Організації, які підписали Кодекс та погодилися його виконувати, включаючи Міжнародний олімпійський комітет, міжнародні федерації, національні олімпійські комітети, організаторів великих змагань, національні антидопінгові організації і ВАДА.

Значна допомога

У рамках Правила 40.5 с особа, яка надає значну допомогу, повинна:

- (i) подати в письмовій формі всю інформацію, якою вона володіє, щодо порушень Антидопінгового правила;
- (ii) співпрацювати під час розслідування та винесення рішення з будь-якого випадку, який стосується цієї інформації, включаючи, наприклад, надання свідчень під час слухання, якщо цього потребують судові органи або група, яка проводить слухання. Більше того, надана інформація повинна бути достовірною і становити важливу частину будь-якої ініційованої справи або, якщо справа не ініційована, повинна бути достатньою основою, на якій ця справа може будуватися.

Обман

Підміна з непорядною метою або непорядним шляхом; зловживання впливом, непотрібне втручання, створення перешкод, уведення в оману або втягнення в шахрайство, щоб змінити результати або за-

вадити виконанню нормальних процедур, створюючи неправдиву ситуацію чи надаючи неправдиву інформацію.

Цілеспрямоване тестування

Відбір спортсменів для тестування, якщо конкретні спортсмени чи групи спортсменів відбираються цілеспрямовано для тестування в конкретний час.

Тестування

Частина процесу допінг-контролю, що передбачає планування тестування, взяття проби і її транспортування в лабораторію.

TUE

Отримання дозволу на застосування медикаментів винятково за терапевтичними показаннями.

Незаконне розповсюдження заборонених речовин

Продаж, передача, транспортування, розсилання, доставка або розповсюдження забороненої речовини або забороненого методу (фізично або з допомогою електронних чи інших засобів) спортсменом, персоналом, який обслуговує спортсмена, або будь-якою іншою особою певної третьої сторони. Однак, за умови, що це визначення не передбачає дій добросовісного медичного персоналу, який використовує заборонену речовину або заборонений метод із правдивою та законною лікувальною метою, або інше прийнятне виправдання, та не містить дії, які передбачають використання заборонених речовин, що не заборонені для позазмагального тестування, якщо тільки обставини в цілому не демонструють того, що заборонені речовини не призначенні для використання з правдивою та законною метою.

Використання

Використання, застосування, приймання в їжу, ін'єкції або вживання будь-якими іншими способами будь-якої забороненої речовини або забороненого методу.

ВАДА

Всесвітнє антидопінгове агентство

Порушення, що пов'язане із заповненням форми про місце перебування спортсмена

Порушення, яке пов'язане із заповненням форми, або пропущений тест.

Форма, що визначає місце перебування спортсмена

Інформація, яку надає спортсмен, який належить до зареєстрованої для тестування групи, або від його імені, що подає відомості про місце перебування спортсмена впродовж наступного кварталу.

ПРАВИЛО 30 **Масштаб Антидопінгових правил**

1. Ці Антидопінгові правила повинна застосовувати ІААФ, її національні федерації і континентальні асоціації, спортсмени, персонал, який обслуговує спортсменів, та інші особи, які належать до ІААФ, її національним федераціям і континентальним асоціаціям за рахунок угоди, членства, приєднання, повноважень, акредитації або участі в їх заходах чи змаганнях.
2. Усі національні федерації і континентальні асоціації повинні підкорятися Антидопінговим правилам і Регламентам. Ці Антидопінгові правила повинні бути уведені або безпосередньо, або як посилання в правила або регламентожної національної федерації або континентальної асоціації. Кожна національна федерація й континентальна асоціація повинні додати до своїх правил процедурні регламенти, необхідні для ефективного виконання Антидопінгових правил і Регламентів (і будь-яких змін, які можуть бути до них прийняті). Правила й Регламентиожної національної федерації та континентальної асоціації повинні бути підготовлені так, щоб усі спортсмени, персонал, який обслуговує спортсменів, та інші особи, які перебувають під юрисдикцією національної федерації або Континентальної асоціації, дотримувалися цих Антидопінгових правил і Регламенту.
3. Для того, щоб бути допущеним до змагань або брати участь, або бути акредитованим на міжнародних змаганнях, спортсмени (а там, де це доречно) і персонал, який їх обслуговує, та інші особи повинні підписати угоду про виконання Антидопінгових правил та Регламентів у тій формі, яку визначить Рада. Гарантуючи допуск

своїх спортсменів до участі в міжнародних змаганнях (див. Правило 21.2), національні федерації гарантують, що спортсмени підпісали угоду в необхідній формі і що копія підписаної угоди була надіслана в офіс IAAF.

4. Антидопінгові правила й Регламенти повинні застосовуватися до всіх випадків допінг-контролю, який проводиться відповідно до юрисдикції IAAF, її національних федерацій та континентальних асоціацій.
5. До обов'язків кожної національної федерації належить забезпечення контролю за тим, щоб все тестування під час змагань національного рівня, а також позазмагальне тестування спортсменів – членів цієї національної федерації, а також, щоб обробка результатів цього тестування проходила відповідно до Антидопінгових правил та Регламентів. Визнається той факт, що в деяких країнах або територіях національні федерації самі проводять тестування та обробку результатів, у той час як в інших країнах або територіях деякі або всі обов'язки національної федерації можуть бути передані або приписані (або самою національною федерацією, або відповідно до чинного державного законодавства чи регламенту) національній антидопінговій організації або якісь третьій стороні. Щодо таких країн або територій посилання цих Антидопінгових правил на національну федерацію (або її відповідних працівників) має бути, якщо це доцільно, посиланням на національну антидопінгову організацію або іншу третю сторону (або її відповідних працівників).
6. IAAF має контролювати антидопінгову діяльність національних федерацій — членів IAAF в рамках цих Антидопінгових правил, включаючи, але не обмежуючись тестуванням під час змагання і позазмагальним тестуванням, що проводиться на національному рівні кожної з національних федерацій (і/або відповідної національної антидопінгової організації, або третьої сторони відповідно до Правила 30.5). Якщо IAAF вважатиме, що тестування під час змагання і/або позазмагальне тестування, або інша антидопінгова діяльність, що проводиться на національному рівні національною федерацією, недостатня чи невідповідна або щодо успіху спортсменів цієї національної федерації на міжнародних змаганнях, або з якоїсь іншої причини, Рада може вимагати від національної федерації вжити такі заходи, які Рада вважає за необхідне для забез-

печення задовільного рівня антидопінгової діяльності в цій країні або території. Нездатність національних федерацій виконати рішення Ради може привести до винесення санкцій відповідно до Правила 44.7. Повідомлення спортсмена або іншої особи, що потрапляє під юрисдикцію національної федерації, в рамках цих Антидопінгових правил, може відбуватися шляхом надсилання повідомлення в цю національну федерацію. Національна федерація зобов'язана негайно зв'язатися зі спортсменом або іншою особою, якої стосується згадане повідомлення.

ПРАВИЛО 31

Антидопінгова організація ІААФ

- ІААФ взаємодіє в рамках цих Антидопінгових правил здебільшого із такими особами або організаціями:
 - Рада ;
 - Медична й Антидопінгова комісія ;
 - Бюро з перегляду питань допінгу;
 - Антидопінговий адміністратор ІААФ.

Pg0g

2. Рада зобов'язана, за рішенням Конгресу ІАФ, стежити й контролювати діяльність ІАФ відповідно до своїх завдань (див. Статтю 6.12 а), визначених Конституцією. Одним із цих завдань є пропаганда "чесної гри" в спорті, зокрема, провідної ролі в боротьбі проти допінгу в легкій атлетиці і в спортивному співтоваристві загалом, а також у розвитку й підтримці програм виявлення, стимулювання та виховання, які спрямовані на викорінювання допінгу в спорті (див. Статтю 3.8 Конституції).
 3. Рада має такі повноваження в рамках Конституції щодо здійснення контролю за діяльністю ІАФ:
 - а) створення будь-якої комісії або підкомісії на тимчасовій або постійній основі, яку вона вважає необхідною для належного функціонування ІАФ (див. Статтю 6.11 ї Конституції);
 - б) внесення будь-яких проміжних змін до Правил, які вона вважає необхідними в період між Конгресами, і визначення дати, коли ці зміни повинні набути чинності. Проміжні зміни слід довести до відома чергового Конгресу, який повинен визначити, чи вони матимуть постійний характер (див. Статтю 6.11 с Конституції);

- c) затвердження, відхилення або зміна Антидопінгових правил (див. Статтю 6.11 (i) Конституції);
- d) виключення або ухвалення інших санкцій проти національної федерації за порушення правил згідно з положеннями Статті 14.7 (див. Статтю 6.11 b Конституції).

Медична й Антидопінгова комісія

4. Медична і Антидопінгова комісія призначається як комісія Ради, відповідно до Статті 6.11 j Конституції, для надання ІААФ загальних консультацій щодо всіх антидопінгових і пов'язаних із ними питань, включаючи питання, що стосуються цих Антидопінгових правил і Антидопінгових регламентів.
5. До складу Медичної й Антидопінгової комісії належить не більше ніж 15 осіб, які збираються не рідше ніж раз на рік, зазвичай наприкінці кожного календарного року, для розгляду антидопінгової діяльності ІААФ за попередні 12 місяців і для створення антидопінгової програми на майбутній рік, яка буде подана на затвердження Ради. Медична й Антидопінгова комісія повинна також регулярно консультувати впродовж усього року в міру потреби.
6. Медична й Антидопінгова комісія відповідає за виконання таких завдань у рамках цих Антидопінгових правил:
 - а) видання Антидопінгових правил і змін до них у міру потреби. В Антидопінгових правилах містяться або безпосередньо, або посилення на такі документи, видані ВАДА:
 - (i) список заборонених речовин і методів;
 - (ii) міжнародні стандарти тестування;
 - (iii) міжнародні стандарти для лабораторій;
 - (iv) міжнародні стандарти для використання медикаментів лише за терапевтичними свідченнями;
 - (v) міжнародні стандарти із захисту недоторканості особистого життя та особистої інформації разом із будь-якими доповненнями або змінами до цих документів або міжнародних стандартів, або інших процедур, або інструкцій, які можуть бути необхідними, щоб відповідати цим Антидопінговим правилам або сприяти будь-яким іншим чином розвиткові антидопінгової програми ІААФ. Антидопінгові регламенти й будь-які запропоновані зміни до них повинні бути затверджені Радою, якщо в цих Антидопінгових правилах не вказано іншого. Даю-

- чи затвердження, Рада повинна встановити дату, після якої Антидопінгові регламенти або будь-які запропоновані до них зміни стають чинними. Офіс ІААФ повинен повідомити цю дату національним асоціаціям і опублікувати Антидопінгові регламенти й будь-які запропоновані до них зміни на вебсторінці ІААФ;
- b) надання консультацій Раді щодо змін до цих Антидопінгових правил, які можуть бути час від часу необхідними. Будь-яка передбачувана зміна до цих Антидопінгових правил, що вноситься в період між Конгресами, повинна бути затверджена Радою і повідомлена національним федераціям відповідно до Статті 16.11 с Конституції;
- c) планування, виконання й контроль за антидопінговою інформацією й антидопінговими програмами навчання. Ці програми повинні забезпечити найсучаснішу й найточнішу інформацію при наймні з таких питань:
- (i) заборонені речовини й заборонені методи, які введені до списку заборонених речовин і методів;
 - (ii) наслідки вживання допінгу для здоров'я;
 - (iii) процедури допінг-контролю;
 - (iv) права та обов'язки спортсменів;
- d) надання права використовувати медикаменти лише за терапевтичними свідченнями (TUE) відповідно до Правила 34.9 а;
- e) створення інструкцій загального характеру для відбору спортсменів, які належать до зареєстрованої ІААФ групи для тестування.

Медична й Антидопінгова комісія може під час виконання будь-якого зі згаданих завдань запрошувати експертів для надання додаткової спеціалізованої медичної або наукової консультації, якщо це потрібно.

7. Медична й Антидопінгова комісія повинна подавати звіт Раді про свою діяльність на кожному засіданні Ради. Вона повинна підтримувати зв'язок з офісом ІААФ зі всіх антидопінгових і пов'язаних із ними питань через Медичний і Антидопінговий відділ ІААФ.

Бюро з перегляду випадків допінгу

8. Бюро з перегляду випадків допінгу призначається як підкомісія Ради відповідно до Статті 6.11 j Конституції для вирішення таких конкретних завдань:

- а) визначення тих випадків, які мають бути передані в Арбітражний суд зі спорту CAS відповідно до Правила 38.9 з урахуванням обставин, коли відповідна національна федерація не змогла провести слухання спортсмена або іншої особи впродовж відведених для цього трьох місяців;
- б) визначення від імені Ради існування особливих/виняткових обставин (відповідно до Правил 40.4 та 40.5 відповідно) в тих випадках, про котрі йдеться в Правилі 38.16;
- с) визначення необхідності передачі справи в арбітраж CAS відповідно до Правила 42.15 і необхідності в таких випадках накладати на спортсмена повторну дискваліфікацію залежно від рішення CAS;
- д) прийняття рішення про те, чи повинна IAAF брати участь у розгляді випадків, поданих в CAS, в яких IAAF не є ініціатором справи відповідно до Правила 42.19, і чи потрібно в таких випадках накладати на спортсмена повторну дискваліфікацію залежно від рішення CAS;
- е) визначення для кожного випадку проміжку часу для IAAF, щоб вона могла подати апеляцію в CAS відповідно до Правила 42.13;
- ф) прийняття рішень у випадках, на які посилається Правило 45.4, про те, чи може IAAF визнавати тестування, проведене іншою організацією, яка не підписала Кодекс, у рамках правил і процедур, що відрізняються від цих Антидопінгових правил, визнаних IAAF.

Бюро з перегляду випадків використання допінгу може під час виконання будь-якого із згаданих завдань звертатися до Медичної й Антидопінгової комісії або Ради для отримання їх думки або керівництва щодо конкретного випадку, або до Ради з будь-якого питання загальної політики, яке може виникнути.

9. Бюро з перегляду випадків використання допінгу повинно складатися з трьох осіб, одна з яких повинна мати юридичну кваліфікацію. Президент володіє повноваженнями в будь-який момент тимчасово призначити додаткову особу або осіб до складу Бюро, якщо це потрібно, на тимчасовій основі.
10. Бюро з перегляду випадків використання допінгу повинне подавати звіт Раді про свою діяльність на кожному засіданні Ради.

Антидопінговий адміністратор ІААФ

11. Антидопінговий адміністратор ІААФ – це керівник Медичного й Антидопінгового відділу ІААФ. Він відповідальний за виконання антидопінгової програми, яку створили Медична й Антидопінгова комісії відповідно до Правила 31.5. Не рідше ніж раз на рік він повинен подавати звіт із питань Медичної й Антидопінгової комісій, а якщо це буде необхідно — то і частіше.
12. Антидопінговий адміністратор ІААФ є відповідальним за щоденне адміністрування випадків допінгу, що виникають у рамках Антидопінгових правил. Зокрема, Антидопінговий адміністратор ІААФ є відповідальним там, де це доречно, за процес обробки результатів відповідно до Правила 37, за ухвалення рішення про тимчасове відчуження спортсменів міжнародного рівня відповідно до Правила 38 і за адміністративне розслідування з питань порушень, пов'язаних із заповненням форми і пропущеними тестуваннями, допущених спортсменами міжнародного рівня згідно з процедурами, викладеними в Антидопінгових регламентах.
13. Антидопінговий адміністратор ІААФ може в будь-який час звернутися на власний розсуд за консультацією до керівника Медичної й Антидопінгової комісій, до Бюро з перегляду випадків допінгу або до будь-якої іншої особи, якщо він вважатиме це необхідним.

ПРАВИЛО 32 Порушення Антидопінгових правил

1. Допінг визначається як випадок одного чи кількох порушень антидопінгового правила, викладеного в Правилі 32.2 цих Антидопінгових правил.
2. Спортсмени або інші особи зобов'язані знати, що є порушенням антидопінгового правила, і ті речовини та методи, які введені до списку заборонених речовин і методів. Порушенням антидопінгового правила слід вважати:
 - а) наявність забороненої речовини чи його метаболітів, або маркерів у пробі спортсмена:
 - (i) особистий обов'язок кожного спортсмена – відповідати за те, щоб у його організм не потрапляла заборонена речовина. Спортсмени відповідатимуть, якщо в їхньому організмі буде виявлено заборонену речовину або її метаболіти, або маркери.

Для того, щоб встановити порушення антидопінгового правила, здійсненого порушенням Правила 32.2 а, немає необхідності демонструвати намір спортсмена, його провину, недбалість або знання про використання забороненої речовини;

- (ii) достатнім доказом порушення антидопінгового правила, відповідно до Правила 32.2 а, буде одне із таких положень: наявність забороненої речовини або її метаболітів, або маркерів у пробі "А" спортсмена, якщо спортсмен відмовляється від аналізу проби "В" і аналіз проби "В" не проводиться; або якщо аналіз проби "В" проводиться та підтверджує наявність забороненої речовини або її метаболітів, або маркерів у пробі "А" спортсмена;
- (iii) за винятком тих заборонених речовин, для яких у Списку заборонених речовин встановлена спеціальна кількісна межа, наявність будь-якої кількості забороненої речовини або її метаболітів, або маркерів у пробі, яку взяли у спортсмена, вважається порушенням антидопінгового правила;
- (iv) як виняток до загальної практики застосування Правила 32.2 а в список заборонених речовин і методів або міжнародних стандартів можуть бути введені особливі критерії для оцінювання заборонених речовин, які можуть вироблятися ендогенним шляхом;
- b) використання або спроба використання спортсменом забороненої речовини чи забороненого методу:
- (i) спортсмени особисто відповідають за те, щоб в їх організм не потрапила заборонена речовина. Для того, щоб встановити порушення антидопінгового правила, здійсненого порушення Правила 32.3 а, немає необхідності демонструвати намір спортсмена, його провину, недбалість або знання про використання забороненої речовини;
- (ii) успіх або невдача під час використання або спроби використання забороненої речовини чи забороненого методу не є суттєвим фактором. Для здійснення антидопінгового порушення достатньо того, що заборонена речовина чи заборонений метод були використані або була здійснена спроба їх використати;
- c) відмова або нездатність без виправдовувальних причин прийти для проходження допінг-контролю, згідно із затвердженими і

- чинними Антидопінговими правилами, або інший спосіб уникнути взяття проби;
- d) порушення наявних вимог щодо проходження спортсменом по-зазмагального тестування, включаючи порушення під час заповнення форми про місце перебування та пропущені тести, які фіксуються на підставі правил, що відповідають міжнародним стандартам для тестування. Будь-яка комбінація пропущених тестів і/або порушення, пов'язані з заповненням форми, впродовж 18 місяців за визначенням IAAF і/або іншою антидопінговою організацією, під юрисдикцією якої перебуває спортсмен, є порушенням антидопінгового правила.
- e) обман чи спроба обману під час будь-якої частини процесу допінг-контролю;
- f) використання забороненої речовини або забороненого методу:
- (i) використання спортсменом будь-якої забороненої речовини або забороненого методу під час змагання або використання спортсменом будь-якої забороненої речовини або забороненого методу поза змаганнями, за винятком випадків, коли спортсмен підтверджує, що використання дозволено тільки за терапевтичними показами відповідно до Правила 34.9 чи з деяких інших прийнятних та обґрунтованих причин;
 - (ii) використання персоналом, що обслуговує спортсмена, будь-якої забороненої речовини або забороненого методу під час змагань або використання персоналом, що обслуговує спортсмена, будь-якої забороненої речовини або забороненого методу поза змаганнями, які заборонені для використання спортсменом під час змагання або тренування, за винятком випадків, коли персонал, що обслуговує спортсмена, підтверджує, що використання спортсменові дозволено тільки за терапевтичними показаннями відповідно до Правила 34.9 чи з деяких інших прийнятних та обґрунтованих причин;
- g) незаконний обіг забороненої речовини або забороненого методу чи спроба такого незаконного обігу;
- h) призначення або спроба призначити спортсменові будь-яку заборонену речовину чи заборонений метод під час змагання або призначення або спроба призначити спортсмену будь-яку заборонену речовину чи заборонений метод поза змаганнями, або надання допомоги, спонукання, сприяння, підбурювання, нерозголошуван-

ня або залучення до будь-якого виду співучасти, що спричиняє порушення або спробу порушення Антидопінгового правила.

ПРАВИЛО 33

Доказ використання допінгу

Тягарі і стандарти доказу

1. ІААФ, національна федерація або інша організація, що має підстави подавати позов, зобов'язана підтверджити, що відбулося порушення антидопінгового правила. Стандартом доказу є підтвердження ІААФ, національною федерацією або іншою організацією, що має право подавати позов, факту порушення антидопінгового правила. Відповідний орган, що проводить слухання, має бути задоволений поданими фактами, беручи до уваги серйозність висловленого припущення. Цей стандарт доказу в усіх випадках більший, ніж просто баланс ймовірності, але менший, ніж безсумнівний доказ.
2. Якщо ці Антидопінгові правила покладають стандарт доказу на спортсмена або іншу особу, які ймовірно зробили антидопінгове порушення, то для того, аби спростувати припущення або подати конкретні факти чи обставини, стандартом доказу буде баланс ймовірності, за винятком випадків, які відповідають Правилу 40.4 (Специфічні речовини) і Правилу 40.6 (Обтяжувальні обставини), коли спортсмен повинен буде надати вагоміші докази.

Методи встановлення фактів і припущень

3. Факти, що стосуються порушень антидопінгового правила, можуть бути встановлені будь-якими достовірними способами, включаючи, але не обмежуючись зізнанням, свідченнями третіх осіб, свідченнями свідків, звітами спеціалістів, документами, висновками, зробленими на основі багаторічних спостережень, та іншою аналітичною інформацією.

У випадках допінгу визнаються такі правила доказу:

- а) акредитовані ВАДА лабораторії повинні проводити аналіз проб і виконувати процедуру зберігання відповідно до міжнародних стандартів для лабораторій. Спортсмен або інша особа може спростувати припущення про здійснення ним порушення антидо-

пінгового правила, виявивши, що ці Міжнародні стандарти для лабораторій не були дотримані, що могло реально призвести до несприятливого аналітичного виявлення.

Якщо спортсмен або інша особа спростовують припущення, що було висловлене раніше, і доводять, що Міжнародні стандарти для лабораторій не були дотримані, що реально могло призвести до несприятливого аналітичного виявлення, то ІААФ, національна федерація або інша організація, що має право подати позов, повинні довести, що невиконання норм не вплинуло на несприятливе аналітичне виявлення;

- b) невиконання міжнародних стандартів тестування або іншого антидопінгового правила чи принципу, які не призвели до несприятливого аналітичного виявлення або до іншого порушення антидопінгового правила, не піддають сумніву достовірність цих результатів. Якщо спортсмен або інша особа стверджують, що відбулося невиконання міжнародних стандартів тестування або інше порушення антидопінгового правила чи принципу, що реально могло призвести до несприятливого аналітичного виявлення або іншого порушення антидопінгового правила, то ІААФ, національна федерація або інша організація, що має право подати позов, повинні довести, що відхід від міжнародних стандартів не призвів до несприятливого аналітичного виявлення або до фактичної підстави для порушення антидопінгового правила;
- c) факти, які підтверджує рішення суду або професійний дисциплінарний арбітраж компетентної юрисдикції, котрі не є предметом для подальшої апеляції, вважаються беззаперечними доказами проти спортсмена або іншої особи, у справі яких ухвалюється рішення за цими фактами, за винятком випадків, коли спортсмен або інша особа доведуть, що рішення порушило принципи справедливого правосуддя;
- d) комісія, яка проводить слухання, під час слухання у справі порушення антидопінгового правила може зробити висновки, неприємні для спортсмена або іншої особи, які ймовірно порушили антидопінгове правило, на основі відмови спортсмена або іншої особи від прохання, яке було висловлене заздалегідь у межах розумного проміжку часу перед слуханням, з'явитися на слухання (або особисто, або телефоном відповідно до вказівки комісії, що проводить слухання) і відповісти на запитання ІААФ, національної

федерації або іншої організації, що висловлює припущення про порушення антидопінгового правила.

ПРАВИЛО 34

Список заборонених речовин і методів

1. Ці Антидопінгові правила містять список заборонених речовин і методів, який час від часу публікує ВАДА.

Публікація та перегляд списку заборонених речовин і методів

2. Список заборонених речовин і методів можна отримати в ІААФ, і він має бути опублікований на вебсторінці ІААФ. Кожна національна федерація повинна забезпечити (або через вебсторінку, або іншим чином) доступність чинного списку для всіх спортсменів, персоналу, що їх обслуговує, чи інших осіб, що перебувають під її юрисдикцією.
3. Якщо не вказано по-іншому в списку заборонених речовин і методів та (або) не вказано будь-яких змін до нього, то сам список і зміни до нього набирають чинності в рамках цих Антидопінгових Правил через три (3) місяці після публікації списку заборонених речовин і методів ВАДА, без будь-яких подальших дій з боку ІААФ.

Заборонені речовини та заборонені методи, внесені до списку

4. Заборонені речовини та заборонені методи; список заборонених речовин і методів ідентифікує ті речовини й методи, котрі завжди заборонені як допінг (під час змагання і поза змаганням) через можливість поліпшити результат під час майбутніх змагань або через свій прихований потенціал, речовини та методи, які заборонені лише під час змагання. Заборонені речовини та методи можуть бути у списку в загальній категорії (наприклад, анаболічні агенти) або як конкретне посилення на конкретну речовину або метод.
5. Специфічні речовини: для застосування Правила 40 (Санкції для окремих осіб) усі заборонені речовини є специфічними речовинами, за винятком речовин, що належать до класів анаболічних агентів і гормонів і тих симулантів і гормонних антагоністів та модуля-

- торів, ідентифікованих як таких в списку заборонених речовин і методів. Заборонені методи не є специфічними речовинами.
6. Нові класи заборонених речовин: якщо ВАДА розширює список заборонених речовин і методів, додаючи до нього новий клас заборонених речовин, Виконавчий комітет ВАДА повинен визначити, чи будь-яка, чи всі заборонені речовини, які належать до нового класу заборонених речовин, вважатимуться специфічними речовинами відповідно до Правила 34.5.
 7. Визначення ВАДА заборонених речовин і заборонених методів, які заноситимуться до списку заборонених речовин і методів, та класифікація речовин за категоріями в цьому списку є остаточними і не підлягає оскарженню спортсменом або іншою особою на основі аргументу, що речовина або метод не є маскувальним агентом або не можуть потенційно поліпшити результат, не становлять ризику для здоров'я або не дискредитують дух спорту.

Дозвіл на використання заборонених речовин і методів лише за терапевтичними показаннями

8. ВАДА затвердило міжнародні стандарти для отримання дозволу на використання заборонених речовин і методів лише за терапевтичними показаннями (англійська абревіатура TUE).
9. Спортсмени, які можуть документально підтвердити, що за станом здоров'я їм необхідно використовувати заборонену речовину або заборонений метод, мають отримати дозвіл TUE на використання медикаментів лише за терапевтичними показаннями. Цей дозвіл можливий лише у тих випадках, якщо є чітка й обов'язкова клінічна необхідність і якщо спортсмен при цьому не отримає жодних переваг під час участі в змаганні:
 - a) спортсмен міжнародного рівня повинен подати заявку на отримання цього дозволу від IAAF до своєї участі в міжнародному змаганні (незалежно від того чи , чи отримав спортсмен цей дозвіл раніше на національному рівні). IAAF опублікує список міжнародних змагань, для участі в яких необхідно отримати дозвіл на TUE від IAAF. Спортсмени міжнародного рівня, що звертаються за отриманням цього дозволу, мають звернутися в Медичну і Антидопінгову комісію. Детальну інформацію про цю процедуру можна знайти в Антидопінгових регламентах. Про дозвіл, виданий IAAF в рамках цього Правила, повідомляється в національну

федерацію і в ВАДА (через систему АДАМС або іншим способом);

- b) спортсмени не міжнародного рівня повинні отримати дозвіл від своєї національної федерації або від якоєсь іншої організації, яку національна федерація уповноважила видати такий дозвіл і яка має компетентні повноваження на видачу дозволу в країні чи на території розміщення національної федерації. У всіх випадках національні федерації зобов'язані негайно повідомити про видачу дозволу TUE відповідно до цього Правила в IAAF та у ВАДА (через систему АДАМС або іншим способом);
- c) ВАДА з власної ініціативи може в будь-який час переглянути видачу дозволу TUE спортсменові міжнародного рівня або спортсмену, який не є спортсменом міжнародного рівня, але введений у свою національну, зареєстровану для тестування, групу. Більше того, на прохання будь-якого такого спортсмена, якому було відмовлено в отриманні дозволу TUE, ВАДА може переглянути цю відмову. Якщо ВАДА визначить, що видача дозволу TUE або відмова на його видачу не відповідає міжнародним стандартам для видачі дозволу про використання заборонених речовин і методів тільки за терапевтичними показаннями, ВАДА може переглянути своє рішення;
- d) Наявність забороненої речовини або її метаболітів чи маркерів (Правило 32.2 a), використання чи спроба використання забороненої речовини або забороненого методу (Правило 32.2. b), володіння забороненою речовиною або забороненим методом (Правило 32.2 f) або застосування забороненої речовини або забороненого методу (Правило 32.2 h) не вважатимуться порушенням Антидопінгового правила, якщо вони відповідають положенням наявного TUE, і дозвіл видано згідно з міжнародними стандартами для використання заборонених речовин і методів лише за терапевтичними показаннями.

ПРАВИЛО 35

Тестування

1. Кожен спортсмен відповідно до цих Антидопінгових правил може бути тестований як під час змагань, в яких він бере участь, так і під час позазмагального тестування будь-коли і в будь-якому місці.

Спортсмени повинні прибути до місця проведення допінг-контролю, коли їм повідомляє про це особа, що має повноваження проводити тестування.

2. Умовою для членства в ІААФ будь-якої національної федерації (і відповідно континентальної асоціації) є внесення до її конституції:
 - a) положення, що дає національній федерації (відповідно континентальній асоціації) повноваження проводити змагальне і позазмагальне тестування, звіт про яке (у випадку, якщо тестування проводить національна федерація) має щорічно подаватися в ІААФ (див. Правило 43.4);
 - b) положення, що дає ІААФ повноваження проводити тестування на національних чемпіонатах, що організовує національна федерація (і відповідно на континентальних чемпіонатах, що проводить континентальна асоціація);
 - c) положення, що дає ІААФ повноваження проводити неоголошене позазмагальне тестування спортсменів будь-якої національної федерації;
 - d) положення, яке висуває як умову членства або приєднання до своєї національної федерації й як умову для участі в змаганнях, які санкціоновані чи організовуються національною федерацією, згоду її спортсменів проходити змагальне і позазмагальне тестування, що проводить ця національна федерація, ІААФ і будь-яка інша організація, яка має компетентні повноваження проводити тестування відповідно до цих Антидопінгових правил.
3. ІААФ та її національні федерації можуть передати повноваження проводити тестування відповідно до цього Правила будь-якій національній федерації, іншим національним федераціям, ВАДА, урядовому агентству, національній антидопінговій організації або іншій третій стороні, яка, на їхню думку, достатньо кваліфікована для виконання цього завдання.
4. Крім тестування, організованого ІААФ та її національними федераціями (і організаціями, яким ІААФ та її національні федерації передали повноваження проводити тестування відповідно до Правила 35.3), спортсмени можуть бути тестовані:
 - а) під час змагання будь-якою організацією або органом, які мають компетентні повноваження на проведення тестування на змаганні, в якому вони беруть участь;

- b) поза змаганням:
- (i) ВАДА;
 - (ii) національною антидопінговою організацією країни або території, на якій вони перебувають;
 - (iii) МОК або від імені МОК з нагоди Олімпійських ігор.

Проте лише одна організація відповідає за проведення й керівництво процедурою тестування під час змагання. На міжнародних змаганнях взяття проб повинна проводити і контролювати IAAF (див. Правило 35.7) або керівний орган іншої міжнародної спортивної організації у випадку, якщо IAAF не має цілковитого контролю на цьому міжнародному змаганні (наприклад, МОК на Олімпійських іграх або Федерація ігор країн Співдружності Націй на Іграх цієї організації). Якщо IAAF або керівний орган іншої міжнародної спортивної організації ухвалює рішення не проводити тестування на міжнародному змаганні, то національна антидопінгова організація країни або території, на якій проводиться міжнародне змагання, може за згодою IAAF і ВАДА ініціювати й провести таке тестування.

5. IAAF та її національні федерації повинні негайно повідомити про всі завершені змагальні тести в центр аналізу інформації ВАДА (у випадку, якщо звіт подає національна федерація, то копію звіту слід спрямовувати одночасно в IAAF) для того, щоб уникнути повторення тестування без необхідності.
6. Тестування, що проводить IAAF та її національні федерації відповідно до цього Правила, повинно відповідати Антидопінговим регламентам, що діють під час тестування.

Тестування під час змагання

7. IAAF зобов'язана організувати й керувати тестуванням під час таких міжнародних змагань:
 - a) чемпіонатів світу;
 - b) змагань Всесвітньої легкоатлетичної серії;
 - c) міжнародних змагань IAAF відповідно до Правила 1.1;
 - d) змагань IAAF за запрошенням;
 - e) змагань IAAF, що проводяться по шосе (включаючи марафони IAAF);
 - f) на інших міжнародних змаганнях, які може визначити Рада за рекомендацією Медичної і Антидопінгової комісії. Повний спи-

- сок міжнародних змагань відповідно до цього Правила має щорічно публікуватися на вебсторінці IAAF.
8. Рада повинна визначити очікуване число спортсменів для їх тестування на вказаних міжнародних змаганнях за рекомендацією Медичної і Антидопінгової комісії. Для тестування спортсмени відбираються таким чином:
 - a) за результатом місця, зайнятого у фіналі і/або за жеребкуванням;
 - b) на розсуд IAAF (в особі відповідної офіційної особи або організації, що діє від імені IAAF) будь-яким способом, який буде вибраний, включаючи цілеспрямоване тестування;
 - c) **будь-який спортсмен, який встановив або повторив світовий рекорд** (Див. Правила 260.6. і 260.8).
 9. Якщо IAAF передала повноваження з проведення тестування відповідно до Правила 35.3, вона може призначити представника на конкретне міжнародне змагання, щоб забезпечити точне виконання цих Антидопінгових правил і Антидопінгових регламентів.
 10. Проконсультувавшись з відповідною національною федерацією (і відповідно, з конкретною континентальною асоціацією), IAAF може провести або допомогти в проведенні тестування на національному чемпіонаті, що проводить національна федерація, або на континентальному чемпіонаті, що проводить континентальна асоціація.
 11. У всіх інших випадках (за винятком випадків, коли допінг-контроль проводиться за правилами керівного органу іншої міжнародної спортивної організації, наприклад, МОК на Олімпійських іграх), національна федерація, що проводить тестування, або та федерація, в країні чи на території якої проводиться змагання, відповідає за організацію і проведення змагального тестування. Якщо національна федерація передала повноваження з проведення тестування відповідно до Правила 35.3, то федерація зобов'язана забезпечити, щоб це тестування, що проводиться в країні або на території, відповідало цим Антидопінговим правилам і Антидопінговим регламентам.

Позазмагальне тестування

12. IAAF проводить своє позазмагальне тестування переважно для спортсменів міжнародного рівня. Проте на власний розсуд IAAF

може проводити позазмагальне тестування будь-якого спортсмена в будь-який час. За винятком особливих випадків, тестування проводиться без повідомлення спортсмена або персоналу, який його обслуговує, чи національної федерації. Спортсмени, зараховані до зареєстрованої для тестування групи, мають виконати вимоги подати інформацію про їхнє місцеперебування відповідно до Правила 35.17.

13. Кожна національна федерація, співробітник федерації та інші особи, що діють під юрисдикцією національної федерації, зобов'язані допомагати ІААФ (якщо це доречно, то й іншій національній федерації, ВАДА або іншій організації, що має компетентні повноваження для проведення тестування) в проведенні позазмагального тестування в рамках цього правила. Будь-яка національна федерація, співробітник федерації та інші особи, що діють під юрисдикцією національної федерації, які перешкоджають, заважають, втручаються або іншим чином ускладнюють проведення тестування, можуть отримати санкції відповідно до цих Антидопінгових правил.
14. Позазмагальне тестування проводиться відповідно до цих Антидопінгових правил з метою виявлення заборонених речовин і методів, які належать до списку заборонених речовин і методів як речовини і методи, котрі заборонені завжди (під час змагань і позазмаганнями) **або з метою збору даних в межах біологічного паспорту спортсмена або для обох цілей одночасно**.
15. Статистичні дані позазмагального тестування публікуються раз на рік на кожного спортсмена, який належить до групи зареєстрованих для тестів спортсменів, і на кожну національну федерацію.

Інформація про місцеперебування

16. ІААФ затверджує групу спортсменів, зареєстрованих для тестування, котрі повинні виконати вимоги щодо надання інформації про місцеперебування відповідно до цих Правил і Антидопінгових регламентів. Склад групи спортсменів, зареєстрованої для тестування, ІААФ публікує на вебсторінці ІААФ, він переглядається та оновлюється з потреби час від часу.
17. Кожен спортсмен, зарахований у групу, зареєстровану для тестування, повинен надати форму, що містить інформацію про його місцеперебування відповідно до Антидопінгових регламентів. Ко-

жен спортсмен повністю відповідає за надання цієї інформації. Однак на прохання IAAF або іншої організації, уповноваженої проводити тестування, національні федерації повинні використовувати всі свої можливості, аби допомогти зібрати дійсну й точну інформацію про місцеперебування своїх спортсменів, і має ввести у свої правила та регламенти спеціальне положення про цей обов'язок. Інформація про місцеперебування, яку подає спортсмен відповідно до цього Правила, має бути повідомлена у ВАДА та будь-яку іншу організацію, що має компетентні повноваження для тестування спортсмена відповідно до Антидопінгових регламентів, із чітким дотриманням умови, що ця інформація використовуватиметься лише для допінг-контролю.

18. Якщо спортсмен, зарахований у зареєстровану для тестування групу, не надав IAAF інформацію, що вимагається, про своє місцеперебування, то вважатиметься порушенням положення про заповнення форми відповідно до Правила 32.2 d, якщо були виконані умови Антидопінгових регламентів. Якщо спортсмен, зарахований у зареєстровану для тестування групу, відсутній у тому місці, яке було вказане ним для проведення тестування, то це вважатиметься пропущеним тестом відповідно до Правила 32.2 d, якщо були виконані умови Антидопінгових регламентів. Вважатиметься, що спортсмен порушив антидопінгове правило відповідно до Правила 32.2 d, якщо він вчинив три порушення, пов'язані з наданням інформації про своє місцеперебування (в будь-якому поєднанні порушень, – пов'язані з поданням форми і/або пропущенням тестів, – загальною кількістю три) впродовж 18-місячного періоду. IAAF може використовувати Правило 32.2 d для порушень, пов'язаних з поданням форми і/або пропущеними тестами, котрі були заявлені іншими антидопінговими організаціями, під юрисдикцією яких є спортсмен, за умови, що порушення були заявлені на основі правил, які узгоджуються з міжнародними стандартами тестування.
19. Якщо спортсмен, зарахований у зареєстровану для тестування групу, або член команди, який обслуговує спортсмена, або інша особа свідомо подає неточну чи неправдиву інформацію про місцеперебування спортсмена, вважатиметься, що він намагався уникнути взяття у нього проби і порушив Правило 32.2 с і/або втрутися або намагався втрутитися у процес допінг-контролю на порушення

Правила 32.2 е. Якщо національна федерація, яку попросили допомогти IAAF зібрати інформацію про місцеперебування спортсмена відповідно до Правила 35.17 і яка якимось іншим способом погодилася надати інформацію про місцеперебування від імені своїх спортсменів, не перевірила точність і достовірність відісланої інформації, то вважатиметься, що вона порушила Правило 42.2 е.

Повернення до участі в змаганнях після припинення спортивної діяльності або іншого періоду неучасті в змаганнях

20. Якщо спортсмен, який зарахований у зареєстровану для тестування групу, більше не хоче проходити позазмагальне тестування на основі того факту, що він припинив спортивну діяльність або вирішив не брати участь у змаганнях через будь-яку іншу причину, то він має повідомити про це IAAF, використовуючи необхідну для цього форму. Цей спортсмен не може згодом відновити участь у змаганнях, якщо він не попередив IAAF в письмовій формі за 12 місяців про свій намір повернутися до змагальної діяльності і пройти позазмагальне тестування, яке буде організовано IAAF в цей період, і не надав IAAF інформацію про своє місцеперебування відповідно до Правила 35.17. Спортсмен, який відмовляється або не може здати пробу через те, що він перервав спортивну кар'єру або вирішив не брати участь у змаганнях з будь-якої іншої причини, але не повідомив про це IAAF відповідно до цього Правила, здійснює порушення Антидопінгового правила в рамках Правила 32.2 с.

ПРАВИЛО 36

Аналіз проб

1. Усі проби, відібрані відповідно до цих Антидопінгових правил, повинні бути проаналізовані з дотриманням таких наведених загальних принципів:

Використання затверджених лабораторій

- а) відповідно до Правила 32.2 а (наявність забороненої речовини або забороненого методу) аналіз проб має проводитися тільки в лабораторіях, акредитованих ВАДА або якимось іншим чином затвердженим ВАДА. У випадку, якщо тестування проводить IAAF відповідно до Правила 35.7, проби повинні спрямовуватися лише в лабораторії, акредитовані ВАДА (або, де це доречно,

в гематологічні лабораторії чи пересувні центри для тестування), які затверджені ІААФ;

Мета взяття проби й аналіз проб

- b) аналіз проб проводиться для того, щоб виявити заборонені речовини й заборонені методи, які належать до Списку заборонених речовин і методів (та інші речовини, які визначить ВАДА відповідно до своєї програми контролю) і/або для того, щоб допомогти визначити відповідні параметри в сечі, крові та в інших речовинах організму спортсмена, включаючи ДНК або геномний профіль, з антидопінговою метою. Відповідна профільна інформація може бути використана для керівництва цілеспрямованого тестування або для підтвердження порушення антидопінгового правила в рамках Правила 32.2, або для обох випадків;

Аналіз проб

- c) жодна проба не може бути використана з іншою метою, окрім тих випадків, що викладені в Правилі 36.1 b без письмової згоди спортсмена. Проби, які використовуються (за згодою спортсмена) з іншою метою, що не відповідає Правилу 36.1 b, мають бути позбавлені будь-якої ідентифікації, щоб за нею не можна було визначити конкретного спортсмена;

Стандарти для аналізу проб і звітності

- d) лабораторії повинні здійснювати аналіз проб і подавати звіт про результати відповідно до Міжнародних стандартів для лабораторій. Дотримання міжнародних стандартів для лабораторій (на відміну від іншого альтернативного стандарту, практики чи процедури) буде достатнім для того, аби зробити висновок про те, що процедури, які відповідають Міжнародним стандартам для лабораторій, були правильно виконані. Міжнародний стандарт для лабораторій має містити в собі будь-які технічні документи, видані у зв'язку з міжнародними стандартами для лабораторій.
2. Усі проби, взяті у спортсменів під час допінг-контролю, що проводиться на міжнародних змаганнях, одразу стають власністю ІААФ.
 3. Якщо на будь-якому етапі виникає питання або проблема щодо аналізу чи результатів проби, працівник, відповідальний у лабораторії за аналіз (або в гематологічній лабораторії, або в пересувно-

му центрі тестування) може проконсультуватися з Антидопінговим адміністратором IAAF для отримання керівництва до дій.

4. Якщо на будь-якому етапі виникає питання або проблема щодо проби, **IAAF може вимагати** провести додаткові або інші тести, щоб з'ясувати питання або проблему, які виникли, і під час ухвалення рішення про те, чи була виявлена в пробі заборонена аналітична речовина, то IAAF ґрунтуються на результатах цих тестів.
5. Проба, взята відповідно до Правила 36.2, може бути повторно проаналізована в рамках Правила 36.1 b у будь-який час виключно за вказівкою IAAF або ВАДА (зі згоди IAAF). Всі інші проби, взяті у спортсменів, можуть бути повторно проаналізовані виключно за вказівкою організації, що проводила тестування, або IAAF (зі згоди організації, що проводила тестування), або ВАДА. Обставини та умови для повторного аналізу проб мають відповісти вимогам Міжнародних стандартів для лабораторій.
5. Якщо аналіз показує наявність забороненої речовини або використання забороненого методу, акредитована ВАДА лабораторія повинна негайно підтвердити заборонене аналітичне виявлення або атипове виявлення у закодованій формі у звіті, підписаним уповноваженим представником лабораторії, і надіслати або в IAAF, у випадку якщо це тестування IAAF, або у відповідну національну федерацію, якщо тестування проводила ця національна федерація (з копією в IAAF). Якщо тестування проводила національна федерація, вона повинна інформувати IAAF про заборонене аналітичне виявлення або атипове виявлення або спробу і повідомити прізвище спортсмена негайно після отримання інформації від акредитованої ВАДА лабораторії, і за будь-яких обставин упродовж двох тижнів після отримання такої інформації.

ПРАВИЛО 37

Обробка результатів

1. Після отримання повідомлення про виявлення забороненої аналітичної речовини або атипового виявлення в пробі "A" свідчення про інше порушення антидопінгового правила в рамках цих Антидопінгових правил починається процес обробки результатів.

2. У випадках, коли справа стосується спортсменів міжнародного рівня, процес обробки результатів проводить Антидопінговий адміністратор IAAF, а в усіх інших випадках обробку результатів проводить відповідна особа або орган національної федерації спортсмена або іншої особи. Ця особа або орган національної федерації спортсмена або іншої особи повинні постійно інформувати Антидопінгового адміністратора IAAF про перехід процесу обробки результатів. До Антидопінгового адміністратора IAAF можна в будь-який час звернутися з проханням про допомогу або отримання інформації під час процесу обробки результатів.

У рамках цього Правила і Правила 38 посилання на Антидопінгового адміністратора IAAF тут і нижче вважатимуться, де це доречно, посиланнями на відповідну особу або орган національної федерації (або орган, якому національна федерація передала повноваження обробляти результати), а посилання на спортсмена вважатимуться, де це доречно, посиланнями на будь-який персонал, що обслуговує спортсмена або іншу особу.

3. Після отримання повідомлення про заборонене аналітичне виявлення в пробі "A" Антидопінговий адміністратор IAAF повинен провести розслідування, щоб встановити:
 - а) чи було дозволено спортсменові приймати заборонену речовину лише за терапевтичними показаннями (TUE);
 - б) або чи було будь-яке очевидне порушення Антидопінгових регламентів або Міжнародних стандартів для лабораторій, що могло стати причиною несприятливого аналітичного виявлення.
4. Якщо первинне розслідування, що проводиться відповідно до Правила 37.3, не виявляє дозволу, даного спортсменові на прийом TUE, або фіксує недотримання Антидопінгових регламентів, або порушення Міжнародних стандартів для лабораторій, що могло стати причиною несприятливого аналітичного виявлення, Антидопінговий адміністратор IAAF повинен негайно повідомити спортсменові:
 - а) про несприятливе аналітичне виявлення;
 - б) про порушення Антидопінгового правила;
 - с) про терміни, упродовж яких спортсмен повинен надати IAAF або безпосередньо, або через свою національну федерацію пояснення факту несприятливого аналітичного виявлення;

- d) про право спортсмена попросити негайно провести аналіз проби "В" і про те, що неможливість звернутися з таким проханням вважатиметься відмовою від аналізу проби "В". Одночасно спортсменові потрібно повідомити, що якщо він попросить провести аналіз проби "В", всі відповідні лабораторні витрати повинен сплатити спортсмен, за винятком випадків, коли проба "В" не підтверджує результат проби "А". В цьому випадку витрати сплатить організація, відповідальна за організацію та проведення тестування;
- e) про заплановану дату, час і місце для проведення аналізу проби "В", якщо про це попросила IAAF або спортсмен; зазвичай ця дата настає не пізніше ніж через 7 днів після дати повідомлення спортсмена про несприятливе аналітичне виявлення. Якщо відповідна лабораторія потім не зможе виконати аналіз проби "В" у призначений день, то аналіз проводиться в найзручніший для лабораторії день. Жодна інша причина не може вважатися прийнятною для зміни дати проведення аналізу проби "В";
- f) про можливість для спортсмена і/або його представника бути присутнім під час процедури розкривання й аналізу проби "В" у запланований для цього день, час і місце, якщо було зафіксовано прохання про проведення цього аналізу;
- g) про право спортсмена попросити копії лабораторної документації, що стосується проб "А" і "В", яка містить інформацію, яку вимагають Міжнародні стандарти для лабораторій.
- Антидопінговий адміністратор IAAF повинен надіслати у відповідну національну федерацію і ВАДА копію вказаного повідомлення спортсмена. Якщо Антидопінговий адміністратор IAAF вирішить не вважати несприятливе аналітичне виявлення порушенням антидопінгового правила, він повинен повідомити про це спортсмена, національну федерацію і ВАДА.
5. Відповідно до міжнародних стандартів за особливих обставин лабораторії повинні заявляти про виявлення заборонених речовин, які могли бути вироблені ендогенним шляхом як атипове виявлення, яке вимагає подальшого розслідування. Після отримання інформації про атипове виявлення в пробі "А" Антидопінговий адміністратор IAAF повинен розпочати первинний розгляд, щоб визначити:

- а) чи відповідає атипове виявлення TUE, що застосовується на цей час, котре було видано відповідно до міжнародних стандартів для видачі дозволу на використання заборонених препаратів лише за терапевтичними показаннями;
- б) або чи відбулося будь-яке очевидне порушення Антидопінгових регламентів або Міжнародних стандартів, яке стало причиною атипового виявлення. Якщо початкове розслідування не виявить TUE, що застосовується на цей час, або встановить порушення Антидопінгових регламентів або Міжнародних стандартів для лабораторій, яке стало причиною атипового виявлення, то Антидопінговий адміністратор IAAF повинен провести розслідування відповідно до міжнародних стандартів. Після завершення розслідування необхідно повідомити ВАДА про те, чи буде атипове виявлення заявлене як несприятливе аналітичне виявлення. Якщо атипове виявлення заявлене як несприятливе аналітичне виявлення, то спортсмена слід повідомити про це відповідно до Правила 37.4. Антидопінговий адміністратор IAAF не оприлюднюватиме атипове виявлення доти, доки він не завершить своє розслідування і не ухвалить рішення про те, чи буде IAAF проводити подальше розслідування, за винятком випадків, коли існує хоча б одна з таких обставин:
- а) якщо Антидопінговий адміністратор IAAF визначить, що аналіз проби "В" необхідно проводити до завершення свого розслідування відповідно до Правила 37.5, IAAF може провести аналіз проби "В" після повідомлення спортсмена, при цьому повідомлення має містити опис атипового виявлення та інформацію, де це доречно, яка викладена в Правилі 37.4 b—g;
- б) якщо Антидопінговий адміністратор IAAF отримає прохання або від Головного організатора змагань світового рівня незадовго перед проведением одного зі своїх міжнародних змагань, або прохання від спортивної організації, відповідальної за дотримання термінів відбору членів команди для участі в міжнародному змаганні, розкрити інформацію про те, чи не розглядається питання про атипове виявлення в спортсмена, котрий належить до списку, наданого Головним організатором змагань світового рівня або спортивною організацією, Антидопінговий адміністратор IAAF має підтвердити особу цього спорт-

смена після того, як йому спершу було надане повідомлення про атипове виявлення.

6. Спортсмен може визнати несприятливий аналітичний результат проби "A", відмовившись від свого права на аналіз проби "B". Проте IAAF може попросити провести аналіз проби "B" у будь-який час, якщо вона вважає, що цей аналіз буде доречний для розгляду справи спортсмена.
7. Спортменові і/або його представнику дозволено бути присутнім під час аналізу проби "B" і перебувати на місці проведення процедури під час її проведення. Представник національної федерації спортсмена може бути також присутнім упродовж усієї процедури, як і представник IAAF. Спортсмен буде тимчасово усунений від участі в змаганнях на цей період (див. Правило 38.2), незважаючи на той факт, що він попросив провести аналіз проби "B".
8. Після завершення аналізу проби "B" повний лабораторний звіт повинен бути своєчасно поданий, якщо буде висловлене таке прохання, Антидопінговому адміністраторові IAAF разом із копією всіх відповідних даних, потрібних за Міжнародними стандартами для лабораторії. Копії цього звіту і всіх відповідних даних мають бути надані спортменові, якщо він про це попросить.
9. Після отримання лабораторного звіту проби "B" Антидопінговий адміністратор IAAF повинен провести подальше розслідування, яке може вимагатися, зважаючи на список заборонених речовин. Після завершення розслідування Антидопінговий адміністратор IAAF повинен швидко повідомити спортсмена про результати розслідування і про те, чи стверджує IAAF або продовжує стверджувати, що було порушене антидопінгове правило.
10. У випадку порушення будь-якого антидопінгового правила, якщо при цьому не було негативного аналітичного або атипового виявлення, Антидопінговий адміністратор IAAF повинен провести розслідування відповідно до можливих вимог згідно з наявною антидопінговою політикою та правилами, затвердженими згідно з Кодексом, або як він вважає за потрібне у будь-якому випадку, і після закінчення такого розслідування повинен швидко повідомити спортсмена, про якого йдеться чи стверджується, що відбулося антидопінгове порушення. Якщо це так, то спортменові має бути надана можливість або безпосередньо, або через свою національ-

ну федерацію надати пояснення у відповідь на ствердження про антидопінгове порушення впродовж терміну, встановленого Антидопінговим адміністратором IААФ.

11. Особи, пов'язані з допінг-контролем, повинні вжити всіх заходів для збереження конфіденційності доти, доки аналіз проби "В" не буде завершений (або доти, доки не завершено розслідування після отримання результатів проби "В", що може бути необхідним згідно зі списком заборонених речовин відповідно до Правила 37.9), або доти, доки спортсмен не відмовиться від аналізу проби "В". Особи спортсменів або інших осіб, стосовно яких висловлено припущення про порушення антидопінгового правила, можуть бути публічно названі після того, як спортсменові або іншій особі було пред'явлено повідомлення відповідно до Правила 37.4 або Правила 37.10 та в звичайних обставинах не раніше, ніж виносяться тимчасові санкції про відсторонення відповідно до Правила 38.2 або Правила 38.3.
12. Антидопінговий адміністратор IААФ може в будь-який час вимагати від національної федерації провести розслідування можливого порушення цих Антидопінгових правил одним чи кількома спортсменами або іншими особами, що є під юрисдикцією цієї національної федерації (якщо це доречно, діючи спільно з національною антидопінговою організацією країни або території, де розташована національна федерація, і/або інша відповідна національна організація або орган). Нездатність або відмова національної федерації провести таке розслідування на прохання IААФ або надати письмовий звіт із результатами такого розслідування впродовж розумного проміжку часу, обумовленого Антидопінговим адміністратором IААФ, може призвести до винесення санкцій відносно національної федерації відповідно до Правила 44.
13. Обробку результатів, що стосуються очевидного пропущеного тесту або порушення, пов'язаного із заповненням форми про місце перебування спортсмена, скочене спортсменом, що належить до зареєстрованої IААФ для тестування групи, проводить IААФ відповідно до процедур, викладених в Антидопінгових регламентах. Обробку результатів, що стосуються очевидного пропущеного тесту або порушення, пов'язаного із заповненням форми про місце перебування спортсмена, скочене спортсменом, що належить до

зареєстрованої для тестування групи на національному рівні, в результаті спроби IAAF або від імені IAAF протестувати спортсмена, проводиться IAAF відповідно до Антидопінгових Регламентів. Обробка результатів, що стосуються очевидного пропущеного тесту або порушення, пов'язаного з заповненням форми про місце перебування спортсмена, скоче спортсменом, що належить до зареєстрованої для тестування групи на національному рівні, в результаті спроби іншої антидопінгової організації або від її імені протестувати спортсмена, проводить ця інша антидопінгова організація відповідно до міжнародних стандартів тестування.

14. Обробку результатів стосовно програмами біологічного паспорта спортсмена повинна виконувати IAAF відповідно до процедур, викладених в Антидопінгових регламентах. Якщо згідно з Антидопінговими регламентами експертна група має одностайну думку в будь-якому випадку, коли немає жодного розумного пояснення для інформації про профіль крові спортсмена, окрім як використання забороненої речовини або забороненого методу, IAAF повинна розпочати справу про доведене порушення антидопінгового правила, відповідно до Правила 38.
15. Процес обробки результатів тестування, проведенного МОК або будь-якою іншою міжнародною спортивною організацією, що проводила тестування на міжнародному змаганні, де IAAF не здійснює цілковитий контроль (наприклад, Ігри Британської Співдружності або Панамериканські ігри), повинна перевіряти IAAF відповідно до цих Антидопінгових правил щодо винесення санкції спортсменові, окрім усунення від конкретного міжнародного змагання.

ПРАВИЛО 38

Дисциплінарні процедури

1. Якщо стверджується, що порушення антидопінгового правила було здійснене в рамках цих Антидопінгових правил, дисциплінарні процедури виконуються такими трьома етапами:
 - a) тимчасове відсторонення;
 - b) слухання;
 - c) санкція або виправдання.

Попередня дискаваліфікація

2. Якщо від спортсмена або його національної федерації не отримано взагалі ніякого пояснення або належного пояснення в період часу, який встановив Антидопінговий адміністратор IAAF відповідно до Правила 37.4 с, спортсмен повинен бути тимчасово відсторонений від участі в змаганнях доти, доки його національна федерація не винесе ухвалу у цій справі, за винятком випадків, коли відбулося несприятливе аналітичне виявлення специфічної речовини. Якщо йдеться про спортсмена міжнародного рівня, то його повинен відсторонити Антидопінговий адміністратор IAAF. У всіх інших випадках національна федерація спортсмена повинна відсторонити спортсмена, письмово повідомивши його про це. З другого боку, спортсмен може погодитися з добровільним відстороненням за умови, що цей факт підтверджується ним у письмовій формі в національній федерації. У разі несприятливого аналітичного виявлення специфічної речовини або іншого порушення будь-якого антидопінгового правила, не пов'язаного з несприятливим аналітичним виявленням, Антидопінговий Адміністратор IAAF може попередньо відсторонити спортсмена з подальшим винесенням рішення у справі спортсмена його національною федерацією. Попереднє відсторонення стає чинним у день повідомлення спортсмена відповідно до цих антидопінгових правил.
3. У будь-якому випадку, якщо національна федерація тимчасово відсторонює спортсмена або спортсмен погоджується з добровільним відстороненням, національна федерація повинна негайно підтвердити цей факт IAAF, а спортсмен повинен пройти дисциплінарні процедури, викладені нижче. Добровільне відсторонення стає чинним тільки в день отримання IAAF письмового підтвердження від спортсмена. Якщо, навпаки, національна федерація, на думку Антидопінгового адміністратора IAAF, не здатна тимчасово відсторонити спортсмена так, як це вимагається, то Антидопінговий адміністратор IAAF повинен сам тимчасово відсторонити спортсмена. Якщо спортсмен відстороняється тимчасово Антидопінговим адміністратором IAAF, то останній повинен повідомити національну федерацію, яка повинна потім почати виконання дисциплінарних процедур, поданих нижче.

4. Рішення застосувати санкцію тимчасового відсторонення до спортсмена не підлягає апеляції. Спортсмен, який був тимчасово відсторонений або погодився з тимчасовим відстороненням, має право на повноцінне прискорене слухання, яке має організовувати його національна федерація відповідно до Правила 38.9.
5. Якщо накладено санкцію тимчасового відсторонення на основі несприятливого аналітичного виявлення в пробі "A" і наступний аналіз проби "B" (якщо про це попросили IAAF або спортсмен) не підтверджив результат аналізу проби "A", то спортсмен не буде в подальшому тимчасово відсторонений через порушення Правила 32.2 а (наявність забороненої речовини чи її метаболітів або маркерів). В ситуаціях, коли спортсмен (або команда, що обслуговує спортсмена) відсторонений від змагання на основі порушення Правила 32.2 а і наступний аналіз проби "B" не підтверджив результат аналізу проби "A", якщо, не завдаючи шкоди змаганню для спортсмена або команди обслуговувального персоналу все ще можливо заново підтвердити участь, він може продовжити участь у змаганні.
6. Якщо спортсмен або інша особа припиняє свою спортивну діяльність у той час, коли триває процес обробки результатів, організація, яка здійснює цей процес у рамках цих Антидопінгових правил, зберігає юрисдикцію для завершення процесу обробки результатів. Якщо спортсмен або інша особа припиняє свою спортивну діяльність до того, як розпочався процес обробки результатів, організація, яка мала б мати компетенцію проводити обробку результатів у рамках цих Антидопінгових правил у випадку стосовно спортсмена чи іншої особи в той час, коли спортсмен або інша особа порушили антидопінгове правило, має право проводити обробку результатів.

Слухання

7. Кожен спортсмен повинен мати право просити бути заслуханим перед відповідним судовим органом своєї національної федерації до того часу, як буде визначена санкція відповідно до цих Антидопінгових правил. Якщо спортсмен одержав свій статус членства за кордоном відповідно до Правила 4.3, він повинен мати право просити організувати слухання або перед відповідним судовим органом своєї первинної федерації, або перед відповідним судовим

органом тієї федерації, членство якої він отримав. Процес слухання має дотримуватися таких принципів: вчасне слухання; чесні та неупереджені члени судової комісії; право бути представленим через довірену особу за рахунок спортсмена або іншої особи; право отримувати своєчасну і чесну інформацію про стверджування порушення антидопінгового правила; право відповісти на ствердження про порушення антидопінгового правила і наслідки цього порушення; право кожної сторони надавати докази, включаючи право на виклик і допит свідків (комісія, що проводить слухання, може за власним розсудом взяти до уваги докази, висловлені телефоном або в письмовій формі); право спортсмена або іншої особи на послуги перекладача під час слухання, при цьому комісія, що проводить слухання, має визначити тотожність і відповідальність за оплату послуг перекладача; і своєчасне, обґрунтоване рішення, що містить конкретне пояснення причини (причин) для будь-якого терміну відсторонення.

8. Якщо спортсменові повідомили про те, що його пояснення було відхилене і що він буде тимчасово відсторонений відповідно до Правила 38.2, йому потрібно також повідомити про його право на слухання. Якщо спортсмен не може підтвердити письмово своїй національній федерації або іншій організації впродовж 14 днів після отримання повідомлення, що він хоче брати участь у слуханні, вважається, що він втрачає своє право на слухання та погоджується з тим, що він порушив антидопінгове правило. Про цей факт національна федерація має повідомити в письмовій формі IAAF протягом 5 робочих днів.
9. Якщо спортсмен просить організувати слухання, воно має бути організоване без затримки і проведено впродовж трьох місяців після дати повідомлення спортсменом своєї національної федерації. Національні федерації повинні постійно інформувати IAAF про стан усіх справ, що підлягають слуханню, і про всі дати, визначені для слухання, як тільки вони будуть затверджені. IAAF має право бути присутньою на всіх слуханнях як спостерігач. Проте присутність IAAF на слуханні або якась інша участь IAAF в справі не вплине на її право подати апеляцію на рішення національної федерації в CAS відповідно до Правила 42. Якщо процес завершення слухання затримується більше ніж на 3 місяці, IAAF може ухвалити

рішення, якщо йдеться про спортсмена міжнародного рівня, винести справу на розгляд одноосібного арбітра, призначеного CAS. Справа розглядається відповідно до правил CAS (до тих, які відповідають апеляційній арбітражній процедурі без посилень на якийсь визначений період часу, необхідний для апеляції). Національна федерація відповідає за організацію слухання та покриває всі витрати на його проведення. Рішення, яке виніс одноосібний арбітр, може бути оскаржене в CAS, відповідно до Правила 42. Нездатність національної федерації провести слухання для спортсмена впродовж трьох місяців відповідно до цього Правила може привести в подальшому до внесення санкцій у рамках Правила 44.

10. Спортсмен може відмовитися від слухання, визнавши в письмовій формі порушення цих Антидопінгових правил, та погодившись із наслідками, які випливають з Правила 40. Якщо спортсмен погоджується з наслідками, які випливають із Правила 40, та слухання не проводиться, то національна федерація однаково підтверджує визнання спортсмена наслідків, які на нього чекають, за вмотивованим рішенням відповідного органу та надсилає копію такого рішення в IAAF протягом 5 робочих днів після ухвалення рішення. Рішення національної федерації, яке випливає з погодження спортсмена з наслідками, які матимуть місце в рамках цих Антидопінгових правил, може бути оскаржено відповідно до Правила 42.
11. Слухання спортсмена проводиться перед відповідним судовим органом, створеним або іншим способом уповноваженим національною федерацією. Якщо національна федерація передає повноваження провести слухання іншому органу, комітетові або судовому органу (як в самій федерації, так і поза нею) або якщо з якоїсь іншої причини будь-яка національна організація, комітет або судовий орган, які не мають відношення до федерації, відповідають за слухання спортсмена в рамках цих правил, то рішення цієї організації, комітету або судового органу вважатимуться в рамках Правила 42 рішенням національної федерації, і вислів “національна федерація” в цьому Правилі тлумачитиметься таким чином.
12. Під час слухання справи спортсмена відповідний судовий орган повинен, передусім, розглянути питання про те, чи було насправді

- порушені антидопінгові правила. Національна федерація або інший орган, який звинувачує, зобов'язані довести, що порушення антидопінгового правила було, з тим, щоби судовий орган був повністю задоволений цими доказами (див. Правило 33.1).
13. Якщо відповідний юридичний орган національної федерації вважає, що антидопінгове правило не було порушене, це рішення має бути повідомлене Антидопінговому адміністраторові ІААФ письмово упродовж 5 робочих днів після прийняття рішення (разом із копією обґрунтування рішення письмово). Справу далі розглядаємо Бюро з перегляду випадків допінгу, яке прийме рішення, чи потрібно передавати справу в арбітраж CAS відповідно до Правила 42.15, поданого нижче. Якщо Бюро з перегляду випадків допінгу ухвалить таке рішення, воно може в той самий час, якщо це додатково, повторно тимчасово відсторонити спортсмена від участі в змаганнях до винесення резолюції CAS.
14. Якщо відповідний юридичний орган національної федерації вважає, що антидопінгове правило було порушене, то до того, як спортсмен буде позбавлений права допуску на будь-який період часу, йому має бути надана можливість пояснити, що в його справі є виняткові/особливі обставини, що виправдовують пом'якшення санкції, в протилежному випадку призначається відповідно до поданого нижче Правила 40.
- Виняткові/особливі обставини**
15. Усі рішення, що приймаються відповідно до цих антидопінгових правил щодо виняткових/особливих обставин, повинні бути узгоджені, щоб для всіх спортсменів були гарантовані однакові юридичні умови, незалежно від їх національності, місця проживання, рівня або досвіду. Отже, розглядаючи питання щодо виняткових/особливих обставин, необхідно дотримуватися таких принципів:
- a) обов'язок кожного спортсмена стежити за тим, щоб у тканини чи рідини його тіла не потрапила заборонена речовина. Спортсмени попереджаються про те, що вони відповідають у випадку, якщо заборонену речовину буде виявлено у них в організмі (див. Правило 32.2 а (i));
- b) виняткові обставини існують лише в тих випадках, коли ці обставини насправді виняткові, і це не стосується переважної більшості випадків;

- с) з урахуванням персональної відповідальності спортсмена, викладеної вище в Правилі 38.15 а, випадки, що наводяться нижче, не розглядаються як дійсно виняткові: припущення про те, що заборонену речовину або заборонений метод спортсмен отримав від іншої особи, а він про це не знав; припущення про те, що заборонена речовина була вжита помилково; припущення про те, що заборонена речовина містилася в харчових додатках; або припущення про те, що ліки вписав спортсменові персонал, який його обслуговує, через необізнаність, незважаючи на те, що вони містили заборонену речовину;
- д) виняткові обставини можуть все-таки існувати, якщо спортсмен або інша особа надали ІААФ, своїй національній федерації, антидопінговій організації, судовому органові або професійному дисциплінарному органу достатню допомогу, що привело до того, що ІААФ, національна федерація, антидопінгова організація, судові органи чи професійний дисциплінарний орган змогли виявити або підтвердити, що антидопінгове порушення було змінене іншою особою;
- е) особливі обставини можуть існувати у випадку несприятливого аналітичного виявлення специфічної речовини, якщо спортсмен може підтвердити, яким чином специфічна речовина потрапила в його організм або яким чином він став нею володіти, і що ця специфічна речовина не була призначена для того, щоб поліпшити спортивний результат спортсмена або замаскувати використання речовини, що поліпшує спортивний результат.
16. Визначення виняткових/особливих обставин для спортсменів міжнародного рівня і у випадках, що виникають на міжнародних змаганнях, проводиться Бюро з перегляду випадків допінгу (див. Правило 38.20).
17. Якщо спортсмен хоче довести, що в його справі присутні виняткові/особливі обставини, відповідний судовий орган повинен розглянути їх, ґрунтуючись на поданих фактах і суворо дотримуючись принципів, викладених в Правилі 38.15, чи дійсно, на думку Бюро, обставини в справі спортсмена можуть бути визнані винятковими/особливими. У випадку, що відповідає Правилу 32.2 а, спортсмен може в будь-якому випадку продемонструвати, яким чином забо-

ронена речовина потрапила в його організм для того, щоб йому скоротили термін відсторонення від змагань.

18. Якщо після вивчення поданих фактів відповідний судовий орган вважає, що в справі спортсмена виняткові/особливі обставини відсутні, він повинен визначити санкцію відповідно до Правила 40, викладеного нижче. Національна федерація повинна пові-домити ІААФ і спортсмена письмово про прийняте судовим органом рішення впродовж 5 робочих днів від дня ухвалення рішення.
19. Якщо після вивчення представлених фактів відповідний судовий орган вважає, що в справі спортсмена є виняткові/особливі обставини, якщо справа стосується спортсмена міжнародного рівня, то цей судовий орган повинен виконати такі дії:
 - a) передати справу в Бюро з перегляду випадків допінгу (через Генерального секретаря) разом зі всіма матеріалами і/або доказами, які, на думку судового органу, демонструють винятковий характер обставин;
 - b) запропонувати спортсменові і/або його національній федерації підтримати передачу справи судовим органом або виразити підтримку передачі справи;
 - c) відкласти процедуру слухання спортсмена до визначення Бюро з перегляду випадків допінгу наявності виняткових/особливих обставин.

Тимчасове відсторонення спортсмена зберігається до отримання підтвердження від Бюро з перегляду випадків допінгу про наявність виняткових/особливих обставин.

20. Після отримання справи від судового органу Бюро з перегляду випадків допінгу повинно вивчити питання про наявність виняткових/особливих обставин на основі поданих письмових матеріалів. Бюро з перегляду випадків допінгу має такі повноваження:
 - a) обмінюватися думками з цього питання електронною поштою, телефоном, факсом чи особисто;
 - b) залучати додаткові докази або документи;
 - c) давати запит на додаткове пояснення від спортсмена;
 - d) якщо необхідно, просити спортсмена бути присутнім під час розгляду справи.

Грунтуючись на розгляді поданих письмових матеріалів, включаючи будь-які додаткові докази або документи або додаткові пояснення, надані спортсменом, Бюро з перегляду випадків допінгу,

суворо виконуючи принципи, викладені в Правилі 38.15, має зробити визначення, чи існують виняткові/особливі обставини у справі, і, якщо існують, то до якої категорії вони належать, тобто, чи демонструють виняткові обставини відсутність провини або прояву недбалості з боку спортсмена (див. Правило 40.5 А), відсутність значної провини або значної недбалості з боку спортсмена (див. Правило 40.5 В), або спортсмен надав значну допомогу, що дозволило виявити або підтвердити порушення антидопінгового правила, або кримінальний злочин або порушення професійних правил іншою особою (див. Правило 40.5 С), або чи існували особливі обставини для пом'якшення санкції через виявлення специфічної речовини (див. Правило 40.4). Це визначення має письмово передати національній федерації Генеральний секретар.

21. Якщо Бюро з перегляду випадків допінгу виносить визначення, що в справі відсутні виняткові/особливі обставини, воно є обов'язковим для відповідного юридичного органу, який визначає санкцію відповідно до Правила 40. Національна федерація повинна сповістити IAAF і спортсмена письмово про рішення юридичного органу, яке містить визначення, винесене Бюро з перегляду випадків допінгу, впродовж 5 робочих днів від дня прийняття рішення.
22. Якщо Бюро з перегляду випадків допінгу виносить визначення, що в справі присутні виняткові/особливі обставини, то відповідний юридичний орган повинен визначити санкцію для спортсмена відповідно до Правила 40.4, або 40.5, згідно з переліком виняткових/особливих обставин в Бюро, яке переглядає випадки допінгу відповідно до Правила 38.20. Національна федерація повинна сповістити IAAF і спортсмена про рішення юридичного органу письмово протягом 5 робочих днів від дня прийняття рішення.
23. Спортсмен повинен мати право звернутися в CAS, щоб переглянути визначення, винесене Бюро з перегляду випадків допінгу відносно виняткових/особливих обставин. У всіх випадках стандартний перегляд визначення Бюро з перегляду випадків допінгу відносно виняткових/особливих обставин повинен відповідати Правилу 42.21.
24. У випадках, що не стосуються спортсменів міжнародного рівня, відповідний юридичний орган повинен, суворо дотримуючись принципів, викладених у Правилі 38.15, визначити, чи є в справі спортсмена виняткові/особливі обставини, і ухвалити рішення про

відповідні санкції. Національна федерація повинна сповістити IAAF і спортсмена про рішення юридичного органу письмово впродовж 5 робочих днів від дня прийняття рішення. Якщо відповідний юридичний орган дійде висновку, що в справі спортсмена є виняткові/особливі обставини, він повинен подати повну фактичну основу такого висновку, яка увійде до його письмового рішення.

ПРАВИЛО 39

Автоматична відміна індивідуальних результатів

Порушення Антидопінгового правила, яке відбулося у зв'язку з тестуванням на змаганні, автоматично призводить до відсторонення від участі в цих змаганнях зі всіма наслідками для спортсмена, що передбачає позбавлення всіх титулів, нагород, медалей, набраних очок, призових грошей і грошей за участь у змаганні.

ПРАВИЛО 40

Санкції проти окремих осіб

Скасування результатів, продемонстрованих на змаганні, під час якого відбулося порушення антидопінгового правила

1. Порушення антидопінгового правила, яке відбулося під час або у зв'язку зі змаганням призводить до скасування усіх результатів спортсмена, продемонстрованих під час цього змагання зі всіма наслідками, включаючи позбавлення всіх титулів, медалей, очок, призових грошей та грошей за участь у змаганні, за винятком випадків, поданих нижче.

Якщо спортсмен стверджує, що він не відчуває за собою провини за скоене порушення та не проявив недбалості, тоді індивідуальні результати спортсмена в інших видах не скасовуватимуться, за винятком випадків, коли результати спортсмена в інших видах, окрім того виду, в якому відбулося порушення антидопінгового правила, також потрапили під вплив антидопінгового порушення, скоеного спортсменом.

Відсторонення від змагань у зв'язку з наявністю, використанням, або спробою використання або володіння забороненими речовинами або забороненими методами

2. Період відсторонення від змагання за порушення Правила 32.2 а (наявність забороненої речовини або її метаболітів, або маркерів), 32.2 b (використання або спроба використання заборонених речовин або забороненого методу) або 32.2 f (володіння забороненими речовинами і забороненими методами), за винятком випадків, коли є умови для скасування або скорочення періоду відсторонення відповідно до Правила 40.4 і 40.5, або умови для збільшення терміну відсторонення від змагань відповідно до Правила 40.6, визначається таким чином:
- перше порушення — два (2) роки.

Відсторонення від змагань у зв'язку з іншими антидопінговими порушеннями

3. Період відсторонення від змагання у зв'язку з іншими антидопінговими порушеннями, не обумовленими Правилом 40.2, визначаються таким чином:
- a) за порушення Правила 32.2 с (відмова від проходження або неявка для взяття проби) або Правила 32.2 e (обман під час процедури допінг-контролю) період відсторонення від змагання становить два (2) роки, за винятком випадків, коли існують умови, обумовлені Правилом 40.5 або Правилом 40.6;
- b) за порушення Правила 32.2 g (незаконний обіг або спроба незаконного обігу) або Правила 32.2 h (вживання забороненої речовини або використання забороненого методу) період відсторонення від змагання становитиме не менше ніж чоти (4) роки, аж до довічного відсторонення, за винятком випадків існування умов, обумовлених Правилом 40.5. Допінгове порушення, яке стосується неповнолітнього спортсмена, вважається особливо серйозним порушенням і, якщо його здійснив персонал, який обслуговує спортсмена, то за порушення, які не стосуються специфічних речовин, обумовлених Правилом 34.5, ці співпрацівники будуть відсторонені довічно. Окрім того, інформація про значні порушення Правил 32.2 g або 32.2 h, які також можуть порушувати неспортивні закони та регламенти, повинна бути пові-

домлена компетентним адміністративним, професіональним або юридичним органам.

- c) за порушення Правила 32.2 d (порушення, пов'язані із заповненням форми про місце перебування спортсмена та /або пропущенні тесті) період відсторонення від змагання повинен становити не менше ніж один (1) рік та не більше ніж два (2) роки, залежно від ступеня провини спортсмена.

Скасування або зменшення терміну позбавлення допуску за виявлення специфічних речовин за наявності особливих обставин

4. Якщо спортсмен або інша особа можуть підтвердити, яким чином специфічна речовина потрапила в його організм і що така специфічна речовина не була призначена для поліпшення спортивного результату спортсмена або, щоб замаскувати використання речовини, яка поліпшує результат, період позбавлення допуску відповідно до правила 40.2 замінюється такими санкціями:

перше порушення: мінімальне дисциплінарне стягнення без відсторонення від участі в майбутніх змаганнях та максимальне — позбавлення допуску на два (2) роки.

Для того, щоб пояснити будь-яке скасування або скорочення терміну позбавлення допуску, спортсмен або інша особа повинні надати підтверджувальні докази, крім усного пояснення, які цим підтвердженням призводять до загального задоволення членів комісії зі слухання у відсутності наміру поліпшити спортивний результат або замаскувати використання речовини, яка поліпшує спортивний результат. Ступінь провини спортсмена або іншої особи буде критерієм, який враховується під час визначення можливості скоротити термін позбавлення допуску. Ця стаття застосовується лише за таких обставин, коли комісія зі слухання достатньо задоволена об'єктивними обставинами справи, які підтверджують, що спортсмен не мав наміру поліпшити свій спортивний результат.

Скасування або скорочення терміну позбавлення допуску на підставі виняткових обставин

5. А. *Відсутність провини або недбалості*: якщо спортсмен або інша особа стверджують в окремому випадку, що вони не винні та не проявили недбалості, то термін позбавлення допуску, що міг би

бути їм призначений у протилежному випадку, скасовується. Якщо заборонена речовини або її маркери, або метаболіти виявлені в пробі спортсмена, порушуючи Правило 32.2 а (Наявність забороненої речовини), то спортсмен повинен пояснити, яким чином заборонена речовина потрапила в його організм, для того, щоб його термін позбавлення допуску був скасований. У випадку застосування цього Правила та скасування терміну позбавлення допуску, який в іншому випадку мав би застосовуватися, антидопінгове порушення не вважатиметься порушенням з обмеженою метою визначити термін позбавлення допуску за численні порушення згідно з Правилом 40.7.

- B. *Відсутність суттєвої провини або факту недбалості*: якщо спортсмен або інша особа стверджують в окремому випадку, що відсутня суттєва провіна або факт суттєвої недбалості, то термін позбавлення допуску, який мав би бути їм призначений, може бути скорочений, але скорочений період позбавлення допуску не може становити менше ніж половину від того періоду, який мав би бути їм призначений. Якщо термін позбавлення допуску, який був би їм призначений в іншому випадку, становить довічне відсторонення, то скорочений період у рамках цього Правила не може становити менше ніж вісім (8) років. Якщо заборонена речовина або її маркери, або метаболіти, виявлені в пробі спортсмена, порушуючи Правил 32.2.а (Наявність забороненої речовини), то спортсмен повинен пояснити, яким чином заборонена речовина потрапила в його організм, для того, щоб його термін позбавлення допуску був скасований.
- C. *Значна допомога при виявленні або підтвердженні порушень антидопінгового правила*. Відповідний орган національної федерації може до винесення остаточного апеляційного рішення згідно з Правилом 42 або вичерпанням часу для апеляції (там, де це доречно, якщо спортсмен міжнародного рівня передав справу на розгляд Бюро з перегляду випадків допінгу для винесення визначення згідно з Правилом 38.16) в окремому випадку скоротити частину терміну позбавлення допуску, який призначено спортсменові, якщо спортсмен або інша особа надали значну допомогу IAAF, його національній федерації, антидопінговій організації, судовому або професіональному дисциплінар-

ному органу, внаслідок чого ІААФ, національна федерація або антидопінгова організація виявила або підтвердила порушення антидопінгового правила іншою особою або судовий чи дисциплінарний орган виявив або підтвердив карне порушення або порушення професіональних правил іншою особою. Після ухвалення остаточного апеляційного рішення, згідно з Правилом 42, або вичерпанням терміну для апеляції термін позбавлення допуску спортсмена або іншої особи національна федерація може скоротити лише в тому випадку, якщо Бюро з перегляду випадків допінгу винесе таке визначення і ВАДА з ним погодиться. Якщо Бюро з перегляду випадків допінгу винесе визначення про те, що значна допомога не була надана, то це визначення буде обов'язковим для національної федерації, і термін позбавлення допуску не буде призупинений. Якщо Бюро з перегляду випадків допінгу визначить, що значна допомога була надана, тоді національна федерація повинна винести рішення про призупинення терміну позбавлення допуску. На підставі ступеня серйозності порушення антидопінгового правила, скоеного спортсменом або іншою особою, та рівня значної допомоги, наданої спортсменом або іншою особою, для викорінення допінгу з легкої атлетики, визначається період, на який можна призупинити період позбавлення допуску, який мав би бути призначений в іншому випадку. Можна скоротити цей період не більше ніж на три чверті від терміну позбавлення допуску, який був би призначений у протилежному випадку. Якщо період, який мав би бути застосований у протилежному випадку, довічний, нескорочений період, згідно з цим Правилом, не може становити менше ніж вісім (8) років. Якщо національна федерація призупинить якусь частину терміну позбавлення допуску відповідно до цього Правила, то вона повинна негайно надати письмове обґрунтування свого рішення в ІААФ та будь-якій іншій стороні, яка має право апелювати це рішення. Якщо згодом національна федерація знову відновить якусь частину від терміну позбавлення допуску в рамках цього Правила у зв'язку з тим, що спортсмен або інша особа не змогли надати значну допомогу, яка від них очікувалася, то спортсмен або інша особа можуть подати апеляцію на це рішення.

- D. *Визнання порушення антидопінгового правила за відсутності інших доказів.* Якщо спортсмен або інша особа добровільно визнають скоення порушення Антидопінгового правила до того, як вони отримають повідомлення про взяття у них проби, яка може виявити порушення Антидопінгового Правила, не обумовленого Правилом 32.2 а, до того, як буде отримане перше повідомлення про скоене порушення згідно з Правилом 37), і що ця згода є єдиним достовірним доказом скоеного порушення на момент зізнання, то термін позбавлення допуску може бути скорочений, але не більше ніж на половину терміну, який може бути застосований у протилежному випадку.
- E. *Якщо спортсмен або інша особа підтверджують своє право на скорочення санкції згідно з декількома положеннями цього Правила.* Перед тим, як подати прохання про скорочення або призупинення згідно з Правилами 40.5 В, С або D, термін позбавлення допуску, який може бути застосований у протилежному випадку, визначатиметься згідно з Правилами 40.2, 40.3, 40.4, 40.6. Якщо спортсмен або інша особа підтверджують своє право на скорочення або призупинення терміну позбавлення допуску згідно з двома або декількома положеннями Правил 40.5 В, С або D, то термін позбавлення допуску може бути скорочений або призупинений, але не може становити менше ніж одну чверть терміну позбавлення допуску, який може бути застосований у протилежному випадку.

Обтяжувальні обставини, які можуть збільшити термін позбавлення допуску

6. Якщо в окремому випадку, що стосується порушення антидопінгового правила, крім порушень, обумовлених Правилом 32.2 г (Незаконний обіг або спроба незаконного обігу) і Правилом 32.2 h (Застосування або спроба застосування), з'ясовується, що існують обтяжувальні обставини, які виправдовують термін позбавлення допуску більший ніж стандартна санкція, то період позбавлення допуску, який мав би бути застосований у протилежному випадку, буде збільшений максимально до чотирьох (4) років, якщо тільки спортсмен або інша особа не зможуть довести на загальне задо-

волення комісії, яка проводить слухання, що вони ненавмисно порушили антидопінгове правило.

- А. Прикладами обтяжувальних обставин, які можуть виправдати термін позбавлення допуску більший, ніж стандартна санкція, є такі: спортсмен або інша особа вчинили порушення Антидопінгового правила як частину антидопінгового плану або схеми або індивідуально, або в змові, або в компанії, яка створена для здійснення порушень Антидопінгових правил; спортсмен або інша особа використовували або володіли багатьма забороненими речовинами або забороненими методами, або багаторазово використовували заборонену речовину або заборонений метод; звичайна особа, котра мала б отримувати задоволення від поліпшення результату, пов'язаного з порушенням (порушеннями) Антидопінгових правил,крім терміну позбавлення допуску, який був би застосований у протилежному випадку; спортсмен або інша особа, які задіяні в обмані або які заважають процедурі, для того аби уникнути виявлення або визнання порушення антидопінгового правила. Аби уникнути сумнівів, приклади обтяжувальних обставин, наведених вище, не є винятковими, й інші обтяжувальні чинники також можуть виправдовувати триваліший термін позбавлення допуску.
- В. Спортсмен або інша особа можуть уникнути застосування цього Правила, визнавши порушення антидопінгового правила одразу ж після того, як їх поставили перед фактом про порушення антидопінгового правила (що означає не пізніше дати, визначеної для надання письмового пояснення згідно з Правилом 37.4 с, та в будь-якому випадку, до того, як спортсмен знову братиме участь у змаганні).

Численні порушення

7. А. *Друге порушення антидопінгового правила.* За перше порушення антидопінгового правила, яке скоїв спортсмен або інша особа, термін позбавлення допуску обумовлений Правилами 40.2 і 40.3 (скасування, скорочення та призупинення обумовлені Правилами 40.4 або 40.5, а збільшення терміну позбавлення допуску обумовлено Правилом 40.6.). За друге порушення антидопін-

гового правила термін позбавлення допуску визначається межами поданими в таблиці 3.1.

Таблиця 3.1

1 –ше порушення \ 2 –ге порушення	RS	FFMT	NSF	St	AS
RS	1-4	2-4	2-4	4-6	8-10
FFMT	1-4	4-8	4-8	6-8	10-life
NSF	1-4	4-8	4-8	6-8	10-life
St	2-4	6-8	6-8	8-life	life
AS	4-5	10-life	10-life	life	life
TRA	8-life	life	life	life	life

Санкції до спортсменів за порушення антидопінгових правил

Визначення санкцій, поданих у таблиці, за друге порушення антидопінгового правила.

RS — скорочена санкція за виявлення специфічної речовини згідно з Правилом 40.4: за порушення антидопінгового правила була або повинна бути винесена скорочена санкція згідно з Правилом 40.4, тому що була виявлена специфічна речовина та були виконані інші умови, викладені в Правилі 40.4.

FFMT — порушення, пов'язані із заповненням форми, та/або пропущені тести: за порушення антидопінгового правила була або повинна бути винесена санкція відповідно до Правила 40.3 с (Порушення, пов'язані із заповненням форми та/або пропущені тести).

NSF — скорочена санкція за незначну провину або незначну недбалість: за порушення антидопінгового правила була або повинна бути винесена санкція відповідно до Правила 40.5 В, тому що спортсмен довів незначну провину або незначну недбалість згідно з Правилом 40.5 В.

St — стандартна санкція відповідно до Правила 40.2 або 40.3 а: за порушення антидопінгового правила була або повинна бути винесена стандартна санкція відповідно до Правила 40.2 або 40.3 а.

AS — санкція з обтяжувальними обставинами: за порушення антидопінгового правила була або повинна бути винесена санкція, враховуючи обтяжувальні обставин відповідно до Правила 40.6, тому що були виявлені умови, викладені в Правилі 40.6.

TRA — незаконний обіг або застосування: за порушення антидопінгового правила була або повинна бути винесена санкція відповідно до Правила 40.3 б за незаконний обіг або застосування.

Life — довічно.

B. *Застосування Правила 40.5 С і Правила 40.5 D за друге порушення антидопінгового правила.* Якщо спортсмен або інша особа, які скоїли друге порушення антидопінгового правила, заявляють про своє право на призупинення або скорочення частини терміну позбавлення допуску відповідно до Правила 40.5 С або Правила 40.5 D, комісія, що проводить слухання, має спочатку визначити термін позбавлення допуску, котрий був би призначений у протилежному випадку, в тих межах, які наведені в таблиці в рамках Правила 40.7 А, і потім підтвердити відповідне призупинення чи скорочення терміну позбавлення допуску. Період позбавлення допуску, який залишився після призупинення або скорочення відповідно до Правила 40.5 С і Правила 40.5 D, має становити не менше ніж одну чверть від того періоду позбавлення допуску, який би застосувався в протилежному випадку.

C. *Третє порушення антидопінгового правила.* За третє порушення антидопінгового правила завжди призначається довічний термін позбавлення допуску, за винятком випадків, коли третє порушення передбачене умовами для скасування або скорочення періоду позбавлення допуску відповідно до Правила 40.4 або стосується порушення Правила 32.2.

D. *Додаткові правила, що стосуються потенційних багаторазових порушень:*

(i) щоб винести санкції відповідно до Правила 40.7, порушення антидопінгового правила вважатиметься другим порушенням лише в тому випадку, якщо можна встановити, що спортсмен або інша особа скоїли друге порушення антидопінгового правила після того, як спортсмен або інша особа отримали повідомлення відповідно до Правила 37 (Обробка результатів) або після того, як були докладені розсудливі зу-

силля, щоб повідомити про перше порушення антидопінгового правила; якщо встановити це неможливо, то порушення розглядатимуться як одне перше порушення, і винесена санкція ґрунтуватиметься на тому порушенні, котре тягне за собою серйознішу санкцію; однак виникнення багаторазових порушень може розглядатися як чинник під час визначення обтяжувальних обставин (Правило 40.6);

- (ii) якщо після винесення рішення щодо першого порушення антидопінгового правила виявляються факти, що стосуються порушення антидопінгового правила спортсменом або іншою особою, яке сталося до повідомлення про перше порушення, то буде винесена додаткова санкція на основі санкції, яка могла б бути винесена, якщо б два порушення розглядалися одночасно. Результати, продемонстровані в усіх видах, що стосуються більш раннього порушення антидопінгового правила, будуть анульовані відповідно до Правила 40.8. Щоб уникнути можливості виявлення обтяжувальних обставин (Правило 40.6), з урахуванням більш раннього за часом, але пізніше виявленого порушення, спортсмен або інша особа повинні добровільно та своєчасно визнати попередньо скоене порушення антидопінгового правила після повідомлення про порушення, в якому його спочатку звинувачували (що означає, не пізніше терміну, встановленого для подання письмового пояснення відповідно до Правила 37.4 с і в будь-якому випадку до того, як спортсмен знову братиме участь у змаганнях). Те саме правило повинно також застосовуватися тоді, коли виявляються факти, які стосуються ще одного більш раннього порушення, яке скоене після того, як винесено рішення по другому порушенню антидопінгового правила.

Е. Багаторазові порушення антидопінгового правила впродовж восьмирічного періоду. Відповідно до Правила 40.7, щоб вважатися багаторазовим порушенням, кожне порушення Антидопінгового правила повинно бути скоене впродовж того самого восьмирічного періоду.

Анулювання результатів змагань унаслідок взяття проби або порушення антидопінгового правила

8. Okрім автоматичного аннулювання результатів, які продемонстровані на змаганні, під час якого була виявлена позитивна проба згідно з Правилами 39 і 40, всі інші результати, досягненні під час змагань, починаючи з того дня, коли була взята проба, яка виявила позитивною, або відбулось інше антидопінгове порушення, і до початку періоду позбавлення допуску, аннулюються зі всіма наслідками для спортсмена, включаючи позбавлення всіх титулів, нагород, медалей, очок і призових грошей, а також грошей за участь у змаганнях.
9. Відповідно до Правила 40.8 застосовується таке положення щодо призових грошей, яких винний спортсмен був позбавлений:
 - a) *розподіл призових грошей, яких винний спортсмен був позбавлений*: якщо призові гроші ще не були виплачені позбавленому допуску спортсменові, вони перерозподіляються для виплати спортсменові (спортсменам), які зайняли наступні за дискваліфікованим спортсменом місця у відповідному виді (видах) або змаганні (змаганнях). Якщо призові гроші уже були виплачені позбавленому допуску спортсменові, вони перерозподіляються для виплати спортсмену (спортсменам), які зайняли наступні за дискваліфікованим спортсменом місця у відповідному виді (видах) або змаганні (змаганнях) тільки якщо і коли всі призові гроші, що підлягають поверненню, спортсмен, позбавлений допуску, поверне відповідній особі або організації;
 - b) умовою для відновлення допуску після виявлення порушення антидопінгового правила є обов'язкове повернення дискваліфікованим спортсменом всіх призових грошей, яких він позбувся відповідно до викладеного вище Правила 40.8 (див. Правило 40.12.).

Початок періоду позбавлення допуску

10. За винятком випадків, поданих нижче, період позбавлення допуску починається від дня, коли за результатами слухання приймається рішення про позбавлення допуску, або, якщо від слухання відмовляються, то з дня, коли позбавлення допуску визнається спортсменом або накладається якимось іншим шляхом. Будь-який період тимчасового відсторонення спортсмена (або винесений спорт-

сменові, або добровільно ним визнаний) зараховується в загальний термін позбавлення допуску.

- A. *Своєчасне визнання*: якщо спортсмен одразу визнає порушення антидопінгового правила в письмовій формі після того, як він був поставлений перед цим фактом (що означає не пізніше, ніж у визначений крайній термін, встановлений для надання письмового пояснення відповідно до Правила 37.4 с і в усіх випадках до того, як спортсмен знову братиме участь у змаганнях), період позбавлення допуску може початися з того дня, коли було вчинено інше, останнє порушення антидопінгового правила. В кожному випадку, однак, якщо застосовується це Правило, спортсмен або інша особа повинні відбути принаймні половину терміну позбавлення допуску, що почався з дня, коли спортсмен або інша особа погодилися з винесенням санкції, з дня винесення рішення про санкцію за результатами слухання або з дня винесення санкції будь-яким іншим чином.
- B. Якщо тимчасове відсторонення накладено і спортсмен його приймає, то термін тимчасового відсторонення від змагань зараховується в загальний термін позбавлення допуску, котрий може бути призначений у кінцевому підсумку.
- C. Якщо спортсмен добровільно погоджується письмово з тимчасовим відстороненням від змагань (відповідно до Правила 38.2) і з того часу утримується від участі в змаганнях, то термін добровільного тимчасового відсторонення від змагань зараховується в загальний термін позбавлення допуску, котрий може бути призначений у кінцевому підсумку. Відповідно до Правила 38.3, добровільне відсторонення від змагань стає чинним того дня, коли рішення про нього отримає IААФ.
- D. Жоден період не зараховується в загальний термін позбавлення допуску доти, доки не набере чинності тимчасове відсторонення або добровільне тимчасове відсторонення незалежно від того, чи спортсмен прийняв рішення не брати участі у змаганнях або він не був відібраний для участі в них.

Статус під час позбавлення допуску

11. A. *Заборона участі під час позбавлення допуску*. Ні спортсменові, ні іншій особі, котрі були оголошенні позбавленими допуску, не дозволяється впродовж цього періоду брати участь будь-яким

- який обслуговує спортсменів, або інша особа (або які погодилися підкорятися її правилам), після чого має бути своєчасно організоване розслідування за фактами цієї справи;
- b) якщо після такого розслідування національна федерація вважатиме, що існують докази в підтримку звинувачення, національна федерація повинна негайно повідомити спортсменові, персоналу, який його обслуговує, або іншій особі про звинувачення, яке висувається проти них, і їхнє право на слухання до того, як буде прийнято рішення. Якщо після такого розслідування національна федерація вважатиме, що доказів недостатньо, щоб висунути звинувачення спортсменові, персоналу, який його обслуговує, або іншій особі, то національна федерація повинна негайно повідомити IAAF про цей факт і письмово обґрунтувати своє рішення не продовжувати справу;
- c) якщо встановлено, що порушення Правила 60.4 було скоєно, то спортсмен, персонал, який його обслуговує, або інша особа зобов'язані надати пояснення порушення, яке начебто було скоєно, зазвичай не пізніше ніж через 7 днів після отримання повідомлення. Якщо за цей час не отримано пояснення про порушення, яке начебто було скоєно, або пояснення невідповідне, то спортсмен, персонал, який його обслуговує, або інша особа можуть бути тимчасово відсторонені від участі в змаганнях відповідної національної федерації за умови, що резолюція, прийнята в цій справі, та інформація про будь-яке таке відсторонення буде негайно доведена до відома IAAF. Якщо національна федерація не внесла санкцію про тимчасове відсторонення, IAAF може сама накласти тимчасове відсторонення від змагань. Рішення про внесення санкції тимчасового відсторонення не може бути оскаржене, але спортсмен, персонал, що його обслуговує, або інша особа мають право на пришвидшене слухання в повному обсязі перед відповідним органом своєї національної федерації, що проводить слухання відповідно до Правила 60.5 е;
- d) якщо після отримання повідомлення про звинувачення спортсмен, персонал, який обслуговує спортсмена, або інша особа не підтверджують письмово національній федерації або іншому відповідному органу впродовж 14 днів після отримання повідомлення, що вони бажають, щоб було організовано слухання, то

вважатиметься, що вони відмовилися від свого права на слухання, і що вони погоджуються з тим, що вони вчинили порушення відповідного положення Правила 60.4;

- e) якщо спортсмен, персонал, який обслуговує спортсмена, або інша особа, підтверджують, що вони хочуть, щоб було організовано слухання особі, яка звинувачується в можливому порушенні, мають бути надані всі докази, і слухання з дотриманням принципів, викладених у Правилі 60.3, має бути проведено впродовж періоду не меншого, ніж 2 місяці після повідомлення про звинувачення. Національна федерація повинна якомога швидше проінформувати IAAF про дату слухання, та IAAF повинна мати право бути присутньою на слуханні як спостерігач. Присутність представника IAAF на слуханні як спостерігача або її участь у справі якимось іншим чином не повинні впливати на право IAAF подавати апеляційну скаргу в CAS відповідно до Правила 60.14 і 60.16-17;
- f) якщо відповідний орган національної федерації, що проводить слухання, вислухавши докази, ухвалює рішення, що спортсмен, персонал, який його обслуговує, або інша особа порушили відповідне правило чи регламент, то цей орган повинен цю особу позбавленою права допуску виступати на міжнародних та місцевих змаганнях на період, встановлений інструкціями, які розробила Рада, або накласти інші доречні санкції, які затвердила Рада. Якщо спортсмен, персонал, який його обслуговує, або інша особа відмовилися від свого права на слухання, то національна федерація оголошує цю особу позбавленою права допуску для участі в міжнародних і місцевих змаганнях на період, встановлений інструкціями, які розробила Рада, або накласти інші доречні санкції, які затвердила Рада. За відсутності таких інструкцій або санкцій, які розробила Рада, відповідний орган, який проводить слухання, або національна федерація, що є більш доречним, повинні самостійно визначити період, на який ця особа буде позбавлена права допуску, або іншу санкцію.
- g) національна федерація повинна проінформувати IAAF в письмовій формі про прийняте рішення впродовж 5 робочих днів після прийняття рішення і надіслати в IAAF копію письмового обґрунтування цього рішення.

чином у будь-яких змаганнях чи заходах, за винятком тих, які належать до програми антидопінгового навчання або реабілітації, які санкціоновані або організовані ІААФ чи будь-якою континентальною асоціацією або національною федерацією (або клубом чи іншою організацією, що є членом національної федерації) або організацією, яка підписала Кодекс ВАДА (або членом організації, яка підписала Кодекс ВАДА), або в змаганнях, санкціонованих або організованих будь-якою професійною лігою або будь-якою міжнародною чи національною організацією. Спортсмен, позбавлений допуску, однаково повинен проходити тестування. Спортсмен або інша особа, позбавлені допуску більше ніж на чотири (4) роки, можуть після закінчення цього чотирірічного терміну брати участь у спортивних змаганнях місцевого значення в іншому виді спорту, але не в легкій атлетиці, проте лише настільки, наскільки це спортивне змагання місцевого значення не має рівня, який дозволяв би в іншому випадку відібрати цього спортсмена або іншу особу безпосередньо або непрямо для участі (або набрати очки для участі) в національному чемпіонаті або міжнародному змаганні.

- B. *Порушення заборони на участь під час позбавлення допуску.* Якщо спортсмен або інша особа, які були оголошенні позбавленними допуску, порушили заборону на участь у період позбавлення допуску, викладеного в Правилі 40.11 А, результати такої участі будуть анульовані, а період позбавлення допуску, котрий був призначений спочатку, почнеться знову від того дня, коли було здійснено порушення заборони. Новий період позбавлення допуску може бути скорочений відповідно до Правила 40.5 В, якщо спортсмен або інша особа доведуть, що вони не проявили значної вини або значної недбалості, пов'язаної з порушенням заборони на участь. Винесення рішення про те, чи порушив спортсмен або інша особа заборону на участь і чи додречним є скорочення терміну відповідно до Правила 40.5 В, має бути зроблене організацією, обробка результатів якої, привела до винесення рішення про початковий період позбавлення допуску.
- C. *Відмова в фінансовій допомозі під час періоду позбавлення допуску.* Крім цього, за будь-яке порушення антидопінгового правила, що не стосується скороченої санкції за виявлення специфі-

чної речовини, відповідно до Правила 40.4, частина або вся матеріально допомога, яка стосується спорту, або інші матеріальні виплати, які стосуються спорту, які отримувала така особа, будуть утримані.

Повернення до змагальної діяльності після закінчення терміну позбавлення допуску

12. Як умову отримання знову допуску після закінчення встановленого терміну дискваліфікації спортсмен або інша особа мають виконати такі вимоги:

- a) *поворнення призових грошей*. Спортсмен повинен повернути будь-які і призові гроші, котрі він отримав за продемонстровані в змаганнях результати, починаючи з того дня, коли була взята проба, в котрій було виявлено несприятливу аналітичну речовину, або було скоєно інше порушення антидопінгового правила, або починаючи з того дня, коли було скоєно інше порушення антидопінгового правила;
- b) *поворнення медалей: спортсмен повинен повернути будь-яку та всі медалі (як індивідуальні, так і командні), які він одержав за продемонстровані результати під час змагання, починаючи з дати, коли у нього була взята проба на аналіз, що показала наявність несприятливої аналітичної речовини або інше порушення антидопінгового правила, або з дати, коли було скоєно будь-яке інше порушення антидопінгового правила, і т.д.*
- c) *тестування для відновлення*. Спортсмен повинен у будь-який час у період тимчасового відсторонення від змагань або позбавлення допуску пройти позазмагальне тестування, організоване ІААФ, його національною федерацією або будь-якою іншою організацією, що має повноваження проводити тестування в рамках цих Антидопінгових правил, і повинен, якщо його попросять, надати точну й достовірну інформацію про своє місцеперебування для виконання цього завдання. Якщо спортсмен міжнародного рівня позбавлений допуску на один рік або більше, то мають бути проведені не менше ніж чотири (4) тести для відновлення, три (3) з них — позазмагальні тести і один (1) тест на повний діапазон заборонених речовин і заборонених методів безпосередньо перед завершенням терміну позбавлення допуску

- ску. Ці тести для відновлення мають бути проведені за рахунок спортсмена з інтервалом не менше ніж три місяці між кожним тестом. IAAF відповідальна за проведення тестів, необхідних для відновлення, відповідно до Антидопінгових правил і регламентів, але тести, організовані будь-якою компетентною організацією, що має повноваження проводити тестування, можуть вважатися такими, що відповідають вимогам IAAF, в тому випадку, якщо узяті проби проаналізовані в лабораторії, акредитованій ВАДА. Якщо спортсмен, який брав участь у змаганнях із бігових видів, спортивної ходьби або з багатоборства, винен у порушенні антидопінгового правила в рамках цих Правил, принаймні два його останні тести, необхідні для відновлення, мають бути проаналізовані на гh-EPO і споріднені речовини. Результати всіх цих тестів разом із копіями відповідних форм допінг-контролю мають бути спрямовані в IAAF до того, як спортсмен повернеться до участі в змаганнях. Якщо результати будь-якого тестування, організованого відповідно до цього Правила, дають підставу для аналітичного виявлення забороненої речовини чи іншого порушення антидопінгового правила в рамках цих Антидопінгових правил, це створить окреме порушення антидопінгового правила, і спортсмен буде відповідно підданий дисциплінарним процедурам і додатковим санкціям;
- с) Після того, як період позбавлення допуску спортсмена закінчився, за умови, що він виконав Правило 40.12, він автоматично отримує право допуску, і не потрібно подавати заяву від імені спортсмена або його національної федерації в IAAF.

ПРАВИЛО 41

Санкції проти команд

- Якщо спортсмен, який порушив антидопінгове правило, є в складі команди з естафетного бігу, ця команда буде автоматично дискваліфікована в цьому виді з усіма наслідками для команди з естафетного бігу, включно з позбавленням усіх титулів, нагород, медалей, очок та призових грошей. Якщо спортсмен, який вчинив порушення антидопінгового правила, виступає за команду з естафетного бігу в наступному виді змагання, то команда буде дисква-

ліфікована в цьому наступному виді з тими самими наслідками, включно з позбавленням усіх титулів, нагород, медалей, очок та призових грошей, якщо тільки спортсмен не доведе, що він не винен у скоенні порушень і не проявив недбалості, і що порушення Антидопінгового правила жодним чином не вплинуло на його участь в естафетному бігу.

2. Якщо спортсмен, котрий вчинив порушення антидопінгового правила, виступав у змаганнях як член команди, але не в естафетному бігу, а в тому виді, в якому рейтинг команди визначається за сумою індивідуальних результатів, команда не буде автоматично дискваліфікована в цьому виді, але результат спортсмена, який вчинив порушення, буде виключений із результату команди і замінений результатом наступного члена команди. Якщо після виключення результату винного спортсмена з результату команди, кількість спортсменів, результати котрих зараховуються для визначення командного результату, менша за кількість, яка вимагається, то команда буде дискваліфікована. Такий самий принцип застосовується під час підрахунку командного результату в тому випадку, якщо спортсмен, котрий вчинив порушення антидопінгового правила, виступає за команду в наступному виді змагання, якщо тільки спортсмен не доведе, що він не винен у здійсненні порушення і не проявив недбалості, і що порушення антидопінгового правила жодним чином не вплинуло на його участь у командному змаганні.
3. Окрім анулювання результатів, відповідно до Правила 40.8:
 - a) результати будь-якої команди з естафетного бігу, за яку виступав спортсмен, починаючи з того дня, коли була взята проба, що дала позитивний результат, або відбулося інше порушення, до початку терміну тимчасового відсторонення або періоду позбавлення допуску будуть анульовані з усіма наслідками для команди з естафетного бігу, включно з позбавленням усіх титулів, нагород, медалей, очок та призових грошей;
 - b) результати будь-якої команди, але не команди з естафетного бігу, за яку виступав спортсмен, починаючи з того дня, коли була взята проба, що дала позитивний результат, або відбулося інше порушення, до початку терміну тимчасового відсторонення або періоду позбавлення допуску не будуть автоматично анульовані, але результат спортсмена, який вчинив порушення

шення антидопінгового правила, буде виключений із результату команди і замінений результатом наступного члена команди. Якщо після виключення результата винного спортсмена з результату команди, кількість спортсменів, результати яких зараховуються для визначення командного результату, менша, за кількість, яка вимагається, то команда буде дискваліфікована.

ПРАВИЛО 42

Апеляції

Рішення, що підлягають апеляції

1. Якщо конкретно не вказано по-іншому, то на усі рішення, прийняті в рамках цих Антидопінгових правил, може бути апеляція відповідно до положень, викладених нижче. Всі такі рішення залишаються чинними під час апеляції, за винятком випадків, коли апеляційний орган дає інші вказівки, або коли виноситься інше визначення відповідно до цих Правил (див. Правило 42.15). До початку апеляції необхідно використати будь-які засоби, передбачені після прийняття рішень цими Антидопінговими правилами (за винятком випадків, коли ВАДА має право на апеляцію і жодна інша сторона не подала апеляційну скаргу на остаточне рішення в рамках чинних правил. У цьому випадку ВАДА може апелювати таке рішення безпосередньо в CAS, не використовуючи будь-які інші засоби).

Апеляція рішень про порушення Антидопінгових правил і їх наслідків

2. Нижче наводиться неповний список рішень, що стосуються порушень Антидопінгових правил і їх наслідків, на котрі може бути подана апеляція в рамках цих Правил: рішення про скоєння антидопінгового порушення; рішення про наслідки порушення Антидопінгового правила; рішення про те, що порушення Антидопінгового правила не було; рішення про відсутність наслідків під час порушення Антидопінгового правила відповідно до цих Правил; визначення, винесене Бюро з перегляду випадків допінгу відповідно до Правила 38.21 про те, що в справі спортсмена міжнародного

рівня відсутні виняткові/особливі обставини, що виправдовують скасування або скорочення санкції; рішення національної федерації, що підтверджує згоду спортсмена або іншої особи з наслідками порушення антидопінгового правила; рішення про те, що розгляд порушення антидопінгового правила не може відбуватися з огляду на процедурні причини; рішення відповідно до Правила 40.11 про те, чи порушив спортсмен або інша особа заборону на участь у змаганнях під час періоду позбавлення дозволу; рішення про те, що національна федерація не має юрисдикції для прийняття рішення про ймовірне порушення антидопінгового правила і його наслідків; рішення про те, щоб не вважати порушенням антидопінгового правила несприятливе аналітичне виявлення або атипове виявлення, або рішення про те, щоб не зараховувати порушення антидопінгового правила після розслідування, проведеноого відповідно до Правила 37.10; рішення одноосібного арбітра CAS у справі, переданій CAS відповідно до Правила 38.9; будь-яке інше рішення про порушення антидопінгового правила або його наслідків, котре IAAF вважає помилковим або процедурно необґрунтованим.

3. Апеляції, що стосуються спортсменів міжнародного рівня. У випадках, пов'язаних з залученням спортсменів міжнародного рівня або персоналу, який їх обслуговує, рішення першої інстанції відповідного органу національної федерації не може бути предметом подальшого перегляду або оскарження на національному рівні і може бути оскаржене тільки в CAS відповідно до положень, викладених нижче.
4. Апеляції, що не стосуються спортсменів міжнародного рівня. У випадках, що не стосуються спортсменів міжнародного рівня або персоналу, що їх обслуговує, на рішення відповідного органу національної федерації може (якщо тільки не застосовується нижчевикладене Правило 42.8) бути подана апеляція в незалежний і незацікавлений орган відповідно до правил, встановлених національною федерацією. Правила такої апеляції повинні дотримуватися таких принципів:
 - своєчасне слухання;
 - чесна, неупереджена і незалежна комісія зі слухання;

- право бути представленим адвокатом за рахунок спортсмена або іншої особи;
- право мати перекладача під час слухання за рахунок спортсмена або іншої особи;
- своєчасне обґрунтоване рішення в письмовій формі.

На рішення національного апеляційного органу може бути подана апеляційна скарга відповідно до Правила 42.7.

Сторони, які мають право подати апеляційну скаргу. У будь-якому випадку, який стосується спортсмена міжнародного рівня або персоналу, який його обслуговує, подавати апеляцію в CAS повинні мати право такі сторони:

- спортсмен або інша особа, котра є предметом рішення, яке подається на апеляцію;
 - інша сторона справи, в якій було винесене рішення, що подається на апеляцію;
 - ІААФ;
 - національна антидопінгова організація країни проживання спортсмена або іншої особи або країни, громадянином або власником ліцензії котрої є спортсмен або інша особа;
 - МОК (тоді, коли рішення може стосуватися Олімпійських ігор, включно з рішеннями, що можуть вплинути на право допуску до Олімпійських ігор);
 - ВАДА.
6. У будь-якому випадку, який не стосується спортсмена міжнародного рівня або персоналу, що його обслуговує, подавати апеляцію в національний апеляційний орган повинні мати право такі сторони:
- спортсмен або інша особа, котра є предметом рішення, яке подається на апеляцію;
 - інша сторона справи, в якій було винесене рішення, на яке подається на апеляцію;
 - національна федерація;
 - національна антидопінгова організація країни проживання спортсмена або іншої особи або країни, громадянином або власником ліцензії котрої є спортсмен або інша особа;
 - ВАДА.

ІААФ не має права подати апеляційну скаргу в національний апеляційний орган, але має мати право бути присутньою як спостерігач на будь-якому слуханні. Присутність ІААФ на слуханні в такій ролі не повинна впливати на її право подати апеляцію в CAS відповідно до Правила 42.7 на рішення, прийняте національним апеляційним органом.

7. У будь-якому випадку, який не стосується спортсмена міжнародного рівня або персоналу, який його обслуговує, подавати апеляцію в CAS на рішення, прийняте національним апеляційним органом, повинні мати право такі сторони:
 - а) ІААФ;
 - б) МОК (тоді, коли рішення може стосуватися допуску до Олімпійських ігор);
 - с) ВАДА.
8. У будь-якому випадку, який не стосується спортсмена міжнародного рівня або персоналу, що його обслуговує, ІААФ, МОК (тоді, коли рішення може стосуватися допуску до Олімпійських ігор) і ВАДА повинні мати право подавати апеляційну скаргу на рішення, прийняте відповідним органом національної федерації, безпосередньо за будь-якої із таких обставин:
 - а) національна федерація не має чинної процедури апеляції на національному рівні;
 - б) апеляція не подавалася в національний апеляційний орган жодною зі сторін, згаданих у Правилі 42.6;
 - с) правила національної федерації передбачають таку процедуру.
9. Будь-яка сторона, що подає апеляційну скаргу в рамках цих Антидопінгових правил, має право на отримання допомоги від CAS щодо надання усієї відповідної інформації від того органу, рішення которого оскаржується, і така інформація буде надана, якщо CAS прийме відповідне рішення.

Апеляції, що подаються у ВАДА у зв'язку з відсутністю своєчасного рішення

10. Якщо в окремому випадку в рамках цих Антидопінгових правил ІААФ або національна федерація впродовж розсудливого терміну не прийняли рішення про те, чи відбулося порушення антидопінгового правила, встановленого ВАДА, то ВАДА може подати апеля-

ційну скаргу безпосередньо в CAS, так наче це ІААФ або національна федерація прийняли рішення про те, що не було скоею порушення антидопінгового правила. Якщо комісія CAS винесе визначення про те, що порушення Антидопінгового правила було скоею і що ВАДА діяла резонно, прийнявши рішення подавати апеляцію безпосередньо в CAS, то витрати і судові збори, витрачені ВАДА у зв'язку з порушенням справи, будуть компенсовані тим органом (ІААФ або національною федерацією), котрий не виніс рішення.

Апеляції рішень, які дозволяють або відмовляють у дозволі використовувати заборонені препарати винятково за терапевтичними показаннями

11. Рішення ВАДА, що скасовують дозвіл або відмову на дозвіл використовувати заборонені препарати лише за терапевтичними показниками, може бути оскаржене тільки в CAS або спортсменом, або ІААФ, або національною федерацією (або призначеним нею органом відповідно до Правила 34.9), рішення котрої було скасоване. Рішення про відмову в дозволі використовувати заборонені препарати винятково за терапевтичними показаннями, котре було прийняте не ВАДА, але котре не скасоване ВАДА, може бути оскаржене спортсменом міжнародного рівня тільки в CAS, а іншими спортсменами — у національному апеляційному органі, про який йдеться у Правилі 42.4. Якщо національний апеляційний орган скасує рішення про відмову в дозволі використовувати заборонені препарати винятково за терапевтичними показаннями, то це рішення може бути оскаржене ВАДА в CAS. Якщо ІААФ або національна федерація (або самостійно, або через уповноважений нею орган відповідно до Правила 34.9) не вжila заходів щодо правильно поданої заяви на використання заборонених препаратів лише за терапевтичними показаннями впродовж розсудливого терміну, то відсутність рішення може розглядатися як відмова і може бути оскаржено з використанням прав, викладених у цьому Правилі.

Апеляція рішень про винесення санкції національним федераціям у зв'язку з невиконанням ними антидопінгових зобов'язань

12. Рішення Ради, прийняті відповідно до Правила 44 про винесення санкції національній федерації у зв'язку з невиконанням нею антидопінгових зобов'язань у рамках цих Правил, може бути оскаржене національною федерацією винятково в CAS.

Терміни для подання апеляції в CAS

13. Якщо в цих Правилах не вказано по-іншому (або Бюро з перегляду випадків допінгу не винесе інше визначення у випадках, коли IAAF є ймовірною стороною, яка подає апеляційну скаргу), той, хто подає апеляційну скаргу, має мати сорок п'ять (45) днів, щоб подати свою апеляційну заяву в CAS, починаючи з того дня, коли в письмовій формі повідомляються причини рішення про подання апеляції (англійською або французькою мовами, якщо можливим позицівачем у справі апеляції є IAAF), або з останнього дня, в якому рішення можна було би оскаржувати в національному апеляційному органі відповідно до Правила 42.8 (b). Упродовж п'ятнадцяти (15) днів, що є частиною терміну, встановленого для подання апеляційної заяви, сторона, яка подає апеляційну скаргу, повинна подати в CAS апеляцію в короткій формі, а протягом тридцяти (30) днів після отримання скороченої заяви відповідач повинен подати свою відповідь у CAS.
14. Термін, встановлений для подання апеляційної скарги ВАДА в CAS, має бути не пізніше ніж через (а) двадцять один (21) день після останнього дня, котрого будь-яка із сторін, що має право на апеляцію у справі, могла б подати апеляційну скаргу; або (б) двадцять один (21) день після отримання ВАДА усієї документації, яка стосується прийняття рішення.

Оскарження рішень IAAF в CAS

15. Рішення про те, чи повинна IAAF подавати апеляційну скаргу в CAS або брати участь в апеляції CAS, у котрій вона не є початковою стороною (див. Правило 42.19 нижче), приймає Бюро з перегляду випадків допінгу. Бюро повинно, де це можливо, визначити в той самий час, чи спортсмен має бути відсторонений ще раз за результатами рішення CAS.

Відповідачі у випадку апеляції в CAS

16. Як загальне правило, відповідачем у випадку апеляції в CAS є сторона, котра прийняла рішення, що стало предметом апеляції. Якщо національна федерація передала повноваження проводити слухання в рамках цих Правил іншому органу, комітету або юридичному органу відповідно до Правила 38.11, то відповідачем на апеляцію в CAS проти такого рішення має виступати національна федерація.
17. Якщо IAAF виступає CAS як той, хто подає апеляційну скаргу, вона має право приєднатися як додатковий відповідач (відповідачі) до апеляції, котру подали інші сторони, якщо вона вважатиме це дочечним, включаючи спортсмена, персонал, який його обслуговує, або іншу особу чи організацію, котрих стосується прийняте рішення.
18. Якщо IAAF є одним із двох або декількох відповідачів в апеляції, поданій у CAS, вона повинна узгодити кандидатуру арбітра з іншим відповідачем (відповідачами). Якщо існують розбіжності з приводу того, хто повинен бути призначеним арбітром, то перевага відається вибору IAAF.
19. У будь-якому випадку, якщо IAAF не подає апеляційну скаргу в CAS від свого імені, все ж таки вона може взяти участь в апеляції як одна зі сторін, і в цьому випадку вона матиме всі права відповідно до правил CAS.

Оскарження рішень в CAS

20. **Усі апеляції в CAS (як це викладено в Правилі 42.21) мають подаватися за результатами нового слухання тих проблем, стосовно яких подається апеляція**, і комісія CAS повинна мати можливість замінити своїм рішенням рішення відповідного суду національної федерації або IAAF. У цьому випадку рішення відповідного суду національної федерації або IAAF оголошується помилковим або процедурно неправильним. Комісія CAS може в будь-якому випадку додати або збільшити міру тих наслідків, які були визначені в рішенні, що було оскаржено.
21. Якщо апеляційна скарга в CAS подається на визначення, винесене Бюро з перегляду випадків допінгу, про виняткові/особливі обставини, слухання в CAS з питання виняткових/особливих обставин має обмежуватися розглядом матеріалів, поданих Бюро з перег-

ляду випадків допінгу, та винесеним ним визначенням. Комісія CAS внесе власні корективи у визначення Бюро з перегляду випадків допінгу, якщо вона переконається в тому, що:

- а) у визначенні Бюро з перегляду випадків допінгу немає фактичної основи;
 - б) винесене визначення значною мірою не відповідало попереднім випадкам, що розглядало це Бюро, і ця невідповідність не може бути доведена фактами цієї справи;
 - с) визначення, винесене цим Бюро, суперечить визначенню, котре зміг би ухвалити будь-який інший орган.
22. У всіх апеляційних скаргах, поданих у CAS, що стосуються IAAF, CAS і комісії CAS, всі сторони мають керуватися Конституцією IAAF, Правилами і Регламентами (включаючи Антидопінгові правила). У випадку будь-якої суперечності між чинними в теперішній час правилами CAS і Конституцією, Правилами і Регламентами IAAF перевага віддається останнім.
23. У всіх апеляційних скаргах, поданих у CAS, що стосуються IAAF, закон Князівства Монако є панівним і арбітраж проводиться англійською мовою, якщо тільки сторони не домоглися по-іншому.
24. Комісія CAS може у відповідних випадках присудити виплату або часткову виплату витрат, які відбулися у зв'язку з апеляцією в CAS, котрійсь зі сторін.
25. Рішення CAS є остаточним і обов'язковим для всіх сторін та національних федерацій. Оскарження рішень CAS не допускається. Рішення CAS набирають чинності негайно, і всі національні федерації мають вжити необхідних заходів, щоб забезпечити його виконання.

ПРАВИЛО 43

Зобов'язання національної федерації за поданням звітів

1. Кожна національна федерація повинна негайно повідомити в IAAF прізвища спортсменів, які підписали письмово згоду з цими Антидопінговими правилами і Антидопінговими регламентами, щоб мати право допуску до міжнародних змагань (див. Правило 30.3).

- Копію підписаної згоди в кожному випадку національна федерація повинна спрямувати в офіс IAAF.
2. Кожна національна федерація повинна негайно повідомити в IAAF і ВАДА про будь-які випадки застосування заборонених речовин виключно за терапевтичними показаннями, дозволеними відповідно до Правила 34.9.
 3. Кожна національна федерація повинна негайно і за всіх обставин протягом 14 днів після отримання результату повідомити в IAAF про будь-яке аналітичне несприятливе виявлення, отримане під час тестування, проведеного цією національною федерацією або в країні, або на території національної федерації, а також повідомити прізвище спортсмена і додати всі документи, що стосуються цього несприятливого аналітичного виявлення.
 4. **Кожна національна федерація повинна постійно інформувати Антидопінгового Адміністратора IAAF про процес обробки результатів, який має проводитися відповідно до цих Антидопінгових правил (див. Правило 37.2).**
 5. IAAF повинна раз на два роки подавати звіт у ВАДА про своє виконання кодексу, включаючи дані про його виконання національними федераціями.

ПРАВИЛО 44

Санкції проти національних федерацій

1. Відповідно до Статті 14.7 Конституції IAAF, Рада має повноваження виносити санкції проти будь-якої національної федерації, яка порушує свої зобов'язання в рамках цих Антидопінгових правил.
2. Нижче наводяться приклади порушення національною федерацією своїх зобов'язань у рамках цих Антидопінгових правил:
 - a) нездатність увести ці Антидопінгові правила й Антидопінгові регламенти у свої правила і регламенти відповідно до Правила 30.2;
 - b) нездатність гарантувати допуск спортсмена для участі в міжнародних змаганнях, вимагаючи від спортсмена заздалегідь підписати свою згоду з цими Антидопінговими правилами і регламентами, і спрямувати копію підписаної згоди в офіс IAAF (див. Правило 30.3 вище);

- c) нездатність виконати рішення Ради відповідно до Правила 30.6;
- d) нездатність провести слухання спортсмена впродовж двох місяців від дня надходження прохання про його проведення (див. Правило 38.9);
- e) нездатність зробити достатні зусилля, щоб допомогти IAAF в зборі інформації про місцеперебування спортсменів у випадку якщо IAAF попросить про таку допомогу (див. Правило 35.17) і/або нездатність підтвердити достовірність і точність інформації про місце перебування, зібраної від імені спортсменів (див. Правило 35.19);
- f) перешкоджання, затримування або будь-які інші маніпуляції під час проведення IAAF, іншою національною федерацією, ВАДА або будь-якою іншою організацією позазмагального тестування (див. Правило 35.13);
- g) нездатність подати звіт в IAAF і ВАДА про дозвіл приймати медичні препарати виключно за терапевтичними показаннями відповідно до Правила 34.9 b (див. Правило 43.2);
- h) нездатність подати звіт IAAF про несприятливе аналітичне виявлення, отримане під час допінг-контролю, проведеної національною федерацією або в країні, або на території, де розташована національна федерація, протягом 14 днів від дня отримання національною федерацією підтвердження про це виявлення й повідомлення прізвища спортсмена, і всіх документів, що стосуються цього несприятливого аналітичного виявлення (див. Правило 41.3);
- i) нездатність виконати правильні дисциплінарні процедури, викладені в цих Антидопінгових правилах, включаючи нездатність передати справи, що стосуються спортсменів міжнародного рівня, в питанні про виняткові/особливі обставини в Бюро з перегляду випадків допінгу (див. Правило 38.19);
- j) **нездатність постійно інформувати Антидопінгового адміністратора IAAF про процес обробки результатів відповідно до цих правил (дивись Правило 37.2);**
- k) відмова або нездатність провести розслідування на прохання IAAF щодо можливого порушення цих Антидопінгових правил або надати письмовий звіт про такі порушення впродовж терміну, встановленого IAAF (див. Правило 37.12);

- I) нездатність подати звіт в IAAF в рамках свого щорічного звіту, який подається протягом перших трьох місяців року, список усіх випадків допінг-контролю, проведених цією національною федерацією або в країні, або на території цієї національної федерації в попередньому році (див. Правило 43.4).
3. Якщо підтверджується, що національна федерація порушила свої зобов'язання в рамках цих Антидопінгових правил, то Рада має повноваження діяти таким чином:
- a) відсторонити національну федерацію на період до чергового Конгресу або інший коротший період;
 - b) винести попередження або осуд національній федерації;
 - c) **ухвалити рішення про майнове стягнення**;
 - d) припинити виплату грантів або субсидій, що належать національній федерації;
 - e) усунути спортсменів цієї національної федерації від одного або декількох міжнародних змагань;
 - f) вилучити акредитацію або відмовити в її отриманні співробітникам або іншим представникам національної федерації;
 - g) винести будь-які інші санкції, які Рада визнає необхідними.
- Рада може час від часу визначати перелік санкцій, які можуть бути винесені національній федерації за порушення зобов'язань, викладених у Правилі 44.2. Будь-який такий перелік або зміни в цьому переліку мають бути доведені до відома національних федерацій і опубліковані на вебсайті IAAF.
4. У будь-якому випадку, якщо Рада винесла санкцію проти національної федерації за невиконання своїх зобов'язань у рамках цих Антидопінгових правил, це рішення має бути опубліковане на вебсайті IAAF і подане черговому Конгресу.

ПРАВИЛО 45

Визнання рішень

1. Будь-яке остаточне рішення, прийняте відповідно до цих Антидопінгових Правил, має визнаватися IAAF і її національними федераціями, які повинні вжити всіх необхідних заходів, щоб ці рішення набрали чинності.

2. Беручи до уваги право на апеляцію, викладене в Правилі 42, IAAF і її національні федерації-члени повинні визнавати і дотримуватися права на тестування і видачу дозволів TUE в легкоатлетичному спорту будь-якої сторони, що підписала Кодекс, котрі відповідають Антидопінговим правилам і регламентам, і є в рамках повноважень сторони, що підписала Кодекс.
3. Рада може від імені всіх національних федерацій визнавати проведення тестування в легкоатлетичному спорту, проведеного іншою організацією, що не підписала Кодекс, у рамках правил і процедур, які відрізняються від тих, що викладені в Антидопінгових правилах і регламентах, якщо вона задоволена правильністю проведення тестування і тим, що правила організації, яка проводила тестування, відповідали Антидопінговим правилам і Регламентам.
4. Рада може передати свої повноваження визнавати тестування відповідно до Правила 45.3 Бюро з перегляду випадків допінгу або іншій особі чи організації, які Рада визнає доречними.
5. Якщо Рада (або призначенні нею відповідно до Правила 45.4) ухвалиТЬ рішення про те, що тестування, проведене в легкоатлетичному спорту організацією, що не підписала Кодекс, повинно бути визнано, то вважатиметься, що спортсмен порушив відповідне Правило IAAF і повинен підлягати таким самим дисциплінарним процедурам і санкціям, які були б винесені за порушення цих Антидопінгових правил. Усі національні федерації повинні зробити всі необхідні дії для забезпечення виконання будь-якого рішення щодо порушення антидопінгового правила.
6. Результати тестування, TUE і слухання, а також інші остаточні рішення, винесені будь-якій стороні, що підписала Кодекс, в іншому виді спорту, які відповідають Антидопінговим правилам і регламентам і які відповідають повноваженням цієї сторони, має визнавати і дотримуватися IAAF та її національні федерації.
7. IAAF та її національні федерації повинні визнавати ті самі дії, викладені в Правилі 45.6, тих організацій, котрі не погодилися з Кодексом в іншому виді спорту, якщо правила цих організацій все ж таки певним чином відповідають Антидопінговим правилам і регламентам.

ПРАВИЛО 46

Закон про терміни давності

Жодна дисциплінарна дія, винесена за порушення спортсменом або іншою особою антидопінгових правил, що містяться в цих Антидопінгових правилах, не може розпочатися після закінчення 8 років від дня скочення цього порушення.

ПРАВИЛО 47

Інтерпретація

1. Антидопінгові правила за своїм характером є Правилами змагання, що регулюють умови, в яких проводяться змагання з легкої атлетики. Не ставиться за мету обмежити їх або вимогами та юридичними нормативами, що застосовуються в кримінальному розслідуванні, або питаннями найму на роботу. Політика і нормативи, викладені в Кодексі як основа боротьби проти допінгу в спорті і є такими, що визнаються ІААФ, в цих Антидопінгових правилах, представляють широку згоду тих, хто зацікавлений у чесному спорті, і вони повинні визнаватися всіма судами і судовими органами.
2. Ці Антидопінгові правила повинні інтерпретуватися як незалежний автономний текст, а не як посилання на чинний закон чи статут сторін, що підписали Кодекс, або урядів.
3. Різні заголовки й підзаголовки, що використовуються в цих Антидопінгових правилах, подані тільки для зручності і не повинні вважатися частиною змісту цих Антидопінгових правил або якимось чином впливати на мову положень, на які дається посилання.
4. Визначення в частині 3 мають вважатися невід'ємною частиною цих Антидопінгових правил.
5. У випадку розбіжностей між цими Антидопінговими правилами і Кодексом перевага віддається цим Антидопінговим правилам.

РОЗДІЛ II - МЕДИЧНІ ПРАВИЛА

ПРАВИЛО 48

Медична Організація IAAF

1. IAAF повинна принципово діяти в рамках цих Медичних правил через таких осіб або органів:
 - a) Медична та Антидопінгова комісія, а також
 - b) Медичний Менеджер

Медична та Антидопінгова Комісія

2. Медична та Антидопінгова Комісія призначається як Комісія Ради відповідно до статті 6.11 (j) Конституції, щоб надавати IAAF консультації загального характеру з усіх медичних питань.
3. Медична та Антидопінгова Комісія збирається принаймні один раз на рік, як правило, на початку кожного календарного року, щоб розглянути медичну діяльність IAAF за попередні 12 місяців і затвердити свою програму на поточний рік. Медична та антидопінгова комісія повинна надавати консультації з медичних питань на регулярній основі впродовж усього року, якщо виникне така необхідність.
4. Медична та Антидопінгова комісія несе відповідальність за такі особливі завдання в рамках цих Медичних правил:
 - a) розробка стратегії або видання положень з медичних питань в легкій атлетиці;
 - b) опублікування загальних відомостей для практикуючих спортивних лікарів з питань спортивної медицини стосовно легкої атлетики;
 - c) надання консультацій Раді, в разі необхідності, з приводу будь-яких Регламентів, які стосуються медичних проблем, що виникають в легкій атлетиці;
 - d) організація та/або участь у семінарах з питань спортивної медицини;
 - e) розробка рекомендацій та керівництва з організації медичних послуг на міжнародних змаганнях;
 - f) публікування навчальних матеріалів, пов'язаних з медичним обслуговуванням в легкій атлетиці, аби підвищити загальний рівень обізнаності з питань спортивної медицини серед спортсменів і персоналу, який обслуговує спортсменів;

- g) розгляд будь-яких специфічних питань спортивної медицини, що можуть виникнути в легкій атлетиці, та розробка рекомендації з цих питань.
- h) зв'язок з МОК та іншими відповідними організаціями, що залучені в спортивну медицину.
5. Голова Медичної і Антидопінгової комісії може передати ці конкретні завдання робочим групам, якщо він вважатиме це доцільним. При цьому він може також звернутися до зовнішніх експертів для надання подальшої спеціалізованої медичної консультації, якщо така буде необхідною.

Медичний менеджер

6. Медичний менеджер повинен бути медично кваліфікованою особою в рамках Медичного та Антидопінгового департаменту, і відповідати за:
- a) координація різних завдань, покладених на Медичну та Антидопінгову комісію (або передану робочим групам) в рамках цих Медичних правил;
- b) контроль за виконанням будь-яких принципів, положень, рекомендацій та інструкцій, які встановила Медична та Антидопінгова комісія;
- c) виконання адміністративної роботи з видачі дозволів на використання заборонених препаратів винятково за терапевтичними показаннями (TUE) відповідно до Антидопінгових регламентів;
- d) ухвалення будь-яких рішень про допуск спортсмена, які можуть вимагатися в рамках цих Правил;
- e) розгляд будь-яких питань медичного характеру, які виникають у ході роботи ІААФ.
7. Медичний менеджер може в будь-який час під час своєї роботи проконсультуватися з Головою Медичної та Антидопінгової комісії або з іншою особою, якщо він вважатиме це необхідним. Він повинен надавати звіт Медичній та Антидопінговій комісії принаймні один раз на рік і, більш регулярно, якщо на це виникне потреба.
8. Інформація медичного змісту, яку обробляє Медичний та Антидопінговий відділ у процесі здійснення своєї діяльності в рамках цих Медичних правил, повинна вважатися суворої конфіденцій-

ною згідно з чинними законами про недоторканість приватного життя.

ПРАВИЛО 49

Спортсмени

1. Спортсмени несуть відповідальність за власне фізичне здоров'я і за медичний контроль власного здоров'я.
2. Виступаючи на міжнародних змаганнях, спортсмен звільняє ІААФ (і її відповідні національні федерації, директорів, службовців, співробітників, волонтерів, підрядників або агентів) від будь-якої відповідальності в рамках, встановлених законом, за будь-які втрати, пошкодження або травми, яких він може зазнати у зв'язку зі своєю причетністю або участі в міжнародному змаганні.

ПРАВИЛО 50

Національні федерації

1. Неважаючи на положення Правила 49, національна федерація повинна докласти всіх зусиль, щоб забезпечити, аби вусі спортсмени, які перебувають під її юрисдикцією, мали такий стан фізичного здоров'я, який відповідає елітному рівню легкоатлетичного змагання.
2. Кожна національна федерація повинна докласти всіх зусиль, щоб забезпечити належний і безперервний медичний контроль за їхніми спортсменами самотужки або через затверджений зовнішній орган. Надалі рекомендується, щоби національні федерації організовували передзмагальний медичний огляд (PPME), який має проводитися у формі, рекомендованій Медичним керівництвом ІААФ, кожного спортсмена, котрий заявлений для участі в міжнародному змаганні, що проводиться відповідно до Правил 1.1 а та 1.1 f.
3. Кожна національна федерація повинна призначити принаймні одного лікаря на команду, щоб надавати необхідну медичну допомогу спортсменам напередодні і, якщо можливо, під час міжнародних змагань, що проводяться відповідно до Правил 1.1 а та 1.1 f.

ПРАВИЛО 51

Медичні послуги і безпека на міжнародних змаганнях

1. Організаційні комітети відповідають за надання належних медичних послуг та за виконання відповідних заходів безпеки під час міжнародних змагань. Необхідні медичні послуги та заходи безпеки можуть змінюватись відповідно до таких факторів: розмір і характер змагань, категорія та кількість спортсменів-учасників, обслуговувального персоналу і глядачів, санітарно-гігієнічні норми тієї країни, де проводяться змагання, і умови навколошнього середовища (наприклад, клімат, висота над рівнем моря).
2. Медична та Антидопінгова комісія повинна видати і постійно оновлювати практичні рекомендації для надання допомоги Організаційним комітетам, щоб забезпечувати належні медичні послуги та вживати відповідних заходів безпеки на міжнародних змаганнях.
3. Для окремих видів легкої атлетики (наприклад, пробіги, спортивна ходьба тощо) можуть знадобитися конкретні медичні послуги і заходи безпеки в рамках цих Медичних правил.
4. Медичні послуги та заходи безпеки, які повинні надаватися під час міжнародних змагань, мають містити щонайменше:

 - a) загальне медичне обслуговування для спортсменів та акредитованих осіб в основному місці проведення змагань та в місцях розміщення спортсменів;
 - b) першу медичну та невідкладну допомогу для спортсменів, співробітників, добровольців, представників ЗМІ та глядачів в основному місці проведення змагань;
 - c) контроль за безпекою;
 - d) координацію планів дій в надзвичайній ситуації та планів евакуації;
 - e) координацію будь-яких спеціальних необхідних медичних послуг.
5. Для кожного міжнародного змагання, що проводиться відповідно до Правил 1.1 а, Організаційний комітет повинен призначити Директора з медичних питань для підготовки і координації медичних послуг та вимог до заходів безпеки під час змагань. Медичний менеджер повинен бути зв'язковою ланкою між ІААФ та Ор-

ганізаційним комітетом у всіх питаннях, що стосуються медицини та безпеки.

6. На міжнародних змаганнях, що проводяться відповідно до Правил 1.1 а, IAAF повинна також призначити Медичного делегата, який відповідно до Правила 113, повинен контролювати аби були надані адекватні засоби для медичного огляду, лікування та невідкладної медичної допомоги на місці проведення змагання, і щоб медична допомога була організована в місцях розміщення спортсменів.

ЧАСТИНА IV. РОЗБІЖНОСТІ

ПРАВИЛО 60

Розбіжності

Загальні положення

1. Якщо в Правилі 60.2 або будь-якому іншому Правилі або Регламенті не вказано по-іншому, всі розбіжності, що виникають у рамках цих Правил, мають вирішуватися відповідно до вказаних нижче положень.
2. З Положень про розбіжності, викладених в даному Правилі 60, виключаються такі питання:
 - a) будь-які розбіжності, що випливають із рішень, прийнятих відповідно до Антидопінгових правил, викладених в частині 3, включаючи без обмежень розбіжності, що виникли в результаті порушення Антидопінгових правил. Ці розбіжності повинні вирішуватися згідно з процедурами, викладеними в Правилі 42;
 - b) усі протести, подані до початку змагання, що стосуються статусу спортсмена для участі у змаганні. Відповідно до Правила 146.1 рішення Технічного делегата (делегатів) у таких випадках може бути опротестувати Апеляційне журі. Рішення Апеляційного журі (або Технічного делегата (делегатів) за відсутності Апеляційного журі, або якщо апеляційна скарга в журі не подається) є остаточним і не підлягає подальшій апеляції, включаючи апеляцію в CAS. Якщо питання не вирішується задовільно до

- початку змагання і спортсменові дозволяється брати участь у змаганні, у той час, коли «подано протест», справа передається на розгляд Ради IAAF, рішення котрої буде остаточним і не підлягатиме подальшій апеляції, включаючи апеляцію в CAS;
- c) будь-які протести або інші розбіжності, що виникають під час змагань, включаючи без обмежень протести, що стосуються результату або проведення змагання. Відповідно до Правила 146.3 в таких випадках рішення Рефері може бути оскаржено Апеляційним журі. Рішення Апеляційного журі (або Рефері за відсутності Апеляційного журі, або якщо апеляційна скарга в журі не подається) є остаточним і не підлягає подальшій апеляції, включаючи апеляцію в CAS.

Розбіжності, що стосуються спортсменів, обслуговувального персоналу та інших осіб

3. Кожна національна федерація повинна внести до своєї конституції положення про те, що якщо в конкретному правилі або регламенті не вказано по-іншому, всі розбіжності стосовно спортсменів, персоналу, який обслуговує спортсменів, чи інших осіб, які є під юрисдикцією цієї національної федерації, повинні подаватися для слухання відповідному органу, створеному чи уповноваженному національною федерацією. Під час організації такого слухання повинні дотримуватися такі принципи: своєчасно організоване слухання перед чесним і неупередженим органом, право людини на своєчасну й чесну інформацію про звинувачення, висунуте проти нього, право на подання доказу, включаючи право на виклик і опитування свідків, право на те, щоб інтереси обвинуваченого представляв адвокат, на використання послуг перекладача (за рахунок того, хто подає апеляцію) і право на отримання в письмовій формі своєчасної і обґрунтованої інформації про ухвалене рішення.
4. Будь-який спортсмен, персонал, який його обслуговує, або інша особа можуть бути оголошенні позбавленими допуску відповідно до цього Правила 60, зокрема:
- a) які беруть участь у змаганнях з легкої атлетики або у виді, в якому хтось із учасників, за їх інформацією, був відсторонений від участі у змаганнях або позбавлений допуску на участь від-

- повідно до цих правил, або які проводяться в країні або на території відстороненої національної федерації. Це не стосується жодних легкоатлетичних змагань, які обмежені для ветеранської вікової групи (відповідно до Правила 141);
- b) які беруть участь у будь-яких легкоатлетичних змаганнях, які є несанкціонованими відповідно до Правила 2 (Санкціоноване проведення змагань);
- c) які порушують Правило 4 (вимоги для участі в міжнародному змаганні) або будь-які регламенти, що випливають із цього Правила;
- d) які порушують Правило 5 (право на дозвіл представляти національну федерацію) або будь-які регламенти, що випливають з цього Правила;
- e) які порушують Правило 6 (виплати спортсменам) або будь-які регламенти, що випливають із цього Правила;
- f) які чинять будь-які дії, усно або письмово роблять будь-які заяви, або помічені у будь-яких вчинках або поведінці, яка вважається образливою, неправильною, такою, що завдає шкоди легкій атлетиці, або будь-яким іншим способом псують репутацію легко-атлетичного спорту;
- g) які беруть участь чи намагаються взяти участь прямо або непрямо в будь-якому парі, азартних іграх або схожих випадках чи справах, пов'язаних із легкоатлетичним змаганням, що проводиться відповідно до Правил IAAF, її континентальних асоціацій або національних федерацій;
- h) які порушують Правило 7 (Представники спортсменів) або будь-які регламенти, що випливають із цього Правила;
- i) які порушують Правило 8 (Реклама і демонстрація під час міжнародних змагань) або будь-які регламенти, що випливають з цього Правила;
- j) які порушують Правило 9 (Парі);
- к) які порушують будь-яке інше Правило (крім тих, які викладені в Правилі 60.2).
5. У випадку порушення Правила 60.4, яке начебто було вчинено, застосовуються такі процедури:
- а) звинувачення має бути висунуте в письмовій формі і спрямоване національній федерації, членом якої є спортсмен, персонал,

6. Якщо національна федерація передає право на організацію слухання іншому органу, комітетові або суду (чи то в середині федерації, чи то за її межами), і якщо, з будь-якої іншої причини, будь-який інший національний орган, комітет або суд, який діє за межами федерації, що відповідає за організацію слухання спортсмена, персоналу, який його обслуговує, або іншої особи в рамках цих Правил, то рішення цього органу, комітету або суду, в рамках Правила 60, вважається рішенням національної федерації, а фраза "Національна федерація", яка використовується в цьому Правилі, тлумачитиметься саме таким чином.

Розбіжності між національною федерацією та ІААФ

7. Кожна національна федерація повинна внести до своєї конституції положення про те, що якщо в конкретному Правилі або Регламенті не вказано по-іншому, всі розбіжності, що виникають між національною федерацією та ІААФ, повинні передаватися на розгляд Ради. Рада повинна визначити процедуру для винесення остаточного рішення, залежно від обставин конкретного випадку.
8. У випадку, якщо ІААФ має намір відсторонити національну федерацію за порушення Правил, національній федерації потрібно заздалегідь спрямувати повідомлення в письмовій формі про причини відсторонення, і їй має бути дана розсудлива можливість на слухання з цього питання відповідно до процедур, викладених у Статті 14.10 Конституції.

Розбіжності між національними федераціями

9. Кожна національна федерація повинна внести до своєї конституції положення про те, що всі розбіжності між національними федераціями повинні подаватися на розгляд Ради. Рада повинна визначити процедуру для винесення остаточного рішення залежно від обставин конкретного випадку.

Апеляції

10. Апеляція всіх рішень, прийнятих у рамках Правила 60.4, може подаватися відповідно до положень, викладених нижче. Всі такі рішення повинні залишатися в силі під час подання апеляції, якщо тільки не визначено інакше (див. Правило 60.22).

11. Нижче наведено неповний список прикладів рішень, на які може бути подана апеляційна скарга в рамках Правила 60.4:
- а) якщо національна федерація ухвалила рішення про те, що спортсмен, персонал, який обслуговує спортсменів, або інша особа вчинили порушення Правила 60.4;
 - б) якщо національна федерація ухвалила рішення про те, що спортсмен, персонал, який обслуговує спортсменів, або інша особа не вчинили порушення Правила 60.4;
 - с) якщо національна федерація ухвалила рішення про те, що спортсмен, персонал, який обслуговує спортсменів, або інша особа вчинили порушення Правила 60.4, але національна федерація не винесла санкцію відповідно до інструкцій, встановлених Радою;
 - д) якщо національна федерація вважає, що доказів на підтримку звинувачення відповідно до Правила 60.4 (див. Правило 60.5 б) недостатньо;
 - е) якщо національна федерація провела слухання відповідно до Правила 60.5, а спортсмен, персонал, який обслуговує спортсмена, або інша особа вважають, що в проведенні або у висновках такого слухання національна федерація вибрала неправильний напрямок або іншим чином дійшла помилкових висновків;
 - ф) Якщо національна федерація провела слухання відповідно до Правила 60.5, а IAAF вважає, що в проведенні або у висновках такого слухання національна федерація вибрала неправильний напрямок або іншим чином дійшла помилкових висновків.
12. У випадках, які стосуються спортсменів міжнародного рівня (або персоналу, який їх обслуговує), рішення відповідного органу національної федерації може бути оскаржене винятково в CAS відповідно до положень Правил 60.23 – 60.28.
13. У випадках, які не стосуються спортсменів міжнародного рівня (або персоналу, який їх обслуговує), рішення відповідного органу національної федерації може бути оскаржене в апеляційному національному органі відповідно до правил національної федерації (якщо тільки не застосовується Правило 60.17). Кожна національна федерація повинна затвердити процедуру апеляції на національному рівні, яка дотримується таких принципів: своєчасне слуханням перед чесним, неупередженим і незалежним органом; право бути представленим юристом і перекладачем (за рахунок того, хто по-

дає апеляцію); ухвалення своєчасного й обґрунтованого рішення в письмовій формі. Рішення національного апеляційного органу може бути оскаржене в CAS відповідно до Правила 60.16.

Сторони, які мають право подати апеляцію

14. У будь-якому випадку стосовно спортсменів міжнародного рівня (або персоналу, що їх обслуговує) таким Сторонам дається право подавати апеляційну скаргу в CAS:
 - a) спортсмен або інша особа, котра є предметом рішення, яке подається на апеляцію;
 - b) інша Сторона справи, в якій було винесене рішення, що подається на апеляцію;
 - c) IAAF;
 - d) МОК (там, де рішення може вплинути на право допуску на Олімпійські ігри).
15. У будь-якому випадку, який не стосується спортсменів міжнародного рівня (або персоналу, який їх обслуговує), Сторони, що мають право подати апеляційну скаргу, яка оскаржує рішення, в національний апеляційний орган, визначають за правилами національної федерації, але повинні містити як мінімум:
 - a) спортсмена або іншу особу, які є предметом рішення, на яке подається апеляційна скарга;
 - b) іншу Сторону справи, в якій було винесене рішення;
 - c) національну федерацію.IAAF не має права подавати апеляційну скаргу в національний апеляційний орган, але повинна мати право бути присутньою як спостерігач на будь-якому слуханні, яке проводить національний орган. Присутність IAAF на слуханні як спостерігача не повинна впливати на її право подати апеляційну скаргу в CAS відповідно до Правила 60.16 відносно рішення, прийнятого національним органом.
16. У будь-якому випадку, що не стосується спортсменів міжнародного рівня (або персоналу, що їх обслуговує), такі Сторони повинні мати право подати апеляційну скаргу в CAS на рішення, прийняте національним апеляційним органом:
 - a) IAAF;
 - b) МОК (там, де рішення може вплинути на право допуску на Олімпійські ігри).

17. У будь-якому випадку, що не стосується спортсменів міжнародного рівня (або персоналу, що їх обслуговує), IAAF і МОК (там, де рішення може вплинути на право допуску на Олімпійські ігри) повинні мати право подавати апеляційну скаргу на рішення, прийняте відповідним органом національної федерації безпосередньо у CAS в будь-якому із цих випадків:
- а) національна федерація не має чинної процедури апеляції на національному рівні;
 - б) апеляція не подавалася в національний апеляційний орган жодною зі сторін, згаданих у Правилі 60.15;
 - с) правила національної федерації передбачають таку процедуру.
18. Будь-яка зі сторін, що подає апеляційну скаргу в рамках цих Правил, має право на отримання допомоги від CAS в отриманні всієї відповідної інформації від того органу, рішення якого оскаржується, і ця інформація має бути надана, якщо CAS дасть відповідні вказівки.

Відповідачі у разі апеляції, поданої в CAS

19. Як правило, відповідачем у разі апеляції в CAS відповідно до цих Правил є Сторона, яка прийняла рішення, що стало предметом апеляції. Якщо національна федерація передала повноваження проводити слухання в рамках цих Правил іншому органу, комітетові або суду відповідно до Правила 60.6, відповідачем в апеляції проти такого рішення є національна федерація.
20. Якщо IAAF є тим, хто подавав апеляційну скаргу в будь-якій апеляції в CAS, вона повинна мати право приєднатися як додатковий відповідач (відповідачі) до апеляційної скарги, поданої іншими сторонами, якщо вона вважатиме це за необхідне, включаючи спортсмена, персонал, що його обслуговує, або іншу особу, котрих стосується прийняті рішення.
21. У будь-якому випадку, якщо IAAF не є однією зі сторін, що подала апеляційну скаргу в CAS, все-таки вона може брати участь як повноправна Сторона в апеляції, якщо вважатиме це доречним. Якщо IAAF прийме рішення про свою участь і статус IAAF в цій апеляції прирівнюється до статусу відповідача разом з іншими відповідачами, то IAAF має право спільно призначити арбітра, який матиме права відповідача в цій апеляції. Якщо виникає непорозуміння

щодо того, хто ж буде призначеним арбітром, то перевага надається вибору IAAF.

Оскарження рішень IAAF в CAS

22. Рішення, прийняті IAAF про те, чи подавати апеляційну скаргу в CAS (або чи повинна IAAF брати участь як окрема сторона в апеляції в CAS відповідно до Правила 60.21), ухвалює Рада або той, кого вона призначить. Рада або її уповноважений повинен, де це можливо, одночасно визначити, чи може спортсмен бути відсторонений під час очікування рішення CAS.

Апеляція в CAS

23. Якщо Рада не прийняла іншого рішення, апелянтovі відводиться 30 днів, рахуючи від дати отримання письмового обґрунтування рішення (якщо можливим позивачем в апеляції є IAAF – англійською або французькою мовами), щоб оскаржити апеляцію в CAS, або рахуючи від останнього дня, коли рішення могло бути оскаржене в національному апеляційному органі відповідно до Правила 60.15. Якщо IAAF не є тим, хто подає апеляційну скаргу, то в час подання апеляційної скарги в CAS, подавач повинен надіслати копію своєї апеляційної заяви в IAAF. Упродовж 15 днів після закінчення терміну подачі апеляційної скарги апелянт повинен подати коротку версію апеляційної скарги в CAS, і протягом 30 днів після отримання короткої версії апеляційної скарги відповідач повинен спрямувати свою відповідь в CAS.

24. Усі апеляції в CAS повинні проводитись у формі повторного слухання з проблемних питань, і представники CAS повинні мати можливість замінити своїм рішенням рішення відповідного судового органу національної федерації, якщо вони вважають, що рішення відповідного судового органу національної федерації є помилковим або процедурно неправильним. У будь-якому випадку представники CAS можуть додати або збільшити санкцію, що була накладена рішенням, яке оскаржувалося.

25. У всіх апеляційних скаргах, поданих в CAS, що стосуються IAAF, CAS і комісії CAS мають керуватися Конституцією IAAF, Правилами і Регламентами. У випадку будь-якої суперечності між чинними в теперішній час правилами CAS і Конституцією, Правилами і Регламентами IAAF перевага віддається останнім.

26. У всіх апеляційних скаргах, поданих у CAS стосовно ІААФ, закон Князівства Монако є панівним, і арбітраж проводиться англійською мовою, якщо тільки сторони не домоглися по-іншому.
27. Комісія CAS може у відповідних випадках присудити виплату або часткову виплату витрат, які відбулися у зв'язку з апеляцією в CAS, котрійсь зі сторін.
28. Рішення CAS є остаточним і обов'язковим для всіх сторін та національних федерацій. Оскарження рішень CAS не допускається. Рішення CAS набирають чинності негайно, і всі національні федерації мають ужити всіх необхідних заходів, щоб забезпечити його виконання. Генеральний секретар повинен подати у своєму черговому посланні всім національним федераціям інформацію про випадок, оскаржений у CAS, і рішення, прийняте CAS.

ЧАСТИНА 5. ТЕХНІЧНІ ПРАВИЛА

ПРАВИЛО 100

Загальні положення

Усі міжнародні змагання, перераховані в Правилі 1.1, проводяться відповідно до Правил ІААФ, і це повинно підкреслюватися в оголошеннях, рекламній продукції, програмах та інших друкарських матеріалах.

На усіх змаганнях, за винятком чемпіонатів світу (просто неба і в приміщенні) й Олімпійських ігор, види легкої атлетики можуть проводитися у форматі, відмінному від формату Технічних правил змагань ІААФ, але в будь-якому випадку не повинні застосовуватися правила, що надають спортсменам більше за права й можливості, ніж чинні Правилам ІААФ. Ці формати проведення змагань визначають відповідні органи, правами контролю, що володіють, над змаганнями.

Примітка. Рекомендується, щоб національні федерації застосовували Правила ІААФ під час проведення будь-яких змагань з легкої атлетики.

РОЗДІЛ I. ОФІЦІЙНІ ОСОБИ

ПРАВИЛО 110 Міжнародні офіційні особи

На змагання, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, призначаються такі офіційні особи:

- а) організаційний делегат (делегати);
- б) технічний делегат (делегати);
- с) медичний делегат;
- д) делегат із допінг-контролю;
- е) міжнародні технічні офіційні особи / міжнародні судді з кросу, бігу по шосе і гірського бігу / континентальні технічні офіційні особи;
- ф) міжнародні судді зі спортивної ходьби / континентальні судді з спортивної ходьби;
- г) міжнародний вимірювач траси;
- х) міжнародний стартер (стартери);
- і) міжнародний суддя на фотофініші;
- ж) апеляційне журі.

Кількість офіційних осіб, що призначаються в кожній категорії, як, коли і ким вони будуть призначені, - має бути вказано в чинних Технічних регламентах змагань ІААФ (або континентальної асоціації).

На змаганнях, що відбуваються відповідно до Правила 1.1 с, f, ці особи відбираються відповідними континентальними асоціаціями. Якщо йдеться про ITO або суддів зі спортивної ходьби континентального рівня, відбір проводить відповідна континентальна асоціація зі свого власного списку ITO і суддів зі спортивної ходьби.

На змагання, що відбуваються відповідно до Правила 1.1 а, е, ІААФ може призначити комісара з реклами. На змагання, що проводяться відповідно до Правила 1.1 с, f, ж, такі призначення здійснює відповідна континентальна асоціація, на змагання відповідно до Правила 1.1 b — відповідний орган, і на змагання, що проводяться відповідно до Правила 1.1 d, h, i — відповідна національна федерація.

Примітка. Міжнародні офіційні особи повинні мати розпізнавальні знаки.

Витрати на проїзд та харчування/проживання кожної офіційної особи, яку призначила ІААФ або континентальна асоціація відповідно до цього Правила або Правила 3.2, повинні оплачувати організатори змагання згідно з відповідними регламентами.

ПРАВИЛО 111
Організаційні делегати

Організаційні делегати здійснюють постійний тісний зв'язок з Організаційним комітетом і регулярно звітують перед Радою ІААФ. Якщо необхідно, вони займаються питаннями, що стосуються обов'язків і фінансової відповідальності федерації-організатора й Організаційного комітету. Вони повинні співпрацювати з Технічним делегатом (делегатами).

ПРАВИЛО 112
Технічні делегати

Технічні делегати разом з Організаційним комітетом, який повинен надавати їм необхідну допомогу, відповідають за забезпечення повної відповідності технічній організації змагань Технічним правилам ІААФ й керівництву ІААФ з легкоатлетичних споруд.

Технічні делегати мають надати відповідні письмові звіти про підготовку змагань і співпрацювати з Організаційним делегатом (делегатами).

Крім того, Технічні делегати зобов'язані:

- a) **надати відповідній організації пропозиції щодо розкладу змагань та заявочних нормативів;**
- b) **визначити список спортивних приладів, які будуть використовуватися, та інформацію про те, чи можуть спортсмени використовувати власні прилади, чи ті, які надає постачальник;**
- c) стежити за тим, щоб технічний регламент був завчасно повідомлений всім федераціям, що брали участь у змаганнях;
- d) відповідати за всі інші аспекти технічної підготовки, необхідні під час проведення легкоатлетичних змагань;
- e) контролювати заяви і мати право відхилити їх з технічних причин або відповідно до Правила 146.1 (Відхилення з будь-яких інших причин, окрім технічних, повинно мати обґрунтування Ради ІААФ або Ради континентальної асоціації);

- f) визначати кваліфікаційні нормативи в технічних видах та основу для формування попередніх забігів у бігових видах;
g) організовувати попередні забіги та групи у змаганнях з багатоборства;

h) на змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, Технічні делегати головують на технічній нараді і дають настанови міжнародним технічним офіційним особам.

ПРАВИЛО 113 **Медичний делегат**

Медичний делегат має максимальні повноваження в усіх питаннях стосовно медицини. Він відповідає за те, щоб у місцях проведення змагань дотримувалися всіх необхідних умов для проведення огляду, лікування й надання невідкладної допомоги, а спортсмени могли б одержати медичну допомогу в місцях проживання. Він повинен також мати повноваження проводити контроль на статеву принадлежність спортсмена, якщо визнає це необхідним.

ПРАВИЛО 114 **Делегат із допінг-контролю**

Делегат із допінг-контролю повинен налагодити зв'язок з Організаційним комітетом для забезпечення належних умов проведення допінг-контролю. Він відповідає за всі питання щодо процедури допінг-контролю.

ПРАВИЛО 115 **Міжнародні технічні офіційні особи (ITO) й міжнародні судді з кросу, бігу по шосе та гірського бігу (ICRO)**

1. Технічні делегати повинні призначити одного старшого ITO з поміж затверджених ITO, якщо його попередньо не призначив відповідний орган. ITO надають усю необхідну допомогу Рефері на виді. ITO повинні бути присутніми впродовж усього змагання з конкретного виду, на який вони були призначені, і стежити за тим, щоб проведення змагань повністю відповідало Технічним правилам IAAF, Технічному регламенту змагань і відповідним рішенням, прийнятим Технічними делегатами.

Якщо виникає проблема або якщо вони відзначили, що будь-яке питання, на їх думку, вимагає втручання, вони повинні негайно повідомити про це Рефері на виді і, якщо це необхідно, запропонувати свою допомогу, як потрібно вчинити. Якщо рада не прийнята і при цьому очевидно, що порушуються Технічні правила IAAF, Технічний регламент змагань або рішення, прийняті Технічними делегатами, то ITO повинні ухвалити рішення. Якщо питання все ж таки не вирішено, воно передається на розгляд Технічного делегата (делегатів) IAAF.

Після закінчення технічних видів ITO повинні підписати протоколи.

Примітка (i). На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 с, f, згадане належить до призначених континентальних технічних офіційних осіб (ATO).

Примітка (ii). У разі відсутності Рефері ITO повинні працювати з відповідним старшим суддею.

2. Під час проведення змагань з кросу, бігу по шосе й гірського бігу призначені міжнародні судді (ICRO), які повинні забезпечувати всю необхідну підтримку організаторам змагань. ICRO повинні бути присутніми впродовж усього змагання з виду, на який вони були призначені і слідкувати за тим, щоб проведення змагань повністю відповідало Технічним правилам IAAF, Технічному регламенту змагань та відповідним рішенням, які прийняті Технічним делегатом (делегатами).

ПРАВИЛО 116

Міжнародні судді зі спортивної ходьби

Комітет зі спортивної ходьби IAAF, ураховуючи критерії, схвалені Радою IAAF, затверджує групу міжнародних суддів зі спортивної ходьби.

Судді зі спортивної ходьби, призначені на всі міжнародні змагання, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, повинні належати до групи міжнародних суддів зі спортивної ходьби IAAF.

Примітка. Судді зі спортивної ходьби, які призначаються на змагання відповідно до Правила 1.1 b, c, e (ii), f, g, j, повинні бути членами міжнародної чи континентальної групи суддів зі спортивної ходьби.

ПРАВИЛО 117

Міжнародний вимірювач траси

На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 повністю або частково поза стадіоном, повинен бути призначений міжнародний вимірювач траси для перевірки траси.

Призначений вимірювач траси повинен бути членом групи міжнародних вимірювачів траси IAAF/ AIMC (категорії "A" або "B").

Траса повинна бути виміряна завчасно до проведення змагання.

Вимірювач траси повинен перевірити правильність вимірювання траси, і якщо він визнає, що вона відповідає Правилам IAAF для змагань, що проводяться по шосе, – підтвердити це (Правило 240.3 і відповідні примітки).

Він повинен співпрацювати з Організаційним комітетом з підготовки траси і бути присутнім при проведенні змагання, щоб переконатися, що траса, якою біжать спортсмени, є тією самою трасою, яка була виміряна й затверджена. Він повинен видати відповідний сертифікат Технічному делегатові (делегатам).

ПРАВИЛО 118

Міжнародний стартер і Міжнародний суддя на фотофініші

На всіх змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, Міжнародний стартер і Міжнародний суддя на фотофініші повинні призначатися або IAAF, або відповідною Континентальною асоціацією. Міжнародний стартер повинен почати змагання та виконувати інші обов'язки, призначені для нього Технічним делегатом (делегатами). Міжнародний суддя на фотофініші повинен керувати всіма операціями на фотофініші.

ПРАВИЛО 119

Апеляційне журі

На всі змагання, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, призначається Апеляційне журі, що складається зазвичай із трьох, п'яти або семи осіб. Один із членів журі повинен виконувати обов'язки голови, інший — секретаря. Коли це доцільно, секретар може не належати до складу журі.

У випадках, коли протест поданий відповідно до Правила 230, принаймні один із членів журі має бути діючим суддею міжнародної (чи континентальною) групи суддів зі спортивної ходьби (IRWJ/ARWJ).

Члени Апеляційного журі не мають бути присутніми під час обговорення протестів, які прямо або побічно зачіпають інтереси спортсменів, що представляють ту саму національну федерацію, до якої належить член журі.

Голова журі повинен попросити будь-якого члена журі, якого стосується це Правило, покинути кімнату нарад, якщо він не зробив цього сам.

ІААФ або інша організація, що здійснює контроль над змаганнями, повинна призначити одного або більше додаткових членів журі для заміни будь-якого члена журі, який не може брати участь у розгляді протесту.

Журі може бути так само призначене і на інші змагання, якщо організатори вважають це бажаним або необхідним на користь успішного проведення змагань.

До основних функцій журі належить розгляд усіх протестів відповідно до Правила 146 і питань, які виникають під час змагань і передаються на розгляд журі для ухвалення рішення.

ПРАВИЛО 120

Судді на змаганні

Організаційний комітет змагань повинен призначити всіх суддів відповідно до Правил національної федерації країни, в якій проводяться змагання. Якщо це змагання, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, то судді повинні бути призначені відповідно до Правил і процедур відповідної міжнародної організації. Поданий нижче список містить номенклатуру суддів, необхідних для проведення масштабних міжнародних змагань. Проте Організаційний комітет може змінювати цей список відносно місцевих умов.

ГОЛОВНА СУДДІВСЬКА КОЛЕГІЯ

Один Директор змагання.

Один Менеджер.

Один Технічний менеджер.

Один Менеджер, що відповідає за презентацію змагань.

СУДДІВСЬКА КОЛЕГІЯ

Один (або декілька) Рефері з бігових видів.

Один (або декілька) Рефері з технічних видів.

Один (або декілька) Рефері з багатоборства.

Один (або декілька) Рефері з видів, що проводяться поза стадіоном.

Один Рефері, який відповідає за кімнату (місце) збору.

Один старший суддя й відповідна кількість суддів із бігових видів.

Один старший суддя й відповідна кількість суддів на кожен технічний вид.

Один старший суддя, відповідна кількість помічників і п'ять суддів з кожного виду спортивної ходьби, що проводяться на стадіоні.

Один старший суддя, відповідна кількість помічників та вісім суддів з кожного виду спортивної ходьби, що проводяться поза стадіоном.

Один старший суддя транспондерної системи і відповідна кількість помічників.

Інші судді зі спортивної ходьби — за потребою, включаючи секретарів, операторів, які відповідають за картки попереджень тощо.

Один старший суддя на дистанції й відповідну кількість суддів на дистанції.

Один старший хронометрист й відповідна кількість хронометристів.

Один координатор старту й відповідна кількість стартерів і суддів, що відповідають за повернення спортсменів при фальстарті.

Один помічник стартера (або декілька помічників).

Один старший лічильник кіл і відповідна кількість лічильників кіл.

Один секретар змагання (і декілька помічників).

Один старший комендант змагання (декілька комендантів).

Один оператор з вимірювання швидкості вітру (або декілька операторів).

Один старший суддя й відповідна кількість помічників суддів на фотофініші.

Один суддя-вимірювач (електронне вимірювання) або декілька суддів-вимірювачів.

Один Старший суддя й відповідне число суддів, які відповідають за кімнату збору.

ДОДАТКОВІ СУДДІ

Один або декілька інформаторів.

Один або декілька статистів.

Один комісар з реклами.

Один офіційний вимірювач.

Один або декілька лікарів.

Допоміжний персонал для спортсменів, офіційних осіб і представників преси.

Рефері і старші судді повинні мати розпізнавальні нарукавні пов'язки або значки.

Якщо це необхідно, можуть бути призначені помічники. Проте потрібно вжити заходів, щоб зона змагання була по можливості вільна від суддів.

Якщо проводяться змагання серед жінок, по можливості повинна призначатися лікар-жінка.

ПРАВИЛО 121

Директор змагання

Директор змагання повинен планувати технічну організацію змагання разом із Технічними делегатами, забезпечувати виконання цього плану і вирішувати спільно з Технічним делегатом (делегатами) всі технічні проблеми.

Він повинен спрямовувати всі дії учасників змагань за допомогою системи зв'язку, бути в контакті з ключовими суддями.

ПРАВИЛО 122

Менеджер змагань

Менеджер відповідає за правильне проведення змагань. Він повинен перевірити, щоб усі судді з'явилися на місця для виконання своїх обов'язків, призначити запасних, якщо це необхідно, мати повноваження усувати від виконання обов'язків будь-якого суддю, який не дотримується Правил. Співпрацюючи з комендантом змагань, він повинен контролювати, щоб у центрі арени були лише ті особи, яким дозволено прохід у цю зону.

Примітка. На змаганнях тривалістю більше ніж 4 години або більше одного дня рекомендується, щоб у Менеджера було відповідне число помічників.

ПРАВИЛО 123

Технічний менеджер

Технічний менеджер відповідає:

- а) за те, щоб доріжки, зона розгону, круги, дуги секторів для метань, сектори, зони приземлення в технічних видах, увесь інвентар і спортивні прилади відповідали Правилам ІААФ.
- b) за те, щоб встановлення та переміщення обладнання і спортивних приладів відповідали технічному організаційному плану змагань, який затвердили Технічні делегати.**
- c) за те, щоб технічна презентація змагання відповідала затвердженному плану.**
- d) за те, щоб перевірка та маркування дозволених на змаганнях особистих спортивних приладів, відповідали Правилу 187.2.**
- e) за отримання необхідного сертифікату відповідно до Правила 135 до початку змагань.**

ПРАВИЛО 124

Менеджер, який відповідає за презентацію змагання

Менеджер, який відповідає за презентацію змагання, повинен планувати разом із Директором змагання презентацію змагання і, якщо необхідно, з Організаційним і Технічним делегатом (делегатами).

Він повинен забезпечити виконання плану, вирішуючи будь-які питання, проблеми щодо цього разом із Директором змагання і відповідним делегатом (делегатами). Він також повинен керувати діями членів групи, що готують презентацію змагання, використовуючи систему зв'язку, щоб бути в контакті з кожним членом цієї групи.

ПРАВИЛО 125

Рефері

1. Okремі Рефері повинні призначатися в кімнату збору, на бігові види, на технічні види, на багатоборства, а також на бігові види і спортивну ходьбу, що проводяться поза стадіоном.
- Рефері з бігових видів і тих, що проводяться поза стадіоном, не має права на розв'язання питань, які належать до компетенції старшого судді зі спортивної ходьби.

2. Рефері повинні стежити за дотриманням Правил (Технічних регламентів змагань) і ухвалювати рішення з будь-яких питань, які виникають під час змагань (**(включаючи зону розминання, місця збору учасників, церемонію нагородження)**) і не відображені в цих Правилах (або в будь-яких Технічних регламентах змагань).

У разі дисциплінарних проблем повноваження Рефері кімнати збору учасників розповсюджуються від **зони розминання** аж до місця проведення змагань. У всіх інших випадках повноваження має Рефері з виду, в якому спортсмен бере або брав участь.

Рефері з бігових видів і тих, що проводяться поза стадіоном, повинні мати повноваження вирішувати про визначення місця спортсмена в змаганні тільки в тому випадку, якщо судді не можуть ухвалити такого рішення.

Відповідний Рефері з бігових видів має право ухвалювати рішення з будь-яких фактів щодо старту, якщо він не згоден із рішенням суддів на старті, за винятком випадків, коли справа стосується фальстарту, який зафіксувала апаратура, якщо тільки з будь-якої причини Рефері не стане стверджувати, що інформація, яку встановила апаратура, неточна.

Рефері з бігових видів, призначений для нагляду за стартом, є Рефері старту.

Рефері не може виконувати функції судді або судді на дистанції.

3. Відповідний Рефері повинен перевіряти всі остаточні результати, розглядати всі спірні питання спільно з суддею-вимірником (електронне устаткування), якщо він призначений — контролювати вимірювання у разі показу рекордних результатів. По закінченню кожного виду протокол повинен бути заповнений, підписаний Рефері з даного виду і переданий секретареві змагань.
4. Рефері повинен розглядати будь-який протест або заперечення відносно проведення змагань, включаючи будь-яке питання, що виникає в кімнаті збору. Він повинен мати повноваження попереджати або позбавляти участі в змаганнях будь-якого спортсмена, який порушив поведінку.

При попередженні спортсменові показують жовту картку, при дискваліфікації — червону картку. Попередження і дискваліфікація повинні бути зафіковані в робочому протоколі.

5. Якщо, на думку Рефері, виникли такі обставини, що справедливість вимагає повторення змагань або будь-якої частини змагань, він має повноваження оголосити змагання такими, що не відбулися, і провести їх знову або того самого дня, або в найближчий час, залежно від ухваленого ним рішення.
6. **Рефері може переглянути рішення (незалежно від того, чи його ухвалила перша інстанція чи під час розгляду протесту) на основі будь-яких наявних доказів за умови, що нове рішення все ще можна застосувати. Як правило, такий повторний розгляд можна здійснити у відповідному виді або до будь-якого належного рішення Апеляційного журі.**
7. Рефері з багатоборства має повноваження в рамках проведення змагань з багатоборства. Його повноваження так само передбачають контроль за проведенням змагань з окремих видів, що належать до програмами багатоборства.
8. Рефері змагань з бігу по шосе повинен по можливості давати спортсменові попередження до дискваліфікації (наприклад, згідно з Правилом 144 або 240.8). У разі протесту на рішення Рефері застосовується Правило 146.

ПРАВИЛО 126

Судді

Загальні положення

1. Старший суддя з бігових видів і старший суддя з кожного технічного виду (стрибків і метань) координують роботу суддів із відповідного виду. У випадку, якщо це не було зроблено раніше відповідним органом, вони повинні розподілити обов'язки серед суддів з окремих видів.

Бігові види

2. Усі судді повинні розташовуватися по одну сторону доріжки і визначати порядок, в якому фінішували спортсмени. В усіх випадках, коли вони не можуть дійти згоди, питання розглядає Рефері для ухвалення остаточного рішення.

Примітка. Судді повинні розташовуватися на відстані не менше ніж 5 м від продовження лінії фінішу, на одній лінії з лінією фінішу, і має бути надана платформа.

Технічні види

3. Судді повинні контролювати кожну спробу, вимірювати результат у кожній зарахованій спробі в усіх технічних видах. У стрибках у висоту і з жердиною точні вимірювання проводяться тоді, коли планка встановлена, особливо у спробі встановлення рекорду. При найменні дві судді повинні реєструвати всі спроби, звіряючи свої записи після закінчення кожного кола.

Відповідний суддя повинен показувати зараховану або незараховану спробу, піднімаючи білий або червоний прaporець.

ПРАВИЛО 127

Судді на дистанції (бігові види і спортивна ходьба)

1. Судді на дистанції є помічниками Рефері, що не мають повноважень ухвалювати остаточне рішення.
2. Рефері визначає розміщення суддів на дистанції так, щоб вони могли спостерігати за змаганнями зблизька і у разі помилки або порушення Правил (окрім Правила 230.1) учасником або іншою особою — негайно подавати письмовий звіт про цей інцидент Рефері.
3. Про будь-яке схоже порушення Правил слід повідомляти відповідному Рефері піднімаючи жовтий прaporець або за допомогою інших надійних засобів, затверджених Технічними делегатами.
4. Для здійснення контролю в зонах передачі естафетної палички повинна призначатися достатня кількість суддів.

Примітка (i). Якщо суддя відзначив, що бігун біжить не по своїй доріжці або що передача естафетної палички відбулася не в зоні передачі, він повинен негайно позначити на доріжці місце, де відбулося порушення, використовуючи для цього якийсь придатний матеріал.

Примітка (ii). Судді на дистанції повинні повідомляти Рефері про будь-яке порушення Правил змагань, навіть якщо спортсмен або команда в естафеті не закінчила змагання.

ПРАВИЛО 128

Хронометристи, судді на фотофініші та судді транспондерної системи

1. Під час використання ручного хронометражу, враховуючи кількість спортсменів, які беруть участь у змаганнях, повинна бути призначена достатня кількість хронометристів. Одного з них призначає старший хронометрист. Старший хронометрист повинен розподілити обов'язки між хронометристами. Ці хронометристи повинні підстражовувати роботу цілком автоматизованої системи хронометражу/фотофінішу або **транспондерної системи**.
2. Хронометристи, **судді на фотофініші та судді транспондерної системи** повинні діяти відповідно до Правила 165.
3. Під час використання повністю автоматизованої системи хронометражу повинен бути призначений старший суддя на фотофініші та **відповідна кількість його помічників**.
4. **Якщо використовується транспондерна система хронометражу, то призначається старший суддя, який відповідає за цю систему, і необхідна кількість помічників.**

ПРАВИЛО 129

Координатор старту, стартер і судді, які відповідають за повернення спортсменів

1. Координатор старту повинен:
 - а) розподілити всі обов'язки між членами групи суддів на старті. Під час проведення змагань відповідно до Правила 1.1 а визначення видів для Міжнародних стартерів є обов'язком Технічних делегатів;
 - б) контролювати виконання обов'язків кожним членом групи;
 - с) інформувати стартера після отримання відповідних вказівок від директора змагання про те, що все готово для того, щоб почати виконання процедури старту (наприклад, що хронометристи, судді і там, де це доречно, суддя на фотофініші й оператор з вимірювання швидкості вітру готові до виконання завдання);
 - д) виконувати обов'язки координатора між технічним персоналом хронометражної компанії і суддями;
 - е) зберігати всі протоколи, оформлені під час процедури старту разом зі всіма документами, що показують час реакції або картички фальстарту, якщо такі є;
 - ф) забезпечувати виконання Правила 130.5.

- Стартер повинен повністю контролювати дії спортсменів, що знаходяться на лінії старту. Якщо використовується контрольний апарат для визначення фальстарту, стартер або суддя, що відповідає за повернення спортсменів, повинні носити навушники для того, щоб чітко чути будь-який акустичний сигнал, що виникає у разі фальстарту (див. Правило 161.2).
- Стартер повинен розташовуватися так, щоб візуально повністю контролювати всіх бігунів під час процедури старту.

Рекомендується, особливо на старті по окремих доріжках, використовувати гучномовці для синхронної передачі команд бігунам і сигнали під час старту і під час повернення спортсменів для всіх одночасно.

Примітка. Стартер має розташовуватися так, щоб вся група бігунів потрапляла у вузьку візуальну точку огляду. На змаганнях із застосуванням низького старту він повинен розташуватися так, щоб бути упевненим, що всі бігуни зафіксували свої позиції до того, як буде зроблений постріл із пістолета або затвердженого стартового пристрою. Якщо гучномовці не використовуються на старті по окремих доріжках, стартер повинен розташуватися так, щоб відстань між ним і кожним із спортсменів була приблизно однаковою. Проте, якщо стартер не може зайняти таку позицію, в цьому місці повинен бути розміщений пістолет або затверджений стартовий апарат, і постріл виконується за електронним сигналом.

- Для допомоги стартеру повинні бути виділені один або декілька суддів, що відповідають за повернення спортсменів.

Примітка. При наймні два такі судді повинні бути на змаганнях з бігу на 200 м, 400 м, 400 м з бар'єрами, 4 x 100 м, 4 x 200 м, в комбінованій естафеті, 4 x 400 м.

- Кожен суддя, який відповідає за повернення спортсменів, повинен зайняти таку позицію, щоб бачити кожного спортсмена, за якого він відповідає.
- Попередження, передбачені Правилом 162.7, можуть бути застосовані тільки стартером.
- Координатор старту повинен визначити конкретні завдання та позицію для кожного судді, який відповідає за повернення спортсменів під час порушення Правил. Після повернення спортсменів

- або перерваного старту суддя повинен доповісти свої спостереження стартеру, який ухвалює рішення про те, яким чином і кому повинно бути зроблено попередження (див. також Правило 161.2 і 162.9).
8. На змаганнях із застосуванням низького старту може бути використаний контрольний апарат сигналу фальстарту, описаний у Правилі 161.2.

ПРАВИЛО 130

Помічники стартера

1. Помічники стартера повинні перевірити, щоб спортсмени виступали в своєму забігу або змаганні і щоб їх номери були правильно прикріплені.
2. Вони повинні розташувати спортсменів на своїх доріжках або стартових позиціях, зібравши спортсменів приблизно на відстані 3 м від лінії старту. У разі загального старту розташування повинне бути таким самим за кожною стартовою лінією. Коли це виконано, вони повинні подати сигнал стартеру про готовність. Коли дозволяється повторна команда "На старт!", помічники стартера знову збирають спортсменів.
3. Помічники стартера відповідають за готовність естафетних паличок для спортсменів, що біжать перший етап в естафеті.
4. Якщо стартер дав команду спортсменам зайняти свої місця на старті, помічники повинні забезпечити дотримання Правила 162.4. і 162.3.
5. У разі фальстарту помічник стартера повинен діяти відповідно до Правила 162.8.

ПРАВИЛО 131

Лічильники кіл

1. Лічильники кіл повинні реєструвати кола, які повністю пробігли спортсмени на дистанціях понад 1500 м. На змаганнях від 5000 м і в спортивній ходьбі повинна бути призначена певна кількість лічильників кіл під керівництвом Рефері. Їм повинні дати картки підрахунку кіл, на яких реєструватиметься час, показаний у кожному колі тим спортсменом, якого вони "ведуть" (час повідомляється

офіційним хронометристом). Якщо використовується така система, жоден із лічильників кіл не може "вести" більше ніж чотири спортсмени (не більше ніж шість — в спортивній ходьбі). Замість підрахунку кіл "вручну" може бути використана комп'ютерна система, при якій у кожного спортсмена буде свій "чіп".

2. Один із лічильників кіл повинен слідкувати за роботою табло, встановленого на лінії фінішу, яке показує кількість кіл, що залишилися. Ця кількість повинна мінятися після кожного кола, коли лідер вибігає на фінішну пряму. Крім того, спортсменам, які пробігли чергове коло або закінчують його, показується трафарет із вказівкою кількості кіл, що залишилися.

Про початок останнього кола подається сигнал гонгом кожному спортсменові.

ПРАВИЛО 132

Секретар змагання

Секретар змагання повинен зібрати всі протоколи кожного виду програми, які передаються йому Рефері, старший хронометрист або старший суддя на фотофініш і оператор, який відповідає за вимірювання швидкості вітру. Він повинен негайно передати ці результати інформаторові, зареєструвати їх і передати протоколи Директорові змагань.

У технічних видах, якщо використовується комп'ютерна система обробки результатів, повинно бути забезпечено введення всіх результатів у кожному виді в єдину комп'ютерну систему. Результати в бігових видах уводяться під керівництвом старшого судді на фотофініш. Інформатор і Директор змагання мають мати доступ до результатів через комп'ютер.

Технічний інформаційний центр (TIC) має бути організований на усіх змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, g. Також рекомендується організація такого центру на інших змаганнях тривалістю більш за один день. Основні функції TIC – забезпечити чіткий і безперервний зв'язок між делегаціями команд, організаційним комітетом, технічними делегатами змагань і координувати управління змаганнями у сфері технічних і інших питань, пов'язаних із змаганнями.

ПРАВИЛО 133
Комендант змагання

Комендант повинен контролювати зону змагання і не пропускати на арену нікого, окрім суддів і спортсменів, які зібралися перед початком змагання або перебувають у зоні змагання.

ПРАВИЛО 134
Інформатор

Інформатор повинен повідомляти глядачам прізвища та номери учасників змагання в кожному виді і всю відповідну інформацію, що містить склади забігів, жеребкування доріжок або стартових позицій і проміжний час. Результати (місце, час, висота, дистанція тощо) в кожному виді повинні бути оголошенні щонайшвидше після отримання інформації.

На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, IAAF призначає інформаторів, що подають інформацію англійською і французькою мовами. Разом із Менеджером, який відповідає за презентацію змагання, і під загальним керівництвом Організаційного або Технічного делегата ці призначенні інформатори відповідають за всі питання дикторського протоколу.

ПРАВИЛО 135
Офіційний вимірювач

Офіційний вимірювач повинен перевірити точність розмітки, розташування устаткування, інвентар і до початку змагання видати потрібні сертифікати Технічному менеджерові.

Для контролю він повинен мати доступ до планів і креслень стадіону й останніх звітів із вимірювання.

ПРАВИЛО 136
Оператор, який відповідає за вимірювання швидкості вітру

Оператор повинен проконтролювати, щоб прилад для вимірювання швидкості вітру був розташований відповідно до Правил 163.9 (бігові види) і 184.5 (технічні види). Він повинен зафіксувати швидкість

вітру в напрямі бігу у відповідних видах, записати отримані результати й передати їх секретареві змагання.

ПРАВИЛО 137

Суддя-вимірювач (електронне устаткування)

Суддя-вимірювач призначається в тому випадку, якщо використовується електронне устаткування для вимірювань.

До початку змагань він має зустрітися з технічним персоналом і ознайомитися з устаткуванням.

До початку кожного виду він має проконтролювати розташування вимірювальних приладів, зважаючи на технічні вимоги, які передав йому технічний персонал.

Для того, щоб переконатися, що устаткування працює правильно, він повинен до початку і після закінчення виду разом із суддями та під контролем Рефері (і, якщо це можливо, ITO, призначеного на цей вид програми) проконтролювати низку вимірювань, щоб підтвердити збіг з результатами, отриманими при використанні сертифікованої сталевої рулетки, що калібрується. Документ про правильне функціонування устаткування має бути заповнений і підписаний усіма, хто брав участь у перевірці устаткування, і прикріплений до підсумкового протоколу виду.

Під час змагань він має постійно керувати всією роботою з вимірювань. Він має доповісти Рефері з технічних видів про точність роботи устаткування.

ПРАВИЛО 138

Судді, які відповідають за кімнату (місце) збору учасників

Старший суддя, який відповідає за кімнату (місце) збору учасників, має контролювати перехід між зонами розминання і змагання та стежити за тим, щоб спортсмени після перевірки в кімнаті (місці) збору учасників були готові до старту у своєму виді відповідно до розкладу.

Судді, які відповідають за кімнату (місце) збору учасників, мають простежити, щоб спортсмени були одягнені в національну або клубну форму, офіційно затверджену їх національним керівним органом, щоб номери на одязі відповідали запису в стартових протоколах і були правильно закріплені, взуття, кількість і розмір шипів, реклама на одязі й

на сумках спортсменів відповідали Правилам і Технічним Регламентом IAAF, а в зону змагання не проносили недозволені предмети.

Судді повинні повідомляти про будь-які суперечки чи спірні питання або проблеми Рефері, який закріплений за кімнатою збору.

ПРАВИЛО 139

Комісар із реклами

Комісар із реклами (якщо такий призначений) повинен застосовувати і контролювати виконання чинних Правил і регламентів IAAF й відзначати будь-які невирішені питання і проблеми, що виникають у кімнаті (місці) збору учасників, разом із Рефері, який відповідає за кімнату (місце) збору.

РОЗДІЛ II. ЗАГАЛЬНІ ПРАВИЛА ЗМАГАНЬ

ПРАВИЛО 140

Спортивна легкоатлетична споруда

Будь-яке тверде стандартне покриття, яке відповідає вимогам інструкції IAAF "Легкоатлетичні споруди", може бути використане для легкої атлетики. Змагання з легкої атлетики, що проводяться відповідно до Правила 1.1 a, або змагання, що є під безпосереднім контролем IAAF, можуть проходити тільки на спортивних спорудах із синтетичним покриттям, що відповідає вимогам IAAF і що має чинний сертифікат "Класу 1".

Рекомендується, щоб змагання, що проводяться відповідно до Правила 1.1 b, j, відбувалися на подібних спорудах, якщо такі наявні.

У будь-якому випадку, спортивні споруди, призначені для проведення змагань відповідно до Правила 1.1 b, j мають подати сертифікат "Класу 2", який підтверджує точність вимірювань бігової доріжки і секторів для технічних видів у форматі, відповідному системі сертифікації IAAF.

Примітка (i). Інструкція IAAF "Легкоатлетичні споруди" містить усі вимоги з планування і будівництва легкоатлетичних споруд, включаючи схеми для вимірювання й розмітки доріжки.

Примітка (ii). Стандартна форма сертифікації споруд розміщена на вебсторінці IAAF.

Примітка (iii). Це Правило не стосується змагань з бігу і спортивної ходьби, що проводиться на шосе і на кросових трасах (див. Правила 230.10, 240.2, 240.3, 250.3, 250.5).

ПРАВИЛО 141

Вікові категорії/категорії статевої принадлежності

Вікові категорії

- Змагання, що проводяться відповідно до цих Правил, можуть бути розділені на вікові категорії таким чином:**

Хлопці та дівчата — будь-який спортсмен віком 16 або 17 років (станом на 31 грудня поточного року).

Юніори та юніорки — будь-який спортсмен у віці 18 або 19 років (станом на 31 грудня поточного року).

Ветерани — чоловіки й жінки. Спортсмени переходят у групу ветеранів у день свого **35-ліття**.

Примітка (i). Усі питання, що стосуються змагань серед ветеранів, відображені в Статуті IAAF/BMA, затвердженому Радами IAAF і BMA.

Примітка (ii). Допуск, включаючи мінімальний вік для участі в змаганнях IAAF, обумовлений спеціальними Технічними регламентами змагань.

- Спортсмен має право брати участь у змаганнях, що проводяться відповідно до цих Правил, у своїй віковій групі, якщо він належить до вікового діапазону, вказаному в класифікації відповідної вікової групи. Спортсмен повинен надати докази свого віку, представивши чинний паспорт або інше свідоцтво, дозволене регламентами змагання. Спортсмена, який не може чи відмовляється це зробити, позбавляють допуску до участі у змаганні.**

Категорії статевої принадлежності

- Змагання, що проводяться відповідно до цих Правил, поділяються на чоловічі та жіночі (якщо тільки не організовано змішане змагання в одному із обмежених випадків, обумовлених в Прави-**

лі 147).

4. Спортсмен повинен бути допущеним до змагань серед чоловіків, якщо він законом визнаний чоловіком і має допуск до змагань, що проводяться відповідно до Правил та Регламентів.
5. Спортсменка повинна бути допущена до змагань серед жінок, якщо вона законом визнана жінкою і має допуск до змагань, що проводяться відповідно до Правил та Регламентів.
6. Рада повинна затвердити Регламенти, щоб визначити допуск до змагань серед жінок:
 - a) жінок, які зробили операцію зі зміни статі з чоловічої в жіночу;
 - b) жінок, з патологією гіперандрогенізму. Спортсменку, яка ухиляється, не здатна чи відмовляється підкорятися Регламентам, позбавляють права допуску до участі в змаганнях.

ПРАВИЛО 142

Заявки

1. Участь спортсменів, що мають право допуску, у змаганнях, що проводяться відповідно до Правил ІААФ, може бути обмежена (див. Частину II).
2. Жодному спортсменові не дозволяється виступати за межами своєї країни, якщо допуск не гарантований його національною федерацією, від якої він має дозвіл на участь. Така гарантія допуску спортсмена приймається на всіх міжнародних змаганнях, якщо тільки немає ніяких заперечень щодо статусу спортсмена, висловлених на адресу Технічного делегата (делегатів) (див. Правило 146.1).

Подання заяви на участь у різних видах, що проводяться одночасно

3. Якщо спортсмен заявлений на змагання в бігових і технічних видах або в декількох технічних видах, що проводяться одночасно, то може отримати дозвіл від відповідного Рефері на виконання спроби або на участь у забігу на кожному етапі (колі) або в кожній спробі у стрибках у висоту і з жердиною в іншому порядку порівняно з тим, який був затверджений за результатами жеребкування до початку змагань. Проте, якщо спортсмен не з'явився для виконання спроби або забігу, вважається таким, який пропускає виконання спроби або забігу після того, як час, відведений на вико-

нання спроби або забігу, закінчився. В стрибку у висоту або стрибку із жердиною, якщо спортсмен не з'явився впродовж часу, коли всі інші спортсмени, що були на місці, вже закінчили змагання, то Рефері вважатиме, що цей спортсмен (спортсмени) відмовився від цього змагання, оскільки час для виконання наступної спроби закінчився.

Усунення від участі

4. Спортсмен буде усунений від участі в подальших видах (дисциплінах), етапах (колах) конкретного змагання, включаючи естафети, на всіх змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1. a, b, c, f, у таких випадках:
 - a) було отримано остаточне підтвердження про участь спортсмена, але він не взяв участі в змаганні;
 - b) спортсмен вийшов у наступне коло після попередніх змагань або забігів, але потім не брав участі в змаганні.

Подання медичного сертифікату, який видав медичний співробітник, який призначений або затверджений ІААФ або Організаційним комітетом, може бути прийняте як достатня причина неможливості участі спортсмена після остаточного підтвердження або після участі в попередньому етапі (колі), але він може брати участь у наступних змаганнях наступного дня (**за винятком окремих видів у багатоборстві**). Технічний делегат (делегати) також може взяти до уваги інші пом'якшувальні причини (чинники, незалежні від дій спортсмена, наприклад, проблеми з офіційною транспортою системою) після підтвердження.

Примітка (i). Фіксований час остаточного підтвердження участі повинен бути визначений заздалегідь.

Примітка (ii). Відмова від участі без об'єктивних підстав припускає небажання змагатися чесно і в повну силу. Відповідний Рефері ухвалює рішення з цього приводу, і в офіційних протоколах повинно бути зроблене відповідне посилання. Така ситуація не стосується індивідуальних видів у програмі багатоборства.

ПРАВИЛО 143

Одяг, взуття й номери

Одяг

- На всіх змаганнях учасники повинні мати чистий одяг, скроєний і одягнений так, щоб не створювати незручностей. Одяг повинен бути зшитий з матеріалу, непрозорого навіть у мокрому стані. Учасники не повинні носити одяг, який ускладнює роботу суддів. Майки спортсменів повинні бути одного кольору як спереду, так і ззаду.

На всіх змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 a, b, c, f, g, учасники повинні виступати у формі, яку затвердив національний керівний орган. На всіх змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 d, h, учасники повинні виступати у формі збірної команди або клубній формі, офіційно затверджених їх національним спортивним органом. Церемонія нагородження та будь-яке коло пошани вважаються частиною змагання, тому спортсмен повинен дотримуватись вимог до одягу.

Примітка: відповідний керівний орган може обумовити в регламенті змагання обов'язкове положення про те, що колір майки спортсмена спереду і ззаду має бути однаковим

Взуття

- Учасники можуть змагатися босоніж або у взутті, взутому на одну або обидві ноги. Взуття на змаганнях носять для того, щоб оберегти стопу, додати їй стабільність і зміцнити контакт із поверхнею. Проте взуття не повинне бути скроєне так, щоб давати спортсменові нечесну додаткову перевагу, включаючи використання будь-яких технологій, які можуть надати спортсменові значну перевагу. Можна використовувати взуття з ремінцем на підйомі. Всі типи змагального взуття мають бути затверджені ІААФ.

Кількість шипів

- Підошва та каблук взуття мають бути сконструйовані так, щоб там могло розташовуватися до 11 шипів. Дозволяється використовувати будь-яку кількість шипів і 11 включно, але кількість гнізд для шипів не може перевищувати 11.

Розмір шипів

- Якщо змагання проводяться на синтетичному покритті, то та частина кожного шипа, що виступає з підошви чи каблука, не може бути більше ніж 9 мм, за винятком стрибків у висоту і метання списа, де ця частина шипа не може перевищувати 12 мм. Шип повинен бути

сконструйований таким чином, щоб половина його довжини, близьче до вершини, проходила через вимірювальний прилад із квадратними сторонами розміром 4 мм.

Підошва і каблук

5. Підошва або каблук можуть мати заглиблення, борозни, вдавлення або виступи за умови, що всі вони виконані з такого або подібного матеріалу, що й основна підошва.

У взутті для стрибків у висоту і в довжину, підошва повинна мати максимальну товщину 13 мм, а каблук взуття для стрибка у висоту — 19 мм. У всіх інших видах підошва або каблук можуть мати будь-яку товщину.

Примітка. Товщина підошви та каблука повинні вимірюватися як відстань між внутрішньою верхньою стороною і зовнішньою нижньою стороною, включаючи згадані параметри і включаючи будь-який вигляд або форму м'якої внутрішньої устілки.

Вставки й доповнення до взуття

6. Спортсменам не дозволяється використовувати ніяких пристосувань ні всередині, ні ззовні взуття, які можуть створити ефект збільшення товщини підошви,крім дозволеного максимуму, або дати спортсменові переваги, не передбачені звичайним типом взуття, описаним вище.

Номери

7. Кожному спортсменові відається два номери, які під час змагань потрібно мати на видному місці на грудях і на спині, за винятком стрибка у висоту і стрибка з жердиною, де дозволяється мати лише один номер (на грудях або на спині). Номери повинні відповідати тим номерам, які вказані в протоколі змагань. Якщо під час змагань спортсмени одягнені в тренувальні костюми, то відповідні номери повинні бути розташовані на тренувальному костюмі також.
8. Ці номери мають бути в тому вигляді, в якому вони видані. Їх не можна підрізати, перевертати або ховати. На довгих дистанціях ці номери можуть мати перфорацію, щоб забезпечити циркуляцію повітря, але перфорація не допускається на буквах чи цифрах.

9. Якщо працює система фотофінішу, Організаційний комітет може вимагати, щоб спортсмени мали додаткові номери збоку на шортах. Ці номери повинні приkleюватися.

Жодному спортсменові не дозволяється брати участь у змаганнях за відсутності відповідного номера (номерів) або ідентифікації.

ПРАВИЛО 144

Надання допомоги спортсменам

Повідомлення проміжного часу

1. Проміжний час і попередній час переможця можуть бути офіційно оголошенні або показані. Цей час не повинен повідомлятися спортсменам, які знаходяться в зоні змагань, без попереднього затвердження відповідним Рефері. Рефері може дати такий дозвіл тільки у тому випадку, якщо на стадіоні немає табло часу/рухомого рядка або таке табло не видно спортсменам, і якщо такий час повідомляється усім спортсменам, що беруть участь у забігу.

Зона змагань, яка зазвичай має фізичні обмеження (загородки), визначається для цієї мети як зона, в якій проходять змагання, доступ в яку дозволений тільки спортсменам, які беруть участь у змаганнях, і особам, які мають право знаходитися в зоні змагань за відповідними Правилами і Регламентами.

Надання допомоги

2. У рамках цього Правила вважається допомогою і, таким чином, забороняється таке:
- “лідування” особами, що не беруть участь у змаганні; бігунами або скороходами, що відстали на коло або майже на коло, або “лідування” з використанням будь-яких технічних засобів (по-іншому, ніж це дозволено Правилом 144.2 q))
 - володіння або використання спортсменами відео- чи касетних магнітофонів, радіо, компакт-дисків, радіопередавачів, мобільних телефонів чи подібної апаратури в зоні змагання;
 - за винятком взуття, відповідного Правилу 143, використання будь-якої технології або пристосування, яке дає переваги, які він би не отримав, якби використовував устаткування відповідно до Правил.

Будь-який спортсмен, який надає або приймає допомогу в зоні змагання під час змагань, отримує попередження від Рефери, і йому повідомляється про те, що у разі повторного порушення він буде дискваліфікований. Якщо спортсмен після цього дискваліфікується, будь-який результат, продемонстрований до цього часу в цьому колі, не буде зарахований. Проте результати, показані в попередньому відбірковому колі цього виду, зараховуються.

Не вважається допомогою таке:

- d) зв'язок між спортсменами та їх тренерами, які перебувають не в зоні змагання. Для того, щоб полегшити цей зв'язок і не заважати проведенню змагань, тренерам цих спортсменів мають бути зарезервовані місця на трибунах поблизу від секторів у кожному технічному виді;
- e) медичний огляд (лікування) або фізіотерапія, необхідні спортсменові для того, щоб брати участь у змаганні або продовжувати участь, уже перебуваючи в зоні змагань. Такий медичний огляд (лікування) або фізіотерапія можуть бути надані членами групи офіційного медичного персоналу, призначеного Організаційним комітетом, який має чіткі відзнаки, такі як нарукавні пов'язки, жилети або подібні розпізнавальні знаки, в зоні змагання або у відведених для медичного обслуговування зонах поза зоною змагання, акредитованою групою медичного персоналу, який затверджений Медичним або Технічним делегатом спеціально для виконання згаданої мети. У жодному випадку втручання медичного персоналу не повинно затягувати проведення змагання або змінювати встановлений порядок виконання спроби спортсменом. Присутність чи допомога будь-якої іншої особи під час змагання або безпосередньо перед його початком після того, як спортсмени покинули кімнату збору, вважається допомогою;
- f) будь-який вид особистого захисту (наприклад, пов'язки, бинтування, пояс або інші види захисту) для медичних потреб або для захисту спортсмена. Рефери разом із Медичним делегатом мають право підтверджувати, що захист справді необхідний (див. Правило 187.4).

- g) такі прибори як монітори серцевого скорочення або швидкості на дистанції, або сенсорні датчики кроку, які спортсмени мають в наявності під час змагання, за умови, що ці прибори не можна використовувати для зв'язку з іншими особами.

Інформація про вітер

3. Вітряний флюгер повинен бути розташований у відповідному місці у всіх стрибкових видах, у метанні диска і списа, щоб показати спортсменові напрям і приблизну силу вітру.

Напої /обтирання

4. У бігових видах на дистанціях 5000 м і більше Організаційний комітет може надати воду та губки для спортсменів, якщо цього вимагають погодні умови.

ПРАВИЛО 145

Дискваліфікація

Якщо спортсмен дискваліфікований у будь-якому виді через порушення Технічних правил ІААФ, то в офіційних протоколах повинно бути зроблене посилання на Правило ІААФ, яке він порушив.

1. Якщо спортсмен дискваліфікується за порушення технічного правила (за винятком Правил 125.5 або 162.5), будь-який результат, продемонстрований до цього часу в тому самому колі цього виду, не зараховується. Проте результати, показані в попередньому відбірковому колі цього виду, зараховуються. Дискваліфікація за порушення Технічних правил не повинна усувати спортсмена від участі в будь-якому подальшому виді цих змагань.
2. Якщо спортсмен дискваліфікований за неспортивну або непристойну поведінку, то це повинно бути відображене в протоколі з вказівкою причини цієї дискваліфікації. Якщо спортсмен отримує друге попередження відповідно до Правила 125.5 за неспортивну чи непристойну поведінку в будь-якому виді або відповідно до Правила 162.5, то він повинен бути дискваліфікований саме у цьому виді.

Будь-який результат, показаний до цього часу в цьому колі, не буде зарахований.

Проте результати, продемонстровані в попередньому відбірковому колі цього виду або в попередніх окремих видах багатоборства, зараховуються. Дискваліфікований за непристойну чи неспортивну поведінку спортсмен повинен бути усунений Рефері від участі в будь-якому іншому виді цих змагань. Якщо порушення вважається серйозним, Директор змагання повинен доповісти про це у відповідний керівний орган для розгляду можливості застосування подальших дисциплінарних санкцій відповідно до Правила 60.4 f.

ПРАВИЛО 146

Протести й апеляції

1. Протести щодо допуску спортсмена до участі в змаганнях повинні подаватися Технічному делегатові (делегатам) до початку змагань. Повинно бути надане право подавати в Апеляційне журі апеляцію на рішення Технічного делегата. Якщо питання не може бути задовільно вирішено до початку змагань, то спортсменові дозволяється брати участь у змаганні, не зважаючи на поданий протест, а питання передається на розгляд Ради ІАФ або відповідного органу.
2. Протести щодо проведення змагань або показаного результату повинні подаватися впродовж 30 хвилин після офіційного оголошення результату.

Організаційний комітет змагання відповідає за те, щоб фіксувався час оголошення всіх результатів.

3. Будь-який протест у першій інстанції має бути усно заявлений Рефері або самим спортсменом, або якоюсь особою, яка є від імені спортсмена, або офіційним представником команди. Така особа або команда може заявити протест лише, якщо вони змагаються в тому самому колі змагання, якого стосується протест (чи подальша апеляція), чи беруть участь у змаганні, в якому ведеться командний залік за очками. Щоб прийняти справедливе рішення, Рефері повинен розглянути всі обставини, які він вважає необхідними, включаючи вивчення плівки фотофінішу або офіційного відеозапису, або будь-якого іншого наявного відео підтвердження. Рефері може сам прийняти рішення з даного протесту або передати його на розгляд журі. Якщо Рефері приймає рішен-

ня, то у сторони, яка протестує, залишається право подати апеляцію в журі. Якщо той, хто подає протест, не може безпосередньо зв'язатися з Рефері, то протест може бути переданий Рефері через Технічний інформаційний центр.

4. А. У бігових видах, якщо спортсмен заявив негайний усний протест щодо нібито фальстарту, що трапився, Рефері з бігових видів може на свій розсуд дозволити спортсменові виступати для того, щоб захистити права всіх спортсменів, яких цей протест стосується.

Змагання «в стані протесту» не дозволяється, якщо фальстарт підтверджує спеціальна апаратура, якщо тільки з якоїсь причини Рефері не вважатиме, що інформація, отримана апаратурою, є неточна.

Протест може бути оснований на помилці стартера, який не оголосив про фальстарт.

Протест може бути поданий тільки спортсменом, який закінчив змагання, або від його імені. Якщо протест задоволений, будь-який спортсмен, який зробив фальстарт, повинен мав бути дискваліфікований, відповідно до Правила 162.7 буде дискваліфікований. Не залежно від того, була оголошена дискваліфікація чи ні, Рефері повинен мати право оголосити змагання такими, що не відбулися, і провести їх знову, якщо, на його думку, цього вимагає справедливість. .

Примітка. Права на протест і апеляцію повинні застосовувати незалежно від того, використовувалась апаратура для визначення фальстарту чи ні.

В. У технічних видах, якщо спортсмен заявляє негайний усний протест проти незарахованої спроби, Рефері з виду може, на свій розсуд, вимагати, щоб результат, показаний у цій спробі, був заміряний і зафікований, щоб захистити права всіх спортсменів, яких цей протест стосується.

Якщо опротестована спроба є:

(i) однією з трьох перших спроб у технічних видах, окрім стрибка у висоту і стрибка з жердиною, і в змаганні бере участь більше ніж 8 спортсменів, причому цей спортсмен потрапить у фінал (завершальні три спроби), тільки якщо протест або наступна апеляція буде задоволена;

(ii) у стрибку у висоту і в стрибку із жердиною спортсмен зміг би змагатися на наступній висоті, тільки якщо протест або наступна апеляція буде задоволена. Рефері може дозволити спортсменові продовжити змагання у фінальному колі в стані протесту", щоб захистити 133 права всіх спортсменів, яких цей протест стосується. Оскаржений результат і усі інші результати, продемонстровані спортсменом при змаганні "в стані протесту", стануть офіційними, тільки якщо наступне рішення Рефері з цього питання або апеляція в журі задоволені.

5. Апеляція в журі має бути подана впродовж 30 хвилин:

- a) офіційного оголошення змін результатів виду, пов'язаних із рішенням Рефері;
- b) ради, наданої стороні, яка протестує у разі, якщо результати виду не змінюються.

Апеляція має бути в письмовій формі і підписана певною офіційною особою від імені спортсмена або команди.

До апеляції додається депозит у розмірі 100 (сто) доларів США або еквівалент цієї суми, який не повертається, якщо протест не задоволений.

Примітка. Рефері виду, якому був поданий протест, повинен після ухвалення рішення з протесту негайно проінформувати ТІС про час ухвалення рішення. Якщо Рефері не зміг усно надати цю інформацію зацікавленим командам/спортсменам, то офіційним вважатиметься час появи рішення з протесту на інформаційному стенді ТІС.

6. Апеляційне журі повинне проконсультуватися зі всіма сторонами, що брали участь у ситуації, включаючи Рефері і суддів. Якщо Апеляційне журі сумнівається з приводу ухвалення рішення, то повинні бути взяті до уваги всі наявні докази. Якщо ці докази, включаючи будь-які відеозаписи, непереконливі, то рішення Рефері залишається в силі.

Це має бути зроблено в письмовій формі, підписано спортсменом або кимось, хто діє від його імені, або офіційним представником команди, і супроводжуватися депозитом в розмірі 100 доларів США або еквівалентом цієї суми, яка не буде повернена, якщо протест не буде задоволений. Цей спортсмен або команда можуть подати апеляцію лише, якщо вони змагаються в тому

самому колі змагання, якого стосується протест, чи беруть участь у змаганні, в якому ведеться командний залік за очками).

7. Апеляційне журі може переглядати своє рішення при отриманні нових переконливих доказів, за умови, що нове рішення ще може бути застосоване.
8. Вирішення питань, не обумовлених цими Правилами, голова журі негайно докладає Генеральному секретареві ІААФ.
9. Рішення Апеляційного журі, а через відсутність Апеляційного журі – рішення Рефері є остаточним і не підлягає подальшому оскарженню ні в якій інстанції, включаючи Арбітражний спортивний суд.

ПРАВИЛО 147

Змішані змагання

На всіх змаганнях, що проводяться на стадіоні, звичайно не дозволяються змішані змагання чоловіків і жінок. Проте змішані змагання в технічних видах і в бігових видах на дистанціях 5000 м і більше дозволяються на всіх змаганнях, за винятком перерахованих у Правилі 1.1 а – h.

У випадку, коли змагання проводяться за Правилом 1.1 і, такі змішані змагання дозволені в окремих змаганнях, якщо прийняте спеціальне рішення відповідного континентального чи національного органу.

ПРАВИЛО 148

Вимірювання

На змаганнях, що проходять відповідно до Правила 1.1 а, b, c, f, усі вимірювання проводяться сертифікованою металевою рулеткою, яку калібрують планкою або пристрілом, оснащеним вимірювальним пристроєм. Сталева рулетка, планка або вимірювальний пристріл повинні бути сертифіковані ІААФ, точність вимірювальної апаратури, яка використовується під час змагання, повинна бути підтверджена відповідною організацією, акредитованою національним органом вимірювань, щоб усі вимірювання могли бути звірені з національними і міжнародними вимірювальними стандартами. На інших змаганнях, але не тих, які проводяться відповідно до Правила 1.1 а, b, c, f, можуть бути також використані рулетки з фіброполімерного матеріалу.

Примітка. Щодо визнання рекордів див. Правило 260.26 а.

ПРАВИЛО 149

Дійсність результатів

Жоден результат, який продемонстрував спортсмен, не вважається дійсним, якщо він не був показаний на офіційному змаганні, організованому відповідно до Правил ІААФ.

ПРАВИЛО 150

Відеозапис

На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, якщо це можливо, то й на інших змаганнях, рекомендується використовувати як допоміжний документ офіційний відеозапис усіх змагань, який підтверджує точність результатів і випадки порушення Правил.

ПРАВИЛО 151

Залік

У змаганнях, де результат визначається очками або сумою очок, система заліку повинна бути узгоджена всіма федераціями, що беруть участь у змаганні, до його початку.

РОЗДІЛ III. БІГОВІ ВИДИ

Правила 162.2, 163.6 (за винятком положень, що стосуються Правил 230.11 і 240.10), 164.3 і 165 також застосовуються до розділів VII, VIII і IX.

ПРАВИЛО 160

Вимірювання доріжки

1. Довжина стандартної бігової доріжки становить 400 м. Доріжка складається з двох паралельних прямих і двох віражів, радіуси яких рівні. Якщо доріжка не трав'яна, її внутрішня частина повинна бути обгороджена бровкою з якогось придатного матеріалу розміром приблизно 5 см у висоту і не менше ніж 5 см завширшки, вона повинна бути зафарбована білим кольором. Уздовж двох прямих бровку можна замінити на білу лінію завширшки 5 см.

- Якщо відрізок бровки повинен бути тимчасово знятий для проведення технічних дисциплін, його місце відмічається білою лінією завширшки 5 см і пластмасовими конусами або пропорцями з мінімальною висотою 20 см, розташованими на білій лінії так, щоб край основи конуса або флагштока збігався з краєм білої лінії, найближчої до доріжки. Вони повинні бути розставлені з інтервалами, що не перевищують 4 м один від одного. Пропорці (мінімальна висота 20 см) мають бути розміщені на лінії розмітки доріжки так, щоб запобігти бігу спортсмена по лінії, і розставлені (максимальна відстань 4 м один від одного) з нахилом усередину під кутом 60 градусів до землі. Це також стосується відрізку дистанції бігу з перешкодами, коли спортсмен віддаляється від внутрішнього краю доріжки для подолання ями з водою. А також коли спортсмени біжать зовнішніми доріжками на віражі, у разі старту відповідно до Правила 162.10, причому в останньому випадку конуси мають бути розставлені вздовж усього віражу і по можливості до початку прямої з інтервалами, що не перевищують 10 м.
2. Вимірювання повинні проводитися на відстані 30 см від бровки або, якщо немає бровки, то 20 см від лінії, що позначає внутрішню сторону доріжки (рис. 3.1).

Рис. 3.1. Схематичний вигляд доріжки

3. Дистанція для бігу вимірюється від краю лінії старту, найдальшої від фінішу, до краю лінії фінішу, найближчої до старту.
4. На всіх змаганнях на дистанції до 400 м включно кожен учасник повинен біти своєю доріжкою, ширина якої $1,22 \pm 0,01$ м позначе-

на білою лінією завширшки 5 см. Усі доріжки повинні бути однакової ширини. Внутрішня доріжка повинна вимірюватися відповідно до положень Правила 160.2, а решта доріжок — на відстані 20 см від зовнішніх країв ліній.

Примітка. На всіх стадіонах, побудованих до 1 січня 2004 року, ширина доріжки для всіх таких змагань повинна бути не більше ніж 1,25 м.

5. На міжнародних змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, має бути вісім окремих доріжок.
6. Загальний максимальний бічний нахил доріжки не повинен перевищувати 1:100, а загальний нахил у напрямі бігу — 1:1000.

Примітка. Рекомендується, щоб на нових споруджуваних доріжках бічний нахил був спрямований у бік внутрішньої доріжки.

7. Уся технічна інформація про конструкцію доріжки, її розташування, розмітки міститься в Інструкції ІААФ "Легкоатлетичні споруди". Це Правило об'єднує основні принципи, яких потрібно дотримуватися.

ПРАВИЛО 161

Стартові колодки

1. Стартові колодки використовуються для всіх змагань на дистанціях до 400 м включно (зокрема — на першому етапі естафети 4 х 200 м і 4 x 400 м) і не використовуються на інших дистанціях. Коли стартові колодки встановлені на доріжці, жодна їх частина не повинна заходити на лінію старту або на іншу доріжку.

Стартові колодки повинні відповідати таким загальним вимогам:

- a) бути жорсткими за своєю конструкцією і не давати вираженої переваги будь-якому спортсменові;
- b) бути зафікованими на доріжці певною кількістю шипів так, щоб по можливості не ушкоджувати доріжку. Стартові колодки повинні швидко і легко забиратися. Кількість, товщина і довжина шипів залежать від конструкції доріжки. Під час старту система кріплення колодок робить їх нерухомими;
- c) якщо спортсмен використовує свої стартові колодки, вони повинні відповідати положенням, викладеним у параграфах Правила 162 а, б. Вони можуть мати будь-яку конструкцію й оформлення за умови, що не заважають іншим спортсменам;

д) якщо стартові колодки надає Оргкомітет, вони повинні відповісти таким вимогам.

Стартові колодки складаються з двох пластин, на яких спортсмен фіксує ноги в передстартовій позиції. Пластини кріпляться на жорсткій рамці, яка жодним чином не заважає спортсменові стартувати з колодок. Пластини повинні бути встановлені під нахилом, щоб відповісти стартовій позиції спортсмена, і можуть бути плоскими або злегка увігнутими. Поверхня пластин повинна мати пористе покриття, щоб шипи могли безперешкодно входити в них, використовуючи прорізи, що видають у себе шипи. Ця поверхня повинна бути покрита відповідним матеріалом, що дозволяє використовувати взуття з шипами.

Кріплення колодок на жорсткій рамці повинно регулюватися, але під час старту колодки мають бути нерухомі. У будь-якому випадку пластини можна переміщати вперед і назад одну відносно іншої.

Спортсмен повинен мати можливість легко і швидко здійснювати регулювання положення пластин за допомогою затискачів або спеціального механізму кріплення.

2. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, стартові колодки приєднують до затвердженого IAAF приладу, що контролює фальстарт. Стартер або призначений суддя, що відповідає за повернення спортсменів, повинен мати навушники, щоб чітко чути акустичний сигнал, що подає прилад і фіксує фальстарт(наприклад, якщо час реакції становить менше ніж 100/1000 секунди). Як тільки стартер або суддя, який відповідає за повернення спортсменів, після зробленого пострілу чує акустичний сигнал або ввімкнення стартового пристрою, проводить повернення спортсменів. У цьому випадку стартер повинен негайно перевірити час реакції на приладі, який контролює фальстарт, для того, щоб визначити, хто зі спортсменів зробив фальстарт. Цю систему рекомендують використовувати для всіх інших змагань.
3. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а—f, спортсмени повинні використовувати стартові колодки, що надає Оргкомітет змагань. На інших змаганнях, що проводяться на доріжці з синтетичним покриттям, Оргкомітет може наполягати, щоб використовувалися тільки колодки, які він надав.

ПРАВИЛО 162

Старт

1. Старт повинен бути позначений білою лінією завширшки 5 см. На всіх дистанціях, коли змагання проводяться не по окремих доріжках, лінія старту повинна бути дугоподібною, щоб всі бігуни стартували на одинаковій відстані від фінішу.

Стартові позиції на всіх дистанціях повинні бути пронумеровані зліва направо в напрямку бігу.

Примітка: якщо змагання починається за межами стадіону, лінія старту може бути завширшки до 30 см і будь-якого кольору, яскраво контрастного у порівнянні з поверхнею зони старту.

2. Усі змагання починаються з пострілу стартера або затвердженого стартового пристрою після того, як стартер переконався, що всі учасники зайняли правильне стартове положення і не рухаються.
3. На всіх міжнародних змаганнях, за винятком зазначених нижче, стартер **повинен вимовляти** команди своєю мовою або англійською чи французькою.
 - A. На змаганнях з бігу до 400 м включно (включаючи й естафетний біг 4 x 200 м, **комбіновану естафету, описану в Правилі 170.1, і 4 x 400 м**): "На старт!" і "Увага!". Коли всі спортсмени відреагували на команду "Увага!", зайнявши відповідне положення, виконується постріл з стартового пістолета, вмикається стартовий пристрій. Спортсмен не повинен торкатися руками або ногами лінії старту чи землі за нею під час команди "На старт".
 - B. На дистанціях понад 400 м (**за винятком естафет 4 x 200 м, комбінованої і 4 x 400 м**): подається команда: "На старт!", і коли спортсмени зайняли нерухоме положення, після відповідної паузи виконується стартовий постріл або вмикається стартовий пристрій. Учасник не повинен торкатися землі однією або двома руками під час старту.

На дистанціях понад 400 м подається команда: "На старт!", і коли спортсмени зайняли нерухоме положення, після відповідної паузи виконується стартовий постріл або вмикається стартовий пристрій. Учасник не повинен торкатися землі однією або двома руками під час старту.

Примітка. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, е, і, команди стартера повинні подаватися лише англійською мовою.

4. **Якщо стартер задоволений тим, що спортсмени зайняли нерухому позицію, під час команди «Увага», повинен пролунати постріл з пістолета.**

На змаганнях на дистанціях понад 400 м (за винятком естафет 4 x 200 м, комбінованої і 4 x 400 м), усі старти повинні виконуватися з положення стоячи. Після команди «На старт» спортсмен повинен підійти до лінії старту і зайняти стартову позицію позаду лінії старту (повністю на своїй виділеній доріжці на змаганнях, які проводяться по окремих доріжках). Спортсмен не повинен дотркатися до поверхні однією або двома руками після того, як він зайняв свою стартову позицію. Як тільки стартер буде задоволений тим, що спортсмени зайняли правильну стартову позицію і не рухаються, має пролунати постріл з пістолета.

5. За командою "На старт!" і "Увага!" спортсмени негайно повинні зайняти відповідні позиції і зафіксувати їх.

Стартер повинен перервати старт, якщо на його думку, спортсмен:

- a) після команди "На старт"! чи "Увага", але до стартового пострілу перериває старт, наприклад, піднявши руку і/або піднявшись з низького старту без поважної причини (важливість причини оцінюється відповідним Рефері);
- b) не виконує команду "На старт"! чи "Увага", як це і передбачено Правилами, або не фіксує відповідну стартову позицію за певний час;
- c) після команди "Увага" яким-небудь чином заважає іншим спортсменам у забігу.

Рефері може зробити попередження спортсменові про негідну поведінку і (чи дискваліфікувати його при повторному порушені Правил під час тих самих змагань) відповідно до Правила 125.5 і 145.2. У разі, коли зовнішні причини викликали переривання старту або Рефері не згоден із рішенням Стартера, усім спортсменам має бути показана зелена картка, яка означатиме, що жоден із спортсменів не зробив фальстарт.

Фальстарт

6. Після того, як спортсмен зайняв остаточну позицію перед стартом, він не повинен починати стартовий рух до пострілу пістолета та увімкнення стартового пристрою. Якщо, на думку стартера або суддів, які відповідають за повернення спортсменів, він зробив це раніше, оголошується фальстарт.

Примітка. Якщо працює затверджена IAAF спеціальна апаратура для контролю фальстарту (див. Правило 161.2), її показники є підставою для ухвалення рішення стартером.

7. За винятком змагань у багатоборстві, будь-який спортсмен, який допустив фальстарт, дискваліфікується.
У змаганнях з багатоборства спортсмен (спортсмени), який здійснив фальстарт, отримує попередження. У кожному забігу дозволяється лише один фальстарт без дискваліфікації спортсмена, який його порушив.
Будь-який спортсмен/спортсмени, що допустив подальші фальстарти, відсторонюється від участі в змаганні (див. Правило 200.9 с.).
8. У разі фальстарту помічники стартера діють таким чином.

За винятком змагань у багатоборстві, спортсмен, який зробив фальстарт, має бути дискваліфікований, і червона картка розміщується на відповідній тумбі з позначенням номера доріжки і показується відповідному спортсменові/спортсменам.

У багатоборстві у випадку першого фальстарту винний уньому спортсмен (спортсмени) мають бути попереджені жовто-чорною карткою (розфарбованою по діагоналі), піднятою перед ним, і відповідним знаком на відповідній розмітці доріжки (доріжок). У той самий час всі інші спортсмени, які беруть участь у змаганні, мають бути попереджені жовто-чорною карткою (розфарбованою по діагоналі), піднятою перед ними одним із кількох помічників стартера, для того, щоб повідомити їм про те, що хтось із них зробить наступний фальстарт, він буде дискваліфікований. У випадку здійснення інших фальстартів винний спортсмен (спортсмени) буде дискваліфікований і перед небуде піднята червено-чорна картка, і відповідний знак буде виставлений на розмітці його доріжки, (доріжок).

У багатоборстві, у випадку першого фальстарту в забігу, спортсмен (спортсмени), який зробив фальстарт, отримує попе-

редження, і жовта картка розміщується на тумбі з вказівкою номера доріжки.

У той самий час усі інші спортсмени, які беруть участь у цьому забігу, отримують попередження показуванням жовтої картки всім учасникам забігу для того, щоб нагадати їм, що будь-хто, хто зробить наступний фальстарт/фальстарти, буде дискваліфікований. У разі наступних фальстартів спортсмени, які зробили їх, мають бути дискваліфіковані, і червона картка розміщується на відповідній тумбі з позначенням номера доріжки і показується відповідному спортсменові/спортсменам.

Така система попередження (показування картки учасникові, який здійснив фальстарт) повинна застосовуватися у разі, якщо не використовуються тумби з позначенням доріжок.

Примітка. На практиці, коли один або декілька учасників здійснюють фальстарт, вони провокують решту спортсменів до того, щоб ті наслідували їх приклад, і будь-який учасник, який так чинить, здійснює фальстарт. Стартер повинен попередити лише того учасника або учасників, які, на його думку, відповідають за здійснення фальстарту. В результаті попередження може отримати не лише один учасник. Якщо фальстарт відбувається не з вини будь-якого з учасників, попередження не застосовується і всім спортсменам показується зелена картка.

9. Якщо стартер або суддя, який відповідає за повернення спортсменів, вважає, що старт був виконаний із порушенням Правил, він повинен повернути спортсменів, зробивши постріл із пістолета.

1000м, 2000м, 3000м, 5000м і 10000м

10. Якщо в змаганні бере участь більше ніж 12 спортсменів, їх розподіляють на дві групи таким чином, щоб одна з них нараховувала приблизно 65% учасників, які стартують від звичайної дугоподібної лінії старту. Інша група біжить до кінця першого віражу по другій половині доріжок (зовнішніх) від додаткової дугоподібної лінії старту, проведеної впоперек цих зовнішніх доріжок.

Окрема дугоподібна лінія старту повинна бути розмічена так, щоб усі учасники пробігли однакову дистанцію.

Лінія виходу з віражу на дистанції 800 м, описана в Правилі 163.5, показує, де спортсмени, які біжать у другій групі на дистанціях 2000 – 10000 м, можуть приєднатися до бігунів, що стартують

ють зі звичайної лінії старту після лінії переходу на загальну доріжку. При стартах групами на дистанціях 1000 м, 3000 м і 5000 м на доріжці повинна бути зроблена позначка при виході на фінішну пряму, що показує спортсменам, які стартують у другій групі, де вони можуть приєднатися до спортсменів, що стартують із звичайної лінії старту. Ця позначка може мати розмір 5 см х 5 см і розміщуватися на лінії між четвертою і п'ятою доріжками (у випадку, якщо доріжок всього шість, то це третя і четверта доріжки), безпосередньо перед якою конуси або пропорці розташовують доти, доки групи не з'єднаються.

ПРАВИЛО 163

Біг на дистанції

1. Напрям бігу повинен бути лівостороннім. Доріжки повинні бути пронумеровані зліва направо, починаючи з першої доріжки.

Перешкоди на доріжці

2. Будь-який спортсмен, який бере участь у змаганні, штовхає суперника або заважає йому будь-яким іншим чином, підлягає дискваліфікації. Рефері має право вимагати повторення змагання без участі дискваліфікованого спортсмена або, якщо це забіг, дозволити будь-якому учасникові (учасникам), якому заважали або якого штовхали, брати участь у наступному колі змагання. Зазвичай та-кий спортсмен повинен закінчити змагання, чесно використовуючи свої можливості.

Незалежно від того, чи мала місце дискваліфікація, Рефері у виняткових обставинах має повноваження вимагати повторення забігу, якщо він вважає, що це буде справедливо й розумно.

Біг окремими доріжками

3. А. В усіх бігових видах, які проводяться окремими доріжками, кожен учасник повинен від старту до фінішу дотримуватися своєї доріжки. Це правило також застосовується, якщо спортсмени долають лише частину дистанції своїми доріжками.
Б. Усі бігові види, впродовж всієї дистанції (чи будь-яка її частина) проводитиметься не окремими доріжками, у разі, коли спортсмен біжить віражем, зовнішньою половиною доріжки/трека відповідно до Правила 162.10, або лінією, що означає відхилення від дорі-

жки для подолання ями з водою в стипль-чезі, він не повинен наступати або бігти бровкою або лінією, що позначає межу доріжки в цій ситуації (включаючи відхилення від доріжки для подолання ями з водою в стипль-чезі).

Спортсмен буде дискваліфікований у тому випадку, якщо суддя подасть звіт Рефері про те, що спортсмен порушив це правило. Винятки описані в Правилі 163.4.

4. Спортсмен не повинен бути дискваліфікований:

- якщо його штовхач суперник, примушуючи його наступати чи бігти не своєю доріжкою або бровкою або лінією, що позначає межу доріжки;
- наступає чи біжить за межами своєї доріжки по прямій чи за зовнішньою лінією своєї доріжки по віражу, не отримуючи матеріальної переваги, і при цьому не заважає іншому учасникові, штовхачу чи його чи створюючи йому перешкоди.

Примітка: матеріальна перевага включає поліпшення власної позиції будь-якими засобами, включаючи вихід з «коробочки» під час змагання, наступаючи або пробігаючи по внутрішньому краю доріжки.

5. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, спортсмени на дистанції 800 м біжать по своїх доріжках доти, доки спортсмени не перетнули лінію виходу після першого віражу.

Лінія переходу на спільну доріжку повинна бути визначена після першого віражу дугоподібною лінією завширшки 5 см, проведеною через усі доріжки, крім першої

Вихід із віражу повинен бути визначений дугоподібною лінією завширшки 5 см. Щоб допомогти учасникові не пропустити лінію виходу з віражу, на лініях доріжок безпосередньо перед перетином доріжки з лінією виходу з віражу повинні бути виставлені малі піраміди розміром 5 см x 5 см заввишки не більше ніж 15 см, бажано іншого кольору, ніж основна лінія та лінії окремих доріжок.

Примітка. У міжнародних матчах країни, що беруть участь у змаганнях, можуть укласти угоду не використовувати окремі доріжки.

Вихід з доріжки

6. Спортсмен після самовільного виходу з доріжки не буде допущений до подальшого продовження змагання.

Позначки

7. За винятком естафет, що проводяться по окремих доріжках, учасникам не дозволяється залишати які-небудь позначки або ставити предмети, які можуть надати їм допомогу, на біговій доріжці або уздовж неї.

Вимірювання швидкості вітру

8. Швидкість вітру вимірюється з моменту пострілу стартера або увімкненням стартового пристроя впродовж часу:

На дистанції 200 м швидкість вітру вимірюється протягом 10 секунд із моменту, коли лідер вибігає на фінішну пряму.

9. Прилад для вимірювання швидкості вітру в бігових видах повинен бути розташований поряд із прямою, суміжною з першою доріжкою, на відстані 50 м від лінії фінішу. Він повинен розміщуватися на висоті 1,22 м і на відстані не більше ніж 2 м від доріжки.
10. Швидкість вітру вимірюється в метрах за секунду з округленням до наступної десятої частки метра за секунду в бік збільшення (тобто швидкість + 2,03 метра за секунду фіксується як +2,1, а швидкість – 2,03 метра за секунду – 2,0). Прилад для вимірювання швидкості вітру з цифровою шкалою, з поділками на десяті долі метра за секунду повинен відповідати цьому Правилу.

Усі прилади для вимірювання швидкості вітру повинні бути сертифіковані ІААФ, а точність використовуваного приладу повинна бути підтверджена відповідною організацією, акредитованою національним органом мір і ваги, щоб усі вимірювання можна було звірити з національними і міжнародними вимірювальними стандартами.

11. На всіх міжнародних змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а – h, повинні використовуватися ультразвукові прилади для вимірювання швидкості вітру.

Механічний прилад для вимірювання швидкості вітру повинен мати відповідний захист, щоб уникнути впливу бокового вітру. Якщо використовуються труби, то їх довжина з кожного боку вимірювального пристроя повинна бути принаймні удвічі більшою за діаметр труби.

12. Прилад для вимірювання швидкості вітру може вмикатися і вимикатися автоматично або пультом, а інформація передається безпосередньо на комп'ютер змагань.

ПРАВИЛО 164

Фініш

1. Фініш має бути позначений білою лінією завширшки 5 см.

Примітка: у змаганнях, де фініш відбувається не на стадіоні, лінія фінішу може бути завширшки до 30 см і будь якого кольору, яскраво контрастною з поверхнею зони фінішу.

2. Щоб допомогти в розташуванні апаратури для фотофінішу й полегшити читання показників фотофінішу, перетини ліній доріжки та лінії фінішу повинні фарбуватися чорним кольором і мати відповідне оформлення.
3. Місця спортсменів повинні визначатися в такій послідовності, коли тулуб спортсмена (але не голова, шия, рука, нога, кисть або стопа) "торкнувся" вертикальної площини, проведеної від ближнього краю лінії фінішу (як це вказувалося вище).
4. На змаганнях, де дистанція має бути подолана за певний період часу, стартер повинен зробити постріл точно за одну хвилину до кінця змагань, щоб попередити спортсменів і суддів про те, що змагання наближаються до завершення. Стартером керує старший хронометрист, і в певний момент після старту він повинен знову зробити постріл, щоб сповістити про закінчення змагання. У момент пострілу, що сигналізує про закінчення змагань, судді, спеціально призначенні для цього, повинні позначити місце, в якому кожен спортсмен востаннє доторкнувся до доріжки перед тим, як прозвучав постріл, або в момент пострілу. Подолана до цього моменту дистанція фіксується з точністю до метра, який передував цій позначці. За кожним учасником повинен бути закріплений до початку змагань принаймні один суддя, який має визначити точну відмітку подоланої дистанції.

ПРАВИЛО 165

Хронометраж і фотофініш

1. Офіційними визнаються три альтернативні способи хронометражу:
 - ручний хронометраж;
 - повністю автоматизований хронометраж із системою фотофінішу;
 - хронометраж, що забезпечується транспондерною (радіоелектронною) системою для змагань, що проводяться лише відповідно до Правил 230 (змагання, що проводяться частково поза стадіоном), 240 і 250.
2. Відлік часу проводиться з моменту появи спалаху або диму після пострілу пістолета або затвердженого стартового пристрою до того моменту, коли будь-яка частина тулуба спортсмена (але не голова, шия, рука, нога, кисть або стопа) торкнеться вертикальної площини, проведеної від ближнього до старту краю фінішної лінії.
3. Фіксується час усіх спортсменів, які фінішують. Крім того, там, де це можливо, повинен фіксуватися час проходження кожного кола на дистанціях 800 м і більше та час, показаний на кожному кілометрі в змаганнях від 3000 м і більше.

Ручний хронометраж

4. Хронометристи повинні розташовуватися на одній лінії з лінією фінішу за межами доріжки, по можливості на відстані 5 м від крайньої доріжки. Щоб усі вони могли добре бачити лінію фінішу, їм має бути надана платформа з підвищеннем.
5. Хронометристи повинні використовувати або хронометри, або електронні секундоміри з цифровими показниками й ручним управлінням (у Правилах IAAF секундоміри та хронометри називаються "годинником").
6. Час і проміжні результати відповідно до Правила 165.3 фіксуються або достатньою кількістю додаткових хронометристів, або хронометристами, які використовують хронометри, здатні фіксувати результати декількох спортсменів.
7. Відлік часу проводиться з моменту появи спалаху або диму після пострілу пістолета або затвердженого стартового пристрою.
8. Три офіційні хронометристи (один з яких є старшим хронометристом) і один або два додаткові хронометристи повинні фіксувати час переможця в кожному забігу (для змагань із багатоборства діє Правило 200.9 b). Час, зафікований додатковими хронометристами, враховується лише в тому випадку, якщо один або більше офі-

- ційних хронометристів не змогли зафіксувати правильний час. Тоді додаткові хронометристи викликаються в тій послідовності, яка була визначена наперед, щоб у всіх забігах три хронометристи фіксували офіційний час переможця.
9. Кожен хронометрист повинен діяти незалежно, не показуючи свій "годинник", не обговорюючи час, зафіксований його хронометром, з іншими особами. Він повинен записати свій час на офіційній картці і, підписавши її, передати старшому хронометристові, який може перевірити правильність зафіксованого часу.
 10. На всіх змаганнях, що проводяться на доріжці, час повинен читатися так:
 - a) при ручному хронометражі фіксується з точністю до 1/10 секунди в бік збільшення;
 - b) на змаганнях, які проводяться частково або повністю поза стадіоном, час читається і фіксується до цілої секунди в бік збільшення, тобто в марафоні результат 2:09:44.3 фіксується як 2:09:45.
- Якщо стрілка хронометра зупиняється між двома лініями, що показують час, реєструється більший час. Якщо використовується хронометр із точністю до 1/100 секунди або електронний ручний цифровий хронометр, то весь час, що не закінчується на нуль у секундному вимірюванні, читається і фіксується до 1/10 секунди у бік збільшення, тобто результат 10.11 фіксується як 10.2.
11. Якщо час двох хронометрів збігається, а на третьому відрізняється, то офіційним вважається час, показаний двома хронометрами. Якщо всі три хронометри показують різний час, то офіційним вважається середній час. Якщо можливо отримання часу тільки двох хронометрів і він не узгоджується, то офіційним вважається більший час.
 12. Старший хронометрист, діючи відповідно до наведеного вище Правила, повинен визначити офіційний час кожного учасника та подати результат секретареві змагань для розповсюдження.

Повністю автоматизована система фіксації часу та фотофінішу

13. На всіх змаганнях повинна використовуватися затверджена ІААФ повністю автоматизована система фіксації часу та фотофінішу.

Система

14. Устаткування для автоматизованого фотофінішу має бути затверджене ІААФ на підставі перевірки його точності, яка була організо-

вана за 4 роки до змагань. Воно вмикається автоматично в момент пострілу стартера або затвердженого стартового пристрою так, щоб загальна затримка між пострілом і ввімкненням системи хронометражу була постійною і дорівнювала 0,001 секунди або менше.

15. Система хронометражу, яка працює автоматично тільки на старті або на фініші, але не в обох місцях одночасно, не може бути використана для отримання офіційного часу, оскільки вона не дає ні ручного, ні автоматичного часу. В цьому випадку час, зафікований на плівці, за жодних обставин не вважатиметься офіційним, але плівка може бути використана під час визначення зайнятих спортсменами місць і тимчасового інтервалу між бігурами.

Примітка. Якщо хронометражний пристрій не вмикається одночасно з пострілом стартера або стартового пристрою, тимчасова шкала повинна автоматично показати це на плівці.

16. Система повинна фіксувати перетин лінії фінішу камерою з вертикальним розрізом, встановленою на продовженні лінії фінішу, створюючи безперервну "картинку". Одночасно під час використання процедури фотофінішу ведеться запис на фотоплівку. Запис повинен бути синхронізований з єдиною тимчасовою шкалою, що обчислюється 1/100 секунди.

Щоб переконатися, чи правильно розташована камера, і щоб полегшити читання показників фотофінішу, перетин ліній доріжок і лінії фінішу мають бути зафарбовані чорним кольором і мати відповідне оформлення. Будь-яке таке оформлення має бути обмежене лише зоною перетину, яка виходить за межі фінішної лінії не більше ніж 2 см.

17. Час і місця спортсменів прочитуються з картинки за допомогою спеціального пристрою, що гарантує перпендикулярність між тимчасовою шкалою і променем, що "читає".
18. Система повинна автоматично фіксувати результати спортсменів на фініші, а також роздруковувати фотографію, яка показує час кожного спортсмена.

Організація роботи

19. Старший суддя на фотофініші відповідає за правильне функціонування системи. До початку змагань він повинен зустрітися з технічним персоналом і особисто ознайомитися з інвентарем. Спільно з

Рефері з бігових видів та стартером він проводить перевірку устаткування щодня перед початком кожної частини програми, щоб переконатися, що прилади вмикаються автоматично від пострілу стартера або затвердженого стартового пристрою, що вони правильно відлагоджені і виставлені "на нуль" і вмикаються автоматично від пострілу стартера в межах часу, як визначено Правилом 165.14 (тобто дорівнювала або була меншою за 0,001 секунди).

Він повинен контролювати перевірку устаткування і переконатися, що камери фотофініша виставлені правильно.

20. Якщо це можливо, рекомендується встановити дві камери фотофінішу (по одній з кожного боку доріжки). Бажано, щоб ці системи хронометражу були технічно незалежні, тобто мали різні джерела живлення й запису та були б приєднані за допомогою окремого устаткування й кабелів до стартового пістолета або стартового пристрою.

Примітка. Якщо використовуються дві або більше камер фотофінішу, одну з них Технічний делегат (або міжнародний суддя на фотофініші) визначає до початку змагання як офіційну. Інформація про результати і зайняті місця, отримана із зображення на іншій камері (камерах), не береться до уваги, за винятком випадків, коли є причина сумніватися в точності офіційної камери або є необхідність використовувати додаткові зображення, щоб виключити невизначеність у порядку фінішування спортсменів (наприклад, коли зображення спортсменів не видно повністю або частково на офіційній камері).

21. Разом із двома своїми помічниками старший суддя з фотофінішу повинен визначити час, який продемонстрували учасники забігу, і зайняті ними місця. Він повинен стежити за тим, щоб ці результати були правильно введені в систему результатів змагання й передані секретареві змагань.
22. Час, зафікований системою фотофінішу, вважається офіційним, якщо тільки з будь-якої причини відповідний суддя не ухвалить рішення про несправність системи. В цьому випадку час ручного хронометражу вважається офіційним і по можливості повинен збігатися із зображенням, отриманим з системи фотофінішу. Хронометристи повинні призначатися, якщо є будь-яка ймовірність виходу з ладу системи.

23. Час із зображенням фотофінішу повинен читатися і фіксуватися таким чином:
- на всіх дистанціях до 10000 м включно час повинен прочитуватися із знімка фотофінішу й фіксуватися з точністю до 1/100 секунди. Якщо час не становить точно 1/100 секунди, він повинен прочитуватися й фіксуватися з округленням до найближчої 1/100 секунди в бік збільшення;
 - на всіх дистанціях понад 10000 м, що проводяться на стадіоні, час повинен прочитуватися з точністю до 1/100 секунди й фіксуватися з точністю до 1/10 секунди. Всі результати, що не закінчуються на нуль, округлюються до 1/10 секунди в бік збільшення, наприклад, на дистанції 20.000 м результат 59:26.32 фіксується як 59:26.4;
 - на всіх змаганнях, які частково або повністю проводяться поза стадіоном, час повинен прочитуватися з точністю до 1/100 секунди і фіксуватися з точністю до цілої секунди. Всі результати, що не закінчуються на два нулі, округлюються до цілої секунди в бік збільшення, наприклад, у марафоні результат 2:07:34.37 фіксується як 2:07:35.
24. Дозволяється використання транспондерних (радіоелектронних) систем хронометражу в змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 230 (змагання, що проводяться частково поза стадіоном), 240 і 250, за умови, що:
- система не вимагає ніяких дій із боку спортсменів під час змагань у ділянці лінії фінішу та не взаємодіє з системою обробки й видачі результатів;
 - вага транспондера і його розташування на одязі, нагрудному номері або взутті не заважають спортсменові;
 - система вмикається одночасно з пострілом стартера і повинна бути синхронізована зі стартовим сигналом;
 - система не вимагає від спортсмена ніяких дій на дистанції, на фініші і в будь-якій фазі змагань;
 - роздільна здатність становить 0,1 секунди (тобто порядок приходу спортсменів може бути визначений із точністю до 0,1 секунди). У всіх випадках результати повинні прочитуватися з точністю до 1/10 і фіксуватися з точністю до цілої секунди. Всі результати, що не закінчуються на нуль, округлюються до цілої секунди в бік

збільшення, наприклад, в марафоні результат 2:07:34.37 фіксується, як 2:07:35.

Примітка. Офіційним вважається час, який має бути зафікований із моменту пострілу стартового пістолета до моменту, коли спортсмен перетнув лінію фінішу. Проте час, який зафікований між моментами, коли спортсмен перетнув стартову й фінішну лінії, може бути повідомлений спортсменові, але це не може вважатися офіційним часом;

- f) тим часом як визначення офіційного часу переможця і порядок приходу до фінішу може вважатися офіційним, Правила 164.3 і 165.2 можуть застосовуватися, де це необхідно, для того, щоб підтвердити правильний порядок фінішування.

Примітка. Рекомендується, щоб для надання допомоги у визначенні порядку фінішування працювали судді або відеозапис.

- 25. Старший суддя з транспондерного хронометражу відповідає за роботу цієї системи. До початку змагання він повинен зустрітися з технічним персоналом і ознайомитися з обладнанням. Він повинен керувати випробуванням обладнання і переконатися в тому, проходження транспондера через лінію фінішу фіксує час проходження спортсмена через лінію фінішу. Після погодження з Рефері він повинен переконатися у тому, що існує положення про застосування, у разі необхідності. Правила 165.24 f.**

ПРАВИЛО 166

Формування забігів, жеребкування й порядок виходу в наступне коло

Кола і забіги

1. Попередні етапи (забіги) проводяться в бігових видах, коли кількість учасників така велика, що не дозволяє якісно проводити змагання одним етапом (фінал). Якщо проводяться попередні забіги, усі спортсмени повинні брати участь у них і пройти відбір через всі кола, за винятком випадків, коли орган, що здійснює контроль за проведенням змагань, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, та f, може ухвалити рішення про проведення попереднього кваліфікаційного кола, в якому беруть участь спорт-

смени, які не виконали заявочний норматив (нормативи) для участі в змаганнях.

2. Забіги, чвертьфінал і півфінали формуються призначеними Технічними делегатами. Якщо Технічні делегати не призначені, забіги формує Організаційний комітет. На змаганнях, якщо немає виняткових обставин, використовуються наведені таблиці 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.5 для визначення кількості кіл і забігів.

Таблиця 3.1
*100 м, 200 м, 400 м, 100 м з бар'єрами, 110 м з бар'єрами,
400 м з бар'єрами*

Кількість учасників	1-ше коло			2-ге коло			Півфінал		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
9 – 16	2	3	2						
17 – 24	3	2	2						
25 – 32	4	3	4				2	3	2
33 – 40	5	4	4				3	2	2
41 – 48	6	3	6				3	2	2
49 – 56	7	3	3				3	2	2
57 – 64	8	3	8	4	3	4	2	4	
65 – 72	9	3	5	4	3	4	2	4	
73 – 80	10	3	2	4	3	4	2	4	
81 – 88	11	3	7	5	3	1	2	4	
89 – 96	12	3	4	5	3	1	2	4	
97 – 104	13	3	9	6	3	6	3	2	2
105 – 112	14	3	6	6	3	6	3	2	2

Таблиця 3.2

800 м, естафети 4 x 100 м, 4 x 400 м

Кількість учасників	1-ше коло			2-ге коло			Півфінал		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
9 – 16	2	3	2						
17 – 24	3	2	2						
25 – 32	4	3	4				2	3	2
33 – 40	5	4	4				3	2	2
41 – 48	6	3	6				3	2	2
49 – 56	7	3	3				3	2	2
57 – 64	8	3	8	4	3	4	2	4	
65 – 72	9	3	5	4	3	4	2	4	
73 – 80	10	3	2	4	3	4	2	4	
81 – 88	11	3	7	5	3	1	2	4	
89 – 96	12	3	4	5	3	1	2	4	
97 – 104	13	3	9	6	3	6	3	2	2
105 – 112	14	3	6	6	3	6	3	2	2

Таблиця 3.3

1500 м, 3000 м, 3000 м з перешкодами

Кількість учасників	1-ше коло			Півфінал		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час
16 – 30	2	4	4			
31 – 45	3	6	6	2	5	2
46 – 60	4	5	4	2	5	2
61 – 75	5	4	4	2	5	2

Таблиця 3.4

5000м

Кількість учасників	1-ше коло			Півфінал		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час
20 – 40	2	5	5			
41 – 60	3	8	6	2	6	3
61 – 80	4	6	6	2	6	3
81 – 100	5	5	5	2	6	3

Таблиця 3.5

10000м

Кількість учасників	1-ше коло		
	забіги	місце	час
28 – 54	2	8	4
55 – 81	3	5	5
82 – 108	4	4	4

Там, де це можливо, представники різних країн або команд, а також спортсмени з кращими результатами мають бути розподілені по різних забігах в усіх попередніх колах змагання. При застосуванні цього Правила під час жеребкування після першого попереднього кола змагань переміщення спортсменів з одного забігу в іншій допускаються між спортсменами з однаковим рейтингом відповідно до Правила 166.3.

Примітка (i). Коли формуються забіги, рекомендується брати до уваги якомога більше інформації про результати всіх учасників і проводити жеребкування забігів так, щоб спортсмени з кращими результатами, як правило, потрапляли у фінал.

Примітка (ii). Для чемпіонатів світу й Олімпійських ігор у відповідні Технічні регламенти змагань можуть бути внесені альтернативні таблиці.

3. Після першого кола учасники розподіляються по забігах у подальших колах відповідно до такої процедури:

а) у видах від 100 м до 400 м включно й естафетах до 4 x 400 м включно розподіл ґрунтуються на зайнятому місці і показаному часі в кожному попередньому етапі (колі). Для цього учасникам дается такий рейтинг:

- переможець забігу, який показав кращий результат;
- переможець забігу, який показав другий результат;
- переможець забігу, який показав третій результат тощо;
- спортсмен, який показав кращий час із тих, хто зайняв інші місця;
- спортсмен, який показав другий час із тих, хто зайняв інші місця;
- спортсмен, що показав третій час із тих, хто зайняв друге місце тощо.

Рейтинг закінчується такими категоріями:

- потрапив у наступне коло з кращим часом;
- потрапив у наступне коло з другим кращим часом;
- потрапив у наступне коло з третім кращим часом тощо.

Учасники потім розподіляються по забігах у так званому зигзагоподібному порядку ("змійкою"), тобто, наприклад, у 3 забіги включають таких спортсменів (табл. 3.6).

Таблиця 3.6
Розподіл учасників по забігах у подальших колах змагань

Забіги	Зигзагоподібний порядок розподілу спортсменів							
A	1	6	7	12	13	18	19	24
Б	2	5	8	11	14	17	20	23
В	3	4	9	10	15	16	21	22

Порядок проведення забігів А, Б, В визначатиметься жеребкуванням;

b) у інших видах для розподілу спортсменів використовуватимуться списки заздалегідь заявлених результатів, які змінюються лише після поліпшення результатів, показаних під час попереднього етапу (забігу).

Така сама система має бути використана в першому етапі змагань, але при цьому складання забігів визначається відповідним списком дійсних результатів, показаних у певний період часу.

4. У видах бігу від 100 до 800 м включно і в естафетах до 4 x 400 м включно, де змагання проводяться послідовно декількома етапами, жеребкування доріжок проводиться таким чином:
 - a) у першому колі жеребкування доріжок проводиться методом лотереї;
 - b) у подальших колах учасникам присвоюється рейтинг після кожного кола відповідно до процедури, викладеної в Правилі 166.3 а, а для 800 м – відповідно до Правила 166.3 b.

Таким чином, проводиться три жеребкування:

- (i) перше – для чотирьох спортсменів чи команд, які мають найвищий рейтинг для розміщення їх на 3, 4, 5, 6 доріжках;
- (ii) друге – для спортсменів чи команд, які займають п'яте й шосте місце в рейтингу для розміщення їх на 7, 8 доріжках;
- (iii) третє – для спортсменів чи команд, які займають нижчі місця в рейтингу для розміщення їх на 1 і 2 доріжках.

Примітка (i). Якщо кількість доріжок менша чи більша ніж 8, застосовується згадана система з необхідними поправками.

Примітка (ii). На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 d - j, спортсмени можуть бігти дистанцію 800 м поодинці чи по двоє на кожній доріжці, або дається загальний старт відразу ж за дугоподібною лінією.

Примітка (iii): у будь якому змаганні на дистанції 800 метрів, включаючи фінал, де з будь якої причини є більша кількість спортсменів-учасників, ніж кількість доріжок, Технічний делагат (делегати) повинен визначити, якою доріжкою бігти – більше, ніж один спортсмен.

5. Учасникові дозволяється змагатися тільки в тому забігу, в якому вказано його ім'я, за винятком обставин, які, на думку Рефері, виправдовують зміну.

6. У всіх попередніх етапах (колах) принаймні перший і другий спортсмени з кожного забігу повинні виходити в наступне коло. Рекомендується, щоб там, де це можливо, не менше ніж три спортсмени з кожного забігу виходили в наступне коло.

За винятком випадків, коли застосовується Правило 167, будь-які інші учасники можуть вийти в наступне коло за зайнятым місцем, або за часом відповідно до Правила 166.2 Технічного регламенту конкретного змагання або рішення Технічного делегата (делегатів). Якщо спортсмени вийшли в наступне коло за часом, може застосовуватися лише одна система хронометражу.

Порядок проведення забігів визначається жеребкуванням після того, як визначено склад забігів.

7. Якщо можливо на практиці, то між останнім забігом будь-якого етапу (кола) і першим забігом наступного етапу (кола) або фіналом повинен бути мінімальний проміжок часу:
- до і включаючи 200 м — 45 хвилин;
 - понад 200 м, до і включаючи 1000 м — 90 хвилин;
 - понад 1000 м — наступного дня.

Один етап (фінальні забіги)

8. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f на дистанціях понад 800 м, естафетах на дистанціях понад 4 x 400 м, у будь-яких видах, де потрібно провести лише один етап (фінал), доріжки/стартові позиції визначаються жеребкуванням.

ПРАВИЛО 167

Рівність результатів

1. Якщо судді на фініші або судді фотофінішу не можуть дозволити рівність результатів спортсменів при визначенні будь-якого місця відповідно до Правил 164.2, 165.15, 165.21 або 165.24, то рівність зберігається.
2. Встановлюючи, чи був однаковий результат у будь-якому відбірковому колі при визначенні рейтингової позиції відповідно до Правила 166.3 а або при кваліфікації в наступне коло змагань на основі часу спортсмена, Старший суддя на фотофініші повинен брати до уваги час, продемонстрований учасниками, з точністю до 1/1000 с. Якщо таким чином або відповідно до Правила 167.1 встановлена

рівність результатів при визначенні рейтингової позиції, то проводиться жеребкування. У разі, якщо зафікований однаковий результат при відборі в наступне коло за залученим місцем або за часом, то спортсмени, що показали цей результат, потрапляють у наступне коло або, якщо це неможливо, має бути проведено жеребкування для визначення учасника, який виходить у наступне коло.

ПРАВИЛО 168 Бар'єрний біг

1. Дистанції. Такі дистанції є стандартними:
 - чоловіки, юніори та хлопці: 110 м, 400 м;
 - жінки, юніорки та дівчата: 100 м, 400 м.

На кожній доріжці встановлюється 10 бар'єрів, розташованих у вказаному порядку (див. табл. 3.7, 3.8).

Таблиця 3.7

Чоловіки, юніори та хлопці

Дистанція змагання	Відстань від лінії старту до першого бар'єра	Відстань між бар'єрами	Відстань від останнього бар'єра до лінії фінішу
110 м	13,72 м	9,14 м	14,02 м
400 м	45,00 м	35,00 м	40,00 м

Таблиця 3.8

Жінки, юніорки та дівчата

Дистанція змагання	Відстань від лінії старту до першого бар'єра	Відстань між бар'єрами	Відстань від останнього бар'єра до лінії фінішу
100 м	13,00 м	8,50 м	10,50 м
400 м	45,00 м	35,00 м	40,00 м

Рис. 3.2. Зразок бар'єра

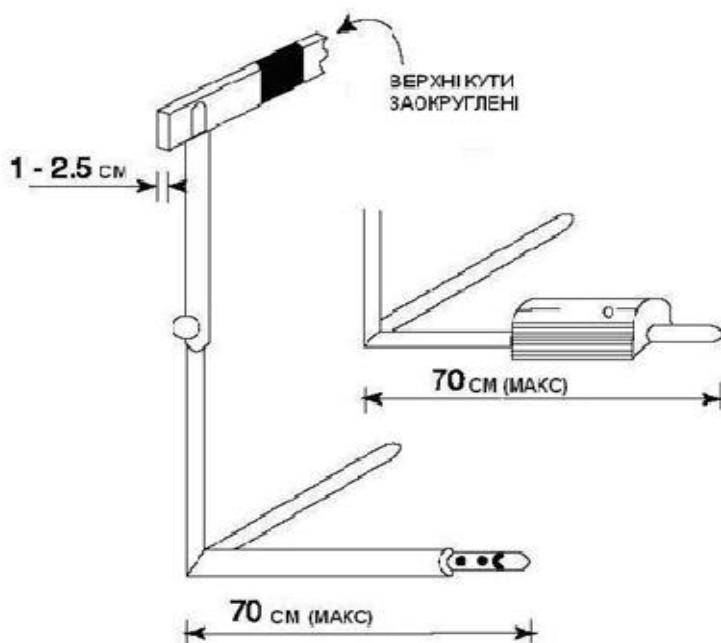
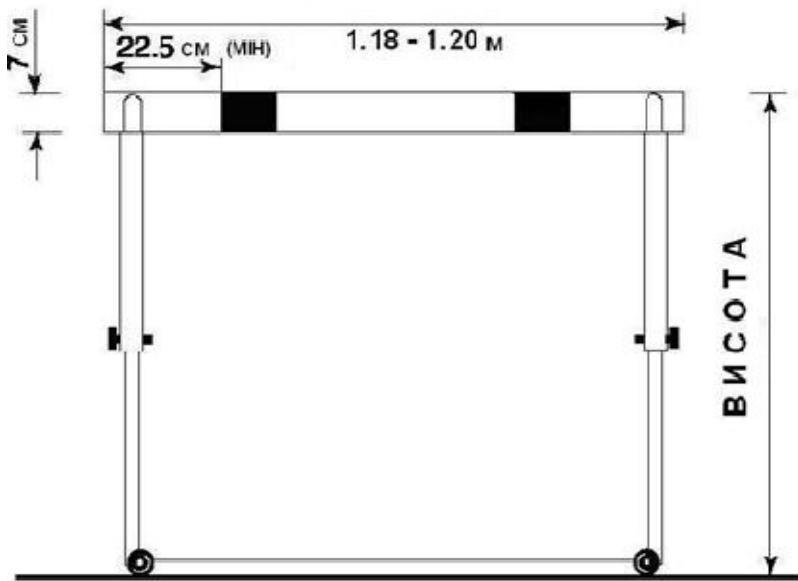

Рис. 3.2. Зразок бар'єра

Кожен бар'єр має бути розміщений на доріжці так, щоб його опори були спрямовані у бік, протилежний напряму бігу, а край планки, біжчий до бігуна, збігався з розміткою доріжки, найближчої до спортсмена.

2. Конструкція. Бар'єри виготовляються з металу або іншого придатного матеріалу, при цьому верхня планка повинна бути виконана з дерева або аналогічного матеріалу (рис. 3.2).

Бар'єр складається з двох опор і двох вертикальних стійок, які утворюють прямокутну рамку, укріплена однією або декількома поперечними планками. Стійки повинні бути прикріплені біля крайньої точки кожної з опор. Бар'єр повинен мати таку вагу, щоб для його перекидання було потрібно прикласти силу не меншу ніж 3,6 кг, прикладену горизонтально до середньої частини верхньої планки. Бар'єр повинен регулюватися за висотою для кожної дистанції. На кожній дистанції сила, прикладена для перекидання бар'єра, повинна бути 3,6 - 4,0 кг.

Максимальний горизонтальний прогин планки бар'єра (включаючи прогин стійок) не повинен перевищувати 35 мм, якщо в центральній частині прикладена сила, що дорівнює 10 кг ваги.

3. Розміри. Стандартна висота (табл. 3.9).

Таблиця 3.9
Стандартна висота бар'єрів для різних вікових груп

Дистанція	Чоловіки	Юніори	Юнаки	Жінки Юніорки	Дівчата
110 м (100 м)	1,067 м	0,990 м	0,914 м	0,840 м	0,762 м.
400 м	0,914 м	0,914 м	0,840 м	0,762 м	0,762 м

Примітка. У зв'язку з відмінностями виробництва, дозволяється використовувати бар'єри заввишки до 1,00 м у змаганнях юніорів на 110 м з/б.

Ширина бар'єрів — від 1,18 м до 1,20 м.

Максимальна довжина опори — 70 см.

Загальна вага бар'єра — не менше ніж 10 кг.

У кожному випадку допустимо граничне відхилення 3 мм вгору і вниз стосовно стандартних висот, що слід враховувати виробникам.

4. Висота верхньої планки становить 7 см, ширина (товщина) коливається в межах від 1 до 2,5 см. Кути країв планки мають бути закруглені. Планка повинна бути щільно закріплена на стійках.
5. Верхня планка має бути розфарбована чорно-білими смугами або іншими контрастними кольорами (які також контрастують із фоном): світліші смуги завширшки не менше ніж 22,5 см розташовуються ззовні.
6. Усі змагання проводяться по окремих доріжках. Спортсмени повинні долати кожен бар'єр. Упродовж усієї дистанції спортсмени мають бігти своєю доріжкою, за винятком ситуацій, описаних у правилі 163.4.
7. Кожен спортсмен повинен подолати всі бар'єри. При порушенні цього правила спортсмен дискваліфікується.

Спортсмен може бути дискваліфікований у тому випадку, якщо:

a) його стопа або нога в момент подолання бар'єра була поруч з бар'єром (з буд якої сторони), нижче за горизонтальну площину верхньої частини бар'єра;

b) на думку Рефері, умисне збиває бар'єр.

8. За винятком випадків, вказаних у Правилі 168.7 b, збиття бар'єра не призводить до дискваліфікації і не є перешкодою до визнання рекорду.
9. Для визнання світового рекорду всі бар'єри повинні відповідати вимогам цього Правила.

ПРАВИЛО 169

Біг з перешкодами (стипль-чез)

1. Стандартні дистанції: 2000 м і 3000 м.
2. У змаганнях на 3000 м загальна кількість перешкод становить 28, а ям із водою — 7; на 2000 м — відповідно 18 і 5.
3. На змаганнях у бігу з перешкодами на кожному колі повинно бути 5 перешкод після того, як спортсмени пробігли лінію фінішу, при цьому яма з водою є четвертою перешкодою. Перешкоди розпо-

діляються рівномірно, щоб відстань між ними становила приблизно одну п'яту від номінальної довжини кола.

Примітка. У бігу на 2000м з/п, якщо яма з водою розташована усередині доріжки, то лінія фінішу повинна бути пройдена двічі до першого кола з п'ятьма перешкодами.

4. У змаганнях на 3000 м відстань від старту до початку першого повного кола немає ніяких перешкод. Перешкоди ставляться тільки тоді, коли спортсмени починають бігти перше повне коло. У змаганнях на 2000 м перша перешкода розташовується на місці третьої перешкоди звичайного кола. Попередні перешкоди потрібно прибрати до того, як спортсмени подолають їх вперше.
5. Перешкоди повинні бути заввишки 91,4 см для змагань серед чоловіків і 76,2 см — серед жінок ($\pm 0,3$ см для обох) і завширшки — не менше ніж 3,94 м. Поперечний переріз верхньої планки всіх перешкод утворює квадрат із розмірами 12,7 x 12,7 см (рис. 3.3).

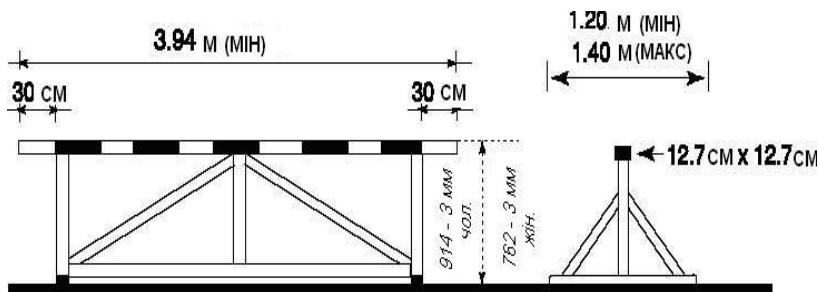

Рис. 3.3. Зразок перешкоди для стипль-чезу

Перешкода перед ямою з водою повинна мати розмір $3,66 \pm 0,02$ м завширшки і щільно кріпитися до землі, щоб її не можна було зсунути.

Верхні планки повинні бути зафарбовані чорно-білими смугами або іншими контрастними кольорами (які також контрастують з фоном), щоб світліші смуги завширшки не менше ніж 22,5 см були розташовані зовні.

Кожна перешкода має мати вагу від 80 до 100 кг і мати з кожного боку підпори загальним розміром 1,2 м — 1,4 м.

Перешкода повинна бути встановлена на доріжці так, щоб 30 см його верхньої планки виступали всередину доріжки за бровку.

Примітка. Рекомендується, щоб ширина першої перешкоди була не меншою ніж 5 м.

6. Яма з водою, включаючи перешкоду, повинна мати розмір 3,66 м ($\pm 0,02$ м) завдовжки, а ширина водного простору повинна бути 3,66 м ($\pm 0,02$ м).

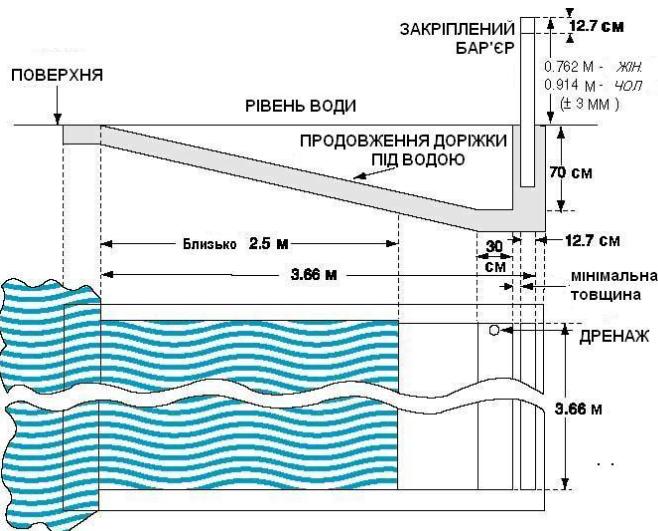

Рис. 3.4. Яма з водою

Дно ями з водою має бути закрите матом або синтетичним покривом із достатньою товщиною, що гарантуватиме безпечне приземлення і дозволить шипам на взутті безпечно входити під час приземлення. На початку змагання рівень води повинен бути на рівні доріжки, з можливим відхиленням на 2 см, глибина ями з водою в найближчому до перешкоди місці повинна бути 70 см на відрізку 30 см. Від цього місця дно повинне мати єдиний нахил угору до рівня доріжки в дальньому кінці ями з водою.

Примітка. Глибина води в ямі відносно рівня доріжки може бути зменшена з 70 см до 50 см. Рівномірний підйом дна ями повинен починатися від глибини 50 см (рис. 3.4). Рекомендується,

щоб усі нові ями з водою конструювалися з меншою глибиною.

7. Кожен спортсмен повинен подолати перешкоду чи в повітрі над водою або ступивши у воду.

Спортсмен може бути дискваліфікований, якщо він:

- a) наступає на один або інший боковий край ями з водою;
b) переносить стопу або ногу нижче за горизонтальну площину верхньої частини будь - якої перешкоди в момент подолання.

За умови, що це Правило дотримується, перешкоду можна долати будь-яким способом.

ПРАВИЛО 170

Естафетний біг

1. **Стандартні дистанції: 4x100 м, 4x200 м, 100м-200 м-300 м-400 м комбінована естафета, 4x400 м, 4x800 м, 4x1500 м.**

Лінії завширшки 5 см повинні бути накреслені впоперек доріжки, щоб позначити дистанцію етапів і відзначити зони для передачі.

2. Кожна зона передачі повинна бути 20 м завдовжки, з центром у середині цієї зони. Зони починаються й закінчуються по краях лінії, найближчих до лінії старту в напрямі бігу.
3. Центральна лінія зони першої передачі в естафеті 4 x 400 м (або другої зони передачі в естафеті 4 x 200 м) повинна відповідати лінії старту в бігу на 800 м.

4. Зона передачі другого і подальших етапів в естафеті 4 x 400 м відзначається лініями, проведеними на відстані 10 м по обидва боки від внутрішньої сторони лінії старту/фінішу.

5. Дуга, що перетинає доріжку при вході на протилежну від фінішної прямої пряму і що показує місце, де бігунам другого етапу (4 x 400 м) і третього етапу (4 x 200 м) дозволяється перейти на загальну доріжку, повинна бути ідентичною дугоподібній лінії в бігу на 800 м, описаній у Правилі 163.5.

6. Упродовж усього змагання естафетну паличку потрібно тримати в руці. **Спортсменам не дозволяється одягати рукавички або покривати руки будь-яким матеріалом (за винятком того, який дозволений Правилом 144.2 f), або наносити на руки речовину, що дозволяє забезпечити краще тримання естафетної палички.**

Якщо естафетна паличка випала з руки, то підняти її повинен той спортсмен, який втратив паличку. Він може зійти з доріжки, щоб

підняти її, за умови, що при цьому не скорочує дистанцію. Якщо ця процедура виконана правильно і при цьому спортсменові іншої команди не завдано шкоди, падіння естафетної палички не призводить до дискваліфікації.

Крім того, якщо паличка впала так, що вона відлетіла в сторону чи вперед за напрямком бігу (включно з місцем за лінією фінішу), спортсмен, який втратив паличку, повинен після того, як він її підняв, повернутися, принаймні, на те місце, де вона востаннє була в нього в руках, перш ніж продовжити бігти. За умови, що цих процедур дотримуються там, де це доречно, і біг інших спортсменів не був порушений, падіння палички не повинно призвести до дискваліфікації. Якщо спортсмен не виконує це Правило, його команда буде дискваліфікована.

Примітка. У естафетах 4×200 м і 4×400 м, коли стартує не більше ніж чотири команди, рекомендується пробігати окремими доріжками тільки перший віраж первого кола.

7. В естафетах 4×100 м і 4×200 м учасники команди, за винятком первого бігуна, можуть почати біг не більше ніж за 10 м до початку зони передачі естафетної палички (див. Правило 170.2). Чітка позначка повинна бути зроблена на кожній окремій доріжці, щоб позначити це місце ("зону розгону").
8. В естафеті 4×400 м при першій передачі естафетної палички, яку здійснюють спортсмени, які залишаються на своїх доріжках, бігу на другого етапу не дозволяється починати біг поза своєю зоною передачі, і вони починають біг у своїй зоні. Так само бігуни третього і четвертого етапів починають біг у своїх зонах передачі.

Другий бігун у кожній команді повинен бігти своєю доріжкою до найближчого позначення лінії виходу з віражу після первого віражу. Після цього спортсмени можуть перейти на загальну доріжку. Лінія виходу з віражу повинна бути позначена дугоподібною лінією завширшки 5 см, розміщеною впоперек доріжки і відміченою пррапорцями заввишки не менше ніж 1,50 м , розміщеними з кожного боку доріжки за її межами на відстані 30 см від найближчої лінії доріжки. Щоб допомогти учасникам знайти лінії виходу з віражу, на лініях доріжки безпосередньо перед перетином кожної доріжки та лінії виходу з віражу встановлюються маленькі конуси

або призми розміром 5 см х 5 см не більше ніж 15 см заввишки та іншого, ніж сама лінія й лінії доріжки, кольору.

9. Бігуни третього і четвертого етапів в естафеті 4 x 400 м повинні бути розташовані під керівництвом призначеного судді в тому самому порядку (від першої і до наступних доріжок), які займають члени їх команди після пробігання 200 м. Після пробігання цієї позначки спортсменам, які приймають естафету, не дозволяється міняти порядок розташування на початку зони передачі. Якщо будь-який спортсмен не виконує цього Правила, команда дискваліфікується.

Примітка. У естафеті 4 x 200 м (якщо змагання проводиться не повністю по окремих доріжках) спортсмени четвертого етапу повинні вишикуватися в порядку стартового протоколу (зсередини назовні).

10. **Кожан учасник естафетної команди може бігти лише один етап.**
Будь-які чотири спортсмени, серед заявлених на змагання (на естафету чи будь-який інший вид), можуть належати до складу естафетної команди в будь-якому колі змагань. Якщо естафетна команда стартувала в змаганні, дозволяється замінювати лише двох спортсменів на наступних етапах. Якщо команда не виконує це правило, вона повинна бути дискваліфікована.
11. Контрольні позначки. Якщо вся естафета або її перший етап проводиться окремими доріжками, спортсмен може зробити одну контрольну позначку на своїй доріжці, використовуючи самоскліювальну стрічку розміром не більше ніж 5 см х 40 см, яку не можна буде переплутати за кольором з іншими постійними розмітками. Для гарової або трав'яної доріжки він може залишити контрольну позначку на своїй доріжці, прокресливши її. У будь-якому іншому випадку не може бути використана ніяка інша контрольна позначка.
12. Естафетна паличка є цілісною, гладкою, порожнистою трубкою, круглою в перерізі, зробленою з дерева, металу або іншого твердого матеріалу. Довжина палички повинна бути в діапазоні 28 – 30 см. Її вага повинна бути не менше від 50 г, а довжина кола цієї трубки — 12-13 см. Вона повинна фарбуватися таким кольором, щоб її легко можна було побачити під час змагання.
13. **Змагання на дистанції 4x200 м можна провести відповідно до будь-якого із способів, наведених нижче:**

- a) якщо можливо, повністю по окремих доріжках (четири віражі по доріжках),
- b) по окремим доріжкам впродовж перших двох етапів, а також частину третього етапу до найближчої точки перед виходом на спільну доріжку відповідно до Правила 163.5, коли спортсмени можуть зійти зі своїх доріжок (три віражі по доріжках),
- c) по окремих доріжках на першому етапі до найближчої точки перед виходом на спільну доріжку відповідно до Правила 163.5, коли спортсмени можуть зійти зі своїх доріжок (один віраж по доріжках).

Примітка: якщо бере участь не більше ніж чотири команди, можна використовувати варіант c).

14. У комбінованій естафеті біжать по доріжках впродовж перших двох етапів, а також частину третього етапу до найближчої точки перед виходом на спільну доріжку відповідно до Правила 163.5, коли спортсмени можуть зійти зі своїх доріжок (два віражі по доріжках).

15. Естафету 4x400 м можна провести відповідно до будь-якого із способів, наведених нижче:

- a) по окремих доріжках впродовж першого етапу, а також частину другого етапу до найближчої точки перед виходом на спільну доріжку відповідно до Правила 163.5, коли спортсмени можуть зійти зі своїх доріжок (три віражі по доріжках),
- b) по окремих доріжках впродовж першого етапу до найближчої точки перед виходом на спільну доріжку відповідно до Правила 163.5, коли спортсмени можуть зійти зі своїх доріжок (один віраж по доріжках).

Примітка: якщо бере участь не більше ніж чотири команди, рекомендується використовувати варіант b).

16. Естафету 4x 800 м можна провести відповідно до будь-якого із способів, наведених нижче:

- a) по доріжках впродовж першого етапу до найближчої точки перед виходом на спільну доріжку відповідно до Правила 163.5., коли спортсмени можуть зійти зі своїх доріжок (один віраж по доріжках),
- b) без використання окремих доріжок.

17. **Естафету 4x1500 м потрібно бігти без використання окремих доріжок.**
18. **В естафетах 4x100 м і 4x200 м спортсмени, за винятком першого бігуна, і в змішаній естафеті бігуни другого і третього етапів, можуть починати бігти не більше, ніж за 10 м до початку зони передачі естафетної палички (дивись Правило 170.3). Чітка відмітка має бути нанесена на кожну окрему доріжку, щоб позначити це місце. Якщо спортсмен не дотримується цього Правила, його команда дискваліфікується.**
19. **В останньому прийомі-передачі у комбінованій естафеті та в естафетах 4x400 м, 4x800 й 4x1500 спортсменам не дозволяється починати бігти за межами своїх зон передачі, вони повинні почати бігти уже в зоні передачі. Якщо спортсмен не дотримується цього Правила, його команда дискваліфікується.**
20. **У комбінованій естафеті бігун останнього етапу і в естафеті 4 x 400 м бігуни третього і четвертого етапів** повинні бути розташовані під керівництвом призначеного судді в тому самому порядку (від першої і до наступних доріжок), які займають члени їх команди **під час виходу на останній віраж**. Після цього спортсменам, які приймають естафету, не дозволяється міняти порядок розташування на початку зони передачі. Якщо будь-який спортсмен не виконує цього Правила, команда дискваліфікується.

Примітка. У естафеті 4 x 200 м (якщо змагання проводиться не повністю по окремих доріжках) спортсмени четвертого етапу повинні вишикуватися в порядку стартового протоколу (зсередини назовні).
21. У будь-яких естафетних змаганнях, коли біг проводиться не по окремих доріжках, включаючи, де це доречно, естафети 4 x 200 м, **комбіновану естафету** і 4 x 400 м, очікуючи передачі, бігуни можуть зайняти положення посередині загальної доріжки в міру того, як до них наближаються бігуни попереднього етапу, за умови відсутності фізичного контакту з іншими учасниками і не створюючи перешкод будь-кому для продовження бігу. В естафеті 4 x 200м, **комбінованій естафеті** і 4 x 400 м спортсмени повинні зберігати порядок передачі відповідно до Правила 170.9.

РОЗДІЛ IV. ТЕХНІЧНІ ВИДИ

ПРАВИЛО 180

Загальні положення

Розминання в зоні змагання

1. Кожен спортсмен може зробити попередні (тренувальні) спроби в секторі для змагань до їх початку. У метаннях попередні спроби повинні виконуватися в порядку, визначеному жеребкуванням, і під контролем суддів.
2. Після початку змагання спортсменам не дозволяється використовувати для тренувальних спроб:
 - a) зону розгону або відштовхування;
 - b) **жердини**;
 - c) спортивні прилади;
 - d) ***круги або площу всередині сектора зі спортивними приладами або без них.***

Позначки

3. А. У всіх технічних видах, де використовуються зони розгону, позначки розміщують уздовж них, за винятком стрибка у висоту, де позначки можуть бути в зоні розгону. Спортсмен може використовувати одну або дві позначки (які надав або затвердив Оргкомітет) для отримання допомоги під час розгону й відштовхування. Якщо такі позначки не надаються, він може використовувати клейку стрічку, але не позначки, що залишають незмивні сліди.
- Б. У всіх видах метань із круга спортсмен може використати лише одну позначку. Вона може бути розміщена на землі безпосередньо за зоною або поруч із кругом для метання. Позначка повинна бути тимчасовою і використовуватися тільки під час спроби цього спортсмена, а також не повинна заважати роботі суддів. Жодні персональні позначки (окрім згаданих у Правилі 187.21) не повинні розміщуватися в або поруч із зоною приземлення.

Порядок участі в змаганні

4. Учасники змагаються в порядку, визначеному жеребкуванням. **Не-здатність дотриматися цього порядку спричинить застосування Правил 125.5 і 145.2.** Якщо є кваліфікаційне коло змагань, то повинно проводитися нове жеребкування для фіналу (див. Правило 180.5).

Спроби

5. У всіх технічних видах, за винятком стрибків у висоту і з жердиною, якщо змагається більше ніж вісім учасників, то кожному надається три спроби, а вісімом спортсменам, які продемонстрували кращі результати — три додаткові спроби.

У разі рівності результатів під час визначення останнього відбіркового місця, якщо двоє або декілька спортсменів мають однакові найкращі результати, застосовується Правило 180.19. Якщо для них визначено рівність, всі ці спортсмени виступатимуть у фіналі.

Якщо учасників вісім або менше, кожному з них надається по шість спроб. Якщо декілька учасників не можуть виконати результативну спробу під час перших трьох спроб, ці спортсмени повинні брати участь у подальших колах змагань перед тими, хто виконав результативні спроби в такому самому порядку відповідно до первинного жеребкування.

В обох випадках:

а) порядок виконання **трьох останніх спроб** встановлюється в зворотній послідовності щодо результатів, зафікованих після трьох перших спроб; .

б) якщо порядок спроб має бути змінений і спостерігається рівність результатів, спортсмени, які мають одинакові результати, повинні виступати в тому порядку, який відповідає попередньому жеребкуванню.

Примітка (i). Для вертикальних стрибків використовується Правило 181.2.

Примітка (ii). Якщо один або більше спортсменів отримали дозвіл Рефері і змагаються "в стані протесту" відповідно Правила 146.4 В, то ці спортсмени виступатимуть у наступних кругах перед іншими спортсменами і, якщо тих, хто "в стані протесту", більше одного, порядок їхнього виступу відповідає первинному жеребкуванню.

Примітка (iii). відповідному керівному органові дозволено вказати в Регламенті змагання, що усі спортсмени можуть виконати по чотири спроби, якщо у змаганні бере участь більше ніж вісім спортсменів.

Завершення спроби

6. Суддя не може піднімати білий прапорець як визначення зарахованої спроби до повного завершення спроби.

Зарахована спроба вважається завершеною, якщо:

- a) у вертикальних стрибках: суддя визначив, що спроба зарахована відповідно до Правила 182.2, 183.2, 183.4;
- b) у горизонтальних стрибках: як тільки спортсмен залишив зону приземлення відповідно до Правила 185.1;
- c) у метаннях: як тільки спортсмен залишив коло для метання чи зону розбегу відповідно до Правила 187.17.

Кваліфікаційні змагання

7. Кваліфікаційні змагання проводяться в технічних видах, якщо кількість учасників велика, щоб провести фінальне коло змагань на задовільному рівні. Якщо проводиться відбіркове (кваліфікаційне) коло, всі спортсмени повинні брати участь у ньому і пройти відбір. Результати, продемонстровані у відбірковому (кваліфікаційному) колі, не враховуються у фінальних змаганнях.
8. Учасники переважно діляться на дві або більше груп **довільно, але якщо можливо представники від кожної країни або команди мають бути розподілені у різні групи.** Якщо умови не дозволяють, щоб групи змагалися в той самий час в одинакових умовах, кожна подальша група повинна почати своє розминання негайно після закінчення змагань попередньої.
9. Рекомендується, щоб на змаганнях, що продовжуються більше ніж три дні, між кваліфікаційними змаганнями і фіналом у вертикальних стрибкових видах був запланований день відпочинку.
10. Умови для відбору, кваліфікаційні нормативи й кількість спортсменів, що беруть участь у фіналі, визначає призначений Технічний делегат (делегати). Якщо Технічний делегат не призначений, ці умови повинен визначити Організаційний комітет. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, у фіналі повинно виступати не менше ніж 12 спортсменів.
11. У кваліфікаційних змаганнях, за винятком стрибків у висоту і з жердиною, кожному учасникові дозволяється виконати до трьох спроб. Якщо спортсмен виконав кваліфікаційний норматив, то він не може продовжувати брати участь у кваліфікаційних змаганнях.

12. У кваліфікаційних змаганнях зі стрибків у висоту і з жердиною учасники, які не вибули із змагань після трьох невдалих спроб, продовжують змагатися відповідно до Правила 181.2 до кінця останньої спроби на висоті, встановленій як кваліфікаційний норматив, якщо тільки кількість спортсменів для фіналу не була досягнута відповідно до Правила 180.10.
13. Якщо ні один спортсмен не виконав встановлений кваліфікаційний норматив або його виконали менше спортсменів, ніж потрібно, то група фіналістів буде розширенна до потрібного числа за рахунок додавання спортсменів відповідно до результатів, показаних у кваліфікаційних змаганнях. При рівності результатів переможців кваліфікації визначення останнього відбіркового місця в кваліфікаційних змаганнях встановлюється відповідно до параграфа 19 цих Правил або Правилом 181.8, якщо це необхідно.
14. Якщо відбіркове (кваліфікаційне) змагання в стрибках у висоту і з жердиною проводиться в двох групах в один час, рекомендується, щоб планка піднімалася на кожну висоту одночасно в кожній групі. Також рекомендується, щоб склад груп був приблизно рівноточінним.

Перешкоди

15. Якщо з якоїсь причини спортсменові перешкоджали під час виконання спроби, Рефері має право надати йому додаткову спробу.

Затягування часу

16. У технічних видах учасник, який затягує без причини виконання спроби, може бути позбавлений цієї спроби, і вона буде зарахована, як невдала. Рефері повинен вирішити, що означає затягування часу, зважаючи на всі наявні обставини.

Відповідальний суддя повинен показати спортсменові, що все готово для початку виконання спроби, і з цієї миті починається відлік часу, дозволеного для її виконання. Якщо спортсмен після цього вирішує не виконувати спробу після закінчення часу, відведеного на її виконання, йому зараховується невдала спроба.

У стрибку з жердиною час, відведений на спробу, починається, коли стійки встановлені відповідно до попередніх побажань учасника. Для подального пересування стійок додатковий час не надається.

Якщо час, відведений спортсменові, закінчився після того, як спортсмен уже почав виконувати спробу, ця спроба вважається дійсною.

Зазвичай не можна затягувати відведений для виконання спроби час.

Індивідуальні види

Кількість спортсменів, які залишилися в змаганні, і час, відведений їм для виконання спроб (табл. 4.1).

Таблиця 4.1

Час, відведений спортсменам для виконання спроб
(індивідуальні види)

К - сть спортсменів	Стрибок у висоту	Стрибок з жердиною	Інші
Більше ніж 3	1 хв	1 хв	1 хв
2 або 3	1,5 хв	2 хв	1 хв
1	3 хв	5 хв	-
Попередні спроби	2 хв	3 хв	2 хв

Багатоборства

Кількість спортсменів, які залишилися в змаганні, і час відведений їм для виконання спроб(табл. 4.1).

Примітка (i). Годинник, який показує час для виконання спроби, повинен бути на видному місці. Крім того, суддя повинен підняти і тримати піднятим жовтий прапорець упродовж 15 секунд до закінчення часу або будь-яким іншим чином показувати це.

Примітка (ii). В стрибках у висоту і з жердиною будь-яка зміна проміжку часу, відведеного для виконання спроби, не застосовується доти, доки планка не піднята на нову висоту, за винятком ситуацій, коли час, відведений на виконання послідовних спроб, повинен бути використаний, коли будь-якому спортсменові надано дві або більше послідовних спроб.

Примітка (iii). Час, відведений на виконання першої спроби будь-яким спортсменом, який розпочав змагання, дорівнює одній

хвилини.

Примітка (iv). Під час підрахунку кількості учасників , які залишилися в колі змагань, необхідно враховувати спортсменів, які можуть брати участь у наступному стрибку за перше місце.

Таблиця 4.2

Час, відведений спортсменам для виконання спроб (багатоборства)

Відсутність під час змагання

K - сть спортсменів	Стрібок у висоту	Стрібок з жердиною	Інші
Більше ніж 3	1 хв	1 хв	1 хв
2 або 3	1,5 хв	2 хв	1 хв
1	3 хв	5 хв	-
Попередні спроби	2 хв	3 хв	2 хв

17. Спортсмен може з дозволу або в супроводі судді покинути зону змагання під час змагання.

Зміна місця або часу проведення змагання

18. Технічний делегат або відповідний Рефері має повноваження змінити місце змагання, якщо, на його думку, умови виправдовують цю зміну. Така зміна може бути проведена тільки після того, як коло буде завершено.

Примітка. Ні швидкість вітру, ні зміна його напряму не є достатньою умовою для зміни місця або часу змагання.

Рівність результатів

19. За винятком стрибків у висоту і з жердиною, при рівності результатів на визначення місце впливає другий кращий результат, показаний під час змагань, і якщо це необхідно, то третій кращий і т.д.

Якщо рівність зберігається й стосується визначення першого місця, спортсмени, що мають однакові результати, знову змагатимуться в порядку запису в протоколі доти, доки не буде визначений переможець.

Примітка. У стрибках у висоту і з жердиною див. Правило 181.8, 181.9.

Результати

20. Кожному спортсменові зараховуються всі зафіковані спроби, включаючи ті, які були виконані під час визначення першого місця у разі рівності результатів.

A. ВЕРТИКАЛЬНІ СТРИБКИ

ПРАВИЛО 181

Загальні положення

1. До початку змагань старший суддя повинен оголосити учасникам початкову висоту й подальші висоти, на які буде піднята планка після закінчення кожного кола, доти, доки тільки один учасник, який залишився, не виграє змагання або не буде рівності результатів під час визначення першого місця.

Спроби

2. Учасник може почати стрибати на свій розсуд на будь-якій висоті, яку заздалегідь оголосив старший суддя. Три невдалі спроби поспіль, незалежно від висоти, на якій відбудеться невдача, призводять до усунення від подальшої участі в змаганнях, за винятком випадків рівності результатів під час визначення першого місця.

Значення цього Правила полягає в тому, що учасник може відмовитися виконувати другу або третю спробу на певній висоті (після невдалої першої або другої спроб) і все-таки стрибатиме на наступній висоті.

Якщо учасник відмовляється виконувати спробу на певній висоті, він не може здійснювати подальші спроби на цій висоті, за винятком випадків рівності результатів під час визначення першого місця.

У стрибку у висоту і в стрибку з жердиною, якщо спортсмен відсутній у той час, коли всі інші спортсмени, які присутні, уже закінчили змагання, то Рефері вважатиме, що цей спортсмен (спортсмени) відмовив від участі у змаганні, оскільки час для виконання наступної спроби збіг.

3. Навіть якщо решта учасників закінчили виступ, спортсмен може продовжувати стрибати до того моменту, доки він не втратить своє право на участь в змаганні.
4. Доти, доки не залишиться лише один учасник, який виграв змагання:

- a) планка повинна підніматися не менше ніж на 2 см в стрибку у висоту і не менше ніж на 5 см у стрибку з жердиною після кожного кола;**
- b) порядок підйому висоти ніколи не може змінюватися різко в бік збільшення.**

Правило 181.4 а, б не стосується випадку, коли спортсмени, які змагаються, домовилися підняти планку відразу на висоту світового рекорду.

Після того, як спортсмен виграв змагання, він може змінити порядок підйому висот, після консультації із відповідним суддею або Рефери.

Примітка. Це не стосується змагань з багатоборства.

У змаганнях з багатоборства, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, планка повинна підніматися постійно на 3 см у стрибку на висоту і на 10 см у стрибку з жердиною.

Вимірювання

5. Усі вимірювання повинні проводитися в цілих сантиметрах перпендикулярно від землі до найнижчої частини верхньої сторони планки.
6. Будь-які вимірювання нової висоти повинні проводитися до того, як учасники почали виконувати спробу на цій висоті. У всіх випадках спроби встановити рекорд судді повинні перевірити точність вимірювання в той час, коли планка встановлюється на рекордну висоту, і перевірити вимірювання до початку виконання кожної подальшої рекордної спроби, якщо до планки торкалися з моменту останнього вимірювання.

Планка для стрибків

7. Планка повинна бути виготовлена з фіброполімерного матеріалу або іншого придатного матеріалу, але не з металу, бути круглою в перетині, за винятком наконечників. Загальна довжина планки для стрибка у висоту становить 4,00 м (\pm 2 см), для стрибка з жердиною — 4,50 м (\pm 2 см). Максимальна вага планки — 2 кг для стрибка у висоту і 2,25 кг для стрибка з жердиною. Діаметр круглої частини планки становить 30 мм (\pm 1 мм).

Планка складається з трьох частин — круглої частини і двох наконечників (по 30-35 мм завширшки і 15-20 см завдовжки кожен), щоб вони могли розміщуватися на кронштейнах стійки.

Ці наконечники повинні мати круглий або напівкруглий пе-реріз з єдиним чітко вираженим плоским зрізом, поверхнею якого планка встановлюється на кронштейнах стійки. Цей плоский зріз не повинен бутивище за центр вертикального поперечного пере-тину планки. Наконечники повинні бути жорсткими і гладкими (рис. 4.1).

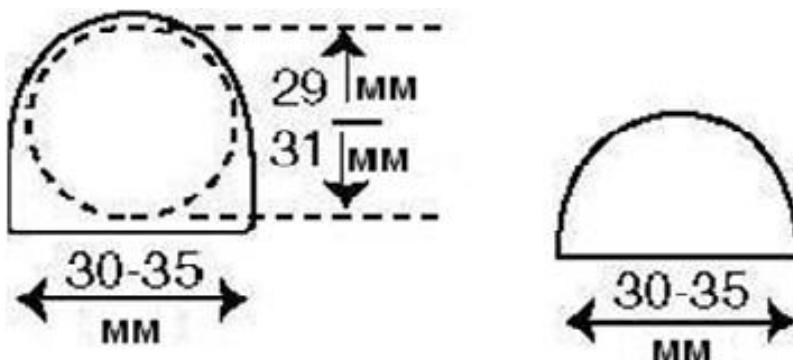

Рис. 4.1. Альтернативні форми наконечників планки

Вони не мають бути покриті гумою або будь-яким іншим матеріа-лом, який може збільшити тертя між ними і утримувачами планки (кронштейнами).

Планка не повинна мати ніяких скосів, і якщо вона встановле-на правильно, то має максимальне прогинання посередині 2 см (стрибок у висоту) і 3 см (стрибок з жердиною).

Перевірка еластичності. Підвісити вантаж масою 3 кг посередині встановленої планки. Вона може мати максимальне проги-нання 7 см у стрибку у висоту і 11 см у стрибку з жердиною.

Визначення місця

8. Якщо два і більше спортсменів здолали однакову висоту і за-вершили змагання, то при визначенні місця застосовується така процедура:
 - а) перевагу отримує учасник із найменшою кількістю спроб на ви-соті, на якій виникла рівність;

- b) якщо після застосування пункту (a) цього правила рівність зберігається, перевагу отримує учасник із найменшою кількістю незаражованих спроб упродовж усього змагання (до подолання останньої висоти включно);
- c) якщо і при цьому рівність зберігається, то спортсменам надаються однакові місця, якщо тільки це не стосується першого місця;
- d) якщо ця рівність існує при визначенні першого місця, то між спортсменами з рівними результатами проводиться перестрибування відповідно до Правила 181.9, якщо інше не визначене або заздалегідь у Технічних регламентах змагань, або під час змагань, але до початку змагань в певному виді – Технічними делегатами або Рефері (у разі відсутності призначеного Технічного делегата). Якщо повторний стрибок не проводиться, включаючи випадки, коли спортсмени з рівними результатами прийняли спільне рішення не продовжувати змагання, рівність при визначенні першого місця зберігається.

Примітка. Правило (d) не застосовується в змаганнях з багатоборства.

Повторний стрибок

- 9. A. Спортсмени з рівними результатами повинні виконувати по одній спробі на кожній висоті до тих пір, поки не буде дозволена рівність або ці спортсмени вирішать не продовжувати змагання.
- B. Кожен спортсмен повинен виконати по одній спробі на кожній висоті.
- C. Повторний стрибок починається на такій висоті, що йде за останньою взятою цими спортсменами висотою і визначеною Правилом 181.1.
- D. Якщо рівність не здолана і висота не узята, то планка опускається на 2 см в стрибку у висоту і на 5 см у стрибку з жердиною. Якщо рівність не здолана і спроби успішні, планка відповідно піднімається.
- E. Якщо спортсмен пропускає якусь висоту під час перестрибування, то він автоматично втрачає своє право на вище місце. Якщо при цьому в секторі залишається лише один спортсмен, то він виголо-

шується переможцем, незалежно від того, чи виконував він спробу на тій самій висоті.

Стрибок у висоту — приклад (табл. 4.3)

Висоти, які оголосив старший суддя на початку змагання:
1,75 м; 1,80 м; 1,84 м; 1,88 м; 1,91 м; 1,94 м; 1,97 м; 1,99 м.

O = висота подолана; X = висота не подолана; — = висота пропущена.

Таблиця 4.3

Спортсмен	Висота							Невдали спроби	Повторні спроби			Місце
	1,75м	1,80м	1,84м	1,88м	1,91м	1,94м	1,97м		1,91м	1,89м	1,91м	
A	O	XO	O	XO	X-	XX		2	X	O	X	2
B	—	XO	—	XO	—	—	XXX	2	X	O	O	1
C	—	O	XO	XO	—	XXX		2	X	X		3
D	—	XO	XO	XO	XXX			3				4

Визначення переможців та призерів змагань зі стрибків у висоту
Спортсмени A, B, C і D подолали висоту 1,88 м.

Правило щодо рівності результатів набуває чинності. Судді підсумовують загальну кількість невдалих спроб у спортсменів до останньої підкореної висоти включно, наприклад 1,88 м.

У спортсмена D більше невдалих спроб, ніж у A, B або C, тому він посідає четверте місце. Спортсмени A, B і C усе ще мають рівний результат, і оскільки йдеться про перше місце, вони повинні виконати по одній спробі на висоті 1,94 м, де спортсмени A і C втратили своє право на продовження змагань. Через те, що всі спортсмени зробили невдали спроби, планка опускається на 1,92 м для подальшого повторного стрибка. Оскільки тільки спортсмен C не подолав цю висоту, два інших спортсмени — A і B — повинні зробити третій повторний стрибок на висоті 1,94 м. Цю висоту зміг подолати лише спортсмен B, тому він оголошується переможцем.

Зовнішні сили

10. Зовнішні сили. Коли очевидно, що планка зрушилася у зв'язку із зовнішніми обставинами, не пов'язаними з діями спортсмена (наприклад, поривом вітру), то:
 - a) якщо такий зсув відбувся після того, як спортсмен подолав планку, не доторкнувшись до неї, спроба вважається успішною;
 - b) якщо зсув відбувся через інші обставини, спортсменові надається нова спроба.

ПРАВИЛО 182 Стрибок у висоту

Змагання

1. Спортсмен повинен відштовхуватися однією ногою.
2. Спроба вважається незарахованою, якщо:
 - a) після спроби планка не утрималася на стійках через неправильні рухи спортсмена під час стрибка;
 - b) він доторкнувся до поверхні сектора, включаючи зону приземлення, розташовану за вертикальною проекцією ближнього краю планки між або за межами стійок будь-якою частиною свого тіла до того, як подолав планку. Проте, якщо під час стрибка спортсмен торкається місця приземлення ногою, і, на думку судді, він не одержав ніякої переваги, спроба зараховується.

Примітка. Щоб допомогти в застосуванні цього Правила, повинна бути розмічена біла лінія завширшки 50 мм (звичайно це робиться клейкою стрічкою або подібним матеріалом) між точками на відстані 3 м відожної стійки, при цьому ближній край лінії окреслюється вздовж вертикальної проекції ближнього краю стійки.

Зона розбігу і відштовхування

3. Мінімальна довжина доріжки для розбігу становить 15 м, за винятком змагань, що проводяться відповідно до Правила 1.1 a, b, c, f, де мінімальна довжина дорівнює 20 м.
Якщо дозволяють умови, мінімальна довжина повинна бути 25 м.
4. Максимальний загальний ухил останніх 15 метрів зони розбігу і зони відштовхування не повинен перевищувати 1:250 вздовж будь-якого радіусу напівкруглої зони з центром у середині між

стійками та мінімальним радіусом, що визначений у Правилі 182.3. Зону приземлення слід розмістити таким чином, щоб спортсмени розбігалися вгору ухилом.

5. Зона відштовхування повинна бути рівною або будь-який нахил повинен відповісти вимогам, викладеним у Правилі 182.4 та Інструкції IAAF зі спортивних споруд.

Сектор для стрибків

6. Стійки. Може бути використана будь-яка конструкція стійки або підтримувальних опор за умови, що вони жорсткі (рис. 4.2).

Пристрої, які підтримують планку, повинні бути міцно прикреплені до стілок.

Стійки мають бути достатньо високими, такими, що перевищують висоту, на яку піднята планка, принаймні на 10 см.

Відстань між стійками має бути не меншою ніж 4,00 м і не більшою за 4,04 м.

Рис. 4.2. Стійки й планка для стрибків у висоту

7. Розташування стійки або опори повинно бути незмінним під час змагання, якщо тільки Рефері не вважатиме, що зона відштовхування або сектор приземлення стали непридатними.

У цьому випадку зміна розташування проводиться лише після завершення всіх спроб на даній висоті.

8. Утримувачі планки (кронштейни). Утримувачі планки мають бути плоскими і прямокутними завширшки 4 см, завдовжки 6 см. Вони повинні бути повернуті один до одного та міцно прикріплені до стійок і нерухомими під час стрибка. Наконечники планки мають встановлюватися так, щоб, якщо спортсмен доторкався до планки, вона легко падала на землю вперед або назад. Кронштейни не повинні бути покриті гумою чи будь-яким іншим матеріалом, який може підвищувати тертя між ними і поверхнею планки, а також вони не повинні пружинити.

Утримувачі планки мають бути такої самої висоти над зоною відштовхування безпосередньо під кожним кінцем планки.

9. Між кінцями планки й стійками повинна бути відстань не менше ніж 1 см.

Місце приземлення

10. Місце приземлення має мати розміри не менше ніж 5 м завдовжки і 3 м завширшки.

Рекомендується, щоб на змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1, розміри місця приземлення були не менші ніж 6 м завдовжки х 4 м завширшки х 0,7 м у висоту.

Примітка. Стійки і місце приземлення мають бути спроектовані так, щоб під час змагання між ними був простір принаймні 10 см, що дозволить уникнути падіння планки внаслідок торкання матом стійки під час приземлення спортсмена.

ПРАВИЛО 183 Стрибок із жердиною

Змагання

1. На прохання спортсменів стійки можуть переміщуватися лише в напрямку сектора приземлення, щоб проекція краю планки, найближча до спортсмена, могла розташовуватися в будь-якій точці від сектора приземлення, безпосередньо над задньою стінкою ящика для упору до відмітки 80 см у напрямі сектора приземлення.

До початку змагань учасник повинен повідомити відповідному судді свої вимоги з розташування планки для виконання першої спроби, і це повинно бути зафіковано.

Якщо потім спортсмен хоче внести зміни до цих вимог, він повинен негайно проінформувати відповідального суддю до того, як стійки були встановлені щодо його попередніх побажань. Якщо він не зробив цього, починається відлік часу, відведеного йому на спробу.

Примітка. Лінія завширшки 1 см, яскравого кольору, має бути накреслена під прямим кутом до осі розбігу на рівні внутрішнього краю ящика. Така сама лінія повинна проходити поверхнею зони приземлення і повинна бути продовжена аж до зовнішнього краю стійки.

2. Спроба не зараховується, якщо:

- a) після стрибка планка не залишається на кронштейнах через помилкові дії спортсмена під час стрибка;
- b) спортсмен торкнувся поверхні, включаючи зону приземлення, розташовану за вертикальною площиною, що проходить через біжний край стійки або всіх стійок, будь-якою частиною свого тіла чи жердиною до того, як він подолав планку;
- c) після відриву від землі він перемістив вище верхню (положення рук на жердині) руку або переніс розташовану нижче руку вище верхньої;
- d) під час стрибка спортсмен притримує або ставить на місце планку рукою (руками).

Примітка (i). Не вважається порушенням, якщо спортсмен починає розбіг з-за білих ліній, що позначають зону розгону в будь-якій точці.

Примітка (ii). Не вважається порушенням, якщо жердина торкається зони приземлення у процесі виконання спроби після того, як вона була правильно поставлена в ящик для упора жердини.

3. Учасники змагання можуть використовувати різні речовини для змащення рук або жердини для забезпечення кращого тримання. Спортсмени не повинні бинтувати кисті рук або пальці, за винятком випадків, коли потрібно забинтувати відкриту рану.

4. Нікому не дозволяється торкатися до жердини, за винятком випадків, коли вона падає у протилежному напрямі від планки або стійки. У разі такого дотику і впевненості Рефері в тому, що жердина збила планку, спроба вважається невдалою.
5. Якщо під час виконання спроби жердина ламається, це не вважається невдалою спробою, і спортсмен повинен отримати право на виконання нової спроби.

Зона розбігу

6. Мінімальна довжина розбігу становить 40 м, а якщо дозволяють умови — 45 м. Ширина доріжки для розбігу повинна бути $1,22 \text{ м} \pm 0,01 \text{ м}$. Доріжка має бути позначена білими лініями завширшки 5 см.

Примітка. На всіх стадіонах, побудованих до 1 січня 2004 року, доріжка для розбігу має бути завширшки не більше за 1,25 м.

7. Максимально допустимий боковий нахил доріжки для розбігу становить 1:100 і на останніх 40 метрах загальний нахил вниз за напрямком розбігу не повинен перевищувати 1:1000.

Сектор для стрибків

8. Ящик опори. Відштовхування в стрибку з жердиною починається з ящика опори. Ящик повинен бути виготовлений із придатного матеріалу, переважно із закругленими верхніми краями і розміщуватися на одному рівні з сектором для розбігу. Він повинен бути завдовжки 1 м дна ящика. Ширина біля опорної стінки, виміряного по дну, — до 15 см. Кут між дном ящика і опорною стінкою — 105° (рис. 4.3). Глибина ящика біля опорної стінки — 20 см, що нижче за рівень землі в точці, де він стикається з дошкою опори. Ящик повинен бути сконструйований таким чином, щоб його бічні сторони були розгорнені назовні приблизно під кутом 120° від дна.

Якщо ящик виготовлено з дерева, його дно повинно бути покрите металевим листом завтовшки 2,5 мм на відстані 80 см від переднього краю ящика (ближнього до місця приземлення).

9. Стійки. Може бути використана будь-яка конструкція стійок або підтримувальних опор за умови, що вони жорсткі. Металева структура підпори й нижньої частини стійок повинна бути закрита на-

кладкою з відповідного матеріалу для того, щоб гарантувати безпеку спортсменів і неушкодженість жердин.

10. Утримувачі планки (кронштейни) для встановлення планки. Планка розташовується на кронштейнах таким чином, щоб, коли до неї доторкається спортсмен або жердина, вона легко падала на землю у напрямку зони приземлення. Кронштейни не повинні мати ніяких подряпин або нерівностей, вони повинні бути однакової товщини по всій поверхні і мати не більше за 13 мм у діаметрі.

Вони не повинні виступати більш ніж на 55 мм за стійки, які своєю чергою підносяться над кронштейнами на 35–40 мм (рис. 4.4).

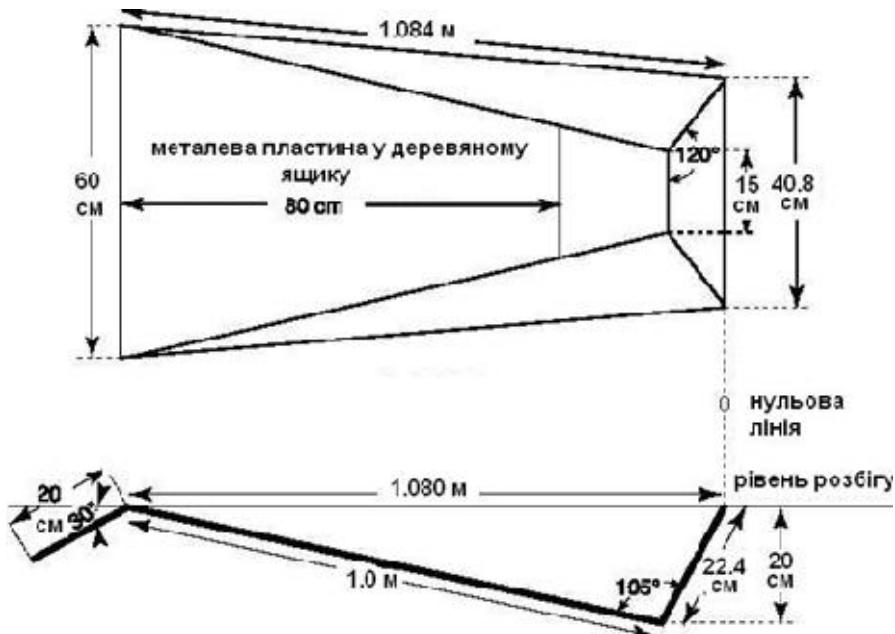

Рис. 4.3. Ящик для опори у стрибках з жердиною

Відстань між осями кронштейнів становить не менше за 4,30 м і не більше за 4,37 м. Вони не можуть бути покриті гумою або іншим матеріалом, який створює ефект збільшення тертя між ними і поверхнею планки. Використання пружин також не допускається.

Примітка. Щоб зменшити ризик отримання травми внаслідок можливого падіння спортсмена на одну із стійок, кронштейни, що підтримують планку, можуть бути розміщені на постійно прикріплених до стійок утримувачах, дозволяючи, таким чином, розставити стійки ширше, не збільшуючи при цьому довжину планки.

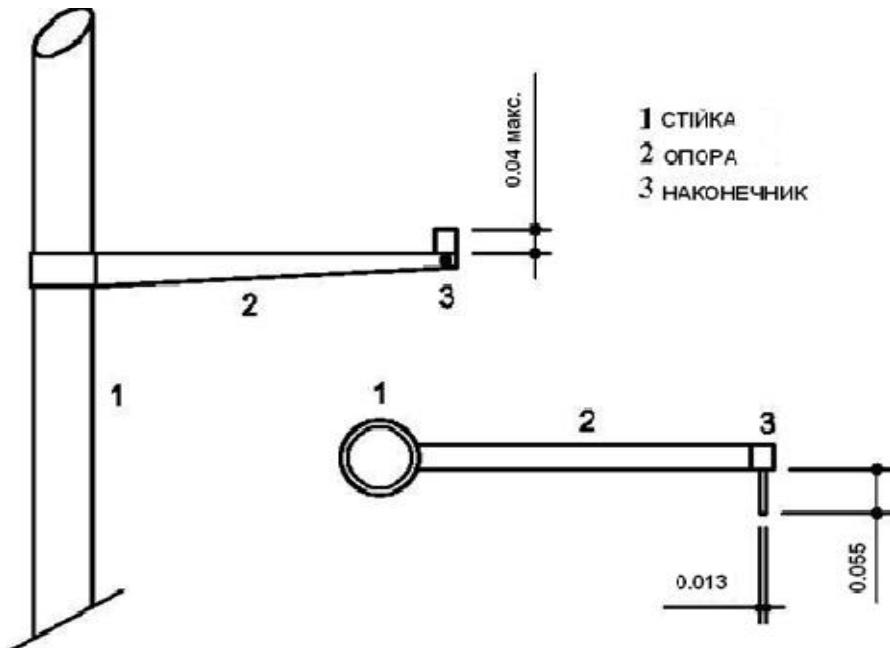

Рис. 4.4. Утримувачі планки (вигляд збоку і зверху)

Жердини

11. Спортсмени можуть використовувати власні жердини. Не дозволяється користуватися жердинами інших спортсменів без їх згоди.

Допускається застосування жердин довільної довжини або діаметру, виготовлених із будь-якого матеріалу або комбінації матеріалів. Основна поверхня жердини повинна бути гладкою.

Допускається обмотка жердини клейкою стрічкою у верхній точці тримання (для захисту руки) і обмотка стрічкою і/або за-

хист за допомогою іншого придатного матеріалу на нижньому краї (для захисту жердини). Будь-яка клейка стрічка на верхній точці захоплення має бути рівномірно розподілена, окрім випадкового часткового прекривання и не має бути різко зміненою в діаметрі, наприклад утворюючи кільце на жердині.

Сектор приземлення

12. Сектор приземлення повинен мати розмір не менше ніж 5 м завдовжки (за винятком передньої частини) і 5 м завширшки. Сторони сектора, найближчі до ящика для опори, розташовуються на відстані 10—15 см від ящика і мають приблизний нахил 45° щодо ящика (рис. 4.5).

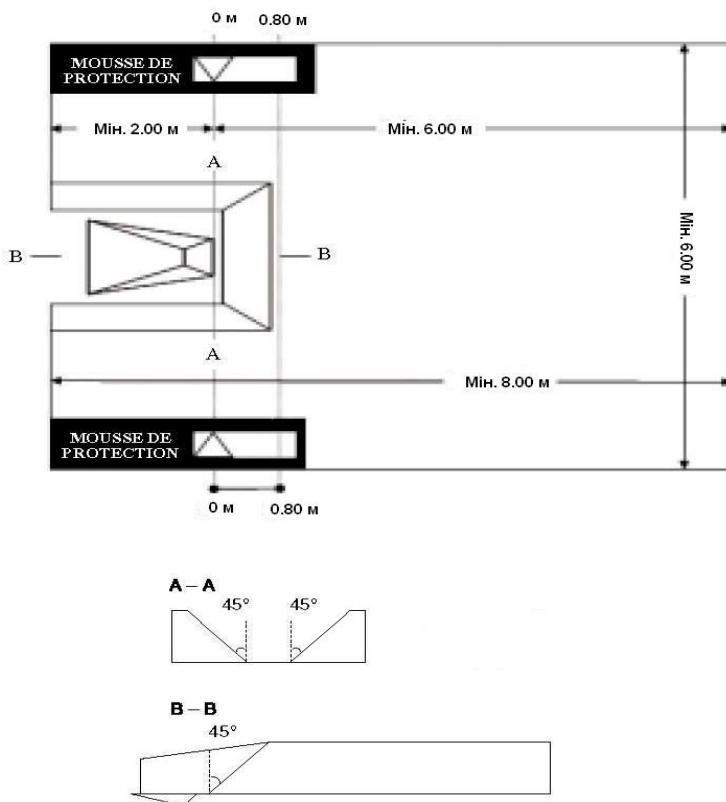

Рис. 4.5. План і місце приземлення у стрибках з жердиною

Рекомендується, щоб на змаганнях, які проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, е, ф, сектор приземлення був не менше ніж 6 м завдовжки (не враховуючи передньої його частини), 6 м завширшки і 0,8 м заввишки. Передні краї повинні мати довжину 2 метри.

Б. ГОРІЗОНТАЛЬНІ СТРИБКИ

ПРАВИЛО 184

Загальні положення

Вимірювання

1. У всіх горизонтальних стрибкових видах результати округлюються з точністю до 0,01 м в бік зменшення, якщо вимірювана відстань не становить цілого сантиметра.

Зона розбігу

2. Мінімальна довжина доріжки для розбігу становить 40 м і вимірюється від відповідного краю бруска відштовхування до кінця доріжки для розбігу. Ширина доріжки для розбігу повинна бути $1,22 \text{ м} \pm 0,01 \text{ м}$. Зона розбігу позначається білими лініями завширшки 5 см.

Примітка. На всіх стадіонах, побудованих до 1 січня 2004 року, доріжка для розбігу повинна бути завширшки не більше за 1,25 м.

3. Максимально допустимий боковий нахил доріжки для розбігу становить 1:100, і на останніх 40 метрах загальний нахил вниз за напрямком розбігу не повинен перевищувати 1:1000.

Вимірювання швидкості вітру

4. У стрибках у довжину і потрійному стрибку швидкість вітру вимірюється впродовж 5 секунд із моменту, коли спортсмен перетинає позначку, розташовану на відстані 40 м від бруска для відштовхування в стрибку в довжину і 35 м – в потрійному стрибку. Якщо довжина розбігу є меншою за 40 м або 35 м відповідно, швидкість вітру вимірюється з моменту, коли починається розбіг.
5. Прилад для вимірювання швидкості вітру повинен бути розташований на відстані 20 м від бруска відштовхування. Він повинен роз-

- міщуватися на висоті 1,22 м і на відстані не більше ніж 2 м від зони розбігу.
6. Прилад, який використовується для вимірювання швидкості вітру, має бути таким, як це описано в Правилі 163.11. Він повинен працювати і зчитувати показники відповідно до Правил 163.12 і 163.10.

8. Вимірювання результатів кожного стрибка повинно проводитися негайно після виконання спроби. Результати всіх стрибків вимірюються від найближчого сліду в секторі приземлення, залишеного будь-якою частиною тіла стрибуні, до лінії відштовхування або її продовження (див. Правило 185.1 f). Вимірювання проводиться перпендикулярно до лінії відштовхування або її продовження.

ПРАВИЛО 185 Стрибок у довжину

Змагання

1. Спроба не зараховується, якщо спортсмен:
- a) торкається землі за лінією відштовхування будь-якою частиною тіла під час розбігу без стрибка або в момент стрибка;
 - b) відштовхується збоку від бруска, незалежно від того, чи відбулося це за лінією відштовхування або до неї;
 - c) застосовує в розбігу або в стрибку будь-який варіант сальто;
 - d) після відштовхування, але до свого першого контакту з зоною приземлення він торкається поверхні розбігу або за межами розбігу, або за межами зони приземлення;
 - e) під час приземлення торкається землі за сектором більше до лінії відштовхування, ніж найближча позначка, залишена на піску;
 - f) покидає яму для приземлення, і перший контакт із землею за межами сектора відбувається більше до бруска для відштовхування, ніж найближчий слід, залишений на піску. Це передбачає будь-який слід, залишений в ямі в результаті втрати рівноваги і повністю розташований усередині ями, але більшний

до бруска для відштовхування, ніж первинний слід, залишений на піску.

Примітка (i). Не вважається помилкою, якщо спортсмен розбігається за білимі лініями, що обмежують сектор у будь-якій точці.

Примітка (ii). Не вважається помилкою відповідно до пункту 1(b), якщо спортсмен торкається частиною свого взуття/стопи поверхні за межами будь-якого краю бруска для відштовхування до лінії вимірювання.

Примітка (iii). Не вважається помилкою, якщо під час приземлення спортсмен доторкається будь-якою частиною свого тіла землі за межами ями для приземлення, якщо тільки такий контакт не є першим контактом або суперечить параграфу 1 (e) вище.

Примітка (iv). Не вважається помилкою, якщо спортсмен виходить назад через сектор приземлення після того, як він правильно з нього вийшов.

2. Коли спортсмен залишає зону приземлення (яму з піском) його перший дотик ногою до краю або за краєм зони приземлення повинен бути далі від місця відштовхування, ніж найближчий до місця відштовхування слід, залишений на піску (див. Правило 185.1 f).

Примітка. Першим дотиком вважається вихід із зони приземлення.

3. Результати всіх стрибків вимірюються від найближчого сліду в секторі приземлення, залишеного будь-якою частиною тіла стрибуна, до лінії відштовхування або її продовження (див. параграф 1 (f) вище). Вимірювання проводиться перпендикулярно до лінії відштовхування або її продовження.

Бруск для відштовхування

4. Місцем для відштовхування є бруск, "заглиблений" на рівні зони розбігу й поверхні сектора приземлення. Край бруска, біжчий до сектора приземлення, називається лінією відштовхування. Відразу ж за лінією повинен бути розміщений шар пластиліну для чіткого визначення заступу.
5. Відстань від лінії відштовхування до дальнього краю сектора приземлення має бути не меншою за 10 м.

- Лінія відштовхування має бути розташована на відстані від 1 до 3 м від ближнього краю сектора приземлення.
- Конструкція. Брускок повинен бути прямокутної форми, зроблений із дерева або іншого придатного жорсткого матеріалу завдовжки $1,22 \pm 0,01$ м, завширшки 20 см (± 2 мм), завтовшки 10 см. Брускок повинен бути пофарбований білим кольором.
- Пластиліновий індикатор заступів. Він є жорстким бруском завширшки 10 см (± 2 мм) і завдовжки $1,22 \pm 0,01$ м, виготовлений із дерева або іншого придатного матеріалу і повинен фарбуватися контрастним щодо бруска відштовхування кольором. Якщо це можливо, пластилін повинен бути третього контрастного кольору. Планка-індикатор розташовується у виїмці або на бруску з ближнього до сектора приземлення боку. Поверхня повинна підніматися над рівнем бруска для відштовхування на висоту 7 мм (± 1 мм). Краї повинні бути або скошені під кутом 45° щодо краю, ближнього до зони розбігу, покритими шаром пластиліну завтовшки 1 мм по всій довжині, або скошені так, щоб виїмка при наповненні її пластиліном була розташована під кутом 45° (рис. 4.6).

Рис. 4.6. Брускок для відштовхування й пластиліновий індикатор

Верхня частина індикатора також повинна бути покрита пластиліном приблизно на перших десяти міліметрах по всій довжині.

Уся конструкція має бути достатньо міцною, щоб витримати силу, яку виявляє спортсмен під час відштовхування. Поверхня планки під пластиліном повинна бути зроблена з такого матеріа-

лу, в який могли б безперешкодно входити і не ковзати шипи взуття.

Шар пластиліну може бути вирівняний спеціальним валиком або скребком особливої форми, щоб зняти відбитки взуття спортсмена.

Примітка. Рекомендується мати запасні індикаторні планки, щоб не затримувати хід змагань у разі заступів.

Сектор приземлення

9. Сектор приземлення повинен мати ширину від 2,75 м до 3 м і бути розташованим по можливості так, щоб лінія середини доріжки для розбігу при її продовженні збігалася з серединою сектора приземлення.

Примітка. Якщо вісь розбігу не збігається з центральною лінією сектора приземлення, то стрічка або за потреби дві стрічки повинні бути прокладені вздовж сектора приземлення, щоб досягти виконання згаданого положення (рис. 4.7).

Рис.4.7. Централізований сектор приземлення в стрибках у довжину й потрійному стрибку

10. Сектор приземлення повинен бути заповнений м'яким вологим піском, верхній шар якого вирівнюється на рівні бруска для відштовхування.

ПРАВИЛО 186

Потрійний стрибок

Правила змагань зі стрибка в довжину застосовуються в змаганнях із потрійного стрибка з такими доповненнями:

Змагання

1. Потрійний стрибок складається зі "скоку", "кроку" і "стрибка". Затверджена саме така послідовність виконання стрибка.
2. "Скік" виконується так, щоб стрибун приземлився на ту саму ногу, якою він відштовхувався; у "кроці" він повинен приземлитися на іншу ногу, на якій потім виконується відштовхування для "стрибка".

Не вважатиметься помилкою, якщо під час виконання будь-якої фази стрибка спортсмен торкається землі маховою ногою.

Примітка. Правило 185.1 с не застосовується під час правильного приземлення після "скоку" і "кроку".

Бруск відштовхування

3. Відстань між лінією відштовхування й дальнім кінцем сектора приземлення повинна бути не менше за 21 м.
4. На міжнародних змаганнях рекомендується, щоб лінія відштовхування була розташована не менше ніж за 13 м для чоловіків і 11 м для жінок від ближнього краю сектора приземлення. На інших змаганнях ця відстань повинна відповідати рівню змагань.
5. Для виконання "кроку" й "стрибка" між бруском відштовхування та сектором приземлення повинна бути зона відштовхування завширшки $1,22 \text{ м} \pm 0,01 \text{ м}$, що забезпечує тверду і правильну постановку стопи.

Примітка. На всіх стадіонах, побудованих до 1 січня 2004 року, доріжка для розбігу повинна бути завширшки не більше ніж 1,25 м.

B. МЕТАННЯ

ПРАВИЛО 187

Загальні положення

Офіційні спортивні прилади

- На всіх міжнародних змаганнях спортивні прилади повинні відповісти вимогам IAAF і мати чинний на теперішній час сертифікат IAAF. Таблиця 4.4 показує, якої ваги прилади повинні використовуватися в кожній віковій групі.

Таблиця 4.4

Нові спортивні прилади для дівчат, починаючи з 1 січня 2012 року

Примітка. Стандартні форми з вимогами до приладів може надати Офіс IAAF або їх можна скопіювати з вебсторінки IAAF.

- За винятком ситуацій, викладених нижче, всі ці спортивні прилади повинен надати Організаційний комітет.

Спортивні прилади	Дівчата	Жінки юніорки/ дорослі	Чоловіки хлопці	Чоловіки юніори	Чоловіки дорослі
Ядро	<u>3,000 кг</u>	4,000 кг	5,000 кг	6,000 кг	7,260 кг
Диск	<u>1,000 кг</u>	1,000 кг	1,500 кг	1,750 кг	2,000 кг
Молот	<u>3,000 кг</u>	4,000 кг	5,000 кг	6,000 кг	7,260 кг
Спис	<u>500 г</u>	600 г	700 г	800 г	800 г

Технічний делегат (делегати) може, ґрунтуючись на відповідних Технічних регламентах кожного змагання, дозволити спортсменам використовувати свої спортивні прилади або ті, які надані постачальником, за умови, що ці спортивні прилади сертифіковані IAAF, перевірені і відзначенні, затверджені Організаційним комітетом до початку змагання і доступні для всіх спортсменів. Ці спортивні прилади не будуть прийняті, якщо така сама модель уже належить до списку спортивних приладів, які надав Організаційний комітет.

- Під час змагань не дозволяється замінювати спортивні прилади.

Особисті засоби захисту

- Будь-які спеціальні пристосування забороняються (наприклад, бинтування двох або декількох пальців разом або використання додаткової ваги, прикріпленої до тіла, що може якимось чином допомогти спортсменові під час виконання спроби). Бинтування долоні забороняється, за винятком випадків, коли потрібно перевбинтувати відкритий поріз або рану. Проте дозволяється бин-

- тування окремих пальців у метанні молота. До початку змагання потрібно показати забинтовані пальці старшому судді.
- В. Використання рукавичок забороняється, за винятком метання молота. В цьому випадку рукавички повинні бути гладкими з тильного боку і на долоні, а кінчики пальців рукавички, за винятком великого пальця, повинні обрізатися.
- С. Для забезпечення кращого тримання спортивного приладу спортсменам дозволяється використовувати відповідні речовини тільки для рук. Крім того, металеві молота можуть використовувати таку речовину для рукавичок, а штовхальники ядра — для шиї. На додаток штовхальники ядра і металеві диски можуть використовувати крейду або схожу речовину, яка наноситься на прилад, легко видаляється і не залишає жодних слідів.

Круг для метань

5. Обвід круга (кільце) повинен бути виготовлений із металу або іншого придатного матеріалу. Верхній край обводу має бути розміщений на рівні із землею. Поверхня навколо круга може бути виготовлена з бетону, синтетичного матеріалу, асфальту, дерева, іншого придатного матеріалу.

Поверхня всередині круга може бути з бетону, асфальту або іншого придатного, але не слизького матеріалу. Поверхня повинна бути рівною та на 1,4-2,6 см нижче ніж верхня частина обводу круга (кільця).

У штовханні ядра дозволяється використання переносного обводу круга (кільця), за умови, що дотримується решта вимог.

6. Внутрішній діаметр круга, обмеженого обводом (кільцем), у штовханні ядра і метанні молота становить 2,135 м (± 5 мм), а в метанні диска — 2,50 м (± 5 мм) (рис. 4.8, 4.9, 4.10, 4.11).

Кільце круга повинне бути не менше ніж 6 мм завтовшки і зафарбоване білим кольором.

Метання молота може виконуватися з круга для метання диска за умови, що діаметр круга скорочений із 2,50 м до 2,135 м при розташуванні всередині обводу.

Примітка. Переважно обвід пофарбований кольором, відмінним від білого, щоб білі лінії, описані в Правилі 187.7, були чітко видні.

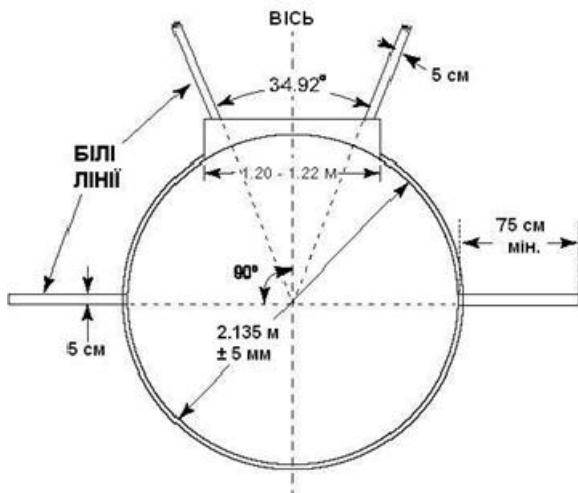

Рис. 4.8. План круга для штовхання ядра

7. Біла лінія завширшки 5 см повинна бути прокреслена від зовнішнього краю металевого обводу принаймні на 75 см з кожного боку круга. Вона може бути пофарбована або зроблена з дерева, або іншого придатного матеріалу. Задній край білої лінії формує продовження теоретичної лінії, що проходить через центр круга перпендикулярно до центральної лінії сектора приземлення.

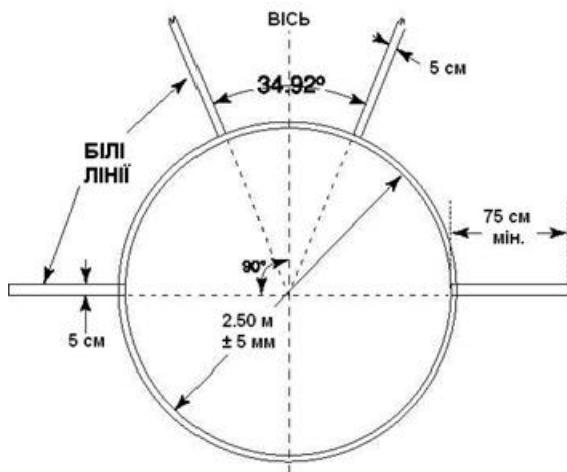

Рис. 4.9. План круга для метання диска

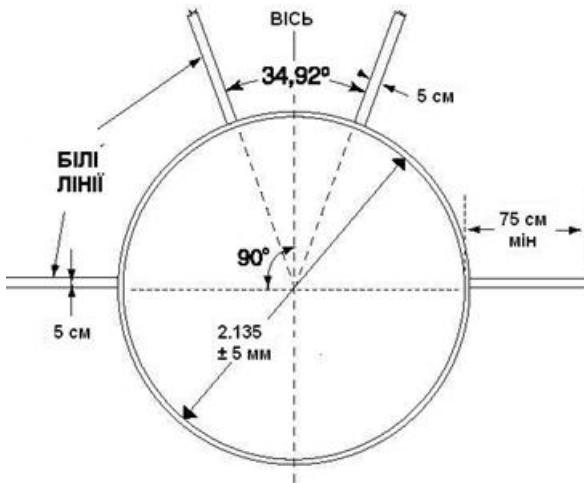

Рис. 4.10. План круга для метання молота

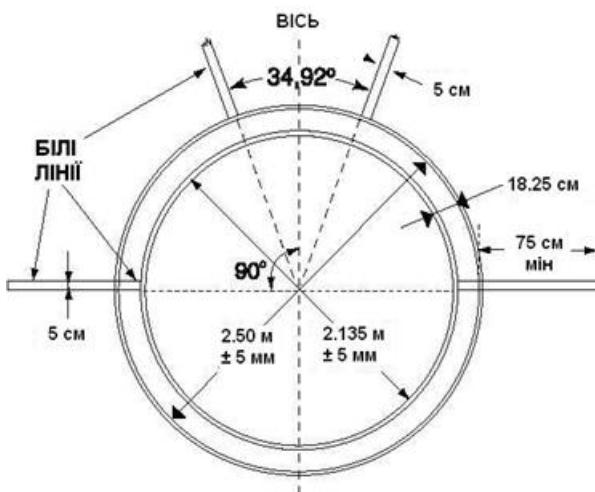

Рис. 4.11. План концентричних кругів
для метання диска і молота

8. Не дозволяється розсіювати або розсипати будь-які речовини в кругі зі або на взуття, або робити поверхню круга шорсткою.

Доріжка для розбігу (метання списа)

9. У метанні списа мінімальна довжина доріжки для розбігу — 30 м, максимальна — 36,5 м. Якщо дозволяють умови, мінімальна довжина повинна бути 33,5 м. Доріжка повинна бути відмічена двома паралельними білими лініями завширшки 5 см, які розміщені на відстані 4 м одна від одної. Метання списа виконується з-за дуги кола з радіусом 8 м. Дуга складається із забарвленої або виготовленої з дерева планки завширшки 7 см. Вона має бути зафарбована білим кольором і встановлена на рівні з поверхнею доріжки для розбігу. Від країв дуги під прямим кутом до паралельних ліній, що позначають доріжку для розбігу, повинні бути прокреслені лінії. Ці лінії повинні бути білого кольору завдовжки 75 см і завширшки 7 см. Максимально допустимий боковий нахил доріжки для розбігу становить 1:100 і на останніх 20 метрах загальний нахил вниз за напрямком розбігу не повинен перевищувати 1:1000 (рис. 4.12).

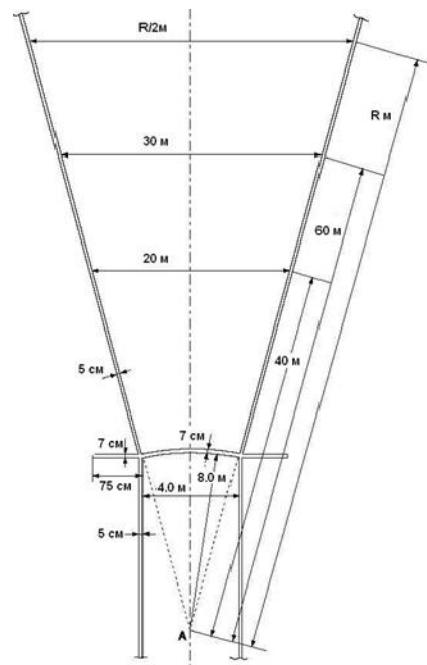

Рис. 4.12. Доріжка для розбігу і сектор приземлення

Сектор приземлення

10. Сектор приземлення повинен мати гарове, трав'яне або інше відповідне покриття, на якому спортивний прилад залишає чіткий слід.
11. Максимально допустимий нахил сектора вниз у напрямі метання не повинен перевищувати 1:1000:
12. А. За винятком метання списа, площа сектора приземлення спортивних приладів має бути розмічена білими лініями завширшки 5 см під кутом 34,92 ° так, щоб внутрішні краї ліній, якщо їх продовжити, проходили через центр круга.

Примітка. Щоб створити сектор із кутом 34,92 °, потрібно від центру круга відміряти відстань 20 м між двома точками на лініях, що позначають сектор. У цьому випадку відстань між двома точками становитиме 12 м (20 x 0,60). Відповідно на кожен метр віddалення від центру круга припадає відстань 60 см.

- B. У метанні списа площа сектора приземлення повинна бути розмічена білими лініями завширшки 5 см так, щоб внутрішні краї ліній, якщо б їх продовжити, проходили через крайні точки обмежувальної дуги, і обидві лінії перетиналися б в центрі сектора розбігу, частиною якого є обмежувальна дуга. Таким чином, кут сектора становить близько 29 градусів.

Спроби

13. Штовхання ядра, метання диска й молота виконується з круга, а метання списа — з сектора для розбігу. Якщо метання проводиться з круга, спортсмен повинен почати виконання спроби із фіксованої позиції в кругі. Дозволяється торкатися внутрішньої частини металевого обводу. У штовханні ядра також дозволяється торкатися внутрішньої частини сегмента, описаного в Правилі 188.2.
14. Спроба не зараховується, якщо спортсмен у процесі виконання спроби:
 - a) випускає ядро або список якимось іншим способом, окрім дозволеного Правилами 188.1 і 193.1;
 - b) після того, як він увійшов до круга і почав виконувати спробу, торкається будь-якою частиною тіла до землі поза зоною круга

або до верхнього краю металевого обводу (або до верху внутрішнього краю);

- c) у штовханні ядра – торкається будь-якою частиною свого тіла до верхнього краю сегмента, за винятком внутрішньої частини (виключаючи його верхній край, який вважається частиною верху);
- d) у метанні списа — торкається будь-якою частиною свого тіла до ліній, що позначають зону розбігу, або до землі за зоною розбігу.

Примітка. Не вважається помилкою, якщо диск або будь-яка частина молота ударяє в сітку після випуску спортивного приладу, за умови, що ніяке інше Правило не порушене.

15. За умови, що під час виконання спроби Правила не були порушені, спортсмен може перервати вже почату спробу, покласти спортивний прилад у круг або на доріжку розбігу, а також за круг або доріжку розбігу і вийти з круга або доріжки відповідно до параграфа 17, а потім повернутися в сектор і знову почати спробу.

Примітка. Усі дії, що дозволяє цей параграф, заносяться в максимальний час, відведеній на виконання спроби відповідно до Правила 180.16.

16. Вважається помилкою, якщо ядро, диск, куля молота чи наконечник списа при контакті з землею, під час першого приземлення спортивного приладу, торкається лінії сектора чи землі за лінією сектора.
17. Спортсмен не повинен виходити з круга або сектора доти, доки спортивний прилад не торкнувся землі.

- A. Для всіх метань із круга: коли спортсмен виходить із круга, перше торкання краю металевого обідка чи землі за кругом може бути здійснено тільки позаду білої лінії, яка прокреслена за межами круга і проходить через його умовний центр.

Примітка. Перше торкання краю металевого обводу чи землі за кругом вважається виходом з круга.

- B. У метанні списа під час виходу з доріжки для розбігу перший крок у бік паралельних ліній або землі за доріжкою розбігу повинен бути зроблений повністю за білою лінією дуги під прямим кутом до паралельних ліній. Як тільки спортивний прилад торкнувся землі, вважається, що спортсмен залишив зону розбігу, торкнувшись лінії чи за лінією (визначеною теоретично чи наве-

- деною маркером поруч із зоною розбігу) поперек зони розбігу на відстані 4 метрів від кінцевих точок дуги метання. Якщо спортсмен перебуває за цією лінією в середині зони розбігу на момент приземлення спортивного приладу, вважається, що він залишив сектор.
18. Після виконання кожної спроби спортивний прилад потрібно приставити назад у зону поряд із кругом або доріжкою для розбігу, але ніколи не кидати його.

Вимірювання

19. У всіх видах метань результат округлюється з точністю до 0,01 м в бік зменшення, якщо відстань не становить цілого сантиметра.
20. Вимірювання кожного результату проводиться негайно після виконання спроби:
- a) від найближчої до місця метання позначки, залишеної диском, ядром, кулею молота під час приземлення спортивного приладу до внутрішнього кола круга по лінії, яка проходить через центр круга;
 - b) у метанні списа — від точки, в якій наконечник металевої головки списа перший раз торкнувся землі, до внутрішнього краю дуги вздовж лінії, проведеної від точки приземлення до центру круга, частиною якого є ця дуга.

Позначки

21. Пропорець яскравого кольору або позначка може використовуватися, щоб відзначити кращу спробу кожного учасника, і в цьому випадку їх потрібно розміщувати вздовж сектора за його межами. Пропорець яскравого кольору або позначка також може використовуватися, щоб позначити наявний світовий рекорд, і там, де це доречно, — континентальний або національний рекорд чи відповідне вище досягнення.

ПРАВИЛО 188 Штовхання ядра

Змагання

1. Ядро штовхають від плеча лише однією рукою. Як тільки спортсмен зайде положення в крузі перед початком виконання спроби, ядро повинне торкатися або бути зафіковано біля шиї чи підборіддя, а

кість руки не повинна опускатися нижче за це положення під час штовхання. Ядро не повинне відводитися за лінію плечей.

Примітка. Спосіб штовхання ядра з переворотом „колесом” заборонений.

Сегмент

2. Конструкція. Сегмент повинен бути зафарбований білим кольором, виготовлений з дерева або іншого придатного матеріалу у формі дуги так, щоб внутрішній край збігався з внутрішнім краєм обвода круга. Він має бути розташований посередині між лініями сектора приземлення і міцно прикріплений до землі (рис. 4.13).

Примітка. Обмежувальні сегменти, що відповідають вимогам ІААФ 1983-1984 років, можуть застосовуватися на змаганнях.

3. Розміри. Сегмент має розміри від 11,2 см до 30 см завширшки, з хордою завдовжки 1,21 м ($\pm 0,01$ м) для дуги такого самого радіусу, що і круг, і 10 см ($\pm 0,2$ см) заввишки щодо рівня круга.

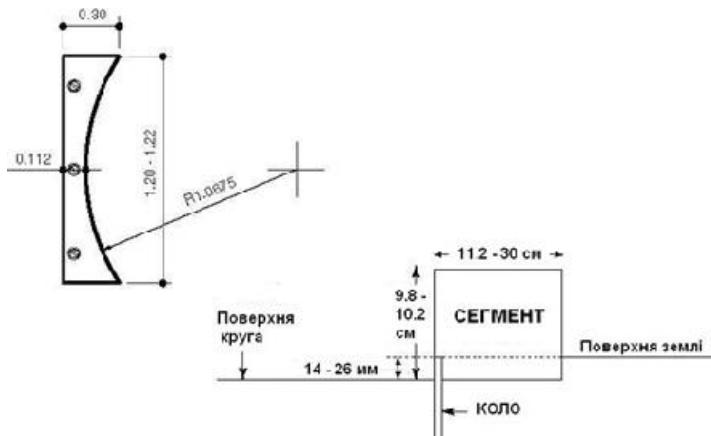

Рис. 4.13. Конструкція сегментата

Ядро

4. Конструкція.

Ядро повинне бути виготовлене із заліза, латуні або будь-якого металу не м'якшого за латунь чи мати оболонку з такого металу, наповнену свинцем або іншим придатним матеріалом. За формою ядро є гладкою кулею, що не має ніяких шершавостей. Для того, щоб воно вважалося гладким, середня висота шершавостей поверхні повинна бути менше ніж 1,6 мікрона, тобто клас шершавості № 7 або менше.

- Ядро повинне відповідати таким вимогам (табл. 4.5).

Таблиця 4.5

Ядро

Параметри	Мінімальна вага для допуску на змагання і визнання рекорду				
	3,000 кг	4,000 кг	5,000 кг	6,000 кг	7,260 кг
Інформація для виробників					
Діапазон ваги для постачання снаря-дів на змагання	3,005 кг – 3,025 кг	4,005 кг – 4,025 кг	5,005 кг – 5,025 кг	6,005 кг – 6,025 кг	7,265 кг – 7,285 кг
Мінімальний діаметр	85 мм	95 мм	100 мм	105 мм	110 мм
Максимальний діаметр	110 мм	110 мм	120 мм	125 мм	130 мм

ПРАВИЛО 189
Метання диска

Диск

- Конструкція. Корпус диска має бути цілісний або порожнистий і виготовлений з дерева або іншого придатного матеріалу з металевим кільцем по краю. У поперечному перетині край обводу має бути закруглений із радіусом приблизно 6 мм. Точно в середині корпусу на рівні з його сторонами укріплюються паралельно одна до одної круглі шайби. Як альтернатива диск може бути без металевих шайб за умови, що ця зона пласка, а параметри й загальна вага спортивного приладу відповідають вказаним вимогам.

Обидві сторони диска повинні бути однаковими, без виступів або гострих кутів. Сторони звужуються по прямій лінії до початку закруглення обвідка на відстані 25 мм – 28,5 мм від центра диска.

Схема диска може бути подана таким чином. Від початку звуження кільця товщина диска поступово збільшується до максимальної величини D. Ця максимальна величина досягається на відстані 25 мм – 28,5 мм від центра диска Y (рис. 4.14). Від цієї крапки до осі Y диска товщина диска однаакова. Верхня та нижня сторони диска мають бути ідентичними, диск також повинен бути симетричний щодо обертання навколо осі Y.

Диск, включаючи поверхню обводу, повинен бути гладким (Правило 188.4) і однорідним по всій поверхні.

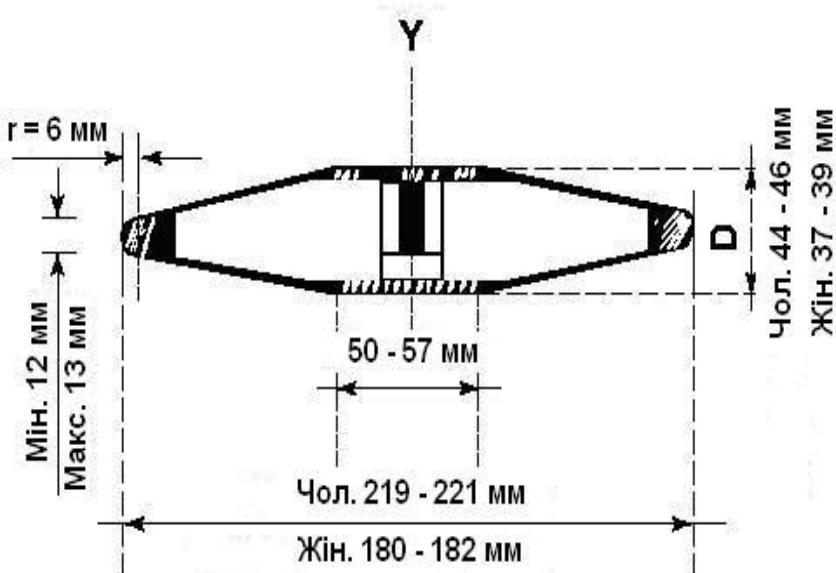

Рис. 4.14. Диск

2. Вага і розміри диска мають бути такими (табл. 4.6).

Таблиця 4.6

Диск.

Параметри	Мінімальна вага для допуску на змагання і визнання рекорду			
	1,000 кг	1,500 кг	1,750 кг	2,000 кг
Інформація для виробників				
Діапазон ваги для постачання спортивний приладів на змагання	1,005 кг – 1,025 кг	1,505 кг – 1,525 кг	1,755 кг – 1,775 кг	2,005 кг – 2,025 кг
Зовнішній діаметр металевого кільця, min/max	180 мм - 182 мм	200 мм - 202 мм	210 мм - 212 мм	219 мм - 221 мм
Діаметр металічної пластини або плоскої центральної частини, min/max	50 мм - 57 мм	50 мм - 57 мм	50 мм - 57 мм	50 мм - 57 мм
Товщина плоскої центральної частини металічної пластини, min/max	37 мм - 39 мм	38 мм - 40 мм	41 мм - 43 мм	44 мм - 46 мм
Товщина обводу (6 мм від краю), min/max	12 мм - 13 мм	12 мм - 13 мм	12 мм - 13 мм	12 мм - 13 мм

ПРАВИЛО 190**Загороджуvalьна сітка для метання диска**

1. Метання диска виконується з обгороженого сіткою сектора, щоб гарантувати безпеку глядачів, офіційних осіб і спортсменів. Загороджуvalьна сітка, описана в цьому Правилі, використовується тоді, коли змагання проходить за межами стадіону у присутності глядачів, або коли змагання проходить на стадіоні під час проведення інших видів. Якщо це не так, особливо на тренувальних полях, достатньо простішої конструкції. Національні федерації або офіс IAAF можуть надати потрібну інформацію в разі потреби.

Примітка. Загороджуvalьна сітка для метання молота, описана в Правилі 192, може застосовуватися також для метання диска, але при цьому потрібно встановити на крузі концентричні кола розміром 2,135/2,50 м або використовувати розтягнутий варіант цієї сітки з окремим кругом для метання диска, який встановлюють перед кругом для метання молота.

- Загороджувальна сітка повинна бути спроектована, виготовлена і встановлена так, щоб зупинити диск вагою 2 кг, зі швидкістю до двадцяти п'яти метрів на секунду. При цьому потрібно передбачити, щоб диск не відскочив рикошетом у бік спортсмена або через край загороджувальної сітки. За умови, що вимоги цього Правила виконані, може бути використана будь-яка форма та конструкція загороджувальної сітки.
- Загороджувальна сітка повинна мати U-подібну форму, як показано на рисунку 4.15. Відстань між вертикальними краями сітки становить 6 м. Вони розташовуються на відстані 7 м від центра круга для метання. Крайніми точками шестиметрової відстані є внутрішні краї сітки. Висота секцій або відповідних конструкцій повинна бути не меншою ніж 4 м в найближчій точці.

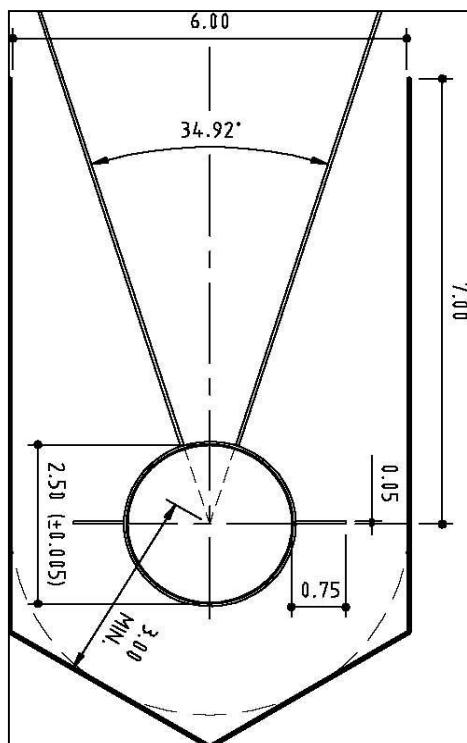

Рис. 4.15. Схема загороджувальної сітки для метання диска

Оформлення та конструкція огорожі повинні бути зроблені так, щоб запобігти вильоту диска через стики, або через саму сітку чи під секціями.

Примітка (i). Розташування задньої панелі/сітки не важливе за умови, що сітка розміщена на відстані не менше ніж 3 м від центра круга.

Примітка (ii). Авторське оформлення, яке гарантує такий самий рівень безпеки і не збільшує небезпечну зону порівняно із звичайним розміром, має бути сертифіковане IAAF.

Примітка (iii). Сторона сітки, особливо вздовж доріжки, може бути продовжена або збільшена у висоту, щоб забезпечити захист спортсменів, які змагаються на прилеглій доріжці під час змагання з метання диска.

- Сітка повинна бути виготовлена з придатного натурального або синтетичного шнура або, як альтернатива, з м'якого дроту, зробленого з високолегованого металу.

Максимальний розмір вічка становить 44 мм для шнура і 50 мм для сталевого дроту.

Примітка. Додаткові вимоги, що стосуються сітки і процедур перевірки безпеки, викладені в Інструкції IAAF до легкоатлетичних споруд.

- Максимально небезпечний сектор під час метання диска, що виконується з цієї загорожі, становить приблизно 69° , якщо в одному змаганні виступають спортсмени, які виконують метання як лівою, так і правою рукою. Тому положення і правильність встановлення загорожувальної сітки в цьому випадку особливо важливі для гарантування безпеки.

ПРАВИЛО 191

Метання молота

Змагання

- Спортсменові, який зайняв стартову позицію, дозволяється до виконання замаху або обертання покласти кулю молота на поверхню круга або за його межами.
- Не вважається помилкою, якщо куля молота торкається землі або верхнього краю металевого обводу в той час, коли спортсмен виконує замах або обертання. Але якщо після того, як вона торкнула-

ся землі чи верхнього краю металевого обводу, спортсмен перервав метання, щоб потім почати знову, то спроба не зараховується.

Спортсмен може зупинитися й почати метання знову, за умови, що жодне інше правило не було порушене.

3. Не вважається помилкою, якщо під час метання або в той час, коли молот перебуває в повітрі, він руйнується, за умови, що метання було виконане відповідно до цього Правила. Не вважається помилкою, якщо спортсмен при цьому втрачає рівновагу і в результаті порушує будь-яке положення цього Правила. В обох випадках спортсменові надається нова спроба.

Молот

4. Конструкція. Молот складається з основних трьох частин — металевої кулі, дроту і ручки.
5. Куля. Куля виготовляється із заліза або іншого металу, не м'якшого за латунь, або є оболонкою з металу, заповненою свинцем або іншим важким матеріалом.

Якщо використовується наповнювач, він повинен поміщатися всередині кулі так, щоб бути нерухомим, а центр тяжіння кулі був не далі ніж 6 мм від центру кулі.

6. Дріт. Дріт має бути зроблений із цілісної сталі з діаметром не менше ніж 3 мм. Він не має розтягуватися під час метання молота. Дріт може мати петлю, що виконує функцію кріплення з одного або з обох боків.
7. Ручка. Ручка повинна бути жорсткою й без будь-яких з'єднань. Загальна деформація ручки при навантаженні 3,8 kN не повинна перевищувати 3 мм. Вона прикріплюється до дроту так, щоб її не можна було повернути в дротяній петлі для збільшення загальної довжини молота (рис. 4.16).

Ручка, максимальна довжина якої може бути не більше ніж 110 мм, може мати дугоподібний або прямий захват, внутрішня ширина якого становить не більше ніж 130 мм. Мінімальна міцність ручки на розрив повинна бути 8 kN.

Примітка. Допускається інше оформлення ручки, що відповідає зазначеним вимогам.

8. Дротяне з'єднання. Дріт кріпиться до кулі за допомогою простого шарніра або шариковідшипника. Ручка кріпиться до дроту за допомогою петлі. Шарнір при цьому можна не використовувати.

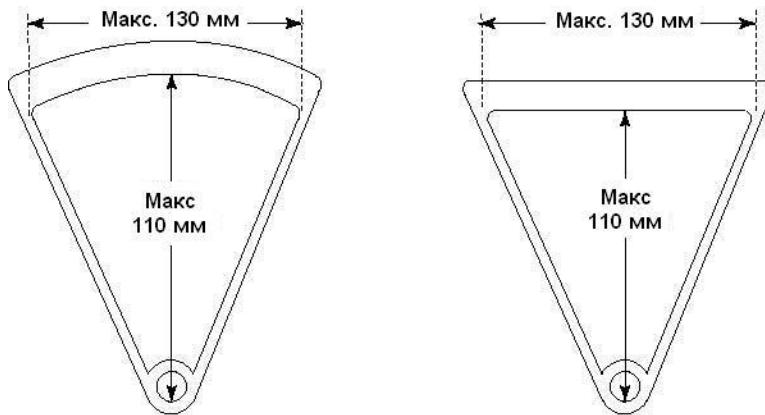

Рис. 4.16. Ручка молота

9. Вага і розміри молота повинні бути такими (табл. 4.7).

Таблиця 4.7

Молот

Параметри	Мінімальна вага для допуску на змагання і визнання рекорду				
	3,000 кг	4,000 кг	5,000 кг	6,000 кг	7,260 кг
Інформація для виробників					
Діапазон ваги для постачання спортивних приладів на змагання	3,005 кг – 3,025 кг	4,005 кг – 4,025 кг	5,005 кг – 5,025 кг	6,005 кг – 6,025 кг	7,265 кг – 7,285 кг
Довжина молота, вимірюна від внутрішнього краю ручки, min/max	1160 мм – 1195 мм	1160 мм – 1195 мм	1165 мм – 1200 мм	1175 мм – 1215 мм	1175 мм – 1215 мм
Діаметр кулі, min/max	85 мм – 110 мм	95 мм – 110 мм	100 мм – 120 мм	105 мм – 125 мм	110 мм – 130 мм

Центр тяжіння кулі

Центр тяжіння кулі має бути віддалений не більше ніж на 6 мм від центру кулі, і при цьому має забезпечуватися балансування кулі без урахування ваги ручки і дроту на горизонтально встановлено-

му контролльному кільці діаметром 12 мм із гострими краями (рис. 4.17).

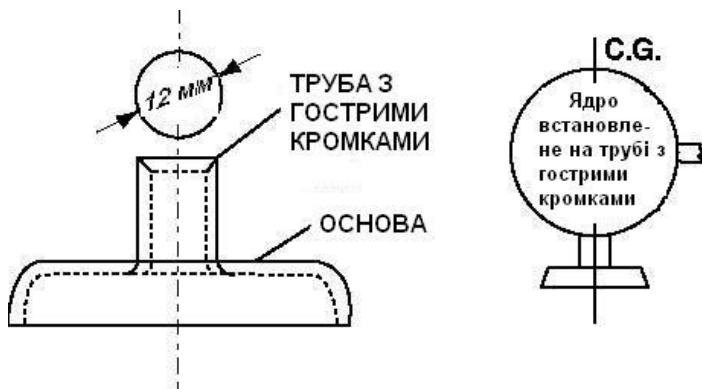

Рис. 4.17. Прилад для контролю центра тяжіння кулі

ПРАВИЛО 192

Загороджуvalна сітка для метання молота

1. Метання молота виконується з сектора, обгородженого сіткою, щоб гарантувати безпеку глядачів, офіційних осіб і спортсменів. Загороджуvalна сітка, описана в цьому Правилі, використовується тоді, коли змагання проходить за межами стадіону у присутності глядачів або коли змагання проходить на стадіоні під час проведення інших видів. Якщо це не так, особливо на тренувальних полях, сітка може бути простішої конструкції. Національна федерація або офіс IAAF можуть надати необхідну пораду в разі потреби.
2. Загороджуvalна сітка повинна бути спроектована, виготовлена і встановлена так, щоб зупинити молот вагою 7,260 кг, що рухається зі швидкістю до тридцяти двох метрів за секунду. При цьому потрібно передбачити, щоб молот не відскочив рикошетом у бік спортсмена або через край загороджуvalної сітки. За умови, що всі вимоги цього Правила виконані, може бути використана будь-яка форма й конструкція загороджуvalної сітки.
3. Загороджуvalна сітка повинна мати U-подібну форму, як показано на рисунках 4.18, 4.19, 4.20. Відстань між вертикальними краями сітки становить 6 м, і вони розміщаються на відстані 7 м перед

центром круга для метань. Крайніми точками шестиметрової відстані є внутрішні краї вічка сітки. Висота панелей сітки або відповідної конструкції повинна бути не менше ніж 7 м в нижній точці для панелей у зовнішній частині сітки і не менше ніж 10 м на відстані 2,80 м перед точками повороту.

Оформлення й конструкція сітки мають бути виконані так, щоб запобігти вильоту молота через її стики або через саму сітку чи під секціями.

Примітка. Установка задньої стінки сітки не важлива за умови, що сітка перебуває на відстані не менший ніж 3,50 м від центра круга.

4. Дві рухомі секції завширшки 2 м мають бути встановлені перед сіткою. При кожній спробі буде задіяна тільки одна секція. Мінімальна висота цих секцій становить 10 м.

Примітка (i). Лівостороння секція використовується для спортсменів, які виконують метання вправо, а правостороння — для спортсменів, які виконують метання вліво. Враховуючи необхідність використання однієї секції замість іншої, коли під час змагання беруть участь спортсмени, які виконують метання як вправо, так і вліво, важливо, щоб ці зміни не вимагали великих зусиль і були проведені за мінімальний час.

Примітка (ii). Кінцева позиція обох секцій показана нижче на рисунках, хоча під час змагання тільки одна секція буде постійно закритою.

Примітка (iii). Під час використання рухома секція повинна разміщуватися точно в тому положенні, як це показано.

Тому під час конструювання рухомих секцій потрібно передбачити їх закрілення в процесі використання. Рекомендується визначати на землі (тимчасово чи постійно) робоче положення секцій (рухомих).

Примітка (iv). Конструкція цих секцій і їх використання залежать від загальної конструкції загороджувальної сітки, і вони можуть бути рухомими, закріпленими шарнірами на вертикальній або горизонтальній осі чи розбірними. Єдина вимога, що висувається до цієї конструкції, полягає в тому, щоб під час використання вона могла зупинити молот, що летить в її сторону,

і не виникло ніякої небезпеки під час руху молота між стаціонарними і переносними секціями.

Примітка (v). Новаторське оформлення, яке гарантує такий самий рівень безпеки і не збільшує небезпечну зону порівняно із звичайним розміром, повинно бути сертифіковане IAAF.

5. Сітка повинна бути виготовлена з придатного натурального або синтетичного волокна або, як альтернатива, з м'якого дроту, зробленого з високолегованого металу. Максимальний розмір вічка становить 44 мм для шнурів і 50 мм для сталевого дроту.

Примітка. Додаткові вимоги, що стосуються сітки і процедур перевірки безпеки викладені в Інструкції IAAF щодо легкоатлетичних споруд.

6. За бажанням можна використовувати загороджуvalьну сітку для метання диска. Установити можна її двома альтернативними способами. Найпростіший полягає в тому, що можуть бути встановлені концентричні кола розміром 2,135/2,500 м, але це вимагатиме використання і тієї самої поверхні в кружі для метання молота й диска.

Загороджуvalьна сітка для метання молота може бути використана для метання диска за рахунок зміщення пересувних панелей, що відкривають сітку.

Якщо використовуються окремі круги для метання молота й диска при одній загороджуvalьній сітці, два круги розташовуються один за іншим, при цьому їх центр повинен бути на відстані 2,37 м один від одного на центральній лінії сектора для метання, і круг для метання диска повинен бути попереду. У цьому випадку пересувні панелі загороджуvalьної сітки можуть бути використані для змагань із метання диска.

Примітка. Установка задньої сітки не важлива за умови, що сітка розміщується на відстані не менше ніж 3,50 м від центра концентричних кіл або не менше ніж 3 м від центра круга для метання диска в разі роздільних кругів (див. також Правило 192.4).

7. Максимально небезпечний сектор під час метання молота з такою загороджуvalьною сіткою становить приблизно 53° , коли в одному змаганні виступають спортсмени, які виконують метання правою та лівою рукою. Тому положення і правильність встановлення

загороджувальної сітки особливо важливі для гарантування захопів безпеки.

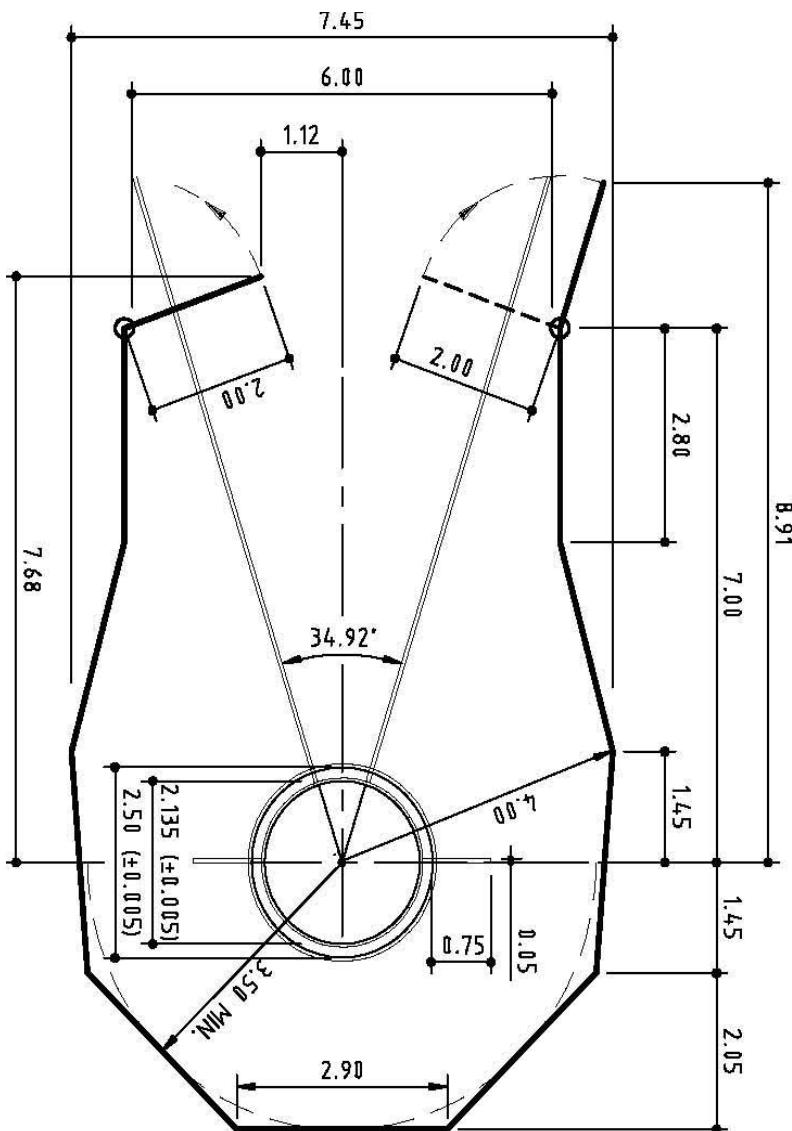

Рис. 4.18. Сітка для метання молота й диска з концентричними колами

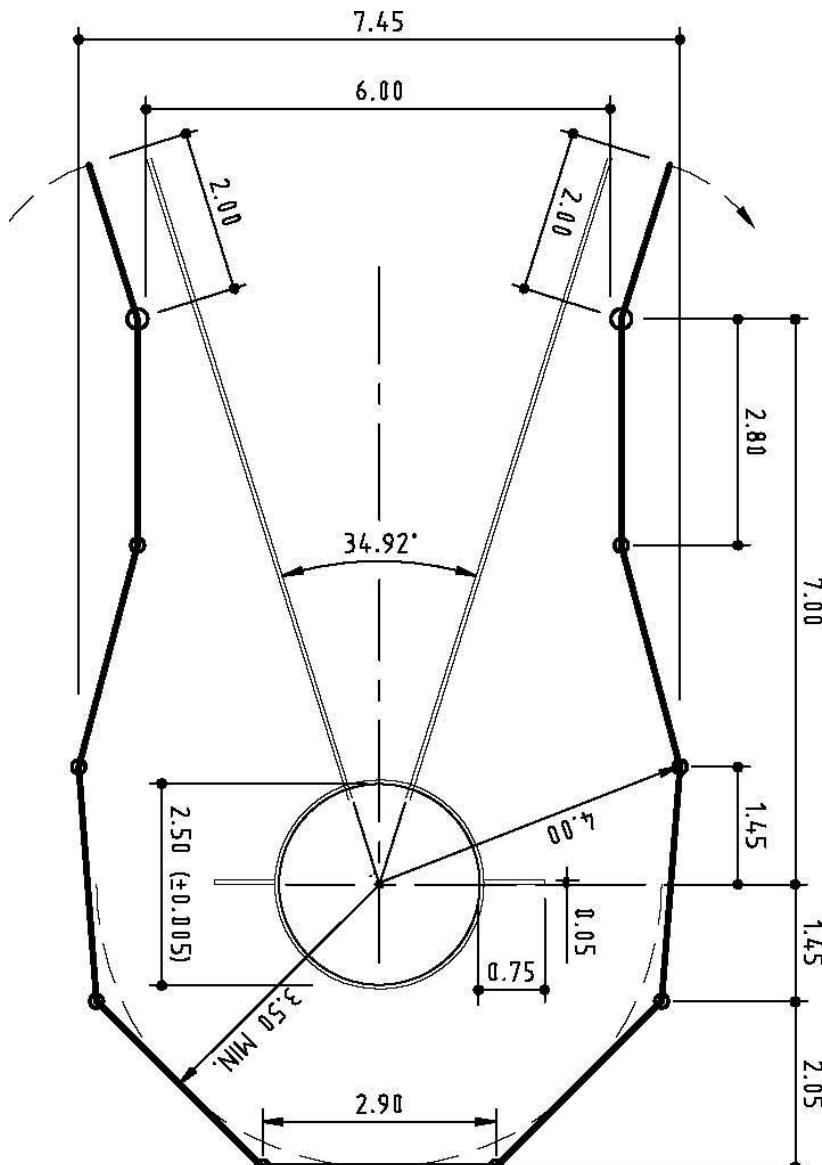

Рис.4.19. Схема сітки для метання молота й диска

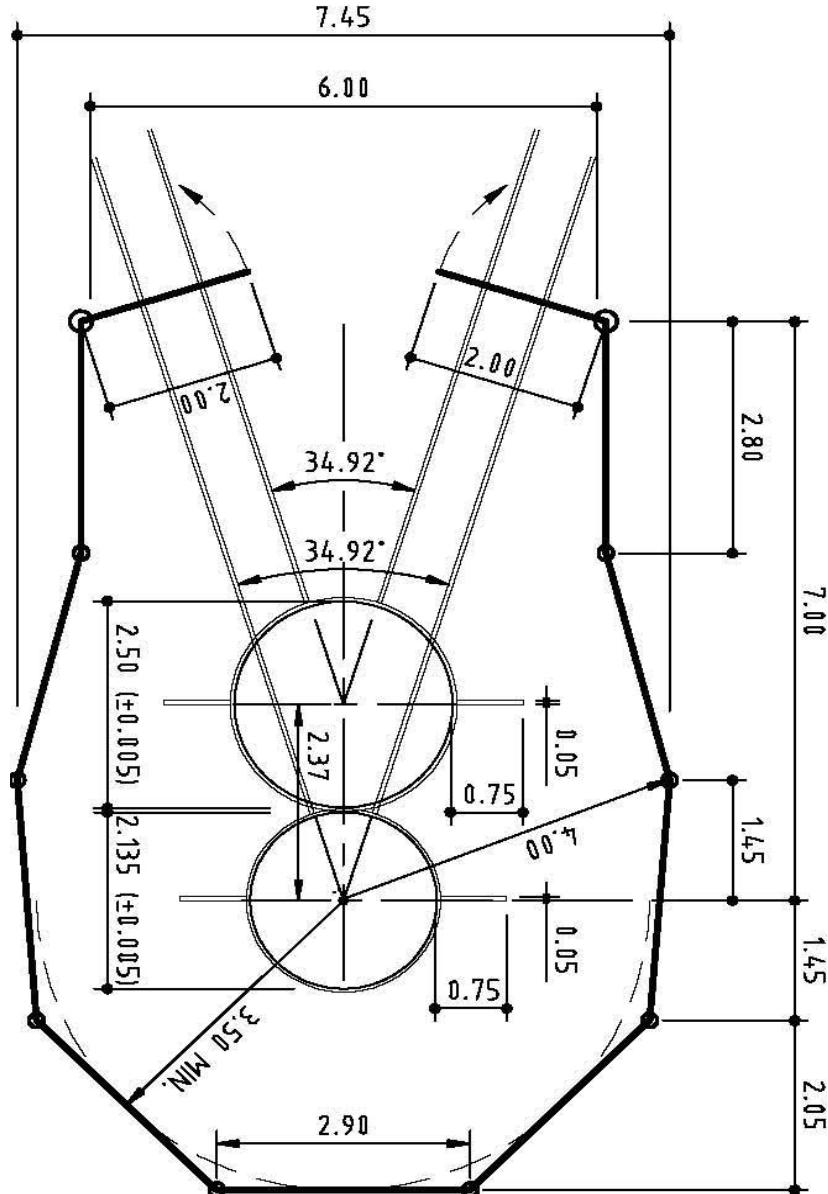

Рис.4.20. Схема сітки для метання молота й диска
з роздільними кругами

ПРАВИЛО 193

Метання списа

Змагання:

1. А. Спис тримають за обмотку. Його метають через плече або верхню частину руки, яка виконує метання. Спис не можна кидати. Нетрадиційні способи метання списа забороняються.
Б. Спроба зараховується тільки в тому випадку, якщо наконечник металевим вістрям торкнувся землі раніше, ніж основа списа.
С. Доки список не випущений у повітря, спортсмен не повинен робити повний поворот так, щоб його脊на була повернена до дуги метання.
2. Якщо список ламається під час виконання метання або в польоті, це не вважається помилкою, за умови, що в цілому спроба була виконана відповідно до цього Правила. Не вважається помилкою, якщо спортсмен при цьому втрачає рівновагу і в результаті порушує будь-яке положення цього Правила. В обох випадках спортсменові надається нова спроба.

Спис

Конструкція. Спис складається з трьох основних частин: держака, металевого наконечника й обмотки. Держак має бути цілісний або порожнистий і виготовлений із металу або іншого придатного матеріалу, прикріплений до металевого наконечника гострим кінцем.

Поверхня держака списа не повинна мати ямок, жолобків, виступів, отворів, має бути цілісною і гладкою по всій довжині (див. Правило 188.4).

Наконечник списа має бути зроблений із металу. Його вістря може бути наповнене іншим металом і бути приварене до переднього краю наконечника, за умови, що весь наконечник гладкий (див. Правило 188.4) і цілісний по всій поверхні.

4. Обмотка, що покриває центр тяжіння списа, не повинна перевищувати діаметр держака більше ніж на 8 мм. Вона не повинна мати ніяких вузлів, петель, виїмок, а також не бути слизькою. Обмотка повинна мати однакову товщину.
5. Поперечний переріз держака повинен бути правильним колом (див. примітку (i)). Максимальний діаметр держака має бути розташований відразу перед обмоткою. Центральна частина держа-

ка, включаючи ту, що є під обмоткою, може бути циліндричною або трохи звужуватися в напрямку до хвоста списа, але ніколи різниця між найбільшим і найменшим діаметром у кожному перерізі не може перевищувати 0,25 мм. Від обмотки держак поступово звужується до наконечника і хвоста. Лінії, проведені від обмотки до обох кінців списа, повинні бути прямыми або злегка вигнутими (див. примітку (ii)), без різких змін величини діаметра, за винятком точок відразу ж за наконечником, а також перед і за обмоткою по всій довжині списа. Звуження діаметра не може перевищувати 2,5 мм на дальньому краї наконечника, і відхилення, що допускається, від загальної вимоги до подовжнього перерізу списа по його довжині не може перевищувати 300 мм позаду наконечника.

Примітка (i). Незважаючи на те, що поперечний переріз повинен бути круглим, допускається максимальна різниця 2 % між найбільшим і найменшим діаметрами. Середня величина цих двох діаметрів повинна відповідати специфікації круглого перерізу списа.

Примітка (ii). Форма повздовжнього перерізу списа легко може бути перевірена за допомогою прямого металевого стрижня завдовжки не менше ніж 500 мм і двох щупів розміром 0,20 мм і завтовшки 1,25 мм. На злегка зігнутих ділянках прямий стрижень гойдатиметься під час контакту з короткою частиною списа. На прямих ділянках профілю, коли стрижень щільно притиснутий до нього, повинно бути неможливо вставити між ним і списом щуп розміром 0,20 мм по всій довжині. Це не стосується точки, розташованої відразу позаду стику наконечника списа й держака. У цьому місці має бути неможливо вставити щуп розміром 1,25 мм.

6. Спис повинен мати таку вагу та розміри (табл. 4.8).

Спис

Таблиця 4.8

Параметри	Мінімальна вага для допуску на змагання і визнання рекорду			
	500 г	600 г	700 г	800 г
Діапазон ваги для постачання спортивних приладів на змагання	505 г – 525 г	605 г – 625 г	705 г – 725 г	805 г – 825 г
Загальна довжина, min/max	2,00 мм – 2,10 мм	2,20 мм – 2,30 мм	2,30 мм – 2,40 мм	2,60 мм – 2,70 мм
Довжина металевого наконечника, min/max	220 мм – 270 мм	250 мм – 330 мм	250 мм – 330 мм	250 мм – 330 мм
Відстань від вістря наконечника до центру тяжіння, min/max	0,78 м – 0,88 м	0,80 м – 0,92 м	0,86 м – 1,00 м	0,90 м – 1,06 м
Діаметр держака в найтовстішій частині, min/max	20 мм – 24 мм	20 мм – 25 мм	23 мм – 28 мм	25 мм – 30 мм
Ширина обмотки, min/max	135 мм – 145 мм	140 мм – 150 мм	150 мм – 160 мм	150 мм – 160 мм

- Спис не повинен мати ніяких рухомих частин або пристосувань, здатних під час польоту змінити центр тяжіння або траєкторію.
- Звуження держака до вістря наконечника має бути таким, щоб кут становив не більше ніж 40° . Діаметр у точці 150 мм від вістря не повинен перевищувати 80 % від максимального діаметра держака. У середині між центром тяжіння і вістрям наконечника діаметр не повинен перевищувати 90 % від максимального діаметра держака.
- Звуження держака до хвоста в дальньому кінці має бути таким, щоб діаметр у серединній точці між центром тяжіння і хвостом не був менше ніж 90 % від максимального діаметра держака (рис. 4.21), (табл. 4.9).

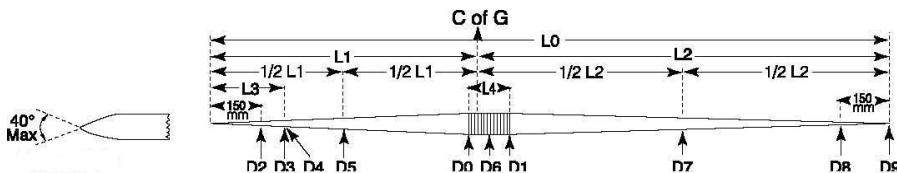

Рис. 4.21. Міжнародний список

Таблиця 4.9

Розміри міжнародного списа

Позначення	Чоловіки		Жінки	
	Макс.	Мін.	Макс.	Мін.
	Лінійні розміри в мм.			
LO	2700	2600	2300	2200
L1	1060	900	920	800
1/2L1	530	450	460	400
L2	1800	1540	1500	1280
1/2L2	900	770	750	640
L3	330	250	330	250
L4	160	150	150	140
Розрізи (всі діаметри в мм)				
DO	30	25	25	20
D1	-	DO-0.25	-	DO-0.25
D2	0.8DO	-	0.8DO	-
D3	-	-	-	-
D4	-	D3-2.5	-	D3-2.5
D5	0.9DO	-	0.9DO	-
D6	DO+8	-	DO+8	-
D7	-	0.9DO	-	0.9DO
D8	-	0.4DO	-	0.4DO
D9	-	3.5	-	3.5

РОЗДІЛ V. ЗМАГАННЯ З БАГАТОБОРСТВА

ПРАВИЛО 200 Змагання з багатоборства

Чоловіки – юніори та дорослі (п'ятиборство і десятиборство)

1. П'ятиборство складається з п'яти видів, які проводяться впродовж одного дня в такому порядку: стрибок у довжину, метання списа, біг на 200 м, метання диска і біг на 1500 м.
2. Чоловіче десятиборство складається з десяти видів, які проводяться протягом двох днів поспіль у такому порядку:
 - перший день — 100 м, стрибок у довжину, штовхання ядра, стрибок у висоту і 400 м;
 - другий день — 110 м з бар'єрами, метання диска, стрибок з жердиною, метання списа і 1500 м.

Жінки – юніорки та дорослі (семиборство й десятиборство)

3. Семиборство складається з семи видів, які проводяться впродовж двох днів постіль у такому порядку:
 - перший день — 100 м з бар'єрами, стрибок у висоту, штовхання ядра і 200 м;
 - другий день — стрибок у довжину, метання списа і 800 м.
4. Жіноче десятиборство складається з десяти видів, які проводяться протягом двох днів поспіль у такому порядку:
 - перший день — 100 м, метання диска, стрибок з жердиною, метання списа і 400 м;
 - другий день — 100 м з бар'єрами, стрибок у довжину, штовхання ядра, стрибок у висоту і 1500 м.

Юнаки (восьмиборство)

Восьмиборство складається з восьми видів, які проводяться впродовж двох днів поспіль у такому порядку:

- перший день – 100 м, стрибок у довжину, штовхання ядра і 400 м;
- другий день – 110 м з/б, стрибок у висоту, метання списа і 1000 м.

Дівчата (семиборство)

Семиборство складається з семи видів, які проводяться протягом двох днів поспіль у такому порядку:

- перший день – 100 м з/б, стрибок у висоту, штовхання ядра і 200 м;
- другий день – стрибок у довжину, метання списа і 800 м.

Загальні положення

7. На розсуд Рефері з багатоборства там, де це можливо, для кожного спортсмена повинен дотримуватися інтервал не менше ніж 30-30 хвилин між закінченням одного виду і початком наступного. Рекомендується, щоб інтервал часу між фінішем останнього виду в перший день і стартом первого виду в другий день був не менше ніж 10 годин.
8. У кожному окремому виді, за винятком останнього, в змаганнях із багатоборства забіги і кола формую Технічний делегат (делегати) або Рефері з багатоборства, там, де це доречно, щоб спортсмени, які продемонстрували однакові результати в кожному окремому виді під час заздалегідь визначеного періоду, були введені в один забіг або групу. Переважно п'ять осіб або більше, але не менше, ніж три спортсмени, повинні бути кожному забігу або групі. Якщо це не можна зробити через розклад видів, забіги або групи для наступного виду повинні бути сформовані після того, як спортсмени звільняться після виступу в попередньому виді.

В останньому виді змагань з багатоборства забіги повинні бути сформовані так, щоб до кожного наступного забігу належали спортсмени, які займають відповідні місця після передостаннього виду.

Технічний делегат (делегати) або Рефері з багатоборства повинні мати право переглядати склад груп, якщо, на його думку, це доцільно.

9. Правила ІААФ на кожен вид, що належить до програми змагань з багатоборства, застосовуються з такими винятками:
 - a) у стрибку в довжину та в усіх видах метань кожному учасникові надається тільки по три спроби;
 - b) у разі відсутності повністю автоматизованої системи фотофінішу час кожного учасника повинен фіксуватися трьома хронометристами незалежно один від одного;
 - c) у бігових видах у кожному забігу дозволений тільки один фальстарт без дискваліфікації спортсмена, який його зробив. Будь-хто зі спортсменів, хто допустив подальші фальстарти, дискваліфікується від участі в змаганні (див. Правило 162.7)
10. Упродовж кожного виду може застосовуватися лише одна система хронометражу. Проте для фіксації рекорду повинна застосовуватися повністю автоматизована система фотофінішу, незалежно від

того, чи використовувався такий хронометраж для інших учасників змагань.

11. Будь-який спортсмен, який не стартував у біговому або технічному виді, не допускається до участі в подальших видах, і вважається, що він припинив участь у змаганнях. Його прізвище не буде вказано в підсумковій класифікації.

Будь-який спортсмен, який вирішив не брати участь у змаганнях з багатоборства, повинен негайно проінформувати Рефері з багатоборства про своє рішення.

12. Кількість очок відповідно до наявних таблиць оцінювання повинна бути оголошена учасникам окремо в кожному виді. Також повідомляється сума очок після завершення кожного виду.

Переможцем є спортсмен, який набрав найбільшу кількість очок.

13. У разі рівності очок переможцем оголошується учасник:

- який у більшості видів набрав більше очок, ніж інший учасник (учасники) з такою самою сумою в підсумку;
- якщо це не вирішує проблему рівності, то переможцем оголошується спортсмен, який набрав найбільшу кількість очок в одному виді;
- якщо навіть це не вирішує проблему рівності, то переможцем оголошується спортсмен із найбільшою кількістю очок у другому виді тощо. Це також стосується рівності очок для визначення інших місць у змаганнях.

РОЗДІЛ VI. ЗМАГАННЯ У ПРИМІЩЕННІ

ПРАВИЛО 210

Відповідність Правил проведення змагань просто неба і у приміщенні

З урахуванням наступних винятків, перерахованих у розділі VI, Правила проведення змагань просто неба (розділи I — V) повинні застосовуватися під час змагань у приміщенні.

ПРАВИЛО 211

Критий стадіон (манеж)

- Стадіон повинен бути повністю закритий з усіх боків і мати дах. Щоб забезпечити задовільні умови для проведення змагань, він повинен бути електрифікований, мати опалювання й вентиляцію.
- На стадіоні мають бути бігові доріжки по колу (овальні), бігові доріжки по прямій для спринтерського і бар'єрного бігу, зони розгону та сектори приземлення в стрибкових видах. Окрім цього, постійно або тимчасово повинні бути забезпечені круг і сектор приземлення для штовхання ядра. Всі спортивні споруди повинні відповісти вимогам Інструкції ІААФ "Легкоатлетичні споруди".
- Усі доріжки, зони розгону й відштовхування повинні бути покриті синтетичним матеріалом або мати дерев'яну поверхню. Синтетичне покриття повинне підходити для бігового взуття з шипами завдовжки 6 мм. Як альтернатива, керівництво стадіону повинне сповістити спортсменів про товщину покриття і про те, яка довжина шипів дозволена для цього типу покриття (див. Правило 143.4). Легкоатлетичні змагання в приміщенні, що проводяться відповідно до Правила 1.1 a, b, c, f, і змагання, що проводяться під безпосереднім контролем ІААФ, повинні проводитися лише на спортивних спорудах, які мають чинний сертифікат ІААФ.

Рекомендується, щоб змагання, які проводяться відповідно до Правила 1.1 b, e, g, h, i, j, проводилися на цих спортивних спорудах, якщо вони доступні.

Наскільки це технічно можливо, кожна зона розгону повинна мати одинаковий ступінь пружності на всій ділянці. У стрибкових видах зони відштовхування повинні перевірятися перед кожними змаганнями (див. Правила 218.2 і 3, 219.3, 220.2).

- Основа (фундамент), на якій розміщується синтетичне покриття доріжок, зон розбігу та зон відштовхування, повинна бути твердою (наприклад, бетонною) або у випадках зберігальних (тимчасових) конструкцій (дерев'яні щити чи інший матеріал, що змонтовані на перекладинах чи балках) не повинна мати спеціальних пружинистих секцій та, наскільки це можливо, мати одинакову пружність.

Примітка (i). Пружинна секція – це будь-яка спеціально розроблена чи сконструйована секція, що дає додаткову перевагу (створює допомогу) спортсменові.

Примітка (ii). Інструкція ІААФ "Легкоатлетичні споруди", яку можна придбати в Офісі ІААФ або завантажити з веб-

сайту IAAF, містить детальніші й точніші вимоги для планування і спорудження зимових (критих) стадіонів, включаючи діаграми для виміру й розмітки доріжки.

Примітка (iii). Стандартну форму заявки на сертифікацію і звіт про виміри легкоатлетичних споруд у приміщенні, також як і опис процедури сертифікації, можна отримати в IAAF або скопіювати з вебсайту IAAF.

ПРАВИЛО 212

Пряма доріжка

1. Максимальний нахил доріжки не повинен перевищувати 1:100, а нахил у напрямку бігу — 1:250 в будь-якій точці і 1:1000 в цілому.

Бігові доріжки

2. Бігова доріжка повинна бути розділена не менше ніж на 6 і не більше ніж на 8 окремих доріжок, обмежених з обох сторін білими лініями завширшки 5 см. Ці окремі доріжки повинні мати однакову ширину не менше ніж $1,22 \text{ м} \pm 0,01 \text{ м}$, включаючи лінію доріжки з правого боку.

Примітка. На всіх спорудах, побудованих до 1 січня 2004 року, ширина доріжки повинна бути не більше ніж 1,25 м.

Старт і фініш

3. До лінії старту повинен бути вільний простір не менше ніж 3 м. За лінією фінішу повинен бути вільний простір не менше ніж 10 м, щоб спортсмен міг зупинитися без ризику отримати травму.

Примітка. Рекомендується передбачати 15-метрову вільну зону за лінією фінішу.

ПРАВИЛО 213

Колова (овальна) бігова доріжка

1. Бажано, щоб фактична довжина овальної доріжки становила 20-0 м. Доріжка повинна складатися з двох паралельних прямих і двох віражів з однаковим радіусом.

Внутрішня частина доріжки повинна бути обмежена або бровкою з будь-якого придатного матеріалу заввишки і завширшки приблизно 5 см, або білою лінією шириною 5 см. Зовнішній край

цієї бровки чи лінії утворює внутрішню сторону першої доріжки. Вну-трішній край лінії або бровки повинен бути горизонтальним по всій довжині доріжки з максимальним нахилом 1: 1000.

Доріжки

2. Повинно бути не менше ніж 4 і не більше ніж 6 окремих доріжок. Номінальна ширина доріжки має бути від 0,90 м до 1,10 м, включаючи лінію доріжки справа. Усі доріжки мають бути однакової ширини з допустимим зазором $\pm 0,01$ м від реальної ширини. Доріжки відділяються один від одного білими лініями завширшки 5 см.

Віражі

3. Кут нахилу віражів усіх доріжок-на віражі і окремо на прямій має бути однаковим у будь-якому поперечному перерізі доріжки. Пряма частина кругової доріжки може бути плоскою або мати максимальний ухил 1:100 відносно внутрішньої доріжки. Щоб полегшити перехід із горизонтальною прямою на віраж, можна зробити плавний поступовий горизонтальний перехід, який може бути на прямій. Крім того, має бути вертикальний перехід.

Розмітка віражу

4. Якщо внутрішній край доріжки обмежений білою лінією, додаткова розмітка складається з конусів або прапорців. Конуси повинні бути не менше ніж 20 см заввишки. Розмір прапорців приблизно 25 см x 20 см, висота не менше ніж 45 см. Вони мають бути розміщені під кутом 60 ° щодо поверхні доріжки з нахилом у середину. Конуси або прапорці мають бути розставлені на білій лінії так, щоб край основи конуса або флагштока збігався з краєм білої лінії, найближчої до доріжки. Конуси або прапорці повинні бути один від одного на відстані, що не перевищує 1,5 м на віражах і 10 м на прямих ділянках.

Примітка. Рекомендується використання внутрішньої бровки на всіх змаганнях у приміщеннях, що проводяться відповідно до Правил IAAF.

ПРАВИЛО 214
Старт і фініш на коловій (овальній) доріжці

1. Технічна інформація про конструкцію та розмітку 200 метрової діржки з віражами подається в Інструкції IAAF щодо легкоатлетичних споруд. Основні принципи, якими потрібно керуватися, викладені нижче.

Основні вимоги

2. Зони старту і фінішу позначаються білими лініями завширшки 5 см під прямим кутом щодо бічних ліній доріжки для прямоїї частини і вздовж радіусу для віражів.
3. Вимоги до фінішної лінії такі: якщо це можливо, вона має бути єдину для всіх дистанцій і розміщуватися так, щоб була на прямій частині доріжки і щоб якомога більша частина цієї прямої знаходилася перед фінішем.
4. Основна вимога для всіх ліній старту, що починаються на прямій, на віражі або при загальному старті, полягає в тому, щоб довжина дистанції для кожного спортсмена, коли він біжить найкоротшим дозволеним шляхом, була однаковою.
5. Якщо можливо, лінії старту (і лінії передачі естафетної палички) не повинні бути розміщені в найбільш нахиленому місці віражу.

Проведення змагань

6. У змаганнях на дистанціях до 400 м включно в кожного спортсмена повинна бути окрема доріжка на старті. Змагання на дистанціях до і 200 м включно повинні проводитися лише окремими доріжками. У змаганнях на дистанціях понад 200 м і менше за 800 м учасники повинні стартувати і продовжувати біг по окремих доріжках до кінця другого віражу. На дистанції 800 м кожному спортсменові може бути відведена окрема доріжка або може проводитися загальний старт із переважним використанням першої і третьої доріжок.

Змагання на дистанціях понад 800 м не проводяться по окремих доріжках, а використовується загальний старт чи старт групами.

Примітка (i). На змаганнях (окрім тих, які проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f) федерації, що беруть участь, можуть досягти угоди використовувати загальний старт на дистанції 800 м.

Примітка (ii). Якщо є менше ніж шість окремих доріжок для бігу по колу, може бути використаний загальний старт відпові-

дно до Правила 162.9, щоб дати можливість брати участь шести спортсменам.

Лінії старту й фінішу на 200-метрових доріжках

7. Лінія старту на першій доріжці повинна бути розміщена на основній прямій так, щоб найбільш висунута лінія старту на крайній зовнішній доріжці (лінії старту по доріжках розташовані уступами) була розташована в тому місці, в якому кут нахилу віражу не перевищував би 12 ° (щодо дистанції 400 м див. пункт 9).

Лінія фінішу на всіх дистанціях, що проводяться по коловій доріжці, повинна бути продовженням лінії старту по першій доріжці, розташовуватися перпендикулярно до доріжки і під прямими кутами щодо бічних ліній доріжки.

Старт на дистанції 200 м (старт уступами)

8. Розміщення ліній старту на першій доріжці і фінішу повинне бути зафіковане. На доріжках, що залишилися, розташування ліній старту повинне бути визначене шляхом вимірювання від лінії фінішу у зворотному напрямку. Вимірювання на кожній доріжці проводяться так само, як і на першій доріжці (див. Правило 160.2).

Лінія старту там, де вона перетинає лінію вимірювання на відстані 20 см від внутрішньої сторони доріжки, продовжується вправо під прямими кутами щодо бічних ліній, які відмежовують доріжку, якщо вона проходить по прямій частині доріжки; якщо по віражу, то лінія, яку потрібно заміряти, повинна бути прокреслена вздовж радіусу через центр кривої; якщо в одному з проміжних відрізків доріжки – то уздовж радіусу через теоретичний центр вигину в цій точці (див. Правило 213.4). Місце старту позначається лінією завширшки 5 см зі сторони вимірюваної позиції, близької до фінішу.

Старт на дистанціях понад 200 м і до 800 м включно (старт уступами)

9. Оскільки спортсменам дозволяється переходити на загальну доріжку під час виходу на фінішну пряму після того, як вони пробігли один або два повороти по своїх доріжках, то визначаючи стартові позиції, до уваги беруться два чинники. По-перше, звичайне розташування, як і при старті на 200 м (див. пункт 8 цього Правила).

По-друге, спортсменам, які біжать зовнішніми доріжками, має бути компенсований довший відрізок дистанції, який вони пробігають порівняно з тими спортсменами, які біжать на внутрішніх доріжках. Стартові позиції на кожній доріжці повинні бути визначені так, щоб спортсмени після виходу з віражу на загальну пряму пробігали однакову відстань.

Це має бути визначено під час проведення розмітки ліній виходу спортсменів із віражу на загальну доріжку. Оскільки лінії старту мають ширину 5 см, то неможливо позначити дві різні лінії старту, якщо тільки різниця в їх розташуванні не перевищує приблизно 7 см, що створює можливість "чистого" простору розміром 2 см між лініями старту. Коли виникає ця проблема, потрібно ухвалювати рішення використовувати дальню лінію. Проблема не виникає на першій доріжці, оскільки на ній, за визначенням, немає лінії переходу з віражу. Вона виникає на внутрішніх доріжках (наприклад, другій, третій), але не на зовнішніх (наприклад, п'ятій, шостій), де у зв'язку з лінією віражу різниця в стартових позиціях становить більше ніж 7 см.

На тих зовнішніх доріжках, де розділення достатнє, друга лінія старту може бути проведена перед першою шляхом "регулювання" розподілу учасників по стартових позиціях. Друга лінія старту може бути маркірована так само, як і на дистанції 200 м.

Розміщення лінії старту на зовнішній доріжці визначає положення стартових і фінішних ліній на загальній доріжці. Щоб уникнути випадків, коли спортсмен, який стартує на зовнішній доріжці, відчував серйозні втрати тому, що він стартує з крутого віражу, всі стартові лінії і лінія фінішу повинні бути зміщені на значну відстань назад від первого віражу, щоб обмежити його нахил до прийнятного рівня. Тому необхідно зафіксувати положення стартових ліній на дистанціях 400 м і 800 м на зовнішній доріжці і потім пропрацювати всі лінії старту, підійшовши, нарешті, до лінії фінішу.

Щоб допомогти учасникам не пропустити лінію виходу з віражу, на лініях доріжок безпосередньо перед перетином лінії виходу з віражу з доріжкою мають бути виставлені малі конуси або призми розміром 5 см х 5 см, заввишки не більше ніж 15 см, бажано іншого кольору, ніж лінії окремих доріжок.

Кола змагань та забіги

10. У змаганнях у приміщенні, якщо немає виняткових обставин, використовуються таблиці 6.1, 6.2, 6.3, 6.4 для визначення кількості етапів (кіл) змагання і забігів на кожному етапі (колі) та порядок виходу з кожного етапу (кола) змагань у бігових видах.

Примітка. Згадана система застосовується лише у разі наявності 6 доріжок по колу або 8 доріжок по прямій.

Таблиця 6.1

Біг на 60 м, 60 м з бар'єрами

Кількість учасників	1-й етап (коло)			Півфінал		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час
9 – 16	2	3	2			
17 – 24	3	2	2			
25 – 32	4	3	4	2	4	
33 – 40	5	4	4	3	2	2
41 – 48	6	3	6	3	2	2
49 – 56	7	3	3	3	2	2
57 – 64	8	2	8	3	2	2
65 – 72	9	2	6	3	2	2
73 – 80	10	2	4	3	2	2

Таблиця 6.2

Біг на 200 м, 400 м, 800 м, 4×200 м, 4×400 м

Кількість учасників	1-й етап (коло)			2-й етап (коло)			Півфінал		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час	забіги	місце	час
7 – 12	2	2	2						
13 – 18	3	3	3				2	3	
19 – 24	4	2	4				2	3	
25 – 30	5	2	2				2	3	
31 – 36	6	2	6				3	2	
37 – 42	7	2	4				3	2	
43 – 48	8	2	2				3	2	
49 – 54	9	2	6	4	3		2	3	
55 – 60	10	2	4	4	3		2	3	

11. На всіх дистанціях, крім 800 м, які проводяться повністю або частково по окремих доріжках, якщо змагання проходять декількома етапами (колами), то жеребкування доріжок проводиться таким чином:

- а) для двох зовнішніх доріжок — між двома спортсменами або командами, що мають вищий рейтинг (показники);
- б) для наступних двох доріжок, прилеглих до них, — між спортсменами або командами, що мають третій і четвертий показники;
- с) для будь-яких внутрішніх доріжок, що залишилися, — між рештою спортсменів чи команд.

Рейтинг найкращих спортсменів або команд визначається таким чином:

- д) для забігів першого етапу (коло) — відповідно до офіційних результатів, показаних у певний період часу;
- е) для подальшого етапу (коло) або фіналу — відповідно до процедур, викладених у Правилі 166.3 а.

Таблиця 6.3

Біг на 1500 м

Кількість учасників	1-й етап (коло)			Півфінал		
	забіги	місце	час	забіги	місце	час
12 – 18	2	3	3			
19 – 27	3	2	3			
28 – 36	4	2	1			
37 – 45	5	3	3	2	3	3
46 – 54	6	2	6	2	3	3
55 – 63	7	2	4	2	3	3

Таблиця 6.4

Біг на 3000м

Кількість учасників	1-й етап (коло)		
	забіги	місце	час
16 – 24	2	4	4
25 – 36	3	3	3
37 – 48	4	2	4

12. На всіх інших дистанціях доріжки визначаються жеребкуванням відповідно до Правила 166.4 і 8.

ПРАВИЛО 215
Одяг, взуття й номери

Якщо змагання проводяться на синтетичному покритті, то довжина шипів, яка виступає з підошви взуття, не може перевищувати 6 мм (або має відповідати вимогам Організаційного комітету).

ПРАВИЛО 216
Бар'єрний біг

- Бар'єрний біг проводиться на дистанціях 50 м або 60 м по прямій.
- Розмітки в змаганнях з бар'єрного бігу (табл. 6.5).

Таблиця 6.5
Вимоги до розташування бар'єрів на дистанціях 50 м або 60 м

Параметри	Чоловіки	Жінки
Довжина дистанції	50/60 м	50/60 м
Висота бар'єрів	1,067 м	0,840 м
Кількість бар'єрів	4/5	4/5
Відстань від лінії старту до 1-го бар'єра	13,72 м	13,00 м
Відстань між бар'єрами	9,14 м	8,50 м
Відстань від останнього бар'єра до фінішу	8,86/9,72 м	11,50/13,00 м

ПРАВИЛО 217 **Естафетний біг**

Проведення змагань

- В естафеті 4 x 100 м уесь перший етап і перший віраж другого етапу спортсмени повинні пробігати по окремих доріжках. У кінці цього віражу знаходиться лінія завширшки 5 см (лінія виходу з віражу), чітко позначена в цій точці на всіх доріжках, яка показує кожному спортсменові, де він може перейти на загальну доріжку (Правило 170.7 не застосовується).
- В естафеті 4 x 400 м два перші віражі спортсмени біжать своїми доріжками. Таким чином, використовується така сама розмітка, що і в змаганнях на дистанції 400 м.
- В естафеті 4 x 800 м спортсмени біжать перший віраж своїми доріжками. Використовується така сама розмітка, як і в змаганнях на дистанції 800 м.
- На змаганнях, де спортсменам дозволяється виходити за межі своєї доріжки під час виходу на фінішну пряму після того, як вони пробігли два або три повороти окремими доріжками, діє Правило 214.9, що стосується загального старту.
- Бігуни третього і четвертого етапів в естафеті 4 x 200 м, другого,

третього і четвертого етапів в естафеті 4 x 400 м, 4 x 800 м мають бути розташовані під керівництвом призначеного судді в такому порядку (від першої до останньої доріжки), який займали члени їх команди під час бігу перед початком останнього віражу перед передачею. Після цього спортсменам, які приймають естафету, не дозволяється змінювати положення в зоні передачі естафети. Якщо будь-який спортсмен не виконує це Правило, його команда дискваліфікується.

Примітка. Через вузькі доріжки на змаганнях з естафетного бігу в приміщеннях частіше, на змаганнях просто неба рідше трапляються зіткнення між спортсменами і ненавмисні перешкодження один одному. Тому рекомендується там, де це можливо, залишати між командами незайняті доріжки . Наприклад, використовуються доріжки 1, 3 і 5, а доріжки 2, 4 і 6 залишаються вільними.

ПРАВИЛО 218

Стрибок у висоту

Зона розбігу й відштовхування

1. Зона відштовхування має бути розташована на одному рівні, із загальним максимальним нахилом (вниз або вгору) 1:250. Якщо використовуються пересувні мати, то всі посилання в Правилах на рівень зони відштовхування повинні тлумачитися як посилання на рівень поверхні матів.

Основа, на яку укладено покриття зони відштовхування, має бути або твердою, або, якщо вона є тимчасовою конструкцією (дерев'яні щити, встановлені на балках), то без жодних пружинних відрізків.

2. Спортсмен може розпочинати розбіг із віражу за умови, що останні 15 м його розбігу проходять у зоні розбігу, що відповідає вимогам Правил 182.3, 182.4, 182.5.

ПРАВИЛО 219

Стрибок із жердиною

Розбіг

Спортсмен може розпочинати розбіг із віражу за умови, що останні 40 м його розбігу проходять у зоні розбігу, що відповідає вимогам Правил 183.6, 183.7.

ПРАВИЛО 220
Горизонтальні стрибики

Розбіг

Спортсмен може розпочинати розбіг із віражу за умови, що останні 40 м його розбігу проходять у зоні розбігу, що відповідає вимогам Правил 184.2, 184.3.

ПРАВИЛО 221
Штовхання ядра

Сектор приземлення

1. Сектор приземлення повинен бути виконаний із придатного матеріалу, на якому ядро залишає свою ум'ятину, і при цьому відскакування ядра буде мінімальним.
2. Щоб гарантувати безпеку глядачів, офіційних осіб та спортсменів, сектор приземлення має бути загорождений із бокових сторін і дальнього краю якомога ближче до круга захисною огорожею та/або захисною сіткою відповідно до вимог. Рекомендована мінімальна висота сітки повинна становити 4 м і бути достатньою, щоб зупинити ядро під час польоту або відскакування від поверхні сектора приземлення.
3. У зв'язку з обмеженим простором зони змагання, загорождений сектор може бути недостатньо великим, щоб умістити повний сектор $34,92^\circ$. Подані умови застосовуватися для кожного такого обмеження.
 - A. Огорожа з дальнього краю має бути не менше ніж на 50 см далі порівняно з чинним рекордом у штовханні ядра серед чоловіків або жінок.
 - B. Лінії сектора з кожного боку повинні бути симетричними щодо центральної лінії сектора $34,92^\circ$.
 - C. Лінії сектора можуть йти або радіально від центру круга для штовхання ядра, що містить повний сектор розміром $34,92^\circ$, або бути паралельними одна одній і центральній лінії сектора розміром $34,92^\circ$. Якщо лінії сектора паралельні, мінімальний проміжок між двома лініями повинен бути 9 м.

Конструкція ядра

4. Залежно від покриття сектора приземлення (див. пункт 2) ядро має бути виготовлене або з твердого металу, або в металевому корпусі, або, навпаки, в корпусі з м'якої пластмаси чи в гумовому корпусі з наповнювачем. Обидва типи ядра не можуть одночасно використовуватися в одному змаганні.

Металеве ядро або ядро в металевому корпусі

5. Ці спортивні прилади повинні відповідати Правилу 188.4 і 5, що стосуються штовхання ядра на відкритому повітрі.

Ядро в пластмасовому або гумовому корпусі

6. Ядро повинне мати корпус із м'якої пластмаси або гуми і наповнювач із відповідного матеріалу, щоб не викликати ніяких руйнувань під час приземлення на звичайну підлогу спортивного залу. Воно має бути сферичним за формою і мати гладку поверхню без виступів.

Ядро повинне відповідати таким вимогам (табл. 6.6).

Таблиця 6.6

Параметри	Жінки	Чоловіки
Мінімальна вага для допуску на змагання і визнання рекорду	4,000 кг	7,260 кг
Інформація для виробників		
Діапазон ваги для постачання спортивних пристрій на змагання	4,005 кг – 4,025 кг	7,265 кг – 7,285 кг
Мінімальний діаметр	95 мм	110 мм
Максимальний діаметр	130 мм	145 мм

Ядро
ПРАВИЛО 222
Багатоборства

Чоловіки (п'ятиборство)

1. П'ятиборство складається з п'яти видів. Змагання проводяться впродовж одного дня в такому порядку: 60 м з бар'єрами, стрибок у довжину, штовхання ядра, стрибок у висоту, 1000 м.

Чоловіки (семиборство)

2. Семиборство складається з семи видів. Змагання проводяться впродовж двох днів поспіль у такому порядку:
 - перший день: 60 м, стрибок у довжину, штовхання ядра, стрибок у висоту;
 - другий день: 60 м з бар'єрами, стрибок з жердиною, 1000 м.

Жінки (п'ятиборство)

3. П'ятиборство складається з п'яти видів. Змагання проводяться впродовж одного дня в такому порядку: 60 м з бар'єрами, стрибок у висоту, штовхання ядра, стрибок у довжину, 800 м.

Забіги і групи

4. Переважно чотири спортсмени або більше, але ніколи не менше, ніж три, зараховуються в кожен забіг або групу.

РОЗДІЛ VII. СПОРТИВНА ХОДЬБА

ПРАВИЛО 230

Спортивна ходьба

Визначення спортивної ходьби

1. Спортивна ходьба — це чергування кроків, що виконуються так, щоб спортсмен постійно здійснював контакт із землею і при цьому не відбувалося видимої для людського ока втрати контакту. Винесена вперед (опорна) нога має бути повністю випрямлена (не згинута в коліні) з моменту першого контакту із землею до та під час проходження вертикалі.

Суддівство

2. А. Призначенні судді зі спортивної ходьби вибирають старшого суддю, якщо він не був призначений раніше.
Б. Усі судді здійснюють свої функції індивідуально, і їх суддівство ґрунтуються на результатах візуального спостереження.
С. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, всі судді повинні мати міжнародну категорію зі спортивної ходьби. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 б, с, е, ф, г, ж, всі судді повинні мати міжнародну або континентальну категорію зі спортивної ходьби.

- D. Під час проведення змагань зі спортивної ходьби на шосе, як правило, має бути не менше ніж шість і не більше ніж дев'ять суддів, включаючи старшого суддю.
- E. На змаганнях, що проводяться на доріжці, як правило, має бути шість суддів, включаючи старшого суддю.
- F. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, може бути не більше ніж один суддя від будь-якої країни.

Старший суддя

- 3. А. ***На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, b, c, d, f, старший суддя має право дискваліфікувати спортсмена на останніх 100 м, якщо техніка його ходьби явно не відповідає Правилу 230.1,*** незалежно від кількості червоних карток, які старший суддя отримав на цього спортсмена раніше. Спортсменові, який дискваліфікований старшим суддею відповідно до цього Правила, дозволяється закінчiti дистанцію. Спортсмен має бути повідомлений про таку дискваліфікацію старшим суддею або його помічником шляхом показу червоного жезлу при першій нагоді, як тільки спортсмен закінчив дистанцію.
- Б. Старший суддя здійснює загальний контроль за проведенням змагань і діє як суддя тільки у винятковій ситуації, зазначеній у пункті (а), на змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, b, c, d, f. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, b, c, d, f, може бути призначено не більше ніж два помічники старшого судді. Помічник (помічники) старшого судді можуть лише надавати допомогу під час оголошення про дискваліфікацію і не повинні діяти як судді зі спортивної ходьби.
- С. На всіх змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, b, c, d, f, мають бути призначенні суддя, який відповідає за табло попереджень, і помічник старшого судді.

Попередження

- 4. Спортсмени отримують попередження, якщо їх техніка ходьби може спричинити порушення пункту 1 цього Правила. Суддя показує спортсменам жовту картку з символом порушення з кожного боку картки.

Вони не можуть отримувати друге зауваження за аналогічну помилку від одного судді. Після змагань суддя зобов'язаний повідомити старшому судді про оголошене ним зауваження учасникові.

Червона картка

5. Коли суддя бачить, що спортсмен порушує пункт 1 Правила в результаті очевидної втрати контакту із землею або згинання коліна на будь-якій частині дистанції, він повинен спрямовувати червону картку старшому судді.

Дискваліфікація

6. А. Коли три червоні картки спрямовано старшому судді трьома різними суддями, спортсмен має бути дискваліфікований, про що його інформує старший суддя або помічник старшого судді, показуючи спортсменові червону картку. Неможливість повідомити спортсмена не сприяє його поновленню після дискваліфікації.
- Б. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, d, f, **старший суддя має право дискваліфікувати спортсмена на останніх 100 м, якщо техніка його ходьби явно не відповідає Правилу 230.1**, незалежно від кількості червоних карток, які старший суддя отримав на цього спортсмена раніше. Спортсменові, який дискваліфікований старшим суддею відповідно до цього Правила, дозволяється закінчити дистанцію. Спортсмен має бути повідомлений про таку дискваліфікацію старшим суддею або його помічником шляхом показу червоного жезлу при першій нагоді, як тільки спортсмен закінчив дистанцію.
- С. На змаганнях, що проводяться на стадіоні, дискваліфікований учасник повинен негайно покинути доріжку, а на змаганнях, що проводяться по шосе, він зобов'язаний відразу ж після дискваліфікації зняти свої номери і покинути трасу. Будь-який дискваліфікований учасник, який не зійде з траси чи доріжки, може бути підданий подальшим дисциплінарним заходам відповідно до Правил 60.4 f і 145.2.
- Д. Одне або більше табло попереджень мають бути розташовані на трасі близьче до фінішу, для того, щоб кожен учасник знову про кількість червоних карток, спрямованих старшому судді. Символ кожного порушення також повинен бути вказанний на табло.

Е. На всіх змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, під час передачі червоних карток помічникам і для розміщення на табло судді повинні використовувати портативні комп'ютеризовані пристрої. На усіх інших змаганнях, де така система не використовується, старший суддя негайно після закінчення змагань повинен подати звіт Рефері про спортсменів, дискваліфікованих за Правилом 230.3 А і 230.6 А, вказавши номер, час повідомлення й порушень. Такий самий звіт складається на спортсменів, які отримали червоні картки.

Старт

7. Змагання починається після стартового пострілу. Використовуються стандартні команди для бігових видів на дистанції більше ніж 400 м (Правило 162.2). На змаганнях з великою кількістю учасників перед стартом оголошується п'ятихвилинна, трихвилинна і однохвилинна готовність. **Після команди «На старт» стартер повинен переконатися, що жоден спортсмен не торкається стопою (або будь-якою частиною свого тіла) до лінії старту чи поверхні перед нею, і після цього він повинен дати старт змаганню.**

Безпека та медичні питання

8. А. Організаційний комітет змагань зі спортивної ходьби повинен гарантувати безпеку учасників і суддів. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, Оргкомітет повинен забезпечити, щоб траса, на якій проходять змагання, була закрита для руху автотранспорту в обох напрямках.

В. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, змагання повинні плануватися так, щоб вони починалися й закінчувалися при денному свіtlі.

С. Поверхневий медичний огляд під час змагань, що проводить уповноважений медичний персонал, певний Оргкомітет, що має розпізнавальні відзнаки — відповідні нарукавні пов'язки, жилети або інші аналогічні предмети одягу чи інвентарю — не вважається наданням допомоги.

Д. Спортсмен повинен негайно покинути трасу, якщо цього вимагає Медичний делегат або член офіційної медичної служби.

Пункти пиття, зволяження і харчування

9. А. Вода та інші дозволені для вживання на змаганнях види напоїв і харчування повинні надаватися на місцях старту та фінішу всіх змагань.
- В. На всіх змаганнях, що проводяться на дистанціях від 5 км і довше до 10 км включно, пункти пиття повинні бути організовані через певні проміжки на трасі з урахуванням погодних умов.
Примітка. Якщо дозволяють організаційні і/або кліматичні умови, то можна також розміщувати на трасі розсіювачі води/душ.
- С. На всіх змаганнях на дистанції більше ніж 10 км пункти харчування повинні розташовуватися на кожному крузі. Крім того, пункти пиття/зволоження, де надається лише вода, розміщаються приблизно посередині між пунктами харчування або частіше, якщо цього вимагають погодні умови.
- Д. Харчування, яке може бути забезпечене або Оргкомітетом, або спортсменом, повинно бути розміщено так, щоб до нього був легкий доступ або щоб відповідні особи могли подавати його прямо в руки спортсменам.
- Е. Такі уповноважені особи не можуть заходити на трасу і заважати спортсменові. Вони можуть харчування йому або ззаду або збоку на відстані не більше одного метра, але не перед столом.
- Ф. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, не більше ніж два офіційні представники від кожної країни можуть одночасно перебувати позаду харчового столу. За жодних обставин офіційна особа не повинна бігти поряд зі спортсменом, коли той харчується.
- Г. Спортсмен, який отримує харчування не на спеціально відведеніх для цього пунктах, повинен бути дискваліфікований Рефері; Траса на шосе
10. А. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, коло повинно бути не більше ніж 2,5 км і не менше ніж 2 км. Для всіх інших змагань коло повинно бути не довше ніж 2,5 км і не коротше за 1 км. На змаганнях, які починаються і закінчуються на стадіоні, траса має бути розташована якомога ближче до стадіону.
- В. Траса на шосе вимірюється відповідно до Правила 240.3.

Проведення змагань

- Під час змагань на дистанціях 20 км і більше спортсмен може тимчасово зійти з доріжки або з траси з дозволу і під контролем судді, за умови, що, зійшовши з траси, він не скорочує дистанцію, яка залишилася.
12. Якщо Рефері задоволений звітом судді чи судді на дистанції або отримав якесь інше підтвердження того, що спортсмен зійшов із розміченої траси і скоротив дистанцію, спортсмен повинен бути дискваліфікований.

РОЗДІЛ VIII. БІГ ПО ШОСЕ

ПРАВИЛО 240

Біг по шосе

1. Стандартні дистанції для чоловіків і жінок становлять: 10 км, 15 км, 20 км, напівмарафон, 25 км, 30 км, марафон (42,195 км), 100 км і естафетний біг.

Примітка (i). Рекомендується проводити естафетний біг на марафонській дистанції бажано на трасі з колом завдовжки 5 км. Етапи розбиваються таким чином: 5 км, 10 км, 5 км, 10 км, 5 км, 7,195 км. Для юніорів естафетний біг рекомендується проводити в напівмарафонській дистанції з такими етапами: 5 км, 5 км, 5 км, 6,098 км.

Примітка (ii). Рекомендується проводити естафетний біг у квітні — травні або в період від вересня до грудня включно.

2. Біг проводиться на підготовлених трасах. Проте, якщо рух автотранспорту або інші обставини не дають можливості використовувати цю трасу, то можна провести змагання на велосипедній або пішохідній доріжці, але не по м'якій поверхні (наприклад, по трав'яному ґрунту). Старт і фініш можуть розміщуватися на легкоатлетичному стадіоні.

Примітка. Рекомендується, щоб під час проведення цих забігів, на дистанціях, що перевищують стандартні, відстань між стартом і фінішем теоретично не перевищувала 50 % від загальної довжини дистанції.

Примітка (ii). Дозволяється проведення старту або фінішу на трав'янистій чи іншій м'якій поверхні.

3. У змаганнях, що проводяться на шосе, траса вимірюється вздовж найкоротшого шляху, по якому може бігти спортсмен у рамках того відрізку шосе, на якому проводяться змагання. Старт і фініш повинні бути відмічені білою лінією завширшки не менше ніж 5 см. У змаганнях, що проводяться на шосе, траса вимірюється вздовж найкоротшого шляху, по якому може бігти спортсмен у рамках того відрізку шосе, на якому проводяться змагання.

На всіх змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а і там, де це можливо, (b) і (c), лінія вимірювання вздовж траси повинна бути позначена яскравим кольором, який не можна сплутати з іншими розмітками.

Довжина траси не повинна бути меншою за офіційну дистанцію для цих змагань. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, b, c, f, і на всіх змаганнях, санкціонованих безпосередньо ІААФ, відхилення, що допускаються у вимірюваннях, не повинні перевищувати 0,1 % (тобто 42 м в марафоні), а довжину траси повинен завчасно сертифікувати вимірювач трас, затверджений ІААФ.

Примітка (i). Для вимірювань рекомендується "Метод колеса, який калібрують".

Примітка (ii). Щоб при подальших вимірюваннях не виявилося, що траса дуже коротка, рекомендується під час прокладання траси наперед передбачити "чинник уникнення короткої траси". Під час колісного вимірювання цей чинник повинен становити 0,1 %, що означає, що кожен кілометр на трасі вимірюватиметься як 1001 м.

Примітка (iii). Якщо передбачається в день змагання розмістити на трасі різні тимчасові пристосування або конструкції (такі як конуси, огорожі тощо), їх розташування повинно бути визначено не пізніше, ніж у момент вимірювання, і документи, що підтверджують це рішення, мають бути внесені до звіту про вимірювання.

Примітка (iv). Рекомендується, щоб на змаганнях, що проводяться на дистанціях, які перевищують стандартні, зменшення підйому між стартом і фінішем не перевищувало 1:1000, тобто 1 м на 1 км.

Примітка (v). Свідоцтво про вимірювання траси дійсне впродовж п'яти років, після чого траса повинна бути переміряна навіть у тому випадку, коли немає очевидних змін.

4. Інформація про подолану дистанцію траси в кілометрах повинна сповіщатися спортсменам.
5. Під час естафетного бігу лінії завширшки 5 см повинні бути прокреслені впоперек траси, щоб позначити дистанції кожного етапу й центр зони передачі. Такі самі лінії повинні бути прокреслені за 10 м до і через 10 м після лінії центру, щоб позначити зони передачі. Вся процедура передачі естафетної палички повинна проходити в цій зоні.

Старт

6. Змагання починаються після стартового пострілу. Застосовуються стандартні команди, які використовуються на змаганнях на дистанції більше ніж 400 м (Правило 162.2 b). На змаганнях із великою кількістю учасників перед стартом оголошується п'ятихвилинна, трихвилинна і однохвилинна готовність, а якщо потрібно — використовуються додаткові попередження. **Після команди «На старт» стартер повинен перевіритися, що жоден спортсмен не торкається стопою (або будь-якою частиною свого тіла) до лінії старту чи поверхні перед нею, і після цього він повинен дати старт змаганню.**

Безпека та медичні питання

7. А. Організаційний комітет з бігу повинен гарантувати безпеку спортсменів і суддів. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 a, b, c, f, Організаційний комітет повинен гарантувати, щоб траси, які використовуються для проведення змагань, були закриті в обох напрямах для руху автотранспорту.
- Б. Поверхневий медичний огляд під час змагань, що проводить уповноважений медичний персонал, певний Оргкомітет, що має добре помітні позначки, — відповідні нарукавні пов'язки, жилети або інші аналогічні предмети одягу або інвентарю — не вважається наданням допомоги.
- С. Спортсмен повинен негайно покинути трасу, якщо цього вимагає Медичний делегат або член офіційної медичної служби.

Пункти пиття й харчування

8. A. На старті й фініші всіх змагань повинні бути заготовлені вода та їжа.
- B. На всіх змаганнях до 10 км включно пункти для пиття і зволоження повинні розташовуватися на відстані приблизно 2-3 км один від одного, якщо цього вимагають погодні умови.

Примітка. Якщо дозволяють організаційні і/або кліматичні умови, то можна також розташувати на трасі розсіювачі води/душ.
- C. На змаганнях на дистанції більше ніж 10 км пункти харчування розміщаються на відстані приблизно 5 км один від одного. Крім того, пункти пиття/зволоження, де подаватиметься лише вода, повинні знаходитися приблизно посередині між пунктами харчування або ще частіше, якщо цього вимагають погодні умови.
- D. Харчування, яке може бути забезпечене або Оргкомітетом, або самими спортсменами, повинне надаватися в пунктах, указаних спортсменами, і розміщуватися так, щоб до харчування був безперешкодний доступ або щоб його подавали в руки бігунал тільки уповноважені особи.

Харчування, надане спортсменам, повинно зберігатися під контролем суддів, призначених Оргкомітетом, з того моменту, коли спортсмени або їх представники здали це харчування.

E. Уповноважені особи спортсменів не мають права виходити на трасу і заважати спортсменам. Вони можуть віддати харчування своїм спортсменам або з-за столу харчування, або спереду, або збоку від столу, але знаходячись на відстані не більше ніж 1 метр.

F. На змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 1.1 а, б, с, f, не більше ніж двоє офіційних осіб відожної країни можуть одночасно розміщуватись за столом. Жодній офіційній особі не дозволено ні за яких обставин бігти поруч зі спортсменом у той час, коли він бере харчування або воду.

G. Спортсмен, який бере харчування не на спеціально відведених для цього пунктах, повинен бути дискваліфікований.

Проведення забігу

9. Під час бігу спортсмен може тимчасово зійти з траси або доріжки з дозволу і під керівництвом судді за умови, що, зійшовши з траси, він не скорочує дистанцію, яка залишилася.

10. Якщо Рефері задоволений звітом судді або судді на дистанції, або отримав якесь інше підтвердження того, що спортсмен зійшов з розміченої траси і скоротив дистанцію, спортсмен має бути дискваліфікований.

РОЗДІЛ IX. БІГ ПО БЕЗДОРІЖЖІ (КРОС)

ПРАВИЛО 250

Біг по бездоріжжі (крос)

Загальні положення

1. У зв'язку з різними умовами, в яких проходять змагання з бігу по бездоріжжі в усьому світі, складно узаконити чітку міжнародну стандартизацію цієї дисципліни. Потрібно погодитися, що відмінність між дуже успішними й невдалими змаганнями часто полягає в природних характеристиках місця проведення та можливостях дизайнера траси.

Ці Правила пропонується використовувати як інструкцію, щоб допомогти країнам розвивати біг по бездоріжжі.

Повнішу інформацію можна отримати також в "Інструкції ІА-АФ з бігу на довгі дистанції".

Сезон

2. Сезон змагань з кросу зазвичай проходить в осінні, зимові, весняні місяці після закінчення основного легкоатлетичного сезону.

Місце проведення:

3. А. Траса має бути обладнана на відкритій або лісистій місцевості, бажано з ґрунтовою та трав'яною поверхнею, з природними перешкодами, які дизайннер траси може використати для створення захопливої і цікавої траси змагань.
Б. Місце змагань має бути достатньо просторим, щоб уміщати не лише трасу, але і всі необхідні споруди.

Оформлення траси

4. На чемпіонатах і міжнародних змаганнях, а де це можливо, і на інших змаганнях:
а) повинна бути побудована траса у вигляді петлі розміром від 1750 м до 2000 м. Якщо необхідно, може бути додана маленька петля для того, щоб пристосувати дистанцію до необхідних

загальних дистанцій різних змагань, і в цьому випадку початкова стадія змагань проходитиме по маленькій петлі. Рекомендується, щоб кожна довга петля мала перепад висот не менше ніж 10 метрів;

- b) якщо можливо, мають бути використані наявні природні перешкоди. Проте потрібно уникати дуже важких перешкод, таких як глибокі яри, канави, небезпечні підйоми і спуски, густа рослинність, і взагалі будь-яких перешкод, які створюють труднощі, не передбачені умовами змагань.

Не слід застосовувати лише штучні перешкоди, але якщо не можна уникнути їх використання, вони мають бути зроблені як природні перешкоди, що трапляються в природному середовищі. На змаганнях із великою кількістю учасників упродовж перших 1500 м потрібно уникати вузьких місць або інших перешкод, які можуть заважати бігу;

- c) слід уникати перетинів із шосе і гудронових покріттів або при наймні звести їх до мінімуму. Якщо неможливо уникнути таких умов на одному або двох ділянках траси, то ці ділянки повинні бути покриті травою, землею або матами;
- d) траса не повинна містити довгих прямих ділянок, за винятком зон старту і фінішу. "Природна" траса з плавними віражами і короткими прямыми ділянками найбільш прийнятна.

Траса

5. А. Траса має бути чітко розмічена стрічками з обох боків. Рекомендується, щоб уздовж однієї сторони траси був побудований коридор завширшки 1 м, повністю відгороджений від зовнішньої сторони траси для використання тільки офіційними особами і представниками преси (це обов'язкова умова для чемпіонатів).

Особливо важливі зони мають бути ретельно обгороджені (зокрема, зона старту), включаючи зону розминання та кімнату збору, фінішну зону, включаючи будь-яку змішану зону. Тільки акредитовані особи матимуть доступ у ці зони.

В. Глядачам дозволяється перетинати трасу лише на ранніх етапах змагання в добре організованих місцях перетину під керівництвом спеціальних суддів.

- С. Рекомендується, щоб крім зон старту і фінішу, ширина траси становила 5 м, включаючи зони перешкод.
- Д. Якщо Рефері задоволений звітом судді чи судді на дистанції або отримав якесь інше підтвердження того, що спортсмен зійшов із розміченої траси і скоротив дистанцію, спортсмен має бути дискваліфікований.

Дистанції

6. Дистанції на командному чемпіонаті світу з кросу повинні бути приблизно такими (табл. 8.1).

Таблиця 8.1

Орієнтовні розміри дистанції на командному чемпіонаті світу з кросу

Учасники	Довжина дистанції		Учасники	Довжина дистанції	
Чоловіки	Довга траса	12 км	Жінки	Довга траса	8 км
Чоловіки	Коротка траса	4 км	Жінки	Коротка траса	4 км
Юніори		8 км	Юніорки		6 км

Рекомендується, щоб такі дистанції застосовувалися на міжнародних і національних змаганнях.

Старт

Змагання починаються з пострілу стартового пістолета. Застосовуються команди і процедури, які використовуються на дистанціях більше ніж 400 м (Правило 162.3).

На міжнародних змаганнях попередження про готовність повинне бути зроблене за п'ять хвилин до старту, за три і за одну хвилину.

На лінії старту повинні бути обладнані коридори для кожної команди.

Після команди «На старт» стартер повинен переконатися, що жоден спортсмен не торкається стопою (або будь-якою частиною свого тіла) до лінії старту чи поверхні перед нею, і після цього він повинен дати старт змаганню.

Пункти пиття й харчування

8. Вода та інше придатне харчування повинні надаватися на старті і фініші всіх змагань. На всіх дистанціях пункти пиття і зваження повинні бути розташовані на кожному колі, якщо цього вимагають погодні умови.

Гірський біг

10. Гірський біг проводиться на місцевості, переважно не по шосе, зі значною кількістю підйомів (для змагань, що проводяться переважно вгору) або підйомів і спусків (для змагань, де старт і фініш знаходяться на одному рівні).

Рекомендовані приблизні дистанції і максимальний підйом на міжнародних змаганнях (табл. 8.2).

Таблиця 8.2

Вимоги IAAF до трас з гірського бігу

Учасники	Біг тільки вгору		Старт/фініш на одному рівні	
	Дистанція	Підйом	Дистанція	Підйом
Чоловіки	12 км	1200 м	12 км	750 м
Жінки	8 км	800 м	8 км	500 м
Юніори	8 км	800 м	8 км	500 м
Юніорки	4 км	400 м	4 км	250 м

Не більше ніж 20 % дистанції може проходити по асфальтовому покритті. Траси повинні мати форму кола.

РОЗДІЛ X. СВІТОВІ РЕКОРДИ

ПРАВИЛО 260

Світові рекорди

Загальні положення

1. Рекорд повинен бути встановлений у чесному змаганні, яке належним чином організоване, рекламиоване й санкціоноване націона-

- льною федерацією, членом IAAF, в країні, на території якої проходить змагання, що пройшло відповідно до Правил.
2. Спортсмен, який встановив світовий рекорд, повинен мати право допуску відповідно до Правил і перебувати під юрисдикцією національної федерації, члена IAAF.
- Якщо світовий рекорд встановив спортсмен або команда, національна федерація країни, член IAAF, в якій встановлений рекорд, повинна зібрати без зволікання всю інформацію, потрібну для затвердження рекорду IAAF. Жоден результат не вважатиметься світовим рекордом доти, доки він не затверджений IAAF. Національна федерація повинна негайно проінформувати IAAF про свій намір подати рекорд для затвердження.
4. Упродовж 30 днів після встановлення світового рекорду повинна бути заповнена й подана офіційна заявочна форма IAAF авіапощтою в офіс IAAF. Форми можна одержати в офісі IAAF або скопіювати з вебсторінки IAAF. Якщо заявка на затвердження рекорду стосується іноземного спортсмена або іноземної команди, дублікат форми висилається протягом такого самого періоду часу в національну федерацію спортсмена або команди.
5. Національна федерація країни, в якій встановлений світовий рекорд, повинна подати такі документи разом із заявочною формою:
- віддруковану програму змагань;
 - протоколи змагань;
 - фотографію фотофінішу (Правило 260.22(в)).
- Кожен спортсмен, який встановив світовий рекорд, повинен після закінчення змагань пройти допінг-контроль, який проводиться відповідно до чинних Правил IAAF і Процедурних правил. У разі встановлення світового рекорду в естафетному бігу всі члени команди проходять тестування.
- Відібрани проби мають бути подані для аналізу в акредитовану ВАДА лабораторію, і результат (результати) має бути спрямований в IAAF, щоб доповнити всю потрібну IAAF інформацію для затвердження рекорду. Якщо цей результат тестування свідчить про порушення Правил допінг-контролю або якщо тестування не проводилося, IAAF не затверджує рекорд.

7. Якщо спортсмен визнав, що за деякий час до встановлення світового рекорду вживав заборонені речовини або користувався методами, забороненими на той час, то після висновку Медичної і Антидопінгової комісії цей рекорд більше не вважатиметься ІААФ світовим рекордом.
8. ІААФ реєструє такі категорії світових рекордів:
 - світові рекорди;
 - світові рекорди серед юніорів;
 - **світові рекорди серед юніорів в приміщенні.**
 - світові рекорди в приміщеннях.
9. В індивідуальних видах у змаганні повинні брати участь не менше ніж три спортсмени і в естафетному бігу – не менше ніж дві команди, що змагаються чесно.
10. Рекорд повинен бути кращий за наявний або такий, що визнаний ІААФ в цьому виді. Якщо рекорд повторений, він повинен мати такий самий статус, що і первинний рекорд.
11. Рекорди, встановлені в забігах або кваліфікаційних змаганнях під час визначення переможця у разі рівності результатів у будь-якому виді, які згодом оголошенні недійсними, згідно з положенням Правил 125.6 та 146 А і В, або в індивідуальних видах змагань з багатоборства, можуть подаватися для затвердження незалежно від того, чи виконав спортсмен усю програму змагань з багатоборства, чи ні.
12. Президент і Генеральний секретар ІААФ разом мають право затверджувати світові рекорди. Якщо вони сумніваються щодо можливості визнання конкретного світового рекорду, питання передається на розгляд Ради ІААФ для ухвалення рішення.
13. Якщо світовий рекорд був затверджений, ІААФ повинна проінформувати про це національну федерацію спортсмена, федерацію, що подала заявку про визнання рекорду, і Континентальну асоціацію.
14. ІААФ повинна подати офіційні пакети для вручення володарям світового рекорду.
15. Якщо рекорд не затверджений, відмова повинна бути обґрунтована.
16. ІААФ повинна оновлювати список світових рекордів щоразу після затвердження нового світового рекорду. Цей список є результатами, які ІААФ вважає найкращими на момент публікації списку і які

встановили спортсмени або команда в кожному з видів, в яких визнаються світові рекорди. Ці види перераховані в Правилах 261, 262 і 263.

17. IAAF повинна публікувати цей список станом на 1 січня кожного року.

Особливі умови

18. За винятком забігів:

- a) рекорд повинен бути встановлений у відкритій або закритій легкоатлетичній споруді, яка відповідає Правилу 140. Конструкція доріжок і зон розбігу повинна відповідати стандартам, описаним в Інструкції IAAF «Легкоатлетичні споруди»;
- b) для визнання будь-якого рекорду на дистанції від 200 м і більше доріжка, на якій він був встановлений, не повинна перевищувати 402,3 м (440 ярдів), і змагання повинні починатися на будь-якому відрізку периметра. Це обмеження не стосується змагань бігу з перешкодами, де яма з водою розташована поза стандартною 400-метровою доріжкою;
- c) рекорд повинен бути встановлений на стадіоні, при цьому радіус окремої зовнішньої доріжки не повинен перевищувати 50 м, за винятком ситуацій, коли віраж утворюється з двох різних радіусів. У цьому випадку довша дуга з двох дуг не повинна мати більше ніж 60° від загального повороту 180° ;
- d) ні один результат не визнається рекордом, якщо він був показаний під час змішаного змагання серед чоловіків і жінок.

19. Рекорди, встановлені на відкритих стадіонах, можуть бути затверджені, якщо тільки вони продемонстровані на доріжці, відповідно до Правила 160.

20. Для визнання світового рекорду серед юніорів, якщо дата народження спортсмена не була раніше зафікована IAAF, перша заявка від імені спортсмена повинна супроводжуватися копією його паспорта, свідоцтва про народження або іншого офіційного документа, який підтверджує дату народження.

21. Для світових рекордів, встановлених у приміщенні:

- a) рекорд повинен бути встановлений на стадіоні відповідно до Правил 211 і 213;
- b) на змаганнях на дистанції 200 м овальна доріжка не може перевищувати номінальну довжину 201,2 м (220 ярдів).

22. Для рекордів, встановлених у бігу і спортивній ходьбі, повинні виконуватися такі умови хронометражу:
- а) рекорди мають бути зафіковані офіційними хронометристами або повністю автоматизованою та затверджену системою фотофінішу, або транспондерною системою (див. Правило 165.);
 - б) на змаганнях до 800м включно (а також естафети 4×200 м і 4×400 м) буде визнано тільки ті результати, які зафіковані повністю автоматизованою системою фотофінішу, відповідно до певних розділів Правила 165;
 - с) відображення фотофінішу, якщо був встановлений рекорд на біговій доріжці і працювала повністю автоматизована система фотофінішу, документи про перевірку апаратури на "нульову позначку" повинні бути введені в документацію для відправки в ІААФ;
 - д) для визнання всіх рекордів, встановлених на дистанції до 200 м включно, повинна бути подана інформація щодо швидкості вітру, виміряного відповідно до Правила 163.8, 9 і 10. Якщо швидкість вітру, виміряного в напрямі бігу, становить більше ніж 2 м за секунду, рекорд визнаний не буде;
 - е) на змаганнях, що проводяться на окремих доріжках, рекорд не буде визнаний, якщо спортсмен біг по або за внутрішньою лінією віражу своєї доріжки;
 - ф) там, де можливо, потрібно подавати інформацію про час реакції, зафікований на змаганнях з обов'язковим низьким стартом і використанням стартових колодок. Для реєстрації рекордів на дистанціях до 400 м включно за Правилами 261. і 263 стартові пристрої (колодки) мають бути приєднані до сертифікованої ІААФ апаратури контролю фальстарту за правилом 161.2. Причому ця апаратура повинна використовуватись і працювати справно, повинна бути представлена інформація про реакцію на стартовий сигнал на старті.
23. Для змагань, що проводяться на дистанції, яка має бути подолана за певний проміжок часу:
- а) змагання повинно проводитися лише на одній дистанції;
 - б) проте змагання, що проводиться на дистанції, яку потрібно подолати за якийсь встановлений час, може бути об'єднане із змаганням на конкретній дистанції (наприклад, 1 год і 20000 м — див. Правило 164.4);

- c) спортсменові дозволяється встановлювати в одному змаганні будь-яку кількість рекордів;
 - d) допускається, що декілька спортсменів встановлюють різні рекорди в одному змаганні;
 - e) проте спортсменові не зараховується рекорд на коротшому відрізку дистанції, якщо він не завершив змагання на всій дистанції.
24. Для світових рекордів, встановлених в естафетному бігу:
- a) рекорд в естафеті може бути встановлений тільки командою, всі члени якої є громадянами однієї країни, члена IAAF. Громадянство може бути отримане відповідно до положень Правила 5;
 - b) команда, яка не є окремим членом IAAF, в рамках цього Правила вважається частиною метрополії. Час, показаний на першому етапі естафетного бігу, не може бути визнаний рекордом.
25. Для світових рекордів, установлених у спортивній ходьбі.
- Для визнання рекордів у спортивній ходьбі принаймні троє суддів, які належать до групи міжнародних суддів зі спортивної ходьби IAAF або є суддями континентального рівня, повинні судити змагання і підписати заявкову форму.
26. Для світових рекордів у технічних видах:
- a) рекорди в технічних видах повинні вимірювати троє суддів, які використовують сертифіковану металеву рулетку, яку калібрують, або планку; або вимірювання повинні проводитися за допомогою затвердженого вимірювального пристрою, точність якого підтверджив кваліфікований суддя-вимірювач;
 - b) у стрибках у довжину і в потрійному стрибку повинна подаватися інформація щодо швидкості вітру, вимірюваного відповідно до Правила 184.4, 5 і 6. Якщо швидкість вітру, вимірювана в напрямку стрибка, становить більше ніж 2 м за секунду, рекорд не буде визнаний;
 - c) у технічних видах світові рекорди можуть бути визнані у кожному випадку, якщо результат, показаний під час змагань, був рівний або перевищував найкращий попередній результат на цей момент.
27. Для світових рекордів у багатоборстві.

Вимоги для визнання рекорду в багатоборстві повинні відповідати вимогам в кожному індивідуальному виді (за винятком випадків, коли у виді, де вимірюється швидкість вітру, повинна вико-

нуватися принаймні одна з таких умов) швидкість вітру в будь-якому індивідуальному виді не повинна перевищувати + 2 м/с.

28. Для світових рекордів, встановлених на шосе:

- а) трасу повинен замірити затверджений ІААФ вимірювач ІААФ/AIMC категорії "A" або "B" відповідно до Правила 117;
- б) відстань між стартом і фінішем на трасі, теоретично зміряна вздовж прямої лінії, не повинна перевищувати 50 % від загальної довжини дистанції;
- с) зниження нахилу між стартом і фінішем не повинне перевищувати в середньому одну тисячу, тобто один метр на один кілометр;
- д) або вимірювач траси, який її сертифікував, або інший вимірювач категорії "A" або "B", які мають усі дані з вимірювання і карти, повинні підтвердити, що під час змагання була використана вимірювана траса (проїхавши всю дистанцію в машині супроводу);
- е) трасу має підтвердити на місці впродовж двох тижнів до початку змагання, у день змагання або відразу ж після змагання_бажано інший вимірювач категорії "A" або "B", а не той, хто проводив початкові вимірювання;
- ф) світові рекорди на шосе, встановлені на проміжних дистанціях під час змагання, повинні відповідати вимогам, викладеним у Правилі 260. Результат повинен бути зафікований відповідно до Правил ІААФ. Проміжні дистанції мають бути заміряні й розмічені під час вимірювання траси;
- г) для естафетного бігу, що проводиться по шосе, етапи повинні бути розбиті на 5 км, 10 км, 5 км, 10 км, 7,195 км. Етапи повинні бути виміряні й позначені під час виміру траси з можливим відхиленням $\pm 1\%$ від довжини етапу.

29. Для змагань зі спортивної ходьби, які проводяться на шосе:

- а) трасу повинен виміряти затверджений вимірювач ІААФ/AIMC категорії "A" або "B" відповідно до Правила 117;
- б) коло повинно бути не коротше ніж 2 км і не довше ніж 2,5 км, старт і фініш по можливості повинні бути організовані на стадіоні;
- с) або вимірювач траси, який її сертифікував, або інший вимірювач категорії "A" чи "B" повинні підтвердити, що під час змагання була використана вимірювана траса (проїхавши всю дистанцію в машині супроводу);

д) трасу має підтвердити на місці (тобто впродовж двох тижнів до початку змагання, у день змагання або відразу ж після змагання) бажано інший вимірювач категорії "А" або "Б", а не той, хто проводив початкові вимірювання.

Примітка. Рекомендується, щоб національні керівні органи та континентальні асоціації затверджували такі правила для визнання своїх рекордів.

ПРАВИЛО 261

Види, в яких реєструються світові рекорди

Чоловіки

Повністю автоматизована система фотофінішу:

100 м, 200 м, 400 м, 110 м з бар'єрами, 400 м з бар'єрами, естафета 4 x 100 м.

Повністю автоматизована система фотофінішу або ручний хронометраж:

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 2000 м, 3000 м, 5000 м, 10000 м, 20000 м, погодинний біг, 25000 м, 30000 м, 3000 м з перешкодами.

Естафети: 4 x 200 м, 4 x 400 м, 4 x 800 м, 4 x 1500 м.

Забіги: 10 км, 15 км, 20 км, напівмарафон, 25 км, 30 км, марафон, 100 км, естафетний біг (тільки марафонська дистанція).

Спортивна ходьба (по доріжці): 20000 м, 30000 м, 50000 м.

Спортивна ходьба (по шосе): 20 км, 50 км.

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання: ядро, диск, молот, спис.

Багатоборство: десятиборство.

Жінки

Повністю автоматизована система фотофінішу:

100 м, 200 м, 400 м, 100 м з бар'єрами, 400 м з бар'єрами, естафета 4 x 100 м.

Повністю автоматизована система фотофінішу або ручний хронометраж:

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 2000 м, 3000 м,
5000 м, 10000 м, 20000 м, погодинний біг, 25000 м,
30000 м, 3000 м з перешкодами.

Естафети: 4 x 200 м, 4 x 400 м, 4 x 800 м.

Забіги: 10 км, 15 км, 20 км, напівмарафон, 25 км, 30 км, марафон,
100 км, естафетний біг (тільки марафонська дистанція).

Спортивна ходьба (по доріжці): 10000 м, 20000 м.

Спортивна ходьба (по шосе): 20 км.

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання: ядро, диск, молот, спис.

Багатоборство: семиборство, десятиборство.

ПРАВИЛО 262

Види, в яких реєструються світові рекорди серед юніорів

Юніори

Повністю автоматизована система фотофінішу:

100 м, 200 м, 400 м, 110 м з бар'єрами, 400 м з бар'єрами, естафета 4 x 100 м.

Повністю автоматизована система фотофінішу або ручний хронометраж:

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, 5000 м, 10000 м, 3000 м з перешкодами, естафета 4 x 400 м.

Спортивна ходьба: 10000 м (по доріжці).

Спортивна ходьба (по шосе): 10 км.

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання: ядро, диск, молот, спис.

Багатоборство: десятиборство.

Юніорки

Повністю автоматизована система фотофінішу:

100 м, 200 м, 400 м, 100 м з бар'єрами. 400 м з бар'єрами, естафета 4 x 100 м.

Повністю автоматизована система фотофінішу або ручний хронометраж:

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, 5000 м, 10000 м, 3000 м з перешкодами, естафета 4 x 400 м.

Спортивна ходьба: 10000 м (по доріжці).

Спортивна ходьба (по шосе): 10 км.

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання: ядро, диск, молот, спис.

Багатоборство: семиборство, десятиборство*.

*Примітка. *Затверджується лише в тому випадку, якщо результат перевищує 7300 очок.*

ПРАВИЛО 263

Види, в яких реєструються світові рекорди у приміщенні

Чоловіки

Повністю автоматизована система фотофінішу:

50 м, 60 м, 200 м, 400 м, 50 м з бар'єрами, 60 м з бар'єрами.

Повністю автоматизована система фотофінішу або ручний хронометраж:

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, 5000 м.

Естафети 4 x 200 м, 4 x 400 м, 4 x 800 м.

Спортивна ходьба: 5000 м.

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання: ядро.

Багатоборство: семиборство.

Жінки

Повністю автоматизована система фотофінішу:

50 м, 60 м, 200 м, 400 м, 50 м з бар'єрами, 60 м з бар'єрами.

Повністю автоматизована система фотофінішу або ручний хронометраж:

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, 5000 м.

Естафети 4 x 200 м, 4 x 400 м, 4 x 800 м.

Спортивна ходьба: 3000 м.

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання: ядро.

Багатоборство: п'ятиборство.

ЧАСТИНА 6. АТЕСТАЦІЯ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИХ СПОРТИВНИХ СПОРУД

Загальний розділ.

Атестація легкоатлетичних спортивних споруд проводиться згідно ст. 40 Закону України «Про фізичну культуру і спорт».

Національна спортивна федерація легкої атлетики України (ФЛАУ), організує і проводить, через свої комітети (комісії), атестацію легкоатлетичних спортивних споруд.

Основні терміни та їх значення:

Атестація легкоатлетичної спортивної споруди – визначення рівня відповідності легкоатлетичної споруди дійсним правилам спортивних змагань.

Атестат спортивної легкоатлетичної споруди – документ виданий ФЛАУ, що дає право на проведення офіційних спортивних змагань з легкої атлетики.

Легкоатлетичний сектор – частина спортивної споруди (стадіону, манежу, залу, або окрема споруда) з умовами для проведення однієї або декількох дисциплін легкої атлетики.

Траса для бігу і ходьби - частина споруди поза стадіоном (як правило, частина дороги з асфальтовим або іншим покриттям), на якому можливе проведення змагань з бігу та спортивної ходьби, згідно правил спортивних змагань.

Офіційні змагання з легкої атлетики – змагання, що проводяться згідно дійсних правил спортивних змагань.

2. Порядок проведення атестації..

Для проведення атестації ФЛАУ залучає провідних фахівців України, які мають спеціальну освіту в галузі фізичної культури і спорту і відповідну суддівську категорію. З числа вищезазначених фахівців ФЛАУ створює атестаційний комітет (комісію) спортивних легкоатлетичних споруд (АКСС).

ФЛАУ контролює і направляє роботу АКСС і, за її поданням, видає спортивній споруді «Атестат спортивної легкоатлетичного споруди».

Атестація спортивних споруд Україні є обов'язковою до початку проведення на даному стадіоні (манежі, трасі) офіційних всеукраїнських змагань, що проводяться згідно єдиного календарного плану фізкультурно-оздоровчих і спортивних заходів України.

Встановлення рекордів України, виконання кваліфікаційних нормативів допуску до міжнародних змагань, виконання вимог єдиної спортивної кваліфікації можливо лише на атестованих спортивних спорудах.

Атестація спортивних легкоатлетичних споруд (атестація) проводиться не частіше 1 раз на 4 роки, за умови, що за цей період на спортивній споруді не проводилася реконструкція легкоатлетичного ядра.

Атестація проводиться за клопотанням місцевих федерацій легкої атлетики України.

Місцеві федерації легкої атлетики мають право на створення регіональних атестаційних комісій спортивних легкоатлетичних споруд (РАКСС) для проведення атестації 3 рівня, у виняткових випадках виконком ФЛАУ може надати право РАКСС на проведення атестації 2 рівня.

Склад комісій РАКСС затверджується щорічно виконкомом ФЛАУ за поданням регіональних обласних федерацій.

Члени АКСС здійснюють свою роботу відповідно до діючого законодавства України, правил ІААФ та дійсних правил спортивних змагань, на підставі документів, представлених АКСС.

ФЛАУ видає атестат відповідної категорії за підписом президента або віце-президента ФЛАУ.

ФЛАУ інформує відповідні підрозділи центрального органу виконавчої влади за результатами проведеної атестації і веде реєстр атестованих споруд.

Стадіони України (манежі, траси), що мають сертифікат ІААФ (1 або 2 рівня), атестації не потребують.

Відсутність атестації ФЛАУ на спортивній споруді не є перешкодою для проведення масових змагань для різних вікових категорій.

3. Атестаційні категорії.

I категорія:

Може бути надана спортивній споруді у складі:

Стадіон для проведення змагань з усіх номерів олімпійської програми з приміщеннями для спортивних суддів та з місцями для глядачів.

Споруда для розминки у бігових дисциплінах та стрибках.

Споруда для розминки у метаннях молота, диска, списа, штовхання ядра.

Для стадіонів 1 категорії є обов'язковим наявність синтетичного покриття бігових доріжок і секторів, сертифікованого ІААФ.

II категорія:

Може бути надана спортивній споруді з синтетичним покриттям бігових доріжок (не менше 6 по колу і 8 по прямій), секторами для стрибків з аналогічним покриттям і секторами для метань (можливе розташування останніх окрім від основного ядра), при умові проведення змагань згідно дійсних правил.

III категорія:

Може бути надана спортивній споруді, на якій можуть бути проведені змагання з одної або декількох дисциплін легкої атлетики, згідно дійсних правил змагань.

При атестації спортивної споруди по I, II, та III категорії повинна враховуватись наявність спеціального спортивного інвентаря та обладнання на даній спортивній споруді, у відповідності з дійсними правилами.

ЧАСТИНА 7. ПЕРЕЛІК ІНВЕНТАРЯ ТА ОБЛАДНАННЯ

НАЙМЕНУВАННЯ ОБЛАДНАННЯ ТА ЗМАГАЛЬНОГО І СУДДІВСЬКОГО ІНВЕНТАРЮ	ОДИНИЦЯ ВИМІРУ	Атестаційна категорія спортивної споруди		
		I категорія	II категорія	III категорія
I. ОБЛАДНАННЯ, ЗМАГАЛЬНИЙ ТА СУДДІВСЬКИЙ ІНВЕНТАР ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ЗМАГАНЬ				
Цифрове табло з рухливим рядком (часом) – 6-ти планктне	комплект	Бажано 4		
Табло інформаційне електронне 2-рядне	шт.	Бажано 4		
Табло інформаційне настінне – 6 цифрове	шт.	2	4	Бажано 4
Табло інформаційне фінішне – 2 цифрове	шт.	1-2	Бажано	
Лічильник для вимірю часу спроби	шт.	2-4	1-2	
Рулетка спакета для вимірю результатів (Сертифікована IAAF)				
100 м	шт.	2	1	
50 м	шт.	2	1	
20 м	шт.	2	1	
Відомір електронний	шт.	Бажано 1-2		
Лічильник для вимірю часу спроби	шт.	Бажано 2	Бажано 1	
Флагопер (індикатор стрічка) висота 1,20 м	шт.	2-4	2	
Лавка для учасників (ніжка)	шт.	10-12	10-12	4-6
Стіл суддівський	шт.	10-12	10-12	4-6
Парасоль від дощу та сонця	шт.	8-10	Бажано	
Радіотелефон безкабельний	шт.	Бажано 12		
Пристрій для вимірю часу спроби	шт.	Бажано		
Рулетка спакета 100 м для вимірю рез-тів	шт.	2	1	
Відеокамера з монітором	комплект	Бажано 2		

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИХ СПОРТИВНИХ СПОРУД

Пропорція зелений на дереву	шт.	4	2	
Пропорція суддівський - червоний	шт.	24	12	6
Пропорція суддівський - зелений	шт.	12	12	6
Пропорція суддівський - білий	шт.	12	12	6
Емблема для самогу учасників змагання	шт.	16	Бакано	
Позначення (маркер) для розміщення розбігу	шт.	16	26	
Таблиця для визначення рекорду Сайту, Европи, національного	комплект	3	2	
Хронометр-табло електронний	шт.	Бакано 2		
Пірамідка (пластик) для визначення ділянки для бігу чи спортивної ходиби.	шт.	50	50	
Пропорція металевий для сектора	шт.	6	2-4	
Спеціальний набір шаблонів і приладів для вимірювання снарядів.	комплект	1	Бакано	
Електромобіль для перевозки інвентаря і обладнання	шт.	Бакано 1		
Апаратура контролю фальстарту	комплект	Бакано 1		

ІІ. ОВЛАДНЯННЯ, ЗМАГАННЯ І СУДДІВСЬКИЙ ІНВЕНТАР ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ЗМАГАНЬ I ТРЕНУВАЛЬНОГО ПРОЦЕССУ

ІІІ. СПОРТИВНА ХОДИБА				
Бігова доріжка 400 м по кругу	шт.	8	6-8	4 і більше
Доріжка на прямій	шт.	8	6-8	4-6
[С позначенням стандартної розмітки]				
Тип посниття (матеріал)			синтетична	синтетична
Металевая бровка по колу бігової доріжки	комплект	1	1	
Ями з водою для бігу з перехідницями [переходка з регульованою висотою]	шт.	1	1	
Оскеля для електронного визначення часу с комплексарієм обслуговуванням	комплект	2	1	
Хронометр	шт.	12	12	9
Пілотокет спортивний калібра 9 мм	шт.	2		
Пілотокет спортивний калібра 6 мм	шт.	2	2	Бакано 1
Тумби номерні досягнені 1-8 (1-6)	шт.	16	Бакано 8	
Стартові блоки	шт.	16-24	6-16	6-8
Візок для перевезення стартових блоків	шт.	2	Бакано	
Дріт для синтету про останнє коло	шт.	1	Бакано 1	
Елекофні палички	шт.	16	16	Бакано 16
Подиум для стартера	шт.	2	1	
Бар'єр для бар'єрного бігу (універсалний на 5 рівнів висоти)	шт.	90-120	90	
Візок для перевезення бар'єрів	шт.	2	Бакано	
Переходи для бігу з перехідницями, в тому числі один довжиною 5 м	шт.	4	4	
Планшетка (табличка) для суддів зі спортивної ходиби (шири < 1 ~)	шт.	6	6	
Стирчка клейка шир. 4 см	Метрик	3	3	
Суддівська вінана (обхід)	комплект	1	1	

ІV. СПОРТИВНИЙ УПРАВЛІННЯ				
Місце для стрибків у висоту	шт.	2 сектора	1-2 сектора	Бакано 3
Сітка для стрибків у висоту	комплект	2	1-2	Бакано 3
Ангар докування для стрибків у висоту	комплект	2	1	
Місце призначенні для стрибків у висоту	комплект	2	1-2	Бакано 3
Стільниця під місце призначенні	шт.		1	Бакано 3
Планка для стрибків у висоту	шт.	16	12	Бакано 4
Прилад для вимірювання розбігу	шт.	2	1-2	Бакано 1
Стирчка клейка для розміщення розбігу	ролик	2	2	
Капки з губкою для висушування розбігу	шт.	1	Бакано	

ІV. СПОРТИВНИЙ СПОРУЖДЕННЯ				
Місце для стрибків з жердинкою з розбігом у двох напрямках	шт.	1	-	
Місце для стрибків з жердинкою з розбігом в одному напрямку	шт.	-	1	
Сітка для стрибків з жердинкою	комплект	2	1-2	

Ангар розсуваний для стрибка з жердинною.	комплект	2	Бакано 1.	
Місце привалювання для стрибка з жердинною	комплект	2	1-2.	
Стелаж під місце привалювання	шт.		2	
Планки для стрибка з жердинною	шт.	16	12	
Стелаж для жердин	шт.	1	Бакано	
Прилад телескопічний для вимірю висоти планки - 6,20 м.	шт.	2	2	
Ролики для встановлення планки	шт.	4	4	
Рулетка для вимірю довжини розбігу	шт.	2	3	
Стрічка чистки для розмітки розбігу	ролик	2	3	
Список у дрібнім порції				
Сектор для стрибка у довжину та погрівник, яма на кожному кінці подільної доріжки у двох напрямках розбігу,	шт.	2		
- в розбиті в одному напрямку	шт.	1	1-2	1
Інформаційна лінійка для орієнтації довжини стрибка	шт.	2	1-2	
Індикаторна планка з пластиковим	шт.	4-6	2-4	
Бруск для відшліфування (резервний)	шт.	3	3	
Пластиковий цибульний	пачка	2	2	
Прилад для визначення сліду привалювання	шт.	2	1-2	
Прилад для вимірювання висоти з ям	шт.	2	2	1
Штифтований ядро				
Сектор для штовхання ядра	шт.	2	1-2	Бакано
Спеціальний металевий обод з сепментом	шт.	2-3	2	Бакано
Ядро легкосплетинне 7,250 кг	шт.	6	6	
Ядро легкосплетинне 6,000 кг	шт.	6	6	Бакано
Ядро легкосплетинне 5,000 кг	шт.	6	6	
Ядро легкосплетинне 4,000 кг	шт.	6	6	
Ядро легкосплетинне 3,000 кг	шт.	6	6	
Прилад для повернення ядра	шт.	2	1-2	
Підстава для ядер (міцність ядер = 10)	шт.	2	1-2	
Рулетка стяжка для вимірю результату 25 м	шт.	2	2	Бакано
Стрічка з текстилю шир. 50 см для розмітки сектора за дуг	м	50	50	
Гайдики скоби для закріплення стрічок сектора за дуг	шт..	50	50	
Таблиця для розмітки сектора (15 – 22 м)	комплект	2	1-2	
Комплект = 5 шт.				
Посудина для ташкік	шт..	2		
Ташкік табійний	шт.	0,5		
Штина для счищення колії	шт.	2		
Ключок (спирек) для визначення сліду привалювання снаряду	шт.	2	2	
Прилад металевий для закріплення рулеток на місці привалювання снаряду	шт.	2	2	
Ганчірко-ручення для витягання снаряду	шт.	2		
Штина ковдова для поверні	шт.	2		
Колім для витягання виупта	шт.	2		
Метальні диски				
Сектор для метання диска та молота	шт.	2	1	
Захисне U-подібне отородження колії для метання диска	комплект	2	1	
Спеціальний металевий обод для метання молота і диска.	шт.	2	2	
Підставка для дисків місткість 10 дисків	шт.	2	3	
диск легкосплетинний 2,00 кг	шт.	9	9	
диск легкосплетинний 1,75 кг	шт.	9	9	
диск легкосплетинний 1,50 кг	шт.	9	9	
диск легкосплетинний 1,00 кг	шт.	9	9	
Стелаж трохи для молота	шт.	32	24	
Рулетка стяжка 100 м	шт.	4	2	
Капімох для витягання виупта	шт.	2	1	

Стрічка з тканини 5 см (2 х 70 м)	комплект	2	1	
Стрічка з тканини 5 см для розмітки дуг	м	90	90	
Таблички скоби для закріплення стрічок	шт.	50	50	
Таблиця для визначення відстані	комплект	1	Базово	
Металевий стаканчик для закріплення стрічки рулеткою (10 одиниць)	шт.	2	1	
Емаль для пальників на пластици	шт.	2		
Танак технічний для рук	шт.	0,5	Базово	
Щітка для очищення колін	шт.	1	1	
Ганчірка для вимірювання диску	шт.	2		
Молот легковажливий 7,280	шт.	6	6	
Молот легковажливий 6,000	шт.	6	6	
Молот легковажливий 5,000	шт.	6	6	
Молот легковажливий 4,000	шт.	6	6	
Молот легковажливий 3,000	шт.	6	6	

МЕТАЛІЧНІ МОЛОТЫ

Заводське U-подібне огороження колін для метання молота	шт.	1	1	
Накладки кільце для метання молота	шт.	2	1-2	
Стилза для підсилювання молота	шт.	2	1-2	
Таблиця для визначення відстані (40 до 80 м)	комплект	2	Базово	
Пластина металева для підсилювання та зміні дозволеної відстані молота	шт.	2	1	

МЕТАЛІЧНІ СПІСИ

Сектор для метання списів	шт.	2	1	
Спис легковажливий - 800 г	шт.	9	9	
Спис легковажливий - 700 г	шт.	9	9	
Спис легковажливий - 600 г	шт.	9	9	
Спис легковажливий - 500 г	шт.	9	9	
Підставка-білон для списів	шт.	2	Базово	
Металева рулетка 100 м	шт.	1	1	
Підставка для списа (10-12 шт.)	шт.	2	Базово	
Таблиця для визначення відстані (- 40 до 90 м)	комплект	3	Базово	
Сектор для стрибків 5 шт.				
Самоклеюча стрічка Blaž	залив.	2	1	
Клерика Blaž стрічка 5 см розмітки сектора (2 х 90 м)	комплект	1	1	
Клерика Blaž стрічка для розмітки дуг металевого сектора (50, 60, 70, 80, 90 м)	м	150	150	
Ганчірка для очищення спорядж.	шт.	2-4		

III. СПОРУДИ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ (РОЗМИНИН) УЧАСНИКІВ:

Бігова доріжка дозволені		400	Базова зона ДЛЯ розминин
Мінімальна кількість бігових доріжок		6	
Матеріал бігових доріжок		СИНТЕТИЧНІ	
Сектор для стрибків у висоту		1-2	
Сектор для стрибків у довжину, потрійним		1-2	
Сектор для стрибків з інерцією		1-2	
Сектор для штовхання хвіда		1-2	
Сектор для метання диску, молота		1	
Сектор для метання списів		1	
Зал (майданчик) для силової підготовки.		2-2	

ЧАСТИНА 8.

Про спортивне суддівство у легкій атлетиці

Положення «Про спортивне суддівство у легкій атлетиці»

(далі Положення) складено на підставі ст. 40,41 Закону України «Про фізичну культуру і спорт».

1. Класифікаційні категорії спортивних суддів з легкої атлетики

1.1. Кваліфікаційні категорії спортивним суддям з легкої атлетики (далі категорії) присвоюються Федерацією легкої атлетики України (далі ФЛАУ), яка визначає умови і вимоги до них, а також веде облік спортивної діяльності спортивних суддів (далі суддів).

1.2. Кваліфікаційні категорії спортивних суддів: юний спортивний суддя, спортивний суддя другої категорії, спортивний суддя першої категорії, спортивний суддя Національної категорії. Присвоюються послідовно.

1.3. Клопотання про присвоєння кваліфікаційної категорії спортивного судді порушується шляхом подання фізичною особою до класифікаційної комісії відповідної колегії спортивних суддів з легкої атлетики (України, області, регіону, міста) заяви встановленого зразка (додаток 1). До заяви додається: копії 1 та 2 сторінок паспорта громадянина України (для присвоєння кваліфікаційної категорії спортивного судді національної категорії, першої категорії або другої категорії); копія свідоцтва про народження (для присвоєння кваліфікаційної категорії юного спортивного судді); виписка з картки обліку спортивної суддівської діяльності заявника (зразок картки обліку додається, додаток 2), що містить дані про виконання відповідної кваліфікаційної категорії спортивного судді, 2 фото.

1.4. Заява про присвоєння кваліфікаційної категорії спортивного судді розглядається у кваліфікаційній комісії відповідної федерації в місячний строк з дня її надходження.

1.5. За результатами розгляду заяви федерація, за поданням комісії, приймає рішення про присвоєння відповідної кваліфікаційної категорії спортивного судді або про відмову в присвоєнні такої категорії, про що заявників повідомляється письмово у 10-денний строк.

1.6. У разі прийняття рішення про присвоєння відповідної кваліфікаційної категорії спортивного судді ФЛАУ, або регіональна федерація, у місячний строк видає фізичним особам, яким присвоєно таку категорію, посвідчення встановленого зразка (додаток 3).

2. Порядок присвоєння класифікаційних категорій спортивних суддів з легкої атлетики.

2.1. Кваліфікаційні категорії юного спортивного судді, судді II категорії, судді I категорії - присвоюються Федераціями легкої атлетики АР Крим, областей України, м.м. Києва, Севастополя, за поданням кваліфікаційних комісій колегій суддів вищезазначених федерацій.

2.2. Кваліфікаційна категорія «спортивний суддя Національної категорії з легкої атлетики» - присвоюється Виконавчим комітетом Федерації легкої атлетики України за поданням кваліфікаційної комісії колегії суддів України з легкої атлетики. Присвоєння кваліфікаційної суддівської категорії «спортивний суддя Національної категорії з легкої атлетики» оформлюється наказом ФЛАУ.

2.3. Для присвоєння категорії юного судді з легкоатлетичного спорту, судді з легкоатлетичного спорту другої та першої категорії подаються :

протокол і рішення кваліфікаційної комісії відповідної колегії суддів ;

копія паспорту (1-2 сторінка), або свідоцтва;

особова картка ;

2 фотокартки ;

2.4. Для присвоєння категорії «спортивний суддя Національної категорії з легкої атлетики» подаються :

- подання кваліфікаційної комісії колегії суддів з легкої атлетики України ;

- копія паспорту (1-2 сторінка);

- особова картка ;

2 фотокартки.

3. Вимоги для присвоєння класифікаційних категорій спортивних суддів з легкої атлетики.

3.1. Суддями з легкої атлетики можуть бути громадяни України, члени федерації легкої атлетики України.

3.2. Вимоги для присвоєння суддівської категорії «юний спортивний суддя з легкої атлетики»:

Присвоюються особам, віком до 16 років, які брали участь у суддівському семінарі та суддівстві щонайменше 3-х змагань з легкої атлети-

КИ.

3.3. Вимоги для присвоєння суддівської категорії «спортивний суддя другої категорії з легкої атлетики»:

Присвоюються особам, віком не менше 16 років, які прослухали суддівський семінар та успішно склали іспит, мають стаж суддівства не менше 5-ти змагань на першість спортивної школи, клубу, міста, району, області в якості судді (будь якої посади), секретаря, члена суддівської служби.

3.4. Вимоги для присвоєння суддівської категорії «спортивний суддя першої категорії»:

Присвоюються особам, віком не менше 18 років, які мають другу категорію судді з легкої атлетики і стаж суддівства не менше двох років після її присвоєння;

Виконували функції судді не менше як в 3-х змаганнях обласного і в 2-х змаганнях за календарем центрального органу виконавчої влади в галузі фізичної культури та спорту і Федерації легкої атлетики України в якості:

- а) рефері змагань,
- б) керівника змагань
- в) старшого судді
- г) член суддівської бригади
- д) секретаря змагань

(виконати вищезазначені функції потрібно у повному обсязі – всі 5 пунктів)

Мають досвід роботи з підготовки і проведення змагань обласного рівня.

Брали участь у семінарі по програмі IAAF TOEKC I-Б (I - перший міжнародний рівень, Б – перший національний).

та успішно склали іспити.

Вимоги для присвоєння суддівської категорії «спортивний суддя Національної категорії»:

Присвоюються особам, віком не менше 21 року, які мають категорію «спортивний суддя першої категорії» і стаж суддівства не менше 3-х років після її присвоєння ;

Мають практику суддівства не менше 10 змагань за календарем центрального органу виконавчої влади в галузі фізичної культури та

спорту і ФЛАУ в якості члена головної суддівської колегії змагань (керівника змагання, головного секретаря, технічного делегата), рефері змагання, старшого судді бригади, керівника суддівської служби, або, за поданням кваліфікаційної комісії колегії суддів України, спортивним суддям, що мають відповідний стаж та рівень кваліфікації для роботи у службах інформації, старту-фінішу, служб допуску, контролю та реєстрації, технічно-інформаційних служб змагань.

Брали участь та успішно склали іспити у суддівському семінарі за програмою ІААФ ТОЕКС I-А (I - перший міжнародний рівень, А - другий національний).

Структура суддівських колегій.

Колегія спортивних суддів України складається з числа суддів, яким присвоєна кваліфікаційна категорія.

Президія колегії спортивних суддів України вибирається на засіданні представників обласних (регіональних) колегій спортивних суддів у складі 11-13 осіб терміном на 4 роки.

Президія колегії спортивних суддів України є незалежним структурним підрозділом технічного комітету федерації легкої атлетики України.

Положення про колегію спортивних суддів України розробляється та затверджується ФЛАУ.

Президія колегії спортивних суддів України, у випадку невиконання своїх обов'язків, може бути достроково розпущена рішенням виконавчому ФЛАУ.

Суддівські колегії для проведення міжнародних змагань на території України формуються ФЛАУ за узгодженням з ЄАА, або ІААФ.

Суддівські колегії для проведення всеукраїнських змагань формуються ФЛАУ, за узгодженням з Державною службою, спільно з обласними федераціями, обласними колегіями суддів та оргкомітетами змагань.

Члени головних суддівських колегій змагань (технічні делегати, організаційні делегати, керівники змагань, головні секретарі, представники Державної служби) призначаються наказом Державної служби молоді та спорту України за узгодженням з ФЛАУ.

Суддівські колегії для проведення обласних (регіональних, міжре-

гіональних) змагань формуються обласними федераціями, за узгодженням з обласними (регіональними) структурними підрозділами виконавчої влади в галузі фізичної культури та спорту, спільно з обласними колегіями суддів та оргкомітетами змагань.

Розрахункова кількість спортивних суддів на міжнародних змаганнях з легкої атлетики категорії (рангу) А,Б згідно Єдиної спортивної класифікації України та Правил змагань ІААФ.

№	Функція	Кількість	Приналежність
Делегати ІААФ, судді ІТО, техперсонал ІААФ, спеціалісти «Сеййон»			
1.	Організаційний делегат ІААФ	2	
2.	Технічний делегат ІААФ	2	
3.	Допоміжний делегат	1	
4.	Медичний делегат ІААФ	1	
5.	Делегат ІААФ по роботі з пресою	1	
6.	Технік ІААФ по роботі з ТВ	1	
7.	Комісар ІААФ за рекордами?	1	
8.	Офіційний амбасадор ІААФ.	1	
9.	Група суддів ІТО ІААФ (один стадіон)	10	
10.	Судді ІААФ зі спортивної ходиби, інші судді, спіратори, сператори надзвичайних подій	5	
11.	Група ІААФ по контролю за результатами та інформацією «Моніторинговий»	11	Секретар ІІТ
12.	ІТО фотогрупа Група «Сеййон-фотографія», технічний персонал Група «Моніторинговий» Місцеві судді	1 22 2 4	
13.	Аналітичне журі ІААФ, група сператорів незалежної відео системи, сператор журі з зйомкою з ТВ	5 5	
14.	Апаратурна комісія - сперційний центр залінок електронних табло та секторних табло («Сеййон» - 4 шт., «Моніторинговий» - 2 шт., місцеві судді - 4 шт.)	12	
15.	Група офісу ІААФ	4	
16.	Статистик ІААФ (рекордант)	1	
17.	Статистик ІААФ (рекордант)	1	
18.	Інформатор ІААФ антидопінговий	1	
Керівники та техперсонал ступні, фахівці, офіційні особи ФЛАУ			
19.	Генеральний директор (комерційний менеджер) чемпіонату	1	
20.	Директор (менеджер) чемпіонату (західної технічних служб суддівської колегії)	1	
21.	Технічний менеджер (інженер, обладнання, установка і робота)	1	
22.	Ст. суддя та суддя з прийому та видач обсягом споряджень, видач та прийому лігатамального залінга та обладнання	5	
23.	Менеджер периферійного обслуговування (ТС, Сал. Room, міст-зони, тренувальна і розміночна зона, місце відточенню багажоблоків)	1	
24.	Менеджер з презентації чемпіонату, помічник менеджера, сператори аудіо-відео супроводження,	7	
25.	Керівник, судді охоронета чемпіонату	18	
26.	Керівники та судді ТС стадіону	10	
	Судді ТС у місці розміщення	20	
27.	Центр розмінення матеріалів головного ТЗ	6	
28.	Інформатори укримонімені	2	
29.	Офіційний амбасадор ФЛАУ	1	
30.	Статистик ФЛАУ (рекордант та рекордант)	1	
31.	Група офісу ФЛАУ (Борисов В.Л., Александров В.Ф., Відута О.О., Зеніков М.Л., Костянтинов Ю.О., Якушев А. Інші є з	9	

	відповідними функціями.		
52.	Судеба засідань змагань	12	
53.	Командант (команданти) змагань	4	
54.	Група допоміжних офіцерів Група помічників допоміжних офіцерів (з розрахунку 50 проб, фіналь, рекордів)	4 10	
Вітсюк види (рефері, суддівські бригади)			
55.	Рефері місця збору учасників (Call Room) Помічники рефері Судді місця збору учасників (Call Room)	1 2 8	
56.	Рефері блокових видів: помічник рефері, ст. суддя помічники	1 1 1 10	
57.	Рефері спарту: координатор спарту Спартер ІААФ Спартери-помічники Судді повернення Оператор аїрометру ІТО	1 1 1 3 2 1 1	
58.	Судді-рефері для бігу з барьерами (на арені та поза ареною)	16	
59.	Судді-рефері для естафетного бігу (на арені та поза ареною)	18	
60.	Судді-рефері для кожного відсеку у бігу по колу (на арені та поза ареною)	18	
61.	Судді фінішу (прибіг)	8	
62.	Ст. суддя і судді - лічильники кіл	4	
63.	Ст. суддя і судді на дистанції	19	
Технічні види (рефері, суддівські бригади)			
64.	Стрибки у висоту: рефері ІТО Ст. суддя (з пратопрограмою, розміщення планки та вимірювання) Суддя на планці (розміщення планки та допомога у вимірюванні) Суддя для ведення протоколу (також відлік часу і набіс) Суддя по контролю за спортсменами Помічники суддя	1 1 1 1 1 1 2	
65.	Стрибки з жердинкою: рефері ІТО Ст. суддя (з пратопрограмою, також вимірювання) Суддя на планці (розміщення планки, підйом, допомога у вимірюванні та суддівство) Суддя для ведення протоколу (також табло та позиція планки) Суддя по контролю часу Суддя по контролю за спортсменами Помічники суддя	1 1 1 2 1 1 2	
66.	Стрибки у довинну та підрівнінні: рефері ІТО Ст. суддя (з пратопрограмою) Суддя з обліку приземлення (блочок і прямі) Суддя на планці (контроль пластинки, міточ) Суддя для ведення протоколу Суддя по контролю часу і табло Оператор по контролю аїрометру Суддя по контролю за спортсменами Помічники суддя з відлікуванням плюсу	1 1 1 1 1 1 1 1 2	

	Повідомлення суддів	2	
47.	Шлюхання адрес: Рефері ІТО Суддя [з пропозицією] Суддя з контролю кодонів кока (також контролю часу) Суддя для ведення протоколу (також веде облік використання снарядів і табло) Суддя з призначенням снарядів і прямим Суддя по контролю за спортсменами (також по поданню та розмежуванню снарядів з відкладкою)	1 1 1 1 1 1 2 1	
48.	Метання дискус: Рефері ІТО (з зоне призначенні) Суддя [з пропозицією] Суддя з контролю кодонів сектору Суддя з контролю кодонів сектору (також контролю часу) Суддя для ведення протоколу (також веде облік використання снарядів і табло) Суддя з призначенням снарядів і прямим (також повертання снарядів) Суддя по контролю за спортсменами (також по поданню та розмежуванню снарядів з відкладкою)	1 1 1 1 1 1 3 1	
49.	Метання молоту: Рефері ІТО Суддя [з пропозицією] Суддя з контролю кодонів сектору Суддя з контролю кодонів сектору (також контролю часу) Суддя для ведення протоколу (також веде облік використання снарядів і табло) Суддя з призначенням снарядів і прямим (також повертання снарядів) Суддя по контролю за спортсменами (також по поданню та розмежуванню снарядів з відкладкою)	1 1 1 1 1 1 2 1	
50.	Метання спису: Рефері ІТО (у зоні призначенні) Суддя [з пропозицією] Суддя з контролю кодонів сектору Суддя з контролю кодонів сектору (також контролю часу) Суддя для ведення протоколу (також веде облік використання снарядів і табло) Суддя з призначенням снарядів і прямим (також повертання снарядів) Суддя по контролю за спортсменами (також по поданню та розмежуванню снарядів з відкладкою)	1 1 1 1 1 1 3 1	
51.	Багатоборство (7-борство, 8-борство): Рефері Помічник рефері Суддя для ведення протоколу багатоборства	2 2 2	
52.	Бригада суддів багатоборств (при необхідності) Допоміжний персонал	6	
53.	Служба монтажу, демонтажу обладнання, розвантажувальних, завантажувальних робіт.	50	
54.	Служба встановлення та вивезення інженеро та обладнання (группа бережні, група спрійсинг, група корані, група обладнання спортивої лінії)	50	
ВСЬОГО:			525

Розрахункова кількість спортивних суддів на офіційних всеукраїнських та регіональних змаганнях:

Суддівська посада (функція)	Офіційні всеукраїнські змагання	Обласні (регіональні), міжрегіональні змагання
СКЛАД ГОЛОВНОЇ СУДДІВСЬКОЇ КОЛЕГІЇ ЗМАГАНЬ		
1. Срідделегат	1	1 (при потребі)
2. Техдделегат	1	1 (при потребі)
3. Делегат допінгконтролю	1	-
4. Апеляційне журі	3	3
5. Керівник змагань (головний суддя)	1	1
6. Заступник керівника змагань з кадре	1	-
7. Головний секретар	1	1
8. Рефері з біоміркідізахін	1	-
9. Лікар	1-2	1
10. Рефері з стрибків	2-3	-
11. Рефері з метань	2-3	-
12. Рефері з спортивної ходиби	1	-
13. Рефері 10-борства	1	-
14. Рефері 7-борства	1	-
15. Керівник служби інформації (аудіо-відео)	1	1
16. Керівник волонтерів	1	-
ТЕХНІЧНО-ІНФОРМАЦІЙНА СЛУЖИВА (СЕКРЕТАРИАТ-ТИК)		
17. Спеціаліст комп'ютерних мереж та Інтернету	1	-
18. Секретар	5	3
КОМЕНДАНТОВНА СЛУЖИВА		
19. Командант змагань	1	1
20. Суддя комендантовської служби	2	1
СЛУЖИВА ІНФОРМАЦІЇ (аудіо-відео)		
21. Диктор №1	1	1
22. Диктор №2	1	1
23. Помічник диктора	1	-
СЛУЖИВА РЕГІСТРАЦІЇ ТА КОНТРОЛЮ УЧАСНИКІВ		
24. Керівник	1	-
25. Суддя	1	-
26. Секретар	2	-
СУДДІ ФІНІШУ (визначення порядку фінішування)		
27. Ст. суддя	3	1
28. Суддя	5	6
29. Секретар	1-2	1-2
30. Ст. лічильників	3	-
31. Лічильників	4	2-3
32. Оператор екрану швидкості візу	1	1
СУДДІ-ХРОНОМЕТРИСТИ		
33. Ст. суддя	1	1
34. Суддя	5	6
СУДДІ НА ДІСТАНЦІЇ		
35. Ст. суддя	1	-
36. Суддя	10-15	8-10
СЛУЖИВА СТАРТУ		
37. Стартер	1	1
38. Помічник стартера	1	1
39. Суддя, відпов. за поверн. після фальстарту	1	1
СЛУЖИВА ФОТОФІНІШУ		

40.	Оператор №1	1	1 (при потребі)
41.	Оператор №2	1	-
42.	Оператор №2	1 (при потребі)	-
43.	Помічник оператора	1	1 (при потребі)
СУДДІВСЬКА БРИГАДА №1 (СТРІВАННЯ У ВИСОТУ)			
44.	Ст. суддя	1	1
45.	Суддя	2	1-2
46.	Суддя при учасниках	1	-
47.	Секретар	1	1
48.	Секретар-Інформатор	1	-
СУДДІВСЬКА БРИГАДА №2 (ШТОВХАННЯ ЛДРА)			
49.	Ст. суддя	1	1
50.	Суддя	3-4	1-2
51.	Суддя при учасниках	1	-
52.	Секретар	1	1
53.	Секретар-Інформатор	1	-
СУДДІВСЬКА БРИГАДА №3 (ГОРІЗОНТАЛЬНІ СТРІВКИ)			
54.	Ст. суддя	1	1
55.	Суддя	3-4	1-2
56.	Суддя при учасниках	1	-
57.	Секретар	1	1
58.	Секретар-Інформатор	1	-
59.	Оператор зміни швидкості ігри	1	1 (при потребі)
СУДДІВСЬКА БРИГАДА №4 (МЕТАННЯ ДИСКА, МОЛОТА)			
60.	Ст. суддя	1	1
61.	Суддя	4	2
62.	Суддя при учасниках	1	-
63.	Секретар	1	1
64.	Секретар-Інформатор	1	-
СУДДІВСЬКА БРИГАДА №5 (СТРІВАННЯ З ЖЕРДИНОЮ)			
65.	Ст. суддя	1	1
66.	Суддя	2	2
67.	Суддя при учасниках	1	-
68.	Секретар	1	1
69.	Секретар-Інформатор	1	-
СУДДІВСЬКА БРИГАДА №6 (МЕТАННЯ СЛІМОУ)			
70.	Ст. суддя	1	1
71.	Суддя	3-4	1-2
72.	Суддя при учасниках	1	-
73.	Секретар	1	1
74.	Секретар-Інформатор	1	-
СУДДІВСЬКА БРИГАДА №7 (СПОРТНІВНА ХОДЬБА)			
75.	Ст. суддя	1	1
76.	Суддя	5	5
77.	Секретар	1	-
СЛУЖБА ІНВЕНТАРЯ ТА ОВЛАДАННЯ			
78.	Ст. суддя	1	1
79.	Суддя	2	1
80.	Технічний персонал	4-6	2-3
СЛУЖБА УРОЧИСТИХ ЦЕРЕМОНІЙ			
81.	Керівник	1	1
82.	Суддя	2-4	1
КОНТРОЛЮМНИЙ ПУНКТ			
83.	Ст. суддя	1	1
84.	Суддя	1-4	1-2
ВСЬОГО:		160	92

Примітки:

- Вказана кількість суддів на всеукраїнських та регіональних змаганнях є максимальною, на кожному змаганні кількість суддів залежить від програми, розкладу та відповідного кошторису

При необхідності можливе суміщення суддівських посад, наприклад: рефері - ст. суддя, комендантська служба - служба інвентарю та обладнання, бригада стрибків у висоту - бригада горизонтальних стрибків, бригади з довгих метань та штовхання ядра, інші.

Напрямки роботи спортивних суддівських колегій.

Спортивні суддівські колегії:

Приймають участь у підготовці та проведенні змагань відповідного рівня, забезпечують виконання правил проведення змагань

Призначають на змагання своїх офіційних представників

Заслуховують звіти технічних делегатів за підсумками проведених змагань

Сприяють підвищенню видовищності спортивних змагань

Здійснюють підготовку і підвищення кваліфікації суддівських кадрів шляхом організації семінарів, конференцій, нарад, періодичного проведення переатестації суддів, перегляду суддівства змагань

Розглядають матеріали для присвоєння кваліфікаційних суддівських категорій, ведуть облік роботи суддів

Керують діяльністю підпорядкованих їм суддівських колегій, узагальнюють і розповсюджують досвід роботи кращих колегій

Додаток 1
до Порядку присвоєння
кваліфікаційних категорій
спортивним суддям
Президенту (голові)

(назва спортивної федерації)

(П.І.Б. керівника)

(від кого - П.І.Б.)

(місце проживання, тел.)

ЗАЯВА

Прошу розглянути питання щодо присвоєння мені кваліфікаційної категорії спортивного судді _____ категорії згідно з (назва категорії)
поданими документами.

До заяви додаю:

1. Копії 1 та 2 стор. паспорта громадянина України (копію свідоцтва про народження).
2. Виписку з картки обліку спортивної суддівської діяльності.
3. 2 фотокартки розміром 3x4.

"___" 20__ року _____
(прізвище, підпись)

Додаток 2
до Порядку присвоєння
кваліфікаційних категорій
спортивним суддям

ЗРАЗОК

№	Дата	Назва змагання	Функція на змаганнях	Підпис офіційної особи (П.І.Б.)

особистої картки обліку спортивної суддівської діяльності

Додаток 3
до Порядку присвоєння
кваліфікаційних категорій
спортивним суддям

Зразок

ФОТО 	ФЕДЕРАЦІЯ ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ УКРАЇНИ ПОСВІДЧЕННЯ № _____ СПОРТИВНОГО СУДДІ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ (КВАЛІФІКАЦІЙНА КАТЕГОРІЯ) Видано _____ (П.І.Б.) Дата присвоєння _____ На наказу, розпорядження _____ Президент ФЛАУ В.П. Борзов Дійсне до _____ (підпис, печатка) Дійсне до _____ (підпис, печатка) Дійсне до _____ (підпис, печатка)
---	--

посвідчення спортивного судді

ЧАСТИНА 9.

ПОЛОЖЕНИЯ

«ПРО НАЦІОНАЛЬНІ РЕКОРДИ УКРАЇНИ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ»

(СКЛАДЕНО НА ПІДСТАВІ І З УРАХУВАННЯМ ПРАВИЛ 260, 261, 262, 263, 264 ІААФ ТА ПОСТАНОВ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ВІД 15.11.2006 №1594, ВІД 08.11.2006 №1573, НАКАЗІВ МІНІСТЕРСТВА УКРАЇНИ У СПРАВАХ СІМ»Ї, МОЛОДІ ТА СПОРТУ ВІД 26.06.2007 №2301, ВІД 03.10.2007 №3536, ВІД 23.11.2007 №4146)

1. ФЛАУ визнаються наступні категорії національних рекордів:
національні рекорди;
національні молодіжні рекорди (до 23 років);
національні юніорські рекорди (до 20 років);
національні юнацькі рекорди (до 18 років);
національні юнацькі рекорди (до 16 років).

а) Національні рекорди можуть бути встановлені на відкритому чи критому спорудженні для легкої атлетики, які мають сертифікат ІААФ чи ФЛАУ, що відповідає Правилу 140. Бігова доріжка чи зона розбігу повинні мати покриття, покладене на тверду основу.

б) Рекорд може бути встановлений у змаганні, що було організовано відповідним чином, з однаковими умовами для всіх учасників і завчасно санкціонованим національною федерацією тієї країни, у якій проходило змагання. В змаганнях в Україні рекорд може бути зафіксованим при наявності на такому змаганні Офіційного представника ФЛАУ, чи Технічного делегата ФЛАУ. В індивідуальних видах, принаймні, три учасники, а в естафетах - не менш двох команд, повинні брати участь у змаганні.

в) Рекорд повинен бути краще існуючого чи такий же, як національний рекорд, визнаний ФЛАУ у цьому виді.

г) Рекорди, встановлені в забігах чи відбіркових змаганнях, при визначенні переможця у випадку рівності результатів, в індивідуальних видах змагань з багатоборства, можуть подаватися для ратифікації незалежно від того, чи виступав спортсмен у фіналі, чи виконав усю програму змагань з багатоборства.

д) Жоден результат не визнається, якщо він був показаний у ході змішаного змагання чоловіків і жінок.

2. Рекорд, встановлений у змаганнях за кордоном, що проводилися під наглядом ІААФ чи ЄАА, може бути визнаним та затвердженим.

Кожен спортсмен, що установлює абсолютний національний рекорд у змаганнях в Україні, повинен по закінченні змагань пройти допінг-контроль відповідно до діючих Правил ІААФ. У випадку установлення абсолютноного національного рекорду в естафетному бігу всі члени команди проходять тестування.

Рекорди молодіжні, юніорські, юнацькі, встановлені на змаганнях в Україні, визнавати і затверджувати, а спортсмена, по можливості, направляти для проходження допінг контролю в лабораторії України.

Рекорд, встановлений за кордоном у змаганнях, що проводилися під наглядом ІААФ чи ЄАА, визнавати і затверджувати;

3. Якщо національний рекорд установлюється спортсменом чи

командою, то організатор змагання, у якому установлений рекорд, повинен негайно зібрати всю інформацію, необхідну для затвердження рекорду України. Жоден результат не буде вважатися національним рекордом, якщо він не затверджений ФЛАУ.

4. Організатор змагань, що проводяться в Україні, у яких був установлений національний рекорд, протягом 15 днів після установлення національного рекорду повинен направити наступні документи:

- а) заявочну форму або звіт технічного делегата змагань;
- б) оригінал протоколу змагань з дисципліни, в якій був встановлений рекорд;
- в) роздруківку та файл даних фотофінішу, якщо мова йде про рекорд у біговому виді, коли була використана цілком автоматизована система хронометражу.

4а. В десятиденний строк з дня встановлення рекорду организатор змагань повинен направити попередні інформаційні дані, щодо встановлення рекорду, до Міністерства сім»ї, молоді та спорту України.

5. Для визнання юніорського чи юнацького рекорду, якщо дата народження спортсмена не була раніше зафіксована ФЛАУ, перша заявка від імені спортсмена повинна супроводжуватися копією його паспорта, свідоцтва про народження чи відповідного офіційного документа, що підтверджує дату народження.

6. а) Рекорди в бігових видах і спортивній ходьбі можуть бути установлені тільки на доріжці, що відповідає Правилу 160.

б) Змагання повинне проводитися тільки на одній дистанції, і всі спортсмени повинні змагатися на цій дистанції.

Однак змагання, проведене на дистанції, яку потрібно подолати за якийсь установлений час, може бути об'єднане зі змаганням на конкретній дистанції (наприклад: 1-годинний біг і біг на 20.000 м — Див. Правило 164.4).

Спортсмен може установлювати будь-яку кількість рекордів в одному змаганні.

Декілька спортсменів можуть установлювати різні рекорди в одному змаганні.

Однак спортсмену не зараховується рекорд на більш короткій

дистанції, якщо він не завершив змагання на всій дистанції.

в) Рекорди в бігу і спортивній ходьбі повинні бути зафіковані офіційними хронометристами чи цілком автоматизованою і затвердженою системою хронометражу (Див. Правило 165).

На змаганнях з бігу до 400 м включно будуть визнані тільки ті результати, що зафіковані цілком автоматизованою системою хронометражу з представленням відеозапису (див. Правило 65).

Якщо національний рекорд установлений на змаганнях, що проводяться відповідно до Правила 12.1(а), (б) і (в), а якщо це можливо, то (г), (д) і (е), (ж) і (з) організатор повинен надати фотографію, зроблену з плівки, чи копію роздруківки відеозапису, щоб час, прочитаний старшим суддею на фотофініші, міг бути підтверджений до офіційного оголошення результату. Те ж саме відноситься до всіх бігових видів у змаганнях з багатоборства.

г) Для визнання будь-якого рекорду на дистанції від 200 м і більш доріжка, на якій був установлений рекорд, не повинна перевищувати 440 ярдів, і змагання повинні проводитися на повному відрізку периметра. Це обмеження не відноситься до змагань з бігу з перешкодами, де яма з водою розташована поза або усередині стандартної 400-метровою доріжкою.

д) Рекорд повинен бути установленний на стадіоні, на якому радіус окремої зовнішньої доріжки не повинен перевищувати 50 м, за винятком ситуацій, коли віраж утворюється з двох різних радіусів. У цьому випадку більш довга дуга не повинна мати більш 60 градусів від загального повороту в 180 градусів.

е) Для визнання всіх рекордів, установленіх на дистанції до 200 м включно, повинна бути представлена інформація щодо швидкості вітру, обмірюваного відповідно до Правила 163.8, 9 і 10. Якщо швидкість вітру, обмірюваного в напрямку бігу, складає більш 2 м за секунду, рекорд не буде визнаний.

ж) У змаганнях, що проводяться по окремих доріжках, рекорд не буде визнаний, якщо спортсмен біг по або за внутрішньою лінією віражу своєї доріжки.

з) Рекорд в естафетному бігу може бути встановлений тільки командою, усі члени якої є громадянами України .

і) Час, показаний на першому етапі естафетного бігу, не може бути визнано рекордом.

к) Там, де це можливо, потрібно представляти інформацію про час реакції, зафікований на змаганнях з обов'язковим низьким стартом і використанням стартових колодок.

7. Для визнання рекордів у спортивній ходьбі, принаймні, двоє суддів, що входять у групу національних суддів зі спортивної ходьби, чи міжнародних суддів зі спортивної ходьбі ФЛАУ, чи є суддями континентального рівня, повинні судити змагання і підписати заявочну форму.

8. а) Рекорди в технічних видах повинні або вимірятися трьома суддями, що використовують калібривану і сертифіковану сталеву рулетку чи планку, або виміри повинні проводитися за допомогою затвердженого вимірювального пристрою, точність якого була підтверджена кваліфікованим суддею-вимірником.

б) У стрибках у довжину й у потрійному стрибку повинна представлятися інформація щодо швидкості вітру, вимірюваної відповідно до Правила 184.4,5 і 6. Якщо швидкість вітру, вимірювана в напрямку стрибка, складає більш 2 м за секунду, рекорд не буде визнаний.

в) У технічних видах національні рекорди можуть бути визнані у кожнім випадку, якщо результат, показаний у ході змагань, був би рівний чи перевищував кращий попередній результат на даний момент.

9. Вимоги для визнання рекорду в багатоборстві повинні відповідати вимогам у кожному індивідуальному виді (за винятком випадків, коли у видах, де вимірюється швидкість вітру і при цьому повинно виконуватися принаймні одне з наступних умов):

а) швидкість вітру в будь-якому індивідуальному виді не повинна перевищувати + 4 м/с;

б) середня швидкість (заснована на сумі швидкостей вітру, обмірюваних у кожному індивідуальному виді, поділяється на кількість таких видів) не повинна перевищувати + 2 м/с.

10. Для рекордів, установлених на шосе:

а) Траса повинна бути відмірена вимірником ІАФ / БІМС

категорії „А” чи „Б” (у відповідності до Правила 117) або національним вимірником.

б) Траса повинна бути підтверджена протягом двох тижнів до початку змагань, або в день змагань, або безпосередньо по закінченню змагань бажано іншим вимірником категорії „А” чи „Б”.

в) Рекорди, що встановлені на проміжних дистанціях повинні відповідати умовам Правила 206. Проміжні дистанції повинні бути виміряні і розмічені під час виміру траси.

г) Для естафетного бігу, що проводиться на шосе, етапи розмічаються на 5 км, 10 км, 5 км, 10 км, 5 км, 7.195 км.

11. Для змагань зі спортивної ходьби :

а) Траса повинна бути відмірена вимірником ІААФ / БІМС категорії „А” чи „Б” (у відповідності до Правила 117) або національним вимірником.

б) Коло траси повинно бути не менше 2 км і не довше 2,5 км. Старт і фініш бажано організовувати на стадіоні.

в) Траса повинна бути підтверджена протягом двох тижнів до початку змагань, або в день змагань, або безпосередньо по закінченню змагань бажано іншим вимірником категорії „А” чи „Б”.

12. Президент і перший віце-президент ФЛАУ (або виконавчий директор ФЛАУ, або генеральний секретар ФЛАУ) разом, вдвох, мають право ратифікувати національні рекорди. Якщо вони сумніваються щодо можливості визнання конкретного національного рекорду, питання передається на розгляд Виконавчого комітету ФЛАУ для ухвалення рішення.

Якщо національний рекорд був ратифікований, ФЛАУ повинна проінформувати територіальну федерацію спортсмена, федерацію, що подала заявку про визнання рекорду. Якщо рекорд не ратифікований, відмовлення повинне бути обґрунтоване.

13. ФЛАУ повинна публікувати список національних рекордів за станом на 1 січня кожного року. Цей список являє собою результати, що ФЛАУ вважає кращими на момент публікації списку і встановленими спортсменом чи спортивною командою в кожному з видів, у

яких визнаються національні рекорди. Дані види перераховані нижче. Список повинен обновлятися щораз, коли ратифікований новий національний рекорд.

14. В разі скасування рекорду, в місячний термін, ФЛАУ направляє відповідні інформаційні дані до Міністерства сім'ї, молоді та спорту України.

Види, у яких реєструються національні рекорди

Чоловіки

Тільки електронний хронометраж

100 м, 200 м, 400 м, 110 м з бар'єрами, 400 м з бар'єрами,
естафета 4 x 100 м;

Електронний чи ручний хронометраж

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 2000 м, 3000 м, 5000 м, 10.000 м, 20.000 м,
годинний біг, 25.000 м, 30.000 м, 3000 м з перешкодами, біг на 10 км,
біг на 15 км, біг на 20 км.

Напівмарафонський біг, марафонський біг.

Естафети: 4 x 100 м, 4 x 200 м, 4 x 400 м, 4 x 800 м, 4 x 1500 м.

Спортивна ходьба (по доріжці): 10.000 м, 20.000 м, 2 години, 30.000 м, 50.000 м.

Спортивна ходьба (по шосе): 10 км, 20 км, 30 км, 50 км.

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний

Метання: ядро, диск, молот, спис.

Багатоборство: десятиборство

Жінки

Тільки електронний хронометраж

100 м, 200 м, 400 м, 100 м з бар'єрами, 400 м з бар'єрами, естафета 4 x 100 м.

Електронний чи ручний хронометраж

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 2000 м, 3000 м, 5000 м, 10.000 м, 20.000 м,

годинний біг, 25.000 м, 30.000 м, 3000 м з перешкодами, біг на 10 км, біг на 15 км, біг на 20 км.

Напівмарафонський біг, марафонський біг.

Естафети: 4 x 100 м, 4 x 200 м, 4 x 400 м, 4 x 800 м.

Спортивна ходьба (по доріжці): 5000 м, 10.000 м, 20.000 м

Спортивна ходьба (по шосе): 5 км, 10 км, 20 км.

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання: ядро, диск, молот, спис.

Багатоборство: семиборство.

Види, у яких реєструються юніорські національні рекорди

Юніори

Тільки електронний хронометраж

100 м, 200 м, 400 м, 110 м з бар'єрами, 400 м з бар'єрами, естафета 4 x 100 м.,

Електронний чи ручний хронометраж

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, 5000 м, 10.000 м, 10 км 3.000 м з перешкодами, 4 x 100 м, 4 x 200 м, естафета 4 x 400 м, спортивна ходьба 10.000 м (по доріжці).

Спортивна ходьба (по шосе): 10 км, 20 км.

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання: ядро (6 кг), диск (1,750 кг), молот (6 кг), спис(800 г).

Багатоборство: десятиборство

Юніорки

Тільки електронний хронометраж

100 м, 200 м, 400 м, 100 м з бар'єрами. 400 м з бар'єрами, естафета 4 x 100 м,

Електронний чи ручний хронометраж

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, 5000 м, 10.000 м, 10 км, 3000 м з перешкодами, естафета 4 x 100 м, 4 x 200 м, 4 x 400 м, спортивна ходьба 10000 м (по доріжці).

Спортивна ходьба (по шосе): 5 км, 10 км.

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний,

Метання: ядро, диск, молот, спис.

Багатоборство: семиборство.

Види, у яких реєструються юнацькі національні рекорди

Юнаки

Тільки електронний хронометраж

100 м, 200 м, 400 м, 110 м з бар'єрами (91,4 см), 400 м з бар'єрами (76,2 см),

естафета 4 x 100 м. естафета 100+200+300+400 м

Електронний чи ручний хронометраж

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, 5000 м, 2000 м з перешкодами, 3.000 м з перешкодами, естафета 4 x 400 м, спортивна ходьба 5.000, 10.000 м (по доріжці).

Спортивна ходьба (по шосе): 5 км, 10 км.

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання: ядро (5 кг), диск (1,500 кг), диск 1 кг, молот (5 кг), спис (700 г), спис (600 г).

Багатоборство: восьмиборство (1-й день: 100м; довжина; ядро; 400 м

2-й день: 110 м з/б; висота; спис; 1000 м)

Дівчата

Тільки електронний хронометраж

100 м, 200 м, 400 м, 100 м з бар'єрами (76,2 см). 400 м з бар'єрами, естафета 4 x 100 м ; естафета 100+200+300+400 м.

Електронний чи ручний хронометраж

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, 3000 м з перешкодами, естафета 4 x 400 м, спортивна ходьба 3000 м, 5000 м (по доріжці).

Спортивна ходьба (по шосе): 3 км, 5 км.

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний,

Метання: ядро, диск, молот, спис.

Багатоборство: семиборство.

Національні рекорди у приміщенні

1. Положення про національні рекорди з нижченаведеними винятками застосовується до національних рекордів у приміщеннях

2. Рекорд повинен бути встановлений на критому стадіоні, що відповідає Правилу 211.

На змаганнях з бігу на 200 м і більш кругова доріжка не може перевищувати номінальну довжину 220 ярдів.

Види, у яких реєструються національні рекорди у приміщенні

Чоловіки

Тільки електронний хронометраж:

50 м, 60 м, 200 м, 400 м, 50 м з бар'єрами, 60 м з бар'єрами

Електронний чи ручний хронометраж:

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, 5000 м, 3000 м з перешкодами, спортивна ходьба 5000 м, спортивна ходьба 10000 м
естафети 4 x 200, 4 x 400 м, 4 x 800 м

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання: ядро

Багатоборство: семиборство

Жінки

Тільки електронний хронометраж:

50 м, 60 м, 200 м, 400 м, 50 м з бар'єрами, 60 м з бар'єрами

Електронний чи ручний хронометраж:

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, 5000 м, 3000 з перешкодами, спортивна ходьба 3000 м, спортивна ходьба 5000 м,

естафети 4 x 200 м, 4 x 400 м, 4 x 800 м

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання : ядро.

Багатоборство: п'ятиборство.

Юніори

Тільки електронний хронометраж:

50 м, 60 м, 200 м, 400 м, 50 м з бар'єрами, 60 м з бар'єрами

Електронний чи ручний хронометраж:

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, 5000 м, 3000 з перешкодами, спортивна ходьба 5000 м, спортивна ходьба 10000 м

естафети 4 x 200, 4 x 400 м, 4 x 800 м

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання: ядро

Багатоборство: семиборство

Юніорки

Тільки електронний хронометраж:

50 м, 60 м, 200 м, 400 м, 50 м з бар'єрами, 60 м з бар'єрами

Електронний чи ручний хронометраж:

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, 5000 м, 3000 м з перешкодами, спортивна ходьба 3000 м, спортивна ходьба 5000 м,

естафети 4 x 200 м, 4 x 400 м, 4 x 800 м

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання : ядро.

Багатоборство: п'ятиборство.

Юнаки

Тільки електронний хронометраж:

50 м, 60 м, 200 м, 400 м, 50 м з бар'єрами, 60 м з бар'єрами, 2000 м з перешкодами.

Електронний чи ручний хронометраж:

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, спортивна ходьба 5000 м.

естафети 4 x 200, 4 x 400 м, 4 x 800 м

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання: ядро

Багатоборство: п'ятиборство

Дівчата

Тільки електронний хронометраж:

50 м, 60 м, 200 м , 400 м, 50 м з бар'єрами, 60 м з бар'єрами, 2000м з перешкодами.

Електронний чи ручний хронометраж:

800 м, 1000 м, 1500 м, 1 миля, 3000 м, спортивна ходьба 3000 м, спортивна ходьба 5000 м.

естафети 4 x 200 м, 4 x 400 м, 4 x 800 м

Стрибки: висота, жердина, довжина, потрійний.

Метання : ядро.

Багатоборство: п'ятиборство.

ПРОЕКТ

ЧАСТИНА 10.

Термінологія та її інтерпретація, рекомендована в легкій атлетиці

Згідно Конституції IAAF

IAAF – Міжнародна Асоціація легкоатлетичних федерацій

Конституція IAAF (аналогічно Статут) – документ, що регламентує діяльність IAAF

Легка атлетика – бігові та технічні види, біг по шосе, спортивна ходьба, крос та гірський біг. **Бігові види** – усі види бігових дисциплін і бар'єрного бігу, класифіковані IAAF і/або ФЛАУ. **Технічні види** – горизонтальні стрибки, вертикальні стрибки, метання та багатоборства.

Член IAAF – Національний керівний орган легкої атлетики, що є членом IAAF

Континентальна асоціація – континентальна асоціація IAAF

ЕАА – Європейська асоціація легкої атлетики

ФЛАУ – національна федерація легкої атлетики України. Громадська організація, створена 11 листопада 1991 року, визнана Конгресом IAAF у липні 1993 року.

CAS – міжнародний спортивний арбітраж (суд CAS)

Правила змагань IAAF – Правила, викладені у книзі правил IAAF

Керівництво IAAF по зі спортивних споруд – регламенти, інструкції та Вимоги для легкоатлетичних спортивних споруд, які застосовуються у світі під час будівництва і/чи реконструкції спортивних споруд.

Національні федерації зобов'язані дотримуватися усіх застосовуваних правил та регламентів IAAF («Конституція IAAF» стаття 4. П.8.b.)

Згідно Закону України «Про фізичну культуру та спорт»

Вид спорту – різновид змагальної діяльності із дотриманням затверджених правил. Види розподіляються на групи – олімпійські і не олім-

пійські види спорту.

Олімпійські дисципліни в легкій атлетиці - біг 100, 200, 400, 800, 1500, 5000, 10000 м, марафонський біг (42 км 195 м); біг з бар'єрами – 110 м з/б (жінки 100 м з/б), 400 м з/б; біг з перешкодами – 3000 м з п.; естафетний біг – 4x100 м, 4x400; Стрибики -

У висоту, у довжину, з жердиною і потрійний стрибок; Метання – диску, молоту и спису, штовхання ядра. Багатоборства – десятиборство у чоловіків, семиборство у жінок; Спортивна ходьба –50 км (тільки у чоловіків) і 20км. Всього 47 номерів олімпійської програми.

Не олімпійські дисципліни легкої атлетики: крос – біг по горбистій (перетятій) місцевості; біг по шосе – біг на різноманітні дистанції по шосе; Горний біг – біг зі значною кількістю підйомів та спусків.

Спортивні заходи – спортивні змагання і/чи учбово-тренувальні збори **Правила спортивних змагань, визнаних в Україні** – розробляються спортивними федераціями з урахуванням правил міжнародних федерацій. Затверджуються центральним органом виконавчої влади (ЦОВК).

Офіційні спортивні змагання в Україні – це змагання, які проводяться за правилами, затвердженими ЦОВК.

Єдиний календарний план фізкультурно-оздоровчих заходів України – документ, що визначає організації та фінансування заходів, затверджений центральним органом виконавчої влади у сфері фізичної культури та спорту за пропозицією федерації.

Національні спортивні федерації – діють згідно договору (угоді) з центральним органом виконавчої влади, забезпечують розвиток виду спорту в країні. Представляють вид спорту в міжнародних федераціях, організовують та проводять міжнародні та всеукраїнські змагання на території України.

Національна збірна команда – створюється на основі пропозицій національних федерацій центральним органом виконавчої влади для підготовки та участі в міжнародних змаганнях.

Згідно правил і регламентів ІААФ

Антидопінгові організації – організації, уповноважені на здійснення допінг-контролю – це зокрема МОК, ВАДА (WADA) і національні антидопінгові організації.

ВАДА (WADA) – всесвітня антидопінгова агенція, регламенти і правила якої обов'язкові для міжнародних спортивних організацій, членів МОК

Список заборонених речовин та методів – список заборонених речовин та методів, опублікований ВАДА.

Кодекс – всесвітній антидопінговий кодекс

Допінг-контроль – контроль (а також усі міри та дії) з боку уповноважених міжнародних і/або національних спортивних організацій за дотриманням антидопінгових правил спортсменами і персоналом, що обслуговує спортсмена.

Персонал – учасники підготовки спортсмена і/або його виступу на змаганнях, зокрема тренери, лікарі, масажисти, тренери-організатори, спортивні менеджери. **Дискваліфікація** – тимчасове (у виняткових випадках по життєве) відлучення спортсмена і/або персоналу від виступу в змаганнях без права на участь у заходах, що проводяться міжнародною та національною федераціями.

Незаконне розповсюдження заборонених речовин – продаж, передача, транспортування, розсилка, доставка заборонених речовин і/або методів спортсменами і/або персоналом.

Спортивна легкоатлетична споруда – споруда, призначена для проведення змагань (тренувальних занять) з легкої атлетики згідно керівництву IAAF.

У складі : - доріжка для бігу по колу 400 м, в манежі 200 м

- місця для проведення змагань з горизонтальних і вертикальних

стрибків

- місця для проведення змагань з метань і штовхання ядра

- яма з водою для біга на 3000 м з перешкодами

- спеціальний стандартний легкоатлетичний інвентар и обладнання

Легкоатлетичний інвентар і обладнання – спеціальні стандартні снаряди, пристрої, споруди, які застосовуються згідно правил для проведення змагань і/або тренувань у легкій атлетиці.

Сертифікація IAAF легкоатлетичної споруди: першого класу – дає право на проведення чемпіонатів і кубків світу та Європи. Другого класу - дає право на проведення різноманітних міжнародних змагань.

Сертифікацію проводять представники, назначені ІААФ.

Атестація ФЛАУ легкоатлетичної споруди – атестація ФЛАУ дає право на проведення всеукраїнських змагань і виконання нормативів допуску на участь в міжнародних змаганнях.

Міжнародні змагання – назначаються ІААФ або ЄАА з включенням їх в міжнародний календар змагань.

Всеукраїнські змагання за участю закордонних спортсменів – змагання, які включені в єдиний календарний план фізкультурно-оздоровчих заходів України за пропозицією федерації та включені в міжнародний календар змагань, що проводяться згідно правил ІААФ.

Всеукраїнські змагання – змагання, що включені в єдиний календарний план фізкультурно-оздоровчих заходів України за пропозицією федерації і що проводяться згідно правил ІААФ.

Регіональні змагання з легкої атлетики – змагання, що включені в регіональний календарний план фізкультурно-оздоровчих заходів та в календар ФЛАУ.

Міжнародні судді (офіційні особи) – спортивні судді, які призначаються ІААФ і/або ЄАА для проведення міжнародних змагань

Суддівська колегія (аналогічно – комісія спортивних суддів України) – комісія ФЛАУ, що відповідає за організацію, проведення змагань та підвищення кваліфікації суддів в Україні.

Дисципліна легкої атлетики (номер програми) – окремі дисципліни легкої атлетики, класифіковані центральним органом виконавчою влади за пропозицією ФЛАУ.

Регламент змагань – документ, що визначає кількісний склад суддів за дисциплінами програми, умови їх проведення та розклад змагань.

Попередні (кваліфікаційні) змагання – змагання в окремих дисциплінах, які дають спортсменам (командам) право змагатися в наступному колі змагань.

Кваліфікаційний норматив – спортивний результат, що дає право на участь в змаганнях.

Коло (раунд) змагань – етап змагань в окремій дисципліні легкої атлетики.

Спортивна акредитація – спеціальний регламент, що дає право на участь у змаганнях.

Зона розминки (стадіон для розминки) – місце, відведене для попередньої розминки спортсменів за межами місця проведення змагань.

Спортивні церемонії – спеціально підготовані дії з нагородження, відкриття та закриття змагань згідно регламенту змагань.

Змагання в приміщенні (kritий стадіон – манеж) – щорічно проводяться чемпіонати світу, Європи, всеукраїнські змагання згідно міжнародного та всеукраїнського календаря змагань по спеціальній програмі.

Міжнародні терміни (англійська мова), прийняті у світі.

Competition Rules – Правила змагань

Relay – Естафета

High Jump – Стрибок у висоту

Pole Vault - Стрибок з жердиною

Long Jump – стрибок у довжину

Triple Jump – Потрійний стрибок

Shot Put – Штовхання ядра

Discus Throw – Метання диску

Hammer Throw – Метання молоту

Javelin Throw – Метання спису

Steeplechase – Біг 3000 м з перешкодами

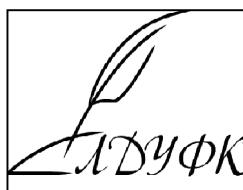
Walking – Спортивна ходьба

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Правила змагань
на 2012 – 2013 рр.

Переклад з англійської: **Тетяна ЗАХАРКО**
Редактори: **Оксана БОРИС, Єлизавета ЛУПИНІС**
Комп'ютерне верстання: **Петро ДАЦКІВ**

Підписано до друку 29.04.2011. Формат 60x84/16.
Папір офсет. Гарнітура Тип Calibri. Друк різограф.
Ум. друк. арк. 27,77. Обл. вид. арк. 17,88.
Наклад 300 прим. Зам. № 29

Львівський державний університет фізичної культури
Редакційно-видавничий відділ
79000, м. Львів, вул. Костюшка, 11
тел. +38 (032) 261-59-90
<http://www.ldufk.edu.ua/>
e-mail: redaktor@ldufk.edu.ua

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників
та книгорозповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 3354 від 24.12.2008 р.

Друк
НВФ "Українські технології"
79005, м. Львів вул. І. Франка, 4/1
тел./факс: +38 (0322) 235-55-52

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників
та книгорозповсюджувачів видавничої продукції
ДК №789 від 29.01.2002 р.